



### Tartalom

#### EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2020. június 17–19-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

#### I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

##### ÁLLÁSFOGLALÁSOK

##### **Európai Parlament**

##### **2020. június 18., csütörtök**

2021/C 362/01 Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a myalgias encephalomyelitisrel kapcsolatos orvosi biológiai kutatás kiegészítő finanszírozásáról (2020/2580(RSP)) ..... 2

2021/C 362/02 Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról (2020/2657(RSP)) ..... 6

2021/C 362/03 Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a 2020 utáni időszakra vonatkozó európai fogyatékoságügyi stratégiáról (2019/2975(RSP)) ..... 8

2021/C 362/04 Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a versenypolitikáról – 2019. évi éves jelentés (2019/2131(INI)) ..... 22

##### **2020. június 19., péntek**

2021/C 362/05 Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetlenség miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálat újraindításáról (2019/2987(RSP)) ..... 37

2021/C 362/06 Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a bankunióról – 2019. évi éves jelentés (2019/2130(INI)) ..... 45

2021/C 362/07 Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a közlekedésről és az idegenforgalomról 2020-ban és azon túl (2020/2649(RSP)) ..... 55

2021/C 362/08 Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a George Floyd halálát követő, rasszizmus elleni tiltakozásokról (2020/2685(RSP)) ..... 63

2021/C 362/09	Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a Kínai Népköztársaság Hongkongra vonatkozó nemzetbiztonsági törvényéről és arról, hogy az EU-nak védelmeznie kell Hongkong magas fokú autonómiáját (2020/2665(RSP)) . . . . .	71
2021/C 362/10	Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a schengeni térségnek a Covid19-világjárvány kitörését követő helyzetéről (2020/2640(RSP)) . . . . .	77
2021/C 362/11	Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások európai védelméről a Covid19-válsággal összefüggésben (2020/2664(RSP)) . . . . .	82

## AJÁNLÁSOK

### Európai Parlament

#### 2020. június 18., csütörtök

2021/C 362/12	Az Európai Parlament 2020. június 18-i ajánlása a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával való új partnerségről folytatandó tárgyalásokról (2020/2023(INI)) . . . . .	90
---------------	---	----

#### 2020. június 19., péntek

2021/C 362/13	Az Európai Parlament 2020. június 19-i ajánlása a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a keleti partnerségre vonatkozó ajánlásáról, a 2020. júniusi csúcstalálkozó előkészítéseként (2019/2209(INI)) . . . . .	114
2021/C 362/14	Az Európai Parlament 2020. június 19-i ajánlása az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a Nyugat-Balkánra vonatkozó ajánlásáról, a 2020. évi csúcstalálkozót követően (2019/2210(INI)) . .	129

## II Közlemények

### AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

#### Európai Parlament

##### 2020. június 17., szerda

2021/C 362/15	Az Európai Parlament 2020. június 17-i határozata a Gunnar Beck mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2154(IMM)) . . . . .	141
2021/C 362/16	Az Európai Parlament 2020. június 17-i határozata a Guy Verhofstadt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2149(IMM)) . . . . .	143

## III Előkészítő jogi aktusok

#### Európai Parlament

##### 2020. június 17., szerda

2021/C 362/17	Az Európai Parlament 2020. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05639/2/2020 – C9-0132/2020 – 2018/0178(COD)) . . . . .	145
2021/C 362/18	Az Európai Parlament 2020. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (15300/1/2019 – C9-0102/2020 – 2018/0154(COD)) . . . . .	146

## 2020. június 18., csütörtök

2021/C 362/19	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08662/1/2019 – C9-0004/2019 – 2019/0078(NLE)) . . . . .	147
2021/C 362/20	Az Európai Parlament 2020. június 18-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08662/2019 – C9-0004/2019 – 2019/0078M(NLE)) . . . . .	148
2021/C 362/21	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Bissau-guineai Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08928/2019 – C9-0011/2019 – 2019/0090(NLE)) . . . . .	152
2021/C 362/22	Az Európai Parlament 2020. június 18-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Bissau-guineai Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08928/2019 – C9-0011/2019 – 2019/0090M(NLE)) . . . . .	153
2021/C 362/23	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása a São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság és az Európai Közösség közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12199/2019 – C9-0001/2020 – 2019/0173(NLE)) . . . . .	158
2021/C 362/24	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Svájci Államszövetség közötti levélváltás formájában, az 1994. évi GATT XXVIII. cikke alapján folytatott tárgyalások keretében létrejött, a Svájc által a fűszerezéssel előkészített hús tekintetében biztosított WTO-engedmények módosításáról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12482/2019 – C9-0194/2019 – 2019/0196(NLE)) . . . . .	159
2021/C 362/25	Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) irányuló javaslatról (COM(2020)0146 – C9-0112/2020 – 2020/2062(BUD)) . . . . .	160
2021/C 362/26	Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0200 – C9-0127/2020 – 2020/2068(BUD)) . . . . .	164
2021/C 362/27	Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó, 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről – a 2019. évi pénzügyi év többletének a költségvetésbe való beviteléről – szóló tanácsi álláspontról (07764/2020 – C9-0131/2020 – 2020/2061(BUD)) . . . . .	166
2021/C 362/28	Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó 4/2020. számú, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából történő igénybevitelére irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontról (08097/2020 – C9-0146/2020 – 2020/2069(BUD)) . . . . .	168
2021/C 362/29	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14205/2019 – C9-0192/2019 – 2012/0006(NLE)) . . . . .	170
2021/C 362/30	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság között a közös légtér létrehozásáról létrejött megállapodást a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából módosító jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (07048/2015 – C9-0195/2019 – 2015/0035(NLE)) . . . . .	171

2021/C 362/31	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, és másrészről a Marokkói Királyság között létrejött euro-mediterrán légiközlekedési megállapodást a Bolgár Köztársaság és Románia európai uniós csatlakozására való tekintettel módosító jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06198/2013 – C9-0006/2019 – 2007/0181(NLE)) . . . . .	172
2021/C 362/32	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Jordán Hásimita Királyság közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14209/2019 – C9-0193/2019 – 2010/0180(NLE)) . . . . .	173
2021/C 362/33	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság kormánya között a polgári légi közlekedés biztonságáról létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14185/2019 – C9-0191/2019 – 2018/0155(NLE)) . . . . .	174
2021/C 362/34	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Grúzia közötti közös európai légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (09556/2019 – C9-0013/2019 – 2010/0186(NLE)) . . . . .	175
2021/C 362/35	Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14207/2019 – C9-0196/2019 – 2012/0324(NLE)) . . . . .	176
2021/C 362/36	Az Európai Parlament határozata a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a zöldség- és gyümölcságazat vonatkozásában az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől, a borágazat vonatkozásában pedig az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettől a 2020. év tekintetében történő eltérésről szóló, 2020. május 4-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)02908 – 2020/2636(DEA)) . . . . .	177
2021/C 362/37	Az Európai Parlament határozata az (EU) 575/2013 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a prudens értékelésre alkalmazandó szabályozástechnikai standardok tekintetében a 105. cikk (14) bekezdése szerint történő kiegészítéséről szóló, 2015. október 26-i (EU) 2016/101 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2020. május 28-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)03428 – 2020/2668(DEA)) . . . . .	179
2021/C 362/38	P9_TA(2020)0157  Az 575/2013/EU és az (EU) 2019/876 rendelet módosítása a Covid19-világjárványra adott választézkedésekre tekintettel ***I  Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0310 – C9-0122/2020 – 2020/0066(COD))  P9_TC1-COD(2020)0066  Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. június 18-án került elfogadásra az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel . . . . .	180
2021/C 362/39	Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata egy adóügyekkel foglalkozó albizottság létrehozásáról (2020/2681(RSO)) . . . . .	181
2021/C 362/40	Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata a rák elleni küzdelemmel foglalkozó különbizottság létrehozásáról, feladatairól, létszámáról és megbízási idejéről (2020/2682(RSO)) . . . . .	182
2021/C 362/41	Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába – többek között a félretájékoztatásba – történő külföldi beavatkozással foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és megbízási idejének meghatározásáról (2020/2683(RSO)) . . . . .	186

2021/C 362/42	Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata a digitális korban a mesterséges intelligenciával foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és hivatali idejének meghatározásáról (2020/2684(RSO)) . . . . .	189
<b>2020. június 19., péntek</b>		
2021/C 362/43	Az Európai Parlament 2020. június 19-i határozata az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértéseket és hivatali visszaosságokat az állatoknak az EU-n belül és kívül történő szállítására közbeni védelme tekintetében kivizsgáló vizsgálóbizottság létrehozásáról, és feladatainak, létszámának és hivatali idejének megállapításáról (2020/2690(RSO)) . . . . .	191
2021/C 362/44	Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2021. évi költségvetés elkészítésére vonatkozó általános iránymutatásokról, III. szakasz – Bizottság (2019/2213(BUD)) . . . . .	195
2021/C 362/45	Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területén az információk benyújtására és cseréjére vonatkozó egyes határidőknek a COVID19-világjárvány miatti sürgetően szükséges halasztása kezelése érdekében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2020)0197 – C9-0134/2020 – 2020/0081(CNS)) . . . . .	205
2021/C 362/46	P9_TA(2020)0171  A Covid19-járványra adott válaszként az EMVA keretében nyújtandó rendkívüli ideiglenes támogatás (az 1305/2013/EU rendelet módosítása) ***I  Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása az 1305/2013/EU rendeletnek a Covid19-járványra adott válaszként az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében rendkívüli ideiglenes támogatás nyújtását célzó egyedi intézkedés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0186 – C9-0128/2020 – 2020/0075(COD))  P9_TC1-COD(2020)0075  Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2020. június 19-én került elfogadásra az 1305/2013/EU rendeletnek a Covid19-járványra adott válaszként az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében rendkívüli ideiglenes támogatás nyújtását célzó egyedi intézkedés tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel . . . . .	208
2021/C 362/47	Az Európai Parlament 2020. június 19-én elfogadott módosításai a Covid19-világjárvány kitörésére való tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0221 – C9-0142/2020 – 2020/0099(COD)) . . . . .	209

*Jelmagyarázat*

- \* Konzultációs eljárás
- \*\*\* Egyetértési eljárás
- \*\*\*I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- \*\*\*II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- \*\*\*III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

# EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2020–2021

2020. június 17–19-i ülések

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2020. június 18., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9\_TA(2020)0140

**A myalgias encephalomyelitisre irányuló orvosbiológiai kutatás finanszírozására irányuló kérelem**

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a myalgias encephalomyelitisrel kapcsolatos orvosbiológiai kutatás kiegészítő finanszírozásáról (2020/2580(RSP))**

(2021/C 362/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 168., valamint 179–181. cikkeire,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 35. cikkére,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a myalgias encephalomyelitis (ME) kutatásáról szóló, 2019. szeptember 2-i, írásbeli választ igénylő kérdésre (E-002599/2019) és a Bizottság 2019. október 28-i válaszára,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a krónikus fáradtság szindrómáról szóló, 2018. december 4-i, írásbeli választ igénylő kérdésre (E-006124/2018) és a Bizottság 2019. január 30-i válaszára,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a myalgias encephalomyelitis Egészségügyi Világszervezet általi elismeréséről és a Bizottság által nyújtott kutatási és képzési támogatásról szóló, 2018. augusztus 28-i, írásbeli választ igénylő kérdésre (E-004360/2018) és a Bizottság 2018. november 1-jei válaszára,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a krónikus fáradtság szindrómáról szóló, 2017. november 9-i, írásbeli választ igénylő kérdésre (E-006901/2017) és a Bizottság 2017. december 18-i válaszára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 227. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Petíciós Bizottsághoz számos petíció érkezett, amelyekben az emberek elégedetlenségüknek adtak hangot amiatt, hogy a myalgias encephalomyelitisre (krónikus fáradtság szindróma, ME/CFS) nincs gyógymód, és a kapcsolódó orvosbiológiai kutatásokra jelenleg nincs megfelelő finanszírozás az EU-ban;
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 35. cikke értelmében „a nemzeti jogszabályokban és gyakorlatokban megállapított feltételek mellett mindenkinek joga van orvosi kezeléshez”, míg más nemzetközi emberi jogi eszközök, többek között az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény szintén elismerik vagy említik az egészséghez való jogot vagy annak egyes elemeit, például az orvosi ellátáshoz való jogot;
- C. mivel a tagállamok és az Unió intézkedéseinek a közegészségügy javítására kell irányulniuk; mivel ezt a célkitűzést a tagállamoknak nyújtott uniós támogatás, és ennek keretében az együttműködés, valamint a betegségek okaival, terjedésével és megelőzésével kapcsolatos kutatások előmozdítása révén kell elérni;



2020. június 18., csütörtök

- D. mivel a myalgias encephalomyelitis ismeretlen etiológiájú, károsodást okozó krónikus multiszisztémás betegség, amelynek tünetei, súlyossága és progressziója rendkívül változó;
- E. mivel a myalgias encephalomyelitist az Egészségügyi Világszervezet a betegségek nemzetközi osztályozása (ICD-11) szerint a 8E49 kód (postviralis fáradtság szindróma) alatt idegrendszeri rendellenességként osztályozza;
- F. mivel a myalgias encephalomyelitis összetett, a fizikai képességeket nagymértékben korlátozó betegség, mivel a szélsőséges fáradtság és más fizikai tünetek lehetetlenné tehetik a mindennapi tevékenységek végzését; mivel a myalgias encephalomyelitisben szenvedő betegek életminősége súlyosan sérülhet, és előfordulhat, hogy a betegség előrehaladtával ágyhoz, illetve helyhez kötött életmódra kényszerülnek és sokat szenvednek, ami negatívan hat a társadalmi és családi kapcsolataikra, és a kieső munkaerő miatt jelentős társadalmi költségeket von maga után;
- G. mivel különös figyelmet kell fordítani a myalgias encephalomyelitisben szenvedők társadalmi kirekesztődésének magas kockázatára; mivel ebben az értelemben az e betegségben szenvedő munkavállalók számára alapvető fontosságú, hogy megtarthassák munkahelyüket annak érdekében, hogy ne szigetelődjenek el;
- H. mivel minden lehetséges intézkedést meg kell tenni a myalgias encephalomyelitisben szenvedő munkavállalók munkakörülményeinek és munkakörnyezetének megfelelő adaptálása érdekében; mivel biztosítani kell számukra az állapotuknak megfelelően kialakított munkahelyhez és munkaidőhöz való jogosultságot;
- I. mivel még mindig nem állnak rendelkezésre elismert orvosi biológiai diagnosztikai módszerek a myalgias encephalomyelitis megállapítására, sem pedig az EU/EMA által jóváhagyott gyógykezelések;
- J. mivel az uniós szintű összehangolt és átfogó adatgyűjtés hiánya miatt nem ismert sem a myalgias encephalomyelitis EU-n belüli incidenciája és prevalenciája, sem az abból eredő általános társadalmi és gazdasági teher;
- K. mivel a Bizottság 0204/2019. számú petícióra adott 2019. augusztus 30-i válasza szerint a myalgias encephalomyelitist világszerte körülbelül 24 millió embernél diagnosztizálták, de ez a becslések szerint a teljes betegség-sújtotta népességnek csupán 10 %-a;
- L. mivel az amerikai Myalgias Encephalomyelitis és Krónikus Fáradtság Szindróma Társaság becslései szerint világszerte mintegy 17–24 millióra tehető a myalgias encephalomyelitisben szenvedők száma;
- M. mivel az EU-ban mintegy kétmillió emberről feltételezhető, hogy myalgias encephalomyelitisben szenved, etnikai hovatartozástól, életkortól vagy nemtől függetlenül; mivel a felnőttek körében a nők érintettsége nagyobb;
- N. mivel a myalgias encephalomyelitisről szerzett ismereteink a mai napig igen korlátozottak, következésképpen aluldiagnosztizált kórképről van szó, vagy azért, mert az egészségügyi szolgáltatók túl kevéssé ismerik ahhoz, hogy felismerjék, vagy azért, mert a tünetek észlelése nehézséget okoz és nem állnak rendelkezésre megfelelő diagnosztikai módszerek; mivel a myalgias encephalomyelitis megértésének hiányában a betegek foglalkozási fogyatékoságának elismerése jelentős akadályokba ütközik;
- O. mivel az érintett betegek úgy érzik, hogy a hatóságok és a társadalom egésze nélkülözésre ítéli és magukra hagyja őket, és jogosan kérik problémájuk elismertségének növelését és a kutatás előrehaladásának támogatására szánt finanszírozás növelését; mivel a betegek kifogásolják, hogy a betegségükkel kapcsolatos hiányos ismeretek miatt megbélyegzés áldozataivá válnak; mivel a myalgias encephalomyelitisben szenvedő személyek jogait övező megbélyegzést és az ehhez kapcsolódó lelki szorongást, amely drámai hatást gyakorol az egyes emberekre, a családokra és a társadalomra, valamint a polgárok életének minden aspektusára, gyakran kevéssé ismerik el;
- P. mivel a myalgias encephalomyelitisben szenvedő gyermekek és fiatalok akár az oktatáshoz való hozzáférés terén is akadályokba ütközhetnek;
- Q. mivel nyilvánvaló, hogy tagállami szinten jobban el kell ismerni az ilyen típusú betegségeket; mivel célzott figyelemfelkeltő képzést kellene biztosítani a hatóságok, az egészségügyi szolgáltatók és általában a tisztviselők körében;
- R. mivel a 0204/2019. számú petíció – amely jelentős számú támogató aláírást kapott és kap folyamatosan a betegektől, családjaiktól, valamint a tudományos közösségtől – felszólít a myalgias encephalomyelitis orvosi biológiai kutatására és a betegtámogatásra szánt források növelésére;
- S. mivel az évek során számos európai parlamenti képviselő nyújtott be kérdéseket a Bizottsághoz, melyekben azt feszegették, hogy rendelkezésre áll-e uniós finanszírozás a myalgias encephalomyelitisre irányuló kutatás céljaira;

**2020. június 18., csütörtök**

- T. mivel a myalgias encephalomyelitisre irányuló kutatási erőfeszítések továbbra is meglehetősen szétszórta, és nincsenek uniós szinten koordinálva; mivel a Horizont 2020, az EU kutatási és innovációs keretprogramja (2014–2020) keretében jutott ugyan támogatás a különböző etiológiájú idegrendszeri rendellenességekre irányuló kutatási projektekre, valamint a fájdalommal kapcsolatos kutatásokra (például a Help4Me, a GLORIA és az RTCure), a Bizottság az E-006124/2018. sz., írásbeli választ igénylő kérdésre adott 2019. január 30-i válaszában elismerte, hogy „az EU kutatási és innovációs keretprogramjai mindeddig nem támogattak a myalgias encephalomyelitis diagnosztizálására/kezelésére irányuló konkrét projekteket”;
1. aggasztónak tartja, hogy az EU-ban a becslések szerint 2 millió polgárt érint a myalgias encephalomyelitis, ami gyakori előfordulást jelent;
  2. üdvözli, hogy a Bizottság támogatja az európai tudományos és technológiai együttműködés (COST) szervezetét, amely a közelmúltban létrehozta a myalgias encephalomyelitisszel foglalkozó kutatók integrált hálózatát (Euromene); úgy véli, hogy az Euromene hozzáadott értéket biztosít olyan tevékenységekhez, amelyek kizárólag nemzeti szinten folytatva nem lennének annyira hatékonyak;
  3. üdvözli az Euromene hálózat által jelenleg végzett munkát, amelynek célja, hogy közös, egész Európára kiterjedő megközelítést alakítson ki a myalgias encephalomyelitisszel kapcsolatos ismeretek terén fennálló súlyos hiányosságok kezelésére, valamint hogy tájékoztatást nyújtson az ellátást nyújtók, a betegek és más érdekelt felek számára a betegség európai jelenléte okozta teherről, a klinikai diagnózisról és a lehetséges kezelésekről;
  4. üdvözli, hogy a Bizottság az E-002599/2019. számú kérdésre adott 2019. október 28-i válaszában kötelezettséget vállalt arra, hogy további kutatási lehetőségeket biztosít a myalgias encephalomyelitisre vonatkozóan a „Horizont 2020” keretprogramot követő következő kutatási és innovációs keretprogramon, nevezetesen az Európai horizonton keresztül;
  5. ugyanakkor sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság által eddig elfogadott finanszírozási kezdeményezések nem elegendők; aggódalmát fejezi ki az egész EU-ra kiterjedő, rejtett közegészségügyi problémának is tekinthető myalgias encephalomyelitisre irányuló kutatások jelenlegi alulfinanszírozottsága miatt; hangsúlyozza, hogy egyre sürgetőbb szükség van azon emberi és társadalmi-gazdasági következmények kezelésére, melyet az ilyen tartós, fogyatékosságot okozó, a munka és a foglalkoztatás fenntarthatóságára és folyamatosságára kiható krónikus betegségekkel élő és dolgozó személyek növekvő száma jelent;
  6. felhívja a Bizottságot, hogy különítsen el további finanszírozást, és részesítse előnyben a kifejezetten a myalgias encephalomyelitisre irányuló orvosbiológiai kutatásra összpontosító projektekre vonatkozó felhívásokat, amelyek célja az orvosbiológiai diagnosztikai vizsgálatok, valamint a betegség gyógyítására vagy hatásainak enyhítésére alkalmas és hatékony orvosbiológiai kezelések kidolgozása és validálása;
  7. úgy véli, hogy a myalgias encephalomyelitisre irányuló orvosbiológiai kutatás jelenlegi alulfinanszírozottsága indokolatlan, tekintettel a betegek becsült nagy számára és a betegség ebből következő gazdasági és társadalmi hatására;
  8. hangsúlyozza, hogy olyan innovatív projekteket kell végrehajtani, amelyek lehetővé teszik a betegségre vonatkozó összehangolt és átfogó adatgyűjtést a tagállamokban, és felszólít a betegség bejelentésének kötelezővé tételére a myalgias encephalomyelitis által érintett valamennyi tagállamban;
  9. felszólítja valamennyi tagállamot, hogy határozottan tegyék meg a myalgias encephalomyelitis megfelelő elismerésének biztosításához szükséges lépéseket;
  10. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a tagállamok közötti együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét a szűrési módszerek, a diagnózis és a kezelés tekintetében, valamint hozzon létre európai prevalencianyilvántartást a myalgias encephalomyelitis vonatkozásában;
  11. kéri, hogy a Bizottság nyújtson finanszírozást a myalgias encephalomyelitisben szenvedő betegekkel foglalkozó egészségügyi és szociális szakemberek megfelelő és jobb orvosi oktatásának és képzésének biztosításához; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy, a myalgias encephalomyelitis megelőzésére és kezelésére szolgáló uniós alap megvalósíthatóságát;
  12. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a kutatók számára szükséges logisztikai támogatás finanszírozását az e területen folytatott kutatási tevékenységek EU-n belüli összehangolásának előmozdítása érdekében, a myalgias encephalomyelitis diagnosztikája összetettségének és a betegek ellátásával kapcsolatos kihívásoknak az azonosítása, valamint a szakértők hozzájárulása és az összes érdekelt fél bevonása révén gyűjtött innovációs és egészségügyi adatokhoz való hozzáférésben rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása tekintetében, a megfelelő politika előtérbe helyezése érdekében;

2020. június 18., csütörtök

13. fokozott nemzetközi együttműködésre szólít fel a myalgias encephalomyelitis kutatása terén az objektív diagnosztikai szabványok és a hatékony kezelési formák kidolgozásának felgyorsítása érdekében;
  14. felhívja a Bizottságot, hogy rendeljen meg egy tanulmányt, amely értékeli a myalgias encephalomyelitis nyomán az EU-ban felmerülő általános társadalmi és gazdasági költségeket;
  15. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak tájékoztató és figyelemfelhívó kampányokat az egészségügyi szakemberek és a nyilvánosság körében annak érdekében, hogy felhívják a lakosság figyelmét a myalgias encephalomyelitis létezésére és tüneteire;
  16. felhívja a Tanácsot, hogy az EU következő többéves pénzügyi keretéről jelenleg folyó tárgyalások keretében fogadja el az Európai Parlament arra irányuló kérését, hogy növeljék az Európai horizont költségvetését és gyorsan fogadják is el azt, hogy időben megkezdődhessen a munka a myalgias encephalomyelitisre vonatkozó kutatás biztosítása érdekében;
  17. felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el az ismeretlen eredetű betegségekkel, például a myalgias encephalomyelitisszel foglalkozó kutatók előtt álló különleges kihívásokat, és e nehézségek ellenére biztosítson méltányos hozzáférést az Európai horizont által biztosított finanszírozáshoz az ilyen betegségekre irányuló orvosi biológiai kutatási projektek számára;
  18. hangsúlyozza a témával kapcsolatos figyelemfelkeltés fontosságát a minden év februárjának utolsó napján sorra kerülő „Ritka betegségek napja” körüli uniós és tagállami szintű tevékenységek további előmozdítása révén;
  19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.
-

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0153

## Konferencia Európa jövőjéről

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról (2020/2657(RSP))**

(2021/C 362/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kihasználása révén történő javításáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására <sup>(1)</sup>, az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejleményekről és módosításokról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására <sup>(2)</sup>, az euróövezet költségvetési kapacitásáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására <sup>(3)</sup>, valamint az Európa jövőjéről szóló vita állásáról szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>,
  - tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására <sup>(5)</sup>,
  - tekintettel a Bizottság kinevezett elnöke, Ursula von der Leyen által a 2019–2024 közötti új Európai Bizottság politikai iránymutatásai keretében és az Európa jövőjéről szóló konferencia (a továbbiakban: a konferencia) megszervezéséhez kapcsolódóan tett, 2019. július 16-i javaslatára,
  - tekintettel „Az Európa jövőjéről szóló konferencia megtervezése” című, 2020. január 22-i bizottsági közleményre (COM(2020)0027),
  - tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i, az Európa jövőjéről szóló konferenciával kapcsolatos általános megközelítésről szóló következtetéseire,
  - tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
  - tekintettel a Régiók Bizottságának az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó, 2020. február 12-i állásfoglalására,
  - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására <sup>(7)</sup>,
  - tekintettel az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalására <sup>(8)</sup>,
  - tekintettel az Elnökök Értekezletének a Schuman-nyilatkozat 70. évfordulója alkalmából tett nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel kezelni kell az Európa előtt álló belső és külső kihívásokat, valamint azokat az új társadalmi és transznacionális kihívásokat, amelyeket a Lisszaboni Szerződés elfogadásakor még nem lehetett teljes mértékben felmérni; mivel az Unió által elszenvedett jelentős válságok száma azt mutatja, hogy számos irányítási területen reformokra van szükség;

<sup>(1)</sup> HL C 252., 2018.7.18., 215. o.

<sup>(2)</sup> HL C 252., 2018.7.18., 201. o.

<sup>(3)</sup> HL C 252., 2018.7.18., 235. o.

<sup>(4)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0098.

<sup>(5)</sup> HL C 242., 2018.7.10., 24. o.

<sup>(6)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0010.

<sup>(7)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0054.

<sup>(8)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0124.

2020. június 18., csütörtök

- B. mivel a jelenlegi Covid19-válság rámutatott annak igen magas árára, ha az EU projektje befejezetlen marad, továbbá arra, hogy a szolidaritás és a koordináció megszervezésének kudarca, a gazdasági, egészségügyi és szociális sokkok, valamint az alapvető jogok és a jogállamiság ellen jelenleg intézett támadások jobb kezelési módot igényelnek a Konferencia részéről; mivel a jelenlegi válság tehát még sürgetőbbé teszi, hogy az Európai Unió elkezdje keresni annak módját, hogy miképpen váljon hatékonyabbá, demokratikusabbá és polgárközelibbé;
- C. mivel a Parlament, a Bizottság és a Tanács egyöntetűen kijelentették, hogy konferenciát kell rendezni Európa jövőjéről, valamint hogy e konferenciának alkalmat kell adnia az uniós polgárok szorosabb bevonására egy alulról építkező gyakorlatba, amelynek során meghallgatják őket, és véleményük hozzájárul az Európa jövőjéről szóló vitákhoz;
- D. mivel a konferenciának nyílt fórumot kell biztosítania a különböző résztvevők közötti vita számára anélkül, hogy az előre eldöntött eredménnyel zárulna; mivel a három intézmény közös megállapodásának ennélfogva csupán a konferencia formátumára és megszervezésére szabad irányulnia;
1. véleménye szerint 10 évvel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után, 70 évvel a Schuman-nyilatkozat után és a Covid19-világjárvány körülményei közepette elérkezett az idő az Unió átértékelésére; úgy véli, hogy a Covid19-válság az eddiginél is sürgetőbbé tette a konferencia megszervezését;
  2. véleménye szerint a Covid19-válság még nyilvánvalóbbá tette, hogy szükség van az Európai Unió megreformálására, egyszerűsítve rámutatva a hatékony és működőképes Unió haladéktalan szükségességére; úgy véli ebből következően, hogy a konferencia folyamatának figyelembe kell vennie a létező uniós helyreállítási eszközöket és a már kialakult szolidaritást, ugyanakkor biztosítva az ökológiai fenntarthatóságot, a gazdasági fejlődést, a szociális előrelépést, a biztonságot és a demokráciát;
  3. megerősíti minden tekintetben a 2020. január 15-i állásfoglalásában kifejtett álláspontját, és ismételten felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy még a nyári szünet előtt kezdjenek tárgyalásokat az Európa jövőjéről szóló konferencia megrendezésére irányuló közös megállapodásról;
  4. sajnálja, hogy a Tanács még nem fogadta el álláspontját a konferenciára vonatkozóan, és ezért sürgeti a Tanácsot, hogy nézeteltéréseit meghaladva gyorsan terjesszen elő álláspontot a konferencia formátumára és megszervezésére vonatkozóan;
  5. üdvözli, hogy a Bizottság elfogadta álláspontját a konferenciára vonatkozóan, és hogy készséget mutat a gyors előrelépésre;
  6. sürgeti a Tanácsot, hogy mandátumába illesszen be érdemi nyomon követésre és a polgárok közvetlen érdemi bevonására vonatkozó vállalást, továbbá tartsa nyitva a konferencia tárgykörét minden elképzelhető eredmény előtt, beleértve jogalkotási javaslatokat, a Szerződés módosítására irányuló kezdeményezést vagy egyebeket;
  7. hangsúlyozza, hogy a világjárvány ellenére is a konferencia prioritásának a polgárok, a civil társadalmi szervezetek, a szociális partnerek és a választott képviselők tagjainak bevonását kell tekinteni; mindezekért a konferenciára úgy tekint, mint egy demokratikusabb, hatékonyabb és ellenállóképesebb Unió minden uniós polgár részvételével számoló építésének kezdetére;
  8. elfogadja, hogy a konferencia kezdetét a világjárvány miatt el kellett halasztani; megállapítja azonban, hogy a világjárvány rámutatott az Unió bizonyos gyengeségeire; eltökélt ezért amellett, hogy a konferencia minél előbb, 2020 őszén elkezdődjék;
  9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0156

## A 2020 utáni európai fogyatékosügyei stratégia

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a 2020 utáni időszakra vonatkozó európai fogyatékosügyei stratégiáról (2019/2975(RSP))**

(2021/C 362/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2., 9., 10. és 19. cikkére, valamint 216. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (Alapjogi Charta), és különösen annak 3., 15., 20., 21., 23., 25., 26. és 47. cikkére,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, különösen a fogyatékosággal élő személyek társadalmi befogadására vonatkozó 17. alapelvére, az esélyegyenlőségre vonatkozó 3. alapelvére, valamint az egészséges, biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetre és az adatvédelemre vonatkozó 10. alapelvére,
- tekintettel a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD), és annak – a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozat szerinti – 2011. január 21-i hatálybalépésére <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a CRPD általános kommentárjaira mint a CRPD alkalmazásával kapcsolatos mérvadó iránymutatásra,
- tekintettel a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Unió általi végrehajtására és az Európai Unió ezen egyezmény tekintetében való képviselőre vonatkozó belső szabályok megállapításáról a Tanács, a tagállamok és a Bizottság között létrejött magatartási kódexre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel az ENSZ Fogyatékosággal Élő Személyek Jogainak Bizottsága (CRPD-bizottság) által kiadott, az Európai Unió első jelentéséről szóló, 2015. október 2-i záró észrevételekre,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (az emberi jogok európai egyezményére), a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRC), valamint a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az európai ombudsman arra vonatkozó stratégiai vizsgálataira, hogy miként biztosítja az Európai Bizottság weboldalainak hozzáférhetőségét a fogyatékosággal élők számára (OI/6/2017/EA), és miként kezeli az Európai Bizottság a fogyatékosággal élő személyeket az Európai Unió alkalmazottaira vonatkozó közös betegségbiztosítási rendszer keretében (OI/4/2016/EA), valamint tekintettel az uniós köztisztviselők felvétele érdekében az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal által szervezett kiválasztási eljárásoknak a látássérült jelöltek számára való hozzáférhetőségére vonatkozó, 1337/2017/EA és 1338/2017/EA sz. ügyekben folytatott egyesített vizsgálat tárgyában hozott határozatra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre és az abban foglalt fenntartható fejlődési célokra, amelyek megvalósítása mellett az EU elkötelezte magát,
- tekintettel az oktatáshoz (4. cél), a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz (8. cél), az egyenlőtlenséghez (10. cél), a városokhoz és közösségekhez való akadálymentes hozzáféréshez (11. cél) és az adatgyűjtéshez (17. cél) kapcsolódó fenntartható fejlődési célokban a fogyatékoságra vonatkozóan foglalt kifejezett hivatkozásokra,

<sup>(1)</sup> HL L 23., 2010.1.27., 35. o.

<sup>(2)</sup> HL C 340., 2010.12.15., 11. o.

2020. június 18., csütörtök

- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményére (isztabuli egyezmény),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által a Parlament felkérésére kiadott, a fogyatékossgal élő nők helyzetéről szóló feltáró véleményre,
- tekintettel a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(3)</sup>,
- tekintettel a közzsférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló, 2016. október 26-i (EU) 2016/2102 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(4)</sup>,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(5)</sup>,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre <sup>(6)</sup>,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv) alkalmazásáról szóló, 2016. szeptember 15-i állásfoglalására <sup>(7)</sup>,
- tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) <sup>(8)</sup>,
- tekintettel az „Európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020: megújított elkötelezettség az akadálymentes Európa megvalósítása iránt” című, 2010. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2010)0636),
- tekintettel a méltányos átállást szolgáló erős szociális Európáról szóló, 2020. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0014),
- tekintettel az „Eredményjelentés az európai fogyatékossgügyi stratégia (2010–2020) végrehajtásáról” című, 2017. február 2-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2017)0029),
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékossgra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0426) és a Parlament erre vonatkozó, 2009. április 2-i álláspontjára <sup>(9)</sup>,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban 2017-ben” című, 2019. január 16-i állásfoglalására <sup>(10)</sup>,
- tekintettel az európai fogyatékossgügyi stratégia végrehajtásáról szóló, 2017. november 30-i állásfoglalására <sup>(11)</sup>,

<sup>(3)</sup> HL L 151., 2019.6.7., 70. o.

<sup>(4)</sup> HL L 327., 2016.12.2., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL L 303., 2018.11.28., 69. o.

<sup>(6)</sup> HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

<sup>(7)</sup> HL C 204., 2018.6.13., 179. o.

<sup>(8)</sup> HL L 321., 2018.12.17., 36. o.

<sup>(9)</sup> HL C 137. E, 2010.5.27., 68. o.

<sup>(10)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0032.

<sup>(11)</sup> HL C 356., 2018.10.4., 110. o.

**2020. június 18., csütörtök**

- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtásáról szóló, 2016. július 7-i állásfoglalására, különös tekintettel a CRPD-bizottság záró észrevételeire <sup>(12)</sup>,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottság által az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódóan elfogadott témajegyzékről szóló, 2015. május 20-i állásfoglalására <sup>(13)</sup>,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek mobilitásáról és befogadásáról, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékossgügyi stratégiáról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására <sup>(14)</sup>,
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására <sup>(15)</sup>,
- tekintettel a siketek jelnyelveiről szóló, 1988. június 17-i állásfoglalására <sup>(16)</sup>, a jelnyelvekről szóló, 1998. november 18-i állásfoglalására <sup>(17)</sup>, valamint a jelnyelvekről és a szakképzett jelnyelvi tolmácsokról szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására <sup>(18)</sup>,
- tekintettel az európai parlamenti Unió Belső Politikák Főigazgatósága „C” tematikus főosztályának „European structural and investment funds and persons with disabilities in the European Union” [Az európai strukturális és beruházási alapok és a fogyatékossgal élő személyek Európai Unión belüli helyzete] című, 2016. évi tanulmányára,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „Európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020” című tájékoztatójára,
- tekintettel az európai ombudsman 2018. évi éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A fogyatékossgal élő személyek jogaival kapcsolatos, 2020–2030 közötti időszakra vonatkozó menetrend kialakítása” című véleményére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének 2019. évi alapjogi jelentéseire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének tematikus jelentéseire,
- tekintettel a 2020 utáni európai fogyatékossgügyi stratégiáról szóló, 2019. december 17-i bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyekre vonatkozóan az Eurostat által készített, a munkaerőpiaci hozzáférésről, az oktatáshoz és képzéshez való hozzáférésről, valamint a szegénységről és a jövedelmi egyenlőtlenségekről szóló statisztikákra,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyeket képviselő szervezetek jelentéseire és ajánlásaira,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(19)</sup> és különösen annak 4., 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(20)</sup> és különösen 5. cikke (9) bekezdésének a) alpontjára,

<sup>(12)</sup> HL C 101., 2018.3.16., 138. o.

<sup>(13)</sup> HL C 353., 2016.9.27., 41. o.

<sup>(14)</sup> HL C 131. E, 2013.5.8., 9. o.

<sup>(15)</sup> HL C 212. E, 2010.8.5., 23. o.

<sup>(16)</sup> HL C 187., 1988.7.18., 236. o.

<sup>(17)</sup> HL C 379., 1998.12.7., 66. o.

<sup>(18)</sup> HL C 224., 2018.6.27., 68. o.

<sup>(19)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

<sup>(20)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 289. o.



2020. június 18., csütörtök

- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(21)</sup> és különösen annak 2. cikke (3) bekezdésére, valamint 8. cikkére,
  - tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(22)</sup>,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság állásfoglalási indítványára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel teljes jogú polgárként minden fogyatékossgal élő személynek egyenlő jogai vannak az élet minden területén (beleértve a nyitott munkaerőpiachoz és az oktatáshoz való hozzáférést), és joguk van az elidegeníthetetlen méltósághoz, az egyenlő bánásmódhoz, az önálló életvitelhez, az önrendelkezéshez és a társadalomban való teljes körű részvételhez, az Unió társadalmi és gazdasági előrehaladása tekintetében nyújtott hozzájárulásuk tisztelete és megbecsülése mellett; mivel a tagállamok több mint fele megfosztja választójoguktól a mentális egészségügyi problémákkal küzdő vagy értelmi fogyatékossgal élő személyeket;
- B. mivel a becslések szerint 100 millió fogyatékossgal élő személy van az Európai Unióban <sup>(23)</sup>, akik még mindig meg vannak fosztva alapvető emberi jogaiktól, és naponta akadályokkal szembesülnek az önálló életvitelük tekintetében; mivel a fogyatékossgal élő személyek több mint 60 %-a nő, és a fogyatékossgal élő személyeket nagy többségében nők gondozzák; mivel statisztikák hiányában a fogyatékossgal élő gyermekek száma nem ismert, de arányuk elérheti az Európai Unióban élő gyermekek összlétszámának 15 %-át; mivel a népesség előregedése miatt egyre inkább növekedni fog azok száma, akik valamilyen fogyatékossgal élnek, és akiknek akadálymentesebb és támogatottabb környezetre lesz szükségük, beleértve a megfelelően az igényeikhez igazított szolgáltatásokat;
- C. mivel az EUMSZ értelmében az Uniónak politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során küzdenie kell a fogyatékossgal alapuló megkülönböztetés ellen (10. cikk), és az ilyen megkülönböztetés leküzdésére az Unió jogszabályokat fogadhat el (19. cikk);
- D. mivel az Alapjogi Charta 21. és 26. cikke kifejezetten tiltja a fogyatékossgal alapuló megkülönböztetést, és a fogyatékossgal élő személyek társadalomban való egyenlő részvételéről rendelkezik;
- E. mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CRPD) az első olyan nemzetközi emberi jogi egyezmény, amelyet az EU és összes tagállama ratifikált;
- F. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata megerősíti, hogy az uniós jogszabályok elfogadása és végrehajtása során a CRPD kötelező az EU-ra és tagállamaira nézve, minthogy másodlagos jogi eszköznek minősül <sup>(24)</sup>;
- G. mivel a CRPD fakultatív jegyzőkönyvét az EU és több tagállam nem ratifikálta;
- H. mivel a fogyatékossgal élő gyermekek számára a többi gyermekkel azonos alapon kell biztosítani valamennyi emberi jog és alapvető szabadság teljes körű gyakorlását, beleértve az ahhoz való jogot, hogy a családjukban vagy családi környezetben nőjenek fel, összhangban a gyermek jogairól szóló egyezményben rögzítettek szerinti mindenek felett álló érdekkükkel; mivel a családtagoknak gyakran korlátozniuk kell vagy abba kell hagyniuk szakmai tevékenységüket, hogy fogyatékossgal élő családtagjaikat gondozhassák; mivel a gyermekgaranciával kapcsolatos európai bizottsági megvalósíthatósági tanulmány (időközi jelentés) arra mutat rá, hogy a fogyatékossgal élő gyermekek tekintetében

<sup>(21)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 470. o.

<sup>(22)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

<sup>(23)</sup> Ez a szám magában foglalja a 2016. évi EU-SILC felmérés szerinti 99 millió személyt és azt a becslések szerint 1 millió személyt, akik bentlakásos intézményekben elkülönítve élnek, és ezért nem szerepelnek a felmérésben.

<sup>(24)</sup> A C-335/11. és C-337/11. sz. egyesített ügyekben 2013. április 11-én hozott ítélet 29–30. pontja; a C-363/12. sz. ügyben 2014. március 18-án hozott ítélet 73. pontja; valamint a C-356/12. sz. ügyben 2014. május 22-én hozott ítélet.

**2020. június 18., csütörtök**

azonosított fő akadályok a fizikai hozzáféréssel kapcsolatos problémák, valamint hogy a szolgáltatások és a létesítmények nincsenek a gyermekek igényeihez igazítva, illetve sok esetben egyszerűen nem állnak rendelkezésre; mivel ugyanebben a tanulmányban sok válaszadó említi a megkülönböztetés problémáit az oktatással kapcsolatos problémák, a megfizethetőséget pedig a lakhatáshoz kapcsolódó problémák között;

- I. mivel a CRPD alapelvei messze túlmutatnak a megkülönböztetés kérdésén, és végső céljuk az, hogy a fogyatékossgal élő személyek és családtagjaik teljeskörűen gyakorolhassák az emberi jogokat egy befogadó társadalomban;
- J. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata megállapítja, hogy egy politika közvetve diszkriminatívnak minősíthető, ha a kérdéses rendelkezés a gyakorlatban lényegesen nagyobb arányban érinti kedvezőtlenül a fogyatékossgal élő személyeket; mivel ha egy rendelkezés jellegéből adódóan csak gyaníthatóan diszkriminatív és hasonló kedvezőtlen hatással járhat, az adott rendelkezés már diszkriminatívnek minősítendő;
- K. mivel a CRPD 1. cikke megállapítja, hogy fogyatékossgal élő személy „minden olyan személy, aki hosszan tartó fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodással él, amely számos egyéb akadállyal együtt korlátozhatja az adott személy teljes, hatékony és másokkal egyenlő társadalmi szerepvállalását”; mivel e tekintetben különösen fontos a CRPD 9. cikke;
- L. mivel 2018-ban a 28 tagú EU 15 év feletti népességének 37%-a számolt be mérsékelt vagy súlyos fizikai vagy érzékszervi korlátozottságról; mivel 2018-ban a 28 tagú EU-ban a 16 év feletti népesség 24,7%-a számolt be arról, hogy egészségügyi problémák miatt tartós jelleggel némileg vagy súlyosan korlátozva volt a szokásos tevékenységeiben; mivel 17,7%-uk számolt be némi tartós korlátozottságról, 7%-uk pedig súlyos tartós korlátozottságról<sup>(25)</sup>;
- M. mivel a súlyos krónikus betegségek okozta terhet az egészségkárosodással korrigált életek (DALY) alapján számolják; mivel azonban a krónikus betegségekkel kapcsolatos keretrendszerek Uniós-szerte eltérőek, és bizonyos tagállamokban szélesebb körű fogyatékossgai támogatási rendszerek részét képezhetik;
- N. mivel a Eurofound arra mutatott rá, hogy nem egyértelmű, hogy beletartozik-e a (krónikus) „betegség” fogalma a fogyatékossga fogalom meghatározásába<sup>(26)</sup>; mivel az ügynökség javasolja, hogy az európai fogyatékossgügyi stratégia felülvizsgálata térjen ki erre a kérdésre;
- O. mivel a 2010–2020 közötti európai fogyatékossgügyi stratégia elmulasztotta a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését, és nem tárgyalta, illetve nem kezelte a halmozott megkülönböztetéssel és egyéb jogsértésekkel szembesülő, fogyatékossgal élő nők és lányok specifikus helyzetét, a velük szembeni megkülönböztetés formáit és a jogoktól való megfosztottságukat; mivel a halmozott megkülönböztetés következményei a szegénység, a társadalomból, az oktatásból és a munkaerőpiacról való kirekesztettség (a rosszul fizetett, ideiglenes vagy bizonytalan állásokban való foglalkoztatottság nagyobb valószínűsége), ami további stresszt és pszichológiai terhet okoz a fogyatékossgal élő személyeknek, valamint családtagjaiknak és gondozóiknak; mivel az egyenlő bánásmód azzal biztosítható, ha pozitív intézkedéseket és politikákat alkalmaznak fogyatékossgal élő nők, a fogyatékossgal élő gyermekeket nevelő anyák/apák, a fogyatékossgal élő egyedülálló szülők és/vagy a fogyatékossgal élő gyermekeket nevelő egyedülálló szülők vonatkozásában; mivel a nemek közötti egyenlőség dimenziójának a várt 2020 utáni európai fogyatékossgügyi stratégiába történő belefoglalása hozzájárul a fogyatékossgal élő nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetés felszámolására irányuló interszekcionális megközelítéshez;
- P. mivel 2018-ban a fogyatékossgal élő (legalább 16 éves) uniós népesség mintegy 28,7%-a volt kitéve a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának<sup>(27)</sup>;
- Q. mivel bár a CRPD 19. cikke kimondja, hogy „az Egyezményben részes államok elismerik a fogyatékossgal élő személyek egyenlő jogát a közösségben való élethez és másokkal egyenlő szabad döntéshez való jogát; minden szükséges és hatékony intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a fogyatékossgal élő személyek teljes mértékben élvezhessék e jogukat és a teljes közösségi befogadást és részvételt”, 800 000 fogyatékossgal élő személy még mindig nem rendelkezik választójoggal az Unióban;

<sup>(25)</sup> [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Functional\\_and\\_activity\\_limitations\\_statistics](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Functional_and_activity_limitations_statistics)

<sup>(26)</sup> Eurofound (2019), *How to respond to chronic health problems in the workplace?* Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg.

<sup>(27)</sup> <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20191029-2>

2020. június 18., csütörtök

- R. mivel a siketvak emberek egy egyedi, két érzékszervi (látásbeli és hallásbeli) akadályozottságot egyesítő kettős fogyatékossgal élnek, ami korlátozza a társadalomban való teljes körű részvételüket, és sajátos problémákat okoz, ideértve a kommunikációhoz, az információkhoz, a mobilitáshoz és a társadalmi interakciókhoz való hozzáférést;
- S. mivel a fogyatékossgal kapcsolatos ellátásokat olyan állami támogatásnak kell tekinteni, amelynek célja, hogy segítsen az embereknek a fogyatékossgukból és/vagy orvosi kezelésre szoruló állapotukból eredő akadályok megszüntetésében, hogy teljeskörűen részt vehessenek a társadalomban, amellet, hogy szükség esetén jövedelem-pótlást biztosít;
- T. mivel a CRPD 9. cikke elismeri, hogy meg kell tenni a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a fogyatékossgal élő személyek, különösen a nők és a lányok ténylegesen hozzáférjenek a fizikai környezethez, a közlekedéshez, az információhoz és kommunikációhoz, többek között az információs és kommunikációs technológiákhoz, valamint más, nyilvánosan hozzáférhető vagy rendelkezésre álló lehetőségekhez és szolgáltatásokhoz, mind városi, mind vidéki területeken;
- U. mivel a 2019 júniusában elfogadott, a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv<sup>(28)</sup> elsőként állapítja meg uniós szinten, hogy minden munkavállaló évente öt nap gondozói szabadságra jogosult;
- V. mivel a 2010–2020 közötti európai fogyatékossgügyi stratégia (a stratégia) keretként szolgált a CRPD Unión belüli és kívüli végrehajtására irányuló szakpolitikai és jogalkotási javaslatokhoz;
- W. mivel a fogyatékossgal élő személyek továbbra sem vesznek részt teljes mértékben a társadalomban, és nem élveznek teljeskörű jogokat; mivel a CRPD 29. cikkével összhangban a fogyatékossgal élő személyek részvétele csak akkor érhető el, ha bevonják őket a politikai életbe és a közéletbe, ahol gyakran alulreprezentáltak;
- X. mivel a stratégiát nem igazították hozzá az újonnan kialakuló szakpolitikai területekhez, így nincs összehangolva sem a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrenddel, amelynek végrehajtására az EU és valamennyi tagállama kötelezettséget vállalt, sem pedig a szociális jogok európai pillérével;
- Y. mivel a COVID19-válság idején a fogyatékossgal élő személyek súlyos kihívásokkal és jogsértésekkel szembesültek, mint például a személyes segítségnyújtás, a gondozási és támogatási szolgáltatások zavarai, az egészségügyi tájékoztatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz – beleértve a sürgős ellátást is – való egyenlőtlen hozzáférés és/vagy az azokból való teljes kizárás, továbbá a világos és egyszerű módon – többek között hozzáférhető, akadálymentes és használható formátumban – közölt általános, közbiztonsággal kapcsolatos információk hiánya, a bentlakásos intézményekben az elővigyázatossági intézkedések hiánya, egyenlőtlen hozzáférés az oktatási intézmények által kínált alternatívákhoz, nevezetesen a távoktatáshoz és az e-oktatáshoz, valamint a családon belüli erőszak eseteinek növekedése; mivel fennáll annak a lehetősége, hogy a pandémia és a fenti kihívások az elkövetkező hónapokban megújulnak;
- Z. mivel a stratégia nem fedi le a CRPD valamennyi rendelkezését;
- AA. mivel a Bizottság eddig még nem végezte el jogszabályainak horizontális, átfogó felülvizsgálatát a CRPD rendelkezéseivel való teljes körű harmonizáció biztosítása érdekében;
- AB. mivel a stratégia korlátozott mértékű eredményeket ért el;
- AC. mivel számos uniós szakpolitikai területen nem valósult meg a fogyatékossgal élő személyek jogainak általános érvényesítése;
- AD. mivel még mindig vannak olyan új és átdolgozott jogszabályok, amelyek egyáltalán nem hivatkoznak a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményre és az akadálymentességre; mivel az önálló életvitel és részvétel egyik előfeltétele az akadálymentesség; mivel az EU a CRPD részes feleként köteles biztosítani a fogyatékossgal élő személyeknek és képviselői szervezeteknek a jogszabályok és politikák kialakításába és végrehajtásába való szoros bevonását és aktív részvételét, tiszteletben tartva a fogyatékossg különféle koncepcióit;

<sup>(28)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1158 irányelve (2019. június 20.) a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2019.7.12., 79. o.).

**2020. június 18., csütörtök**

- AE. mivel a fogyatékossgal élő személyek számára feltétlenül biztosítani kell a munkaerőpiachoz való teljes körű és egyenlő hozzáférést, ami továbbra is problémát jelent, tekintve, hogy a fogyatékossgal élő személyek jelenlegi foglalkoztatási rátája 50,6 % (a fogyatékossgal élő férfiak esetében 53,3 %, a nők esetében pedig 48,3 %), szemben a fogyatékossgal nélkül élők 74,8 %-os foglalkoztatási rátájával<sup>(29)</sup>, a 20 és 64 év közötti, fogyatékossgal élő személyek munkanélküliségi rátája pedig 17 %, szemben a fogyatékossgal nélkül élők 10 %-os munkanélküliségi rátájával, ami sok fogyatékossgal élő személyt meggátol abban, hogy önálló és tevékeny életet éljen; mivel a hajléktalanságot megtapasztaló évi 4 millió ember jelentős hányada él fogyatékossgal; mivel az adatok jelentős szórást mutatnak a fogyatékossgal és a támogatási szükségletek különböző típusai esetében;
- AF. mivel a munkaadókat támogatni kell abban és ösztönözni kell arra, hogy az oktatásból a foglalkoztatásba való átmenet során mindvégig gondoskodjanak a fogyatékossgal élő személyek önrendelkezésének elősegítéséről; mivel e célból a munkaadók körében történő figyelemfelhívás az egyik módja annak, hogy fel lehessen lépni a fogyatékossgal élő személyek felvétele terén alkalmazott megkülönböztetéssel szemben;
- AG. mivel a munkahelyi intézkedések rendkívül fontosak a kedvező mentális egészség előmozdításához, valamint a rossz mentális állapot és a pszichoszociális fogyatékossgal megelőzéséhez;
- AH. mivel a demográfiai változás kihívásaival való megbirkózást célzó fellépéseknek megfelelő intézkedéseket kell magukban foglalniuk, amelyekkel fenntartható a fogyatékossgal élő személyek aktivitása és munkaerőpiaci jelenléte; mivel ez nemcsak a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot érintő megelőző intézkedéseket foglal magában, hanem a rehabilitációra és a betegséget vagy balesetet követő részvételre összpontosító intézkedéseket is;
- AI. mivel a részvétel csak úgy érhető el maradéktalanul, ha a fogyatékossgal élő személyek és érdekképviseleti szervezeteik széles körét bevonják, és valamennyi típusú érdekelt féllel érdemben egyeztetnek, tiszteletben tartva a fogyatékossgal különféle koncepcióit;
1. elismeri a CRPD végrehajtása terén a 2010–2020 közötti európai fogyatékossgügyi stratégia révén elért előrehaladást; felkéri a Bizottságot, hogy az elért eredményekre építve fokozza a fogyatékossgal élő személyek jogai iránti elkötelezettségét egy 2020 utáni ambiciózus európai fogyatékossgügyi stratégiával (2020 utáni stratégia);
  2. emlékeztet arra, hogy az ENSZ Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága záró észrevételeiben kritikusan megjegyezte, hogy az EU és tagállamai által elfogadott megszorító intézkedések rontották a fogyatékossgal élő életszínvonalát, és a szegénység és a társadalmi kirekesztés további növekedéséhez, valamint a szociális szolgáltatásokra, a családtámogatásokra és a közösségi alapú szolgáltatásokra fordított kiadások csökkentéséhez vezettek;
  3. emlékeztet arra, hogy a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága mélységes aggodalmának adott hangot a fogyatékossgal élő személyeknek a jelenlegi migrációs válság közepette az Unióban fennálló bizonytalan helyzete miatt, különös tekintettel arra, hogy a fogyatékossgal élő menekülteket, migránsokat és menedékkérőket olyan körülmények között tartják őrizetben az EU-ban, amelyek nem biztosítják a megfelelő támogatást és az észszerű alkalmazkodást; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az ügynökségeinek és a tagállamoknak szóló iránymutatások közzétételével orvosolja ezt a helyzetet, és nyilatkozzon úgy, hogy a fogyatékossgal élő személyek migrációval és menedékkérellemmel összefüggésben történő, korlátozó jellegű őrizete nincs összhangban a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményrel;
  4. különösen aggódik a fogyatékossgal élő fiatalok és a huzamos ideje munkanélküliek miatt; kéri a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként és segítsék elő a munkaerőpiacra történő bevonásukat, például az ifjúsági garancia program keretében;
  5. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó, ambiciózus és hosszú távú európai fogyatékossgügyi stratégiát a 2020 utáni időszakra, amely:
    - a) olyan egyértelműen meghatározott kiemelt területeket rögzít, amelyek lefedik a CRPD valamennyi rendelkezését, és tükrözik a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága általános kommentárjait, beleértve a kulcsfogalmak fogalom meghatározásait, különösen a „fogyatékossg” uniós szintű egységes fogalom meghatározását az uniós szakpolitika valamennyi területén, továbbá amelyek tekintetbe veszik a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága Uniónak címzett, 2015-ben elfogadott záró észrevételeit;
    - b) ambiciózus, egyértelmű és mérhető célkitűzéseket tartalmaz, beleértve a tervezett fellépések olyan listáját, amely egyértelmű határidőkről és előirányzott forrásokról rendelkezik a következő területeken: egyenlőség, részvétel, szabad mozgás és önálló életvitel, akadálymentesség, foglalkoztatás és képzés, oktatás és kultúra, szegénység és társadalmi kirekesztés, külső tevékenység, az erőszaktól és a bántalmazástól való mentesség, a fogyatékossg ügyének általános érvényesítése és tudatosság-növelés;

<sup>(29)</sup> A Bizottság és a Tanács együttes foglalkoztatási jelentésére irányuló, 2019. december 17-i bizottsági javaslat (COM(2019)0653).

2020. június 18., csütörtök

- c) meghatározott végrehajtási időkereteket és határidőket rögzít;
- d) tükrözi a fogyatékossgal élő személyek és szükségleteik sokféleségét, többek között célzott tevékenységek révén;
- e) minden szakpolitikában és valamennyi területen érvényesíti az összes fogyatékossgal élő személy jogait;
- f) felismeri és kezeli a megkülönböztetés fogyatékossgal élő személyeket érintő halmozott és interszekcionális formáit;
- g) a gyermekek szempontját figyelembe vevő megközelítést foglal magában;
- h) biztosítja nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését;
- i) a fogyatékossgal élő felnőttekre irányul, és különös figyelmet fordít az értelmi fogyatékossgal élő személyekre és a gondozójuk halálát követő jövőjükre;
- j) megfelelő és kellően finanszírozott, egyértelmű referenciaértékeket és mutatókat tartalmazó nyomonkövetési mechanizmussal rendelkezik;
- k) elősegíti a különböző szakpolitikai területek közötti kapcsolódásokat az EU szintjén, valamint azt, hogy a stratégiát hozzá lehessen igazítani a CRPD rendelkezésein túlmenően felmerülő új szakpolitikai területekhez és kihívásokhoz, ideértve a digitalizációt és az új technológiákat, az automatizálást és a mesterséges intelligenciát;
- l) összhangban áll más uniós kezdeményezésekkel és stratégiákkal, és beépíti az Európa 2020 stratégia nyomon követését és a szociális jogok európai pillérének keretében tett kezdeményezéseket, valamint a szociális Európa ütemtervét;
- m) megfelelő költségvetést irányoz elő a 2020 utáni időszakra vonatkozó stratégia végrehajtására és nyomon követésére, beleértve a megfelelő költségvetés elkülönítését az uniós CRPD-keretrendszerhez, amely a CRPD végrehajtását segíti elő, védelmezi és követi nyomon az uniós hatáskörbe tartozó területeken (azaz az uniós jogalkotásban és politikákban, valamint az uniós közigazgatásban);
- n) biztosítja az európai, nemzeti, regionális és helyi szintű együttműködést a hatóságokkal, a vállalkozásokkal, a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, a 2020 utáni stratégia megfelelő alkalmazása érdekében,
- o) általánosan érvényesíti a fogyatékossgal élő személyek szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférését, ideértve az egészségügyhöz, az oktatáshoz és a foglalkoztatáshoz, a közösségi közlekedéshez, a lakhatáshoz, a kultúrához, a sporthoz és a szabadidős tevékenységekhez, valamint az egyéb területekhez való hozzáférést, elhárítva a társadalmi részvétel útjában álló akadályokat, és Unió-szerte a mindenki számára történő tervezés elveit alkalmazva az infrastrukturális és digitális beruházások során;
- p) biztosítja, hogy a stratégia prioritásai között szerepeljen a szociális gazdaság hatékony előmozdítása és támogatása;

6. hangsúlyozza, hogy következetességre van szükség a 2020 utáni stratégia és a krónikus betegségben szenvedő embereket célzó keretrendszerek között, többek között a foglalkoztatással kapcsolatos aktivizálási intézkedések vonatkozásában, tekintve, hogy a fogyatékossgal élőket megcélzó stratégiák nem feltétlenül az ő szükségleteiket kezelik minden esetben;

7. hangsúlyozza, hogy fontos az akadálymentesség holisztikus fogalom meghatározása és alkalmazása, valamint hogy ez alapozhatja meg a fogyatékossgal élők esélyegyenlőségét, amit a CRPD is elismer, és ami összhangban áll a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága 2. számú általános kommentárjával, figyelembe véve a fogyatékossgal élő személyek szükségleteinek sokféleségét, valamint uniós elvként előmozdítva a mindenki számára történő tervezést;

8. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre és folyamatosan kövessék nyomon az akadálymentességgel kapcsolatos jogszabályokat, ideértve az európai akadálymentesítési irányelvet<sup>(30)</sup>, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet, a távközlési csomagot és a honlapok akadálymentesítéséről szóló irányelvet<sup>(31)</sup>, valamint a közlekedésre és az utasjogokra vonatkozó, idevágó rendeleteket; rámutat arra, hogy a nyomon követést nem önértékelés révén kell elvégezni, hanem egy olyan független szervezettel kell elvégeztetni, amely fogyatékossgal élő személyeket is bevon; ezért felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a végrehajtást, és hozzon létre egy európai akadálymentességi testületet az akadálymentességre vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásának nyomon követésére;

<sup>(30)</sup> HL L 151., 2019.6.7., 70. o.

<sup>(31)</sup> HL L 327., 2016.12.2., 1. o.

**2020. június 18., csütörtök**

9. felhívja a Bizottságot, hogy vegye alapul az európai akadálymentesítési irányelvet egy olyan akadálymentes és befogadó környezetre irányuló szilárd uniós keretrendszer elfogadásához, amely teljes mértékben akadálymentes közterületeket és szolgáltatásokat foglal magában, ideértve a közösségi közlekedési, kommunikációs és pénzügyi szolgáltatásokat, valamint az épített környezetet; felhívja a Bizottságot, hogy a további megkülönböztetés megelőzése érdekében erősítse meg az utasjogokat;

10. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) és a Nemzetközi Légiszállítási Szövetség (IATA) szabályzatait a fogyatékossgal élő utasok jogainak védelmében, a testi épségük és felszereléseik szállítás alatti biztonságának és megővésének tekintetében, valamint elismerve, hogy a személyes segítőik, illetve a fekvő helyzetben lévő személyek számára további ülőhelyekre van szükség;

11. emlékeztet arra, hogy az akadálymentességgel kapcsolatos valamennyi kötelezettség végrehajtásához elegendő forrásra van szükség uniós, nemzeti és helyi szinten; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lendítsék fel a közberuházásokat, biztosítva ezáltal a fogyatékossgal élő személyek számára mind a fizikai, mind a digitális környezet akadálymentességét;

12. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közbeszerzés vonatkozásában a közbeszerzési szerződés aláírása előtt alkalmazandó, az akadálymentes beszerzésre irányuló előzetes feltételrendszert nemzeti szinten nem hajtják végre kellő mértékben; ajánlja ennek megoldására, hogy a zöld közbeszerzéshez hasonlóan hozzanak létre egy olyan portált, amely az akadálymentességre vonatkozó összes iránymutatást tartalmazza;

13. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt az Európai Bírósággal olyan kommunikációs és akadálymentességi stratégiák érdekében, amelyek biztosítják, hogy a fogyatékossgal élők hozzáférhessenek az uniós igazságszolgáltatás rendszeréhez;

14. hangsúlyozza, hogy a CRPD rendelkezéseivel való maradéktalan összhang biztosítása érdekében a 2020 utáni stratégiának az összes uniós jogszabály és szakpolitika átfogó, horizontális felülvizsgálatán kell alapulnia; nyomatékosan kéri, hogy ez a folyamat terjedjen ki egy felülvizsgált hatásköri nyilatkozatra, amely magában foglal minden olyan szakpolitikai területet, ahol az EU a fogyatékossgal élő személyekre hatást gyakorló jogszabályokat vagy „puha” jogi eszközöket fogadott el, és a folyamat keretében kerüljön sor végrehajtási és nyomonkövetési intézkedéseket is tartalmazó jogalkotási javaslatok megtételére;

15. felhívja a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élő nőket és lányokat érintő megkülönböztetés sokféle formájának leküzdése érdekében gondoskodjon egy nemi alapú és interszekcionális megközelítés alkalmazásáról; fenntartja, hogy nemek szerint lebontott adatokat kell gyűjteni a fogyatékossgal élő nőket és lányokat érintő interszekcionális halmozott megkülönböztetés formáinak azonosítása érdekében, az isztambuli egyezmény által lefedett összes területen, amennyiben ez releváns; sürgeti a Bizottságot, hogy a 2020 utáni stratégia keretében terjesszen elő egységes szerkezetbe foglalt javaslatot, és fogadjon el olyan hatékony intézkedéseket a fogyatékossgal élő nőkkel és gyermekekkel szembeni erőszak – és azon belül a szexuális zaklatás és erőszak – megelőzésére és leküzdésére, amelyek a családokat, a közösségeket, a szakembereket és az intézményeket célozzák meg; sürgeti az Európai Uniót és azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, az isztambuli egyezmény ratifikálására;

16. szorgalmazza, hogy a 2020 utáni stratégia hozzon létre intézményközi struktúrát a stratégia végrehajtásának felügyeletére, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban<sup>(32)</sup> meghatározott eljárásokat alkalmazva; hangsúlyozza, hogy az összes uniós intézménynél és ügynökségnél fogyatékossgügyi kapcsolattartó pontokat kell létrehozni, és hogy a központi kapcsolattartó pontnak a Bizottság Főtitkárságán kell működnie; rámutat arra, hogy a fogyatékossgügyi kapcsolattartó pontokat megfelelő intézményközi mechanizmusnak kell támogatnia a CRPD uniós intézményeken és ügynökségeken belüli végrehajtásának összehangolása érdekében; hangsúlyozza, hogy létezik intézményközi mechanizmus a Bizottság, a Parlament és a Tanács közötti együttműködés elősegítésére, amelynek keretében a nevezett intézmények elnökei minden megbízás kezdetén megbeszélést tartanak; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az uniós intézményeknek mint közigazgatási szerveknek minden tekintetben eleget kell tenniük a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezménynek;

17. sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élő személyek, valamint az őket képviselő családtagok és szervezetek szoros, érdemi és szisztematikus bevonásával készítse el a 2020 utáni időszakra vonatkozó stratégiát, és biztosítsa, hogy a Bizottság a tagállamokkal karöltve szorosan együttműködjön velük 2020 utáni időszakra vonatkozó stratégia végrehajtása, nyomon követése és értékelése terén, többek között megfelelő finanszírozás és kapacitásépítés révén;

<sup>(32)</sup> HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

2020. június 18., csütörtök

18. kéri a Bizottságot, hogy rendelkezzen a stratégia háromévenkénti felülvizsgálatáról, egyértelműen meghatározva a CRPD uniós keretrendszerének szerepét, és a felülvizsgálatba szisztematikusan és aktívan vonja be a fogyatékossgal élő személyeket és képviselői szervezeteiket (uniós és nemzeti szinten egyaránt);

19. hangsúlyozza, hogy folyamatosan nyomon kell követni a CRPD végrehajtását; ezzel összefüggésben szorgalmazza a következőket:

a) megbízható adatok gyűjtése (jogsabályban meghatározott biztosítékok mellett), azokat a fogyatékossgal típusa, az életkor, a nem, valamint a CRPD végrehajtása terén elért előrehaladás nyomon követése szempontjából releváns tényezők és a fogyatékossgal élő személyek jogainak gyakorlását korlátozó akadályok megszüntetése szempontjából releváns tényezők szerint bontva;

b) megfelelő erőforrások előirányzása a CRPD nyomon követésére szolgáló uniós keretrendszer számára, lehetővé téve számára feladatainak független és megfelelő ellátását;

c) rugalmas mechanizmus biztosítása, amely olyan ösztönzőket nyújthat a CRPD optimális végrehajtásához, mint az Access City díj; továbbá nemzeti szintű kezdeményezések mindezzel összefüggésben;

d) releváns nemzeti szintű kezdeményezések;

20. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a 2020 utáni stratégia mozdítsa elő a fogyatékossgal élő személyek foglalkoztatáshoz, szakképzéshez és szakmai továbbképzéshez, inkluzív oktatáshoz, megfizethető, minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz, digitális szolgáltatásokhoz és sportoláshoz való garantált hozzáférést, biztosítva többek között az észszerű alkalmazkodást a munkahelyeken, garantálva, hogy a fogyatékossgal élő személyek a fogyatékossgal nélkül élő munkavállalókkal azonos bért kapjanak, valamint elkerülve és megelőzve a diszkrimináció minden egyéb megnyilvánulási formáját; felhívja a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább és/vagy hajtsák végre jobban azokat az intézkedéseket, amelyek előmozdítják a fogyatékossgal élő személyek munkaerőpiaci részvételét, és ismerjék el jog szerinti munkavállalónak a védett műhelyekben dolgozó, fogyatékossgal élő személyeket, valamint biztosítsák, hogy a többi munkavállalóval azonos szociális védelemre legyenek jogosultak; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszerének kidolgozását, valamint ösztönözön és alakítson ki tanulószerveződéses gyakorlati képzések révén megvalósuló képzési lehetőségeket a fogyatékossgal élő személyek számára; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli jelentésekben szerepeltessen bevált gyakorlatokat, hogy lehetővé tegye a munkaadók számára a fogyatékossgal élő személyek jogszabályok eredményes végrehajtását; felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el, mozdítsa elő és védje az inkluzív vállalkozásokat annak érdekében, hogy tartós munkahelyeket hozzanak létre a munkaerőpiacon jelen lévő, fogyatékossgal élő személyek számára; rámutat arra, hogy a szociális gazdaság vállalkozásaiban és szervezeteiben lehetőségek jelennek a fogyatékossgal élő személyek munkaerőpiaci integrációjának elősegítése tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson célzott támogatást az Európai Szociális Alapból a szociális gazdaságban;

21. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a magas színvonalú szolgáltatások és segítségnyújtás biztosítása a fogyatékossgal élő személyek számára; ezért szükségesnek tartja olyan uniós szintű minimumszabályok meghatározását, amelyek garantálják a fogyatékossgal élő személyek valamennyi szükségletének kielégítését;

22. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelvet, és hozza azt összhangba a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményrel, garantálva ezáltal a fogyatékossgal élő személyek számára a megfizethető és színvonalas határokon átnyúló egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;

23. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak hozzáférést a fogyatékossgal élő személyek számára a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő egészségügyi szolgáltatásokhoz, ideértve az egészségügyi rehabilitációt és adott esetben a tartós ápolást;

24. úgy véli, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok számára teljes körű hozzáférést kell biztosítani az egyedi szükségleteikhez igazodó orvosi ellátáshoz, beleértve a nőgyógyászati vizsgálatot, az orvosi vizsgálatokat, a családtervezést és a terhesség alatti, igényeikhez igazított támogatást; nyomatékosan kéri az EU-t, hogy a 2020 utáni stratégia végrehajtása során vegye figyelembe ezeket a szolgáltatásokat;

25. hangsúlyozza, hogy a siketvak személyeknek speciális és igazolt ismeretekkel rendelkező szakemberek, valamint siketvakokat segítő tolmácsok által nyújtott kiegészítő gondozásra van szükségük; felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el a vörös-fehér botot a siketvak gyalogosok jelképeként annak érdekében, hogy a siketvak emberek láthatóbbá váljanak a forgalomban;

26. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a jogképességüktől megfosztott személyek gyakorolhassák az Európai Unió szerződéseiben és jogszabályaiban rögzített valamennyi jogot;

27. sajnálattal állapítja meg, hogy a gyermekjogokra vonatkozó jelenlegi uniós szakpolitikák nem tartalmazzak kellő mértékben a fogyatékossgal élő fiúkra és lányokra vonatkozó, átfogó, jogokon alapuló stratégiát, sem pedig a jogaik védelmére irányuló biztosítékokat, valamint hogy a fogyatékossgal élő személyek jogai nem kezelik és nem érvényesítik kielégítően ezt a kérdéskört;

**2020. június 18., csütörtök**

28. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a kiszolgáltatott gyermekek alapvető szolgáltatásokhoz és szociális jogokhoz (nevezetesen az egészségüghöz, az oktatáshoz, a kora gyermekkori neveléshez és gondozáshoz, a táplálkozáshoz és a lakhatáshoz) való hozzáférését;

29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvalósítására, hogy az EU élen járjon a fogyatékossgal élő személyek jogainak előmozdításában, és világszerte előmozdítsa a CRPD ratifikálását; kéri az esélyegyenlőségért felelős biztos felügyelete alatt működő, esélyegyenlőségért felelős bizottsági szakértői munkacsoportot, hogy szisztematikusan juttassa érvényre a fogyatékossgal élő személyek jogait valamennyi vonatkozó uniós jogszabályban, határozatban, szakpolitikában és programban; sürgeti, hogy teljeskörűen integrálják a fogyatékossgal élők jogainak szempontját a szociális jogok európai pillérének valamennyi vonatkozásába, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiába (különös figyelemmel a erőszakkal szembeni küzdelemre), az Erasmus+ programba és az ifjúsági garanciába, a méltányos átállási mechanizmusba, a gyermekgaranciába, az előregedésről szóló, készülében lévő zöld könyvbe, az európai szemeszterbe és az uniós külpolitikába, és hangsúlyozza a fogyatékossgal élők jogaival kapcsolatos garancia szükségességét, hogy támogathatnak a fogyatékossgal élő személyeket a foglalkoztatás, a szakmai gyakorlatok, a munkaközvetítés és a továbbtanulás tekintetében; emlékezteti a Bizottságot, hogy ezt az uniós intézményeken belül is figyelemmel kell kísérni;

30. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen értékelést a fogyatékossgal élő személyek által a COVID19-világjárvány során tapasztalt kihívásokról és jogsértésekről, a tagállamok által a világjárványra válaszul elfogadott intézkedésekről, valamint a jogszabályi hiányosságokról; felhívja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó fogyatékossgügyi stratégiában javasoljon megfelelő és konkrét helyreállítási és kárenyhítési intézkedéseket az ilyen hiányosságok kiküszöbölése és jövőbeli megelőzése érdekében; emlékeztet arra, hogy ezeket az intézkedéseket a fogyatékossgal élő személyekkel és családtagjaikkal vagy az őket képviselő szervezetekkel, valamint az Európai Parlament CRPD-hálózatával folytatott konzultációk alapján kell kidolgozni;

31. felhívja a Bizottság szakértői munkacsoportját, hogy alakítson ki és tartson fenn rendszeres konzultációkat fogyatékossgal élő személyekkel és az őket képviselő szervezetekkel;

32. hangsúlyozza, hogy az önálló életvitelhez és a közösségbe történő befogadáshoz való jog szervesen hozzátartozik a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményben foglalt számos egyéb jog érvényesítéséhez, ideértve az egyenlőséghez és megkülönböztetésmentességhez, az önrendelkezéshez és a szabadsághoz, a jogképességhez és a mozgás szabadságához való jogot;

33. felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi uniós szakpolitikai eszközben és kezdeményezésben mozdítsa elő tevékenyen az intézményi és/vagy szegregáló jellegű gondozásról a közösségi alapú támogatásra történő átállást, beleértve a személyes segítségnyújtást és az inkluzív (szokásos és személyre szabott) szolgáltatásokat; felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy az intézménytelenítés terén történő általános előrehaladás mutatóként szerepeljen az EU szociális eredménytáblájában;

34. felhívja a tagállamokat, hogy az intézménytelenítési folyamat meghatározott időkereten belüli felgyorsításával, valamint az érintett személyek helyett történő döntéshozatalnak a támogatott döntéshozatallal való felváltásával segítsék elő a részvételt; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az intézménytelenítés ne vezethessen a fogyatékossgal élő személyek hajléktalanságához amiatt, hogy nincs elegendő és/vagy akadálymentes lakás;

35. felhívja a Bizottságot, hogy képviseljen határozott álláspontot azzal kapcsolatban, hogy a szokásos közösségi alapú szolgáltatások általános hozzáférhetősége elengedhetetlen az intézményi gondozásról a közösségi életvitelre való áttéréshez;

36. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a fogyatékossgal élő személyek szabad mozgását;

37. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki intézkedéseket uniós szinten annak biztosítása érdekében, hogy minden fogyatékossgal élő személy élhessen a szabad mozgáshoz való jogával, és másokkal azonos alapon élvezhesse a szabad mozgás és a külföldi munkavállalás lehetőségét;

38. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós forrásokat a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményrel összhangban használják fel, és az uniós források ne járuljanak hozzá intézményi gondozási létesítmények vagy egyéb, könnyen intézménnyé váló másfajta létesítmények felépítéséhez vagy felújításához, illetve olyan projektekhez, amelyekbe nem vonják be érdemben a fogyatékossgal élő személyeket és az őket képviselő családtagokat és szervezeteket, továbbá ne ruházzon be olyan struktúrákba, amelyek nem hozzáférhetőek a fogyatékossgal élő személyek számára;

39. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós források ne járuljanak hozzá nem etikus kutatáshoz, kényszersterilizáláshoz vagy a fogyatékossgal élő személyek reprodukív jogainak megsértéséhez;

40. felhívja a Bizottságot annak elismerésére, hogy az értelmi és pszichoszociális fogyatékossgal élő személyek különösen ki vannak szolgáltatva olyan kísérleti megközelítéseknek és kezeléseknak, amelyeknek nincs szilárd tudományos alapja, és amelyek jelentős károkat okozhatnak;



2020. június 18., csütörtök

41. kitarthat, hogy az uniós alapoknak a befogadó, akadálymentes környezetek, szolgáltatások, gyakorlatok és eszközök előmozdítására kell irányulniuk, a mindenki számára történő tervezés elvét követve és támogatva az intézménytelenítést, valamint ki kell terjedniük a személyes segítségnyújtás és az önálló életvitel erőteljes támogatására; felhívja a Bizottságot az olyan kezdeményezések előmozdítására, amelyek biztosítják, hogy az uniós alapok által finanszírozott támogatási szolgáltatások kielégítsék a fogyatékossgal élő személyek szükségleteit; hangsúlyozza, hogy aktívan be kell fektetni a fogyatékossgal élő személyek számára nyújtott jobb és megfizethetőbb segítő technológiák fejlesztésére irányuló kutatásba; szorgalmazza, hogy a fogyatékossgal élő személyeket és az őket képviselő családtagokat és szervezeteket aktívan vonják be az EU által finanszírozott valamennyi programba;

42. felhívja az Európai Számvevőszéket annak megvizsgálására, hogy az EU által finanszírozott lehetőségek eljutnak-e a fogyatékossgal élőkhöz;

43. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós forrásokból támogatott összes harmadik országbeli projekt és infrastruktúra hozzáférhető legyen a fogyatékossgal élő személyek számára, és hogy az uniós alapok beruházzanak a CRPD végrehajtásába és nyomon követésébe, valamint a fogyatékossgal élő személyek szervezeteinek kapacitásépítésébe;

44. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az uniós stratégia és a tagállami fellépések teljes mértékben összhangban álljanak a fenntartható fejlődési célokkal és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjével, mivel ez a fenntarthatóság, az egyenlőség és a befogadás fontos globális cselekvési kerete, amely a fogyatékossgal horizontális kérdésként foglalkozik a 4., 8., 10., 11. és 17. fenntartható fejlődési cél keretén belül;

45. felhívja a Bizottságot, hogy külső tevékenységei keretében az új európai fogyatékossgügyi stratégiától függetlenül töltsön be vezető szerepet a fenntartható fejlődési céloknak a fogyatékossgal élő személyekre is kiterjedő végrehajtásában olyan módon, hogy világos, átlátható és inkluzív menetrendet fogad el e célok elérése érdekében;

46. üdvözli a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló, nemrégiben elfogadott irányelvet, és különösen az évi öt nap gondozói szabadság bevezetését; felhívja a tagállamokat az irányelv mielőbbi átültetésére, és arra ösztönzi a tagállamokat, az irányelvben meghatározott minimumkövetelményekhez képest szigorúbb előírásokat alkalmaznak, többek között azért, hogy rögzítik a fizetett apasági, szülői és gondozói szabadsághoz való jogot; ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan rendelkezéseket a gondozói szabadságra, az apasági szabadságra, a szülői szabadságra, valamint a rugalmas munkavégzésre vonatkozóan, amelyek a különösen hátrányos helyzetű szülők – például a fogyatékossgal élő szülők vagy a fogyatékossgal vagy tartós betegséggel élő gyermeket nevelő szülők – sajátos igényeihez igazodnak; felhívja az összes tagállamot, hogy biztosítsanak elegendő – pénzügyi és szakmai – támogatást az otthonukban fogyatékossgal élő családtagjaikat gondozó személyek számára; rámutat arra, hogy az a tény, hogy gondoskodniuk kell hozzátartozójukról, gyakran negatív hatással van a családi és a szakmai életükre, és kirekesztéshez, valamint megkülönböztetéshez vezethet;

47. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre mechanizmusokat a fogyatékossgal élő személyeket megillető ellátások és szolgáltatások tagállamok közötti hordozhatóságának és adaptálhatóságának összehangolása céljából, és terjessze ki valamennyi tagállamra az uniós fogyatékossgai igazolvánnyal kapcsolatos kísérleti projektet, azt nem csupán a kultúra és a sport területén alkalmazva, valamint biztosítsa, hogy valamennyi tagállamban maradéktalanul tiszteletben tartják a fogyatékossgal élők számára biztosított uniós fogyatékossgai parkolókarttyát; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések nélkülözhetetlenek annak biztosításához, hogy a fogyatékossgal élő személyek Unió-szerte hozzáférhessenek a fogyatékossgal élők számára nyújtott támogatáshoz, anélkül, hogy minden egyes tagállamban külön értékelésre lenne szükség; felhívja a tagállamokat, hogy az egyedi igények kezeléséhez és teljesítéséhez szerepeltessék jogszabályaikban egyedi fogyatékossgok (például a siketvaktság) elismerését;

48. felhívja a Bizottságot, hogy nemzeti és uniós szinten egyaránt mozdítsa elő a fogyatékossgal élő személyek, valamint őket képviselő családtagjaik és szervezeteik valamennyi döntéshozatali szakaszban történő strukturális bevonását, és finanszírozza a fogyatékossgal élő személyek szervezeteinek kapacitásépítését, lehetővé téve számukra, hogy strukturáltan részt vehessenek az őket érintő valamennyi döntésben; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan kezdeményezéseket, amelyek előmozdítják a fogyatékossgal élők önérvényesítését és politikai részvételét, és kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg az erre irányuló nemzeti kezdeményezéseket;

49. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a támogatási szolgáltatások tagállamok közötti jobb összehangolását, valamint kapcsolattartó pontok valamennyi tagállamban történő létrehozását annak érdekében, hogy tájékoztatást nyújtsanak a fogyatékossgal élő uniós polgárok számára a szociális jogaikról és az őket megillető támogatási szolgáltatásokról;

**2020. június 18., csütörtök**

50. felhívja a Bizottságot, hogy a magánszektorral együttműködve hozzon létre egy olyan portált, amely a fogyatékossgal élő személyek optimális társadalmi részvételének biztosításához nyújtott eszközöket tartalmazza;
51. emlékeztet arra, hogy a fogyatékossgal élő személyeknek joguk van a megfelelő életszínvonalhoz és a szociális védelemhez, a pénzügyi támogatáshoz és az átmeneti gondozáshoz; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a 2030-as európai fogyatékossgügyi stratégia tartalmazzon egyedi fellépéseket az olyan inkluzív szociális védelmi rendszerek EU-szerte történő előmozdítása érdekében, amelyek a teljes életút során garantálnák a fogyatékossgal élő személyek számára az ellátásokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést; felhívja a tagállamokat, hogy határozzanak meg olyan szociális védelmi minimumot a fogyatékossgal élő személyek számára, amely garantálja a megfelelő életszínvonalukat;
52. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy építsenek a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréseéről szóló tanácsi ajánlásra<sup>(33)</sup> és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendeletre irányuló javaslatra (COM(2016)0815), hogy minden uniós polgár Uniós-szerte hozzáférhessen a szociális támogatási szolgáltatásokhoz, összhangban a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága ajánlásával;
53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó kampányt a fogyatékossgal élő személyek, valamint az őket képviselő családtagok és szervezetek bevonásával, és ezt tegyék elérhetővé hozzáférhető formátumokban, például könnyen olvasható változatban és nemzeti jelnyelveken, annak érdekében, hogy a fogyatékossgal élők, a kötelezettek és általánosságban a társadalom körében felhívják a figyelmet a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményre, a fogyatékossgal élő személyek jogaira és szükségleteire, valamint az őket érintő akadályokra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsanak elő, koordináljanak és készítsenek a tagállamokban felhasználható oktatóanyagokat, hogy ezáltal elősegítsék a fogyatékossgal élő személyekkel kapcsolatos pozitív attitűdöket, és javítsák a fogyatékossgal élők befogadását;
54. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy finanszírozzanak a megkülönböztetésmentesség elvével, ezen belül a halmazott és interszekcionális megkülönböztetéssel és a fogyatékossgal élők igényeihez való egyszerű alkalmazkodással foglalkozó képzéseket, amelyeket a fogyatékossgal élő személyek, szervezeteik, a szakszervezetek, a munkáltatói szervezetek, az esélyegyenlőségi szervek és a köztisztviselők számára, illetve ezek közreműködésével biztosítanak;
55. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák és növeljék a szociális munka (azaz a szociális munkások és a szociális szolgáltatások területén aktív személyek) presztízsét;
56. felhívja a Bizottságot, hogy stratégiákhoz hozzon létre egyértelmű felelősségvállalási, ellenőrzési és szankcionálási mechanizmust;
57. felhívja az összes tagállamot, hogy hosszú távú, lakhatásra irányuló, integrált hajléktalanügyi stratégiák nemzeti, regionális és helyi szintű elfogadásával sürgősen kezeljék a hajléktalanság problémáját, és ismerjék el azokat az egyedi kockázatokat, amelyeknek a fogyatékossgal élő személyek ki vannak téve, ideértve az autizmus spektrumzavarral kapcsolatosakat;
58. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg azon elkötelezettségüket, hogy előmozdítják, védik és biztosítják valamennyi emberi jog és alapvető szabadság teljes körű és egyenlő gyakorlását a fogyatékossgal élő személyek számára, beleértve a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot és a választójogot, összhangban a CRPD 12. cikkével, továbbá hogy biztosítsák veleszületett méltóságuk tiszteletben tartását azáltal, hogy végrehajtják és szorosan nyomon követik a 2020 utáni stratégiát, érdemben bevonva a fogyatékossgal élő személyeket és az őket képviselő családtagokat vagy szervezeteket, uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten együttműködve hatóságokkal, a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, és különítsenek el megfelelő éslegendő emberi és pénzügyi erőforrást annak végrehajtására;
59. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a fogyatékossgal élő személyek egyenlőségének általános érvényesítését elősegítő és a CRPD végrehajtására irányuló saját nemzeti fogyatékossgügyi stratégiájukat;
60. felhívja a tagállamokat, hogy a CRPD helyes végrehajtásának biztosítása érdekében – a többi tagállam bevált gyakorlatait figyelembe véve – dolgozzanak ki nemzeti stratégiákat;
61. felhívja az Európai Uniót és az összes tagállamot a CRPD fakultatív jegyzőkönyvének ratifikálására;
62. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést az európai fogyatékossgügyi stratégia végrehajtásáról;
63. kéri a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést a Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága által a CRPD adott tagállamon belüli végrehajtásának értékelését követően kiadott nemzeti ajánlások nyomon követéséről;

<sup>(33)</sup> HL C 387., 2019.11.15., 1. o.

2020. június 18., csütörtök

64. hangsúlyozza a mielőbbi megállapodás fontosságát; felhívja a Tanácsot, hogy vessen véget a patthelyzetnek egy pragmatikus megoldás irányában történő elmozdulás érdekében, és késedelem nélkül gyorsítsa fel a 2008-ban a Bizottság által előterjesztett, majd a Parlament által jóváhagyott, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó horizontális uniós irányelv elfogadását; úgy véli, hogy ez az előfeltétele egy egységes és következetes uniós jogszabályi keret biztosításának, amely védelmet biztosít az egyének számára a valláson és meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron és szexuális irányultságon alapuló, munkahelyen kívüli megkülönböztetéssel szemben; felhívja a figyelmet arra, hogy nem szabad elfogadni az irányelv hatályának indokolatlan korlátozását; úgy gondolja, hogy a gyűlölet-bűncselekményekkel szembeni fellépésre vonatkozó uniós jogszabályi keret megszilárdítása ugyancsak rendkívül fontos elem, tekintve, hogy hasonló bűncselekmények a munkahelyi környezetben is előfordulnak;

65. javasolja, hogy az EU strukturálisan illessze be az európai fogyatékoságügyi stratégiát az európai szemeszter folyamatába;

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének, az Európai Számvevőszéknek, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a szubnacionális parlamentekkel és tanácsokkal való megosztás céljából, valamint az Európa Tanácsnak és az Egyesült Nemzetek Szervezetének.

---

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0158

## Versenypolitika – 2019. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a versenypolitikáról – 2019. évi éves jelentés (2019/2131(INI))

(2021/C 362/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 101–109. cikkére,
- tekintettel a versenyről szóló vonatkozó bizottsági szabályokra, iránymutatásokra, nyilvános konzultációkra, állásfoglalásokra, közleményekre és dokumentumokra,
- tekintettel a „2018. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2019. július 15-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0339) és a hozzá csatolt, ugyanaznap kelt bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló, 2019. január 31-i állásfoglalására <sup>(1)</sup>,
- tekintettel Ursula von der Leyen elnök Margrethe Vestagernek címzett, 2019. szeptember 10-i küldetésnyilatkozatára,
- tekintettel Margrethe Vestager biztosjelölt írásbeli és az Európai Parlament 2019. október 8-i meghallgatásán adott szóbeli válaszára,
- tekintettel a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizetetéséről szóló bizottsági közleményre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogérvényesítés céljából történő megerősítéséről és a belső piac megfelelő működésének biztosításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi irányelve <sup>(3)</sup>,
- tekintettel az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(4)</sup>;
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a 2018. évi versenypolitikáról szóló, 2019. július 15-i bizottsági jelentésről szóló, 2019. december 11-i véleményére;
- tekintettel a Régiók Bizottságának a 2018. évi versenypolitikáról szóló, 2019. július 15-i bizottsági jelentésről szóló, 2019. december 5-i véleményére;
- tekintettel a Bizottság magas szintű szakértőinek 2019. április 4-i, „Versenypolitika a digitális korszakban” című jelentésére,
- tekintettel az európai adatvédelmi biztos „Az adatvédelem és a versenyképesség az óriás méretű adathalmazok korában: Az adatvédelem, a versenyjog és a fogyasztóvédelem közötti kölcsönhatás a digitális gazdaságban” című, 2014. március 26-i előzetes véleményére, valamint „Az alapvető jogok nagy adathalmazok korában történő következetes érvényesítése” című, 8/2016 számú, 2016. szeptember 23-i véleményére,

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0062.

<sup>(2)</sup> HL C 247., 2019.7.23., 1. o.

<sup>(3)</sup> HL L 11., 2019.1.14., 3. o.

<sup>(4)</sup> HL L 186., 2019.7.11., 57. o.

2020. június 18., csütörtök

- tekintettel az Európai Adatvédelmi Testület a gazdasági koncentráció adatvédelmi következményeiről szóló, 2018. augusztus 29-i nyilatkozatára,
  - tekintettel a Franciaország, Németország, Olaszország és Lengyelország gazdasági és pénzügyminiszterei által Margrethe Vestager biztosnak küldött, 2020. február 4-i levélre, valamint Ausztria, Csehország, Észtország, Finnország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia, Lengyelország, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Spanyolország és Svédország együttes hozzájárulására, amelyet az Európai Tanács 2020. márciusi ülésének előkészítéseként dolgoztak ki,
  - tekintettel Franciaország, Németország és Lengyelország „A korszerűsített európai versenypolitika” című, 2019. július 4-i javaslatára,
  - tekintettel az Európai Fogyasztók Szervezetének (BEUC) „A versenypolitika szerepe a fogyasztók jólétének védelmében a digitális korszakban” című, 2019. évi jelentésére,
  - tekintettel a Bizottság 2019. január 7-i határozatára, amely 2022 végéig meghosszabbít hét, állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályt (az állami támogatási szabályozás korszerűsítésére irányuló kezdeményezés a 2014–2020 közötti időszakra), és addig is elkezdte az értékeléseket,
  - tekintettel a Tanács 2019. március 22-i és május 27-i következtetéseire,
  - tekintettel az „ipar barátai” csoport 6. miniszteri találkozásán 2018. december 18-án 18 tagállam által tett nyilatkozatra,
  - tekintettel a közös európai érdeket szolgáló fontos projektekről szóló stratégiai fórum „A stratégiai értékláncok megerősítése a jövő kihívásaira készen álló uniós ipar érdekében” című jelentésére,
  - tekintettel a horizontális együttműködésre vonatkozó iránymutatások folyamatban lévő felülvizsgálatára,
  - tekintettel a horizontális csoportmentességi rendeletekről szóló nyilvános konzultációra,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A szociális gazdasági vállalkozásokra vonatkozó megfelelő európai jogi keret felé” című, 2019. június 19-i véleményére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság levelére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0022/2020),
- A. mivel a versenynek és a versenypolitika hatékony végrehajtásának valamennyi uniós polgár – különösen a gyenge fogyasztói helyzetben lévők – javát kell szolgálnia, ugyanakkor elő kell mozdítania az innovációt és a tisztességes versenyt az egységes piacon működő vállalkozások között, különösen annak biztosítása révén, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv-k) méltányos feltételek mellett versenyezhesenek;
- B. mivel a versenypolitikát ki kell igazítani, hogy kezelni tudja a digitális, ökológiai, geopolitikai, ipari és társadalmi kihívásokat, és összhangban kell lennie az európai zöld megállapodásban felvázolt prioritásokkal és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel annak érdekében, hogy az EU szociális piacgazdaságának sarokkövét képező valamennyi ágazatban egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani, figyelembe véve a szociális vállalkozásokat is;
- C. mivel a versenyjog végrehajtására irányuló globális együttműködés hozzájárul a jogorvoslatok és a végrehajtási intézkedések eredményei terén tapasztalt következetlenségek elkerüléséhez, valamint segíti a vállalkozásokat a versenyjog betartásából fakadó költségeik csökkentésében;
- D. mivel a gyorsan változó digitális piacokon a versenypolitika egyes esetekben túlságosan lassú lehet, ezért a rendszerszintű piaci hiányosságok orvoslása és a verseny visszaállítása tekintetében fennáll a kockázata annak, hogy nem lesz hatékony; mivel a kiegészítő előzetes szabályozás és ellenőrzés hasznosnak bizonyulhat a hatékonyabb felügyelet biztosítása szempontjából;

**2020. június 18., csütörtök**

- E. mivel az európai versenyhatóságoknak figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy elkerüljék a digitális piacokra vonatkozó szabályok elégtelen érvényesítését, ugyanakkor túlzásba se vigyék azok betartatását;
- F. mivel az uniós versenypolitika elsődleges célja a verseny torzulásának megelőzése a belső piac integritásának megőrzése és a fogyasztók védelme érdekében;
- G. mivel a közelmúltbeli adatbetrányok, vizsgálatok és bizonyítékok megmutatták, hogy a platformok hogyan gyűjtik, használják fel és értékesítik a személyes adatokat harmadik feleknek, valamint hogy a domináns technológiai szereplők és platformok rendszeresen nyomon követik a fogyasztókat az interneten;

***A versenypolitika szerepe a globalizált piacokon***

1. rámutat arra, hogy a globalizált világban a versenyszabályok hatékony érvényesítésének biztosításához elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az uniós versenypolitika befolyását a világban, különösen az USA-val, Kínával, Japánnal és más harmadik országokkal folytatott releváns párbeszéd folytatása és az együttműködés fokozása révén, ahol lehetséges második generációs együttműködési megállapodások révén, amelyek lehetővé teszik a versenyhatóságok közötti hatékonyabb információcserét; támogatja a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok Nemzetközi Versenyügyi Hálózatban való aktív részvételét; ösztönzi a Bizottságot, hogy a tisztességes verseny kölcsönös tiszteletben tartásának biztosítása érdekében mindenkor törekedjen (az állami támogatásokra is kiterjedő) versenyszabályok beépítésére az uniós szabadkereskedelmi megállapodásokban és a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO); sajnálattal veszi tudomásul a WTO Vitarendezési Testületén belüli patthelyzet Bizottságra gyakorolt negatív hatást;
2. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eszközöket a közvetlen külföldi befektetések jobb nyomon követésére valamennyi tagállamban, biztosítsa a közvetlen külföldi befektetések átvilágítási mechanizmusának gyors végrehajtását, és tegyen javaslatot a jelenlegi mechanizmus megerősítésére, biztosítva ugyanakkor, hogy az Európai Unió továbbra is nyitott és vonzó maradjon a közvetlen külföldi befektetések számára; felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy a harmadik országbeli vállalatok kedvező elbánásban részesülnek a hazai piacon, ami torzíthatja a versenyt az egységes piacba való befektetés során;
3. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a kölcsönösséget a harmadik országokkal a közbeszerzés, az állami támogatások és a beruházási politika terén, többek között a szociális és környezeti dömping figyelembevételével; emlékeztet arra, hogy meg kell nyitni a közbeszerzési piacokat azokban a harmadik országokban, amelyekhez még nincs hozzáférés; sürgeti a Bizottságot, hogy munkálkodjon a kulcsfontosságú harmadik országoknak, például Kínának a WTO Kormányzati Beszerzési Megállapodásához való csatlakozásán egy elfogadható kezdeti ajánlattal; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi piacnyitás javítását célzó bármely eszköznek, mint például az EU – 2021-ig véglegesítendő – nemzetközi közbeszerzési eszközének, el kell kerülnie a további bürokráciát és az új piaci torzulásokat, amelyek kedvezőtlen hatást gyakorolnak az uniós vállalatokra;
4. felhívja a Bizottságot, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a dömping elkerülése érdekében garantálja a tisztességes versenyt az Európai Unió és az Egyesült Királyság között annak EU-ból való kilépését követően;
5. teljes mértékben támogatja a közös európai érdeket szolgáló fontos projektek, például az Európai Akkumulátor-szövetség megvalósítását; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze jobban a forradalmi technológiákkal kapcsolatos, közös európai érdeket szolgáló fontos projekteket, egyszerűsítse a vonatkozó rendelkezéseket és észszerűsítse a követelményeket annak érdekében, hogy kisebb ipari kutatási projektek is jóváhagyásra kerüljenek;
6. emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak az állami támogatások ellenőrzését egyenlően kell alkalmaznia az uniós és a nem uniós gazdasági szereplőkre a külföldi versenytársakkal való aszimmetriák elkerülése érdekében, és fokozott figyelmet kell fordítania a külföldi székhelyű állami tulajdonú vállalatokra, amelyeket kormányaik oly módokon támogatnak, amelyeket az uniós egységes piaci szabályok tiltnak az uniós szervezetek számára; felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a holland kormány közelmúltbeli javaslatát és vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy az uniós versenyjogot kiegészítsék egy olyan pillérrel, amely megfelelő vizsgálati eszközöket biztosít a Bizottság számára azokban az esetekben, amikor úgy ítélik meg, hogy egy vállalat a kormányzati támogatások miatt torzító magatartást folytatott, vagy ha saját országában fennálló piaci erőfölénye miatt túlzott nyereséget ért el (például azáltal, hogy az uniós közbeszerzési szabályokban bevezetik a harmadik országbeli vállalatok állami támogatásokkal kapcsolatos ellenőrzését);

2020. június 18., csütörtök

7. megismétli a Bizottsághoz intézett azon kérését, hogy vizsgálja meg, torzulhat-e a verseny különösen a kkv-k és a multinacionális vállalatok között a vállalati szektort támogató vásárlási program miatt;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a globális piacokon a magas versenyképesség biztosítása és fenntartása érdekében fogadjon el kedvezőbb megközelítést az erős uniós iparpolitikára vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk és támogatniuk kell a stratégiai érdekű uniós projekteket, és meg kell szüntetniük azokat az akadályokat, amelyek lehetővé teszik az innovatív uniós vezetők megjelenését az EU számára kiemelt ágazatokban, tiszteletben tartva ugyanakkor az egyenlő versenyfeltételeket biztosító versenyszabályok független alkalmazását; egyértelművé teszi, hogy ez a megközelítés nem érintheti hátrányosan a kkv-kat és a fogyasztói érdekeket, és a fenntarthatóbb gazdaságra és a versenyképes uniós adatiparra és digitális infrastruktúrára való áttérésre, például az 5G fejlesztésére kell összpontosítania;
9. felhívja a Bizottságot, hogy ragadja meg a horizontális együttműködési megállapodásokra vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatának lehetőségét egy rugalmasabb keret létrehozása és a vállalkozások jogbiztonságának növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy időben és hatékonyabban tájékoztassa a bizonyos nagyságrendű együttműködési projektek kedvezményezettjeit, és tegye lehetővé, hogy egy önkéntes gyorsított értesítési eljárás keretében új kérdéseket tegyenek fel;
10. üdvözli a Bizottság 1997. december 9-i közleményében <sup>(5)</sup> foglalt azon kötelezettségvállalását, hogy felülvizsgálja az érintett piac meghatározását annak érdekében, hogy figyelembe vegye a globális dimenziót, a digitalizációt és a potenciális jövőbeli versenyt magában foglaló hosszabb távú jövőképet; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálataiban továbbra is támaszkodjon szilárd gazdasági és jogi elvekre, követve az arányosság elvét és a jogszerű eljárást az új típusú piacok vizsgálatakor;
11. hangsúlyozza, hogy a szabályokon alapuló, ugyanakkor az államok politikai mozgásterét is megőrző multilaterális kereskedelmi rendszer tekintetében kulcsfontosságú szerepet játszik a nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása Európa, többek között az európai vállalatok, és különösen a kkv-k, valamint a munkavállalók és fogyasztók számára; úgy véli, hogy ez hozzájárul a fenntartható gazdasági fejlődés fellendítéséhez, a biztonságos és kiszámítható környezet biztosításához, a fokozott versenyképességre és viszonyosságra való törekvéshez, tisztességes munkahelyek biztosításához és létrehozásához az EU-ban és a harmadik országokban, valamint magas szintű munkaügyi és környezetvédelmi normák biztosításához, mivel egyre több munkahely függ a globális értékláncoktól; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az egyenlő versenyfeltételekhez való hozzájárulás és a normák magas szinten történő egységesítésének megkönnyítése érdekében a globális értékláncokban fokozni kell az átláthatóságot, a fenntarthatóságot és a vállalatok elszámoltathatóságát, és felszólítja az EU-t annak megfontolására, hogy ennek érdekében – egyéb intézkedések mellett – hozza létre a globális értékláncokban a kötelező kellő gondosság jogi keretét;
12. felkéri a Bizottságot, hogy az egyre növekvő vita fényében hangolja össze az uniós versenyszabályokat, az iparpolitikát és a nemzetközi kereskedelmet, amelyeknek együtt kell járniuk a fenntarthatósággal és a környezet tiszteletben tartásával; hangsúlyozza, hogy a kutatásfinanszírozás egyrészt az innováció és a fejlesztés alapja az európai vállalkozások számára, másrészt a kereskedelem és a versenyképesség fokozásának egyik kulcseleme, ezért különösen nagy szükség van rá;
13. hangsúlyozza, hogy a kkv-k alapvető szerepet játszanak a nemzetközi kereskedelemben, és a becslések szerint a világ többi részébe irányuló uniós árukivitel 30 %-át teszik ki <sup>(6)</sup>; úgy véli, hogy a belső piac továbbra is messze a legfontosabb piac a kkv-k számára; emlékeztet arra, hogy az EU kereskedelem- és versenypolitikájának hozzá kell járulnia a gazdasági sokféleséghez és egy kkv-barát kereskedelmi környezet megteremtéséhez annak érdekében, hogy segítse a kkv-kat az új piacokra való belépéssel járó nagyobb kihívások leküzdésében, és lehetővé tegye számukra, hogy saját érdemeik alapján versenyezzenek, és ennek magában kell foglalnia annak mérlegelését, hogy korszerűsítsék a kkv-k uniós fogalom meghatározását, különösen minőségi kritériumok beillesztésével;
14. teljes mértékben támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy egyes harmadik országok nem piacorientált politikái és gyakorlatai elleni fellépés érdekében a WTO, többek között Fellebbezési Testülete folyamatban lévő reformja keretében aktualizálják és tegyék ténylegesen végrehajthatóvá a támogatásnyújtásra vagy ágazati kezdeményezésekre vonatkozó többoldalú szabályokat a támogatások kérdésének nemzetközi szintű megfelelő kezelése érdekében, különös tekintettel az ipari támogatásokra, az állami tulajdonú vállalatokra és a kényszerített technológiatranszferekre; felhívja a Bizottságot, hogy e területen teljes mértékben vonja be a Parlamentet és a tagállamokat;

<sup>(5)</sup> HL C 372., 1997.12.9., 5. o.

<sup>(6)</sup> [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International\\_trade\\_in\\_goods\\_by\\_enterprise\\_size](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International_trade_in_goods_by_enterprise_size)

**2020. június 18., csütörtök**

15. hangsúlyozza, hogy a tisztességes verseny, valamint a környezetvédelmi és szociális normák biztosítása érdekében gondoskodni kell a kereskedelmi megállapodások fenntartható fejlődésre vonatkozó rendelkezéseinek hatékony érvényre juttatásáról; üdvözlí ezzel összefüggésben, hogy a szubvencióellenes és dömpingellenes intézkedések reformja során környezetvédelmi és szociális kritériumok is bevezetésre kerülnek; úgy véli, hogy a WTO folyamatban lévő reformja keretében érdemes megvizsgálni azt is, hogy a Nemzetközi Jogi Szervezet (ILO) alapvető normái belefoglalhatók-e a WTO-jogba, e tekintetben is hozzájárulva a globálisan egyenlő versenyfeltételekhez;

16. ezzel összefüggésben üdvözlí a folyamatban lévő, az e-kereskedelemtől szóló többoldalú WTO-tárgyalásokat, valamint átfogó és ambiciózus szabályok kidolgozására szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a vállalatok egyenlő versenyfeltételekkel versenyezzenek világszerte, és növekedjen a fogyasztók online környezetbe vetett bizalma, az európai adatvédelmi normák sérelme nélkül; hangsúlyozza, hogy az EU-nak az élen kell járnia e nemzetközi tárgyalásokon, az Európai Parlament, a tagállamok és az érdekelt felek, köztük a civil társadalom bevonásával folytatott szoros konzultációk révén;

17. úgy véli, hogy az EU belső piacához való hozzáférésnek az egészségügyi, növényegészségügyi és környezetvédelmi normák tiszteletben tartásától kell függenie; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós kereskedelem- és versenypolitika ne ássa alá az uniós szociális és ökológiai normák tiszteletben tartását, és ne veszélyeztesse ambiciózusabb normák kidolgozását;

18. felhívja a Bizottságot, hogy megfelelően elemezze és tanulmányozza azon harmadik országok közbeszerzési piacait, amelyekkel szabadkereskedelmi megállapodást kötött vagy ilyenről tárgyal, hogy az európai vállalatok számára a piaci hozzáférés feltételei a legjobbak legyenek;

19. felhívja a Bizottságot, hogy hangolja össze a bevont főigazgatóságok – a Kereskedelmi Főigazgatóság és a Versenypolitikai Főigazgatóság – által teendő fellépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a versenyszabályok és azok végrehajtása tisztességes versenyt szavatoljon az európai vállalatok számára a harmadik országok piacain, és viszont;

20. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a versenyre vonatkozó nemzetközi normák megeremítésére; kitar emellett, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a szabványosítással kapcsolatos többoldalú megközelítését, különösen a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) és a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) keretében; óva int a szabványalkotási megközelítések államosításától, különösen Kína „Egy övezet, egy út” kezdeményezésével és az összeköttetést fokozó egyéb stratégiákkal összefüggésben; felhívja a Bizottságot, hogy ezzel összefüggésben nevezzen ki a standardalkotásra vonatkozó politikával foglalkozó magas szintű koordinátort;

21. hangsúlyozza, hogy a verseny fellendítése és az inkluzív gazdasági növekedés előmozdítása érdekében mind többoldalú, mind kétoldalú szinten be kell építeni a nemek közötti egyenlőség szempontját, többek között a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó fejezeteket beillesztve a kereskedelmi megállapodásokba, valamint a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő intézkedések révén (pl. annak biztosítása, hogy mind az előzetes, mind az utólagos hatásvizsgálat tartalmazza az uniós kereskedelempolitika és kereskedelmi megállapodások által a nemek közötti egyenlőség érvényre juttatására gyakorolt hatás elemzését is);

**A verseny hozzáigazítása a digitális korhoz**

22. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az összefonódásokra és a beszerzésre vonatkozó szabályokat, erősítse meg a trösztellenes fellépést, valamint vegye figyelembe a személyes és pénzügyi adatokhoz kapcsolódó piaci és hálózati erő hatásait; felhívja különösen a Bizottságot, hogy az ilyen adatok feletti ellenőrzést az EUMSZ 102. cikkére vonatkozó iránymutatása szerint tekintse a piaci erő megléte bizonyítékának; felkéri a Bizottságot, hogy tanuljon a Facebook és a WhatsApp összeolvadásából, és ennek megfelelően igazítsa ki kritériumait; javasolja ezért, hogy az ilyen adatok piacán valamennyi összefonódást előzetes informális nyilatkozathoz kössék;

23. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az „erőfölénnyel való visszaélés” fogalmát és a „nélkülözhetetlen eszközök” elméletét annak biztosítása érdekében, hogy a digitális korban megfeleljenek a célnak; javasolja a konglomerátum és a kapuéri szerep hatásaival kapcsolatos piaci erő szélesebb körű elemzését a nagy üzemeltetők erőfölénnyel való visszaélése és az interoperabilitás hiánya elleni küzdelem érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a digitális gazdaság fejlődésének figyelembe vétele érdekében – ideértve többoldalú jellegét is – folytasson konzultációt az érdekelt felekkel;



2020. június 18., csütörtök

24. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az összefonódások felülvizsgálatára vonatkozó küszöbértékek felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az összefonódás-ellenőrzési rendelet<sup>(7)</sup> folyamatban lévő értékelésének részeként olyan tényezőket is figyelembe vegyen, mint az érintett fogyasztók száma és a kapcsolódó ügyletek értéke;
25. felhívja a Bizottságot, hogy az összefonódás-ellenőrzési rendelet folyamatban lévő értékelése során értékelje a nagy eszközkezelő társaságok horizontális tulajdonlása miatti magasabb szintű koncentrációt, és mérlegelje iránymutatások nyújtását az EUMSZ 101. és 102. cikkének e tekintetben történő alkalmazására vonatkozóan;
26. megjegyzi, hogy a pénzügyi adatok számos konkrét piacon (pl. a részvénykereskedelem, a minősítések, a referenciaértékek terén) az oligopolisztikus koncentráció ahhoz vezethet, hogy a szolgáltatók visszaélnek a befektetőkkel és a pénzügyi adatok fogyasztóival szembeni erőfölényükkel; felhívja a Bizottságot, hogy határozottan lépjen fel az erőfölénnyel való olyan visszaélésekkel szemben, amelyek károsak a pénzügyi piacok rugalmasságára és ellentétesek a fenntartható fejlődés érdekeivel;
27. hangsúlyozza, hogy míg számos induló vállalkozást egy nagyobb vállalkozás általi felvásárlás reményében hoznak létre, az induló vállalkozások domináns szereplők – köztük a nagy technológiai vállalatok és platformok – általi felvásárlása elfojthatja az innovációt és veszélyeztetheti a szuverenitást; felhívja a Bizottságot és a nemzeti versenyhatóságokat, hogy vizsgálják meg az ilyen felvásárlások gyakorlatait és azok versenyre gyakorolt hatásait, különös tekintettel a 2019. április 4-i, „Versenypolitika a digitális korszakban” című magas szintű szakértői jelentésben meghatározott „gyilkos felvásárlásokra”; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a bizonyítási teher megfordulásáról a német versenyjog digitalizálásáról szóló, 2019 októberében közzétett törvény („GWB-Digitalisierungsgesetz”) alapján;
28. kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy az adathozzáférés, köztük az adatok interoperabilitása tekintetében miként írhatók elő szigorúbb rendszerek, különösen akkor, ha az adathozzáférés másodlagos piacokat nyit meg a kiegészítő szolgáltatások számára, vagy ha az adatok az erőfölényben lévő cégekre korlátozódnak;
29. hangsúlyozza, hogy egyes szervezetek, amelyek platformként és beszállítóként kettős jogállással rendelkeznek, visszaélnek helyzetükkel és tisztességtelen feltételeket írnak elő a versenytársak számára, függetlenül attól, hogy online vagy offline tevékenységet folytatnak-e; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az önmagát előnyben részesítés kérdését, juttassa érvényre a szükséges jogszabályokat és használja fel az önmagát előnyben részesítést gyakorló jogalanyok esetében előírt eszközöket; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel az előzetes szabályozási kötelezettségek megállapításának lehetőségét azokban az esetekben, amikor a versenyjog nem elegendő a versenyképesség biztosításához a digitális piacokon, ezáltal elkerülve a versenytársak kizárását és biztosítva, hogy a jövőbeli innováció monopolizálásával ne állandósuljanak a felmerülő szűk keresztmetszetek;
30. megjegyzi, hogy a Bizottság mérlegeli a digitális piacokon esetlegesen felmerülő konkrét rendszerszintű kérdésekre vonatkozó célzott előzetes szabályozás szükségességét; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vezessen be egy központosított előzetes piacfigyelő rendszert (figyelembe véve a hatásvizsgálat eredményeit) és biztosítsa az uniós és nemzeti verseny- és szabályozó hatóságok számára a szükséges eszközöket az anonim adatgyűjtéshez annak érdekében, hogy kellő időben jobban fel lehessen deríteni a piaci hiányosságokat, és adott esetben vezessen be célzott szabályozást, amikor a gyakorlatok rendszerszintűvé válnak;
31. ezért felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a kulcsfontosságú digitális szereplőket és dolgozzon ki mutatókat rendszerszintű jellegük meghatározására; hangsúlyozza, hogy az alábbi mutatókat lehetne figyelembe venni: bizonyos kiterjedt hálózatok gyakorlataival való visszaélés, jelentős mennyiségű, nem megismételhető adat ellenőrzése, elkerülhetetlen helyzet egy sokrétű piacon vagy a szereplő képessége arra, hogy maga határozza meg a piaci szabályokat;
32. felhívja a Bizottság figyelmét a digitálisadat-szolgáltatók külföldi monopóliumai által végrehajtott beszerzésekre, beleértve az egészségügyi, pénzügyi és oktatási adatokat, valamint a magánélet védelmével kapcsolatos kockázatokra, amelyek messze túlmutatnak az ilyen típusú ügyletek versenyre gyakorolt, már így is káros hatásain; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezeket a szempontokat a küszöbön álló európai adatstratégiával kapcsolatban, és vizsgálja meg az adatok keresztfelhasználásának kérdését, amikor az egyik szolgáltatásból származó adatokat a platformok új szolgáltatásokra való kiterjesztésére használják fel;

(7) HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

**2020. június 18., csütörtök**

33. üdvözlí a Bizottság 2020. február 19-én előterjesztett európai adatstratégiáját, amelynek célja az adatok felhasználásának javítása a fogyasztók és a vállalkozások javára; támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy az adatok felhasználását és az azokhoz való hozzáférést jogilag szabályozza; a fogyasztók biztonságának és bizalmának növelése érdekében hangsúlyozza a fogyasztók személyes adatai védelmének és megosztásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat biztosítani kell arról, hogy tárolt adataik biztonságosak maradnak, és hogy ezért kiemelten kell kezelni az adatbiztonsági bizottságon belüli átfogó együttműködést; hangsúlyozza, hogy a stratégia kulcsfontosságú elemét kell képeznie annak a záradéknak is, amely szerint tilos az érintett hozzájárulása nélkül személyes adatokat értékesíteni harmadik felek számára;

34. hangsúlyozza, hogy bár a közvetítő platformok jelentős szerepet játszanak a fogyasztók online szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek biztosításában, azonban néhányan visszaélnek privilegizált helyzetükkel azáltal, hogy „kapuörként” járnak el, többek között zárt ökoszisztémákban és online piacereken; felhívja a Bizottságot, hogy versenypolitikájában szenteljen kiemelt figyelmet e kapuöröknek, és a lehető leghamarabb zárja le folyamatban lévő vizsgálatait;

35. sürgeti a Bizottságot, hogy növelje a fogyasztók választási szabadságát, erősítse meg az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának (ECC-Net) szerepét és készítsen tanulmányt arról, hogy szükség van-e egy uniós fogyasztóvédelmi hatóságra; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a versenypolitika nem csupán arról szól, hogy tisztességes árakat biztosítsanak a fogyasztók számára, hanem a minőség, a választék és az innováció biztosításáról is;

36. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió érdekében áll, hogy páneurópai fizetési rendszerekkel rendelkezzen; felhívja a Bizottságot, hogy támogasson olyan kezdeményezéseket, amelyek megfelelnek ennek a célkitűzésnek és ismerje el, hogy sikerük egyaránt függ attól, hogy a rendszer innovatív-e a fogyasztók és a vállalkozások számára, valamint attól, hogy gazdasági modellje életképes-e;

***A versenypolitikai eszközök hatékonysága***

37. hangsúlyozza, hogy a bírságok hatással lehetnek a szankcionált vállalatok jó hírnevére; rámutat azonban, hogy még ha súlyos bírságok kiszabására kerül is sor, azok gyakran nem elegendők az elrettentő hatáshoz, és végső soron átháríthatók a fogyasztókra; felhívja a Bizottságot, hogy az uniós versenypolitika hatékonyságának teljes körű biztosítása érdekében alkalmazzon alternatív magatartásbeli és – szükség esetén – strukturális korrekciós intézkedéseket is; hangsúlyozza, hogy a soron következő intézkedések esetében a megszüntetésre kötelezést elrendelő határozatnak sokkal normatívabbnak kell lennie;

38. emlékeztet arra, hogy a piaci erőfölénnyel való visszaélésre akkor is sor kerülhet, ha a termékeket vagy szolgáltatásokat ingyenesen nyújtják; úgy véli, hogy a személyes adatok harmadik felek részére történő, marketing vagy kereskedelmi célból történő átadására gyakran a fogyasztó megfelelő hozzájárulása nélkül kerül sor, mivel gyakran nem biztosítanak alternatívát az adatok megosztására; úgy véli, hogy a digitális gazdaságban az adatok nagyon kevés vállalatnál történő koncentrációja piaci hiányosságokhoz, a nyereség túlzott kivonásához és az új belépők akadályozásához vezet;

39. emlékeztet arra, hogy az online keresőpiac különös fontossággal bír a digitális egységes piacon belüli versenyfeltételek biztosítása szempontjából; sajnálattal állapítja meg, hogy az online keresési piacon a legtöbb európai tagállamban több mint 92 %-os piaci részesedéssel az internet kapuörévé egyetlen keresőmotor vált; felszólít arra, hogy az elmúlt kilenc év trösztellenes időszakával szemben érdekelt félének véleményét használják fel annak sürgős értékelésére, hogy a javasolt jogorvoslatok hosszú távon valóban a fogyasztók, az internethasználók és az online vállalkozások javát szolgálják-e; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra egy olyan javaslatot, amelynek célja – a Parlament 2014. november 27-i, a fogyasztók jogainak a digitális egységes piacon történő támogatásáról szóló állásfoglalásában (\*) foglaltaknak megfelelően – a keresőmotorok kereskedelmi szolgáltatásaiktól való szétválasztása annak érdekében, hogy megszűnjön a jelenlegi helyzet, ami hosszú távú eszköz lehet a tisztességes és hatékony verseny eléréséhez az európai digitális piacon;

40. hangsúlyozza az antitrösztvizsgálatok lassúságát, például a Google Shopping ügyben a gyorsan változó digitális piacokhoz képest; hangsúlyozza e helyzet káros hatását, valamint azokat a pénzügyi és strukturális kockázatokat, amelyeknek egyes szereplők ki vannak téve, ha hosszadalmas és költséges eljárásokat indítanak; hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani a megfelelő eljárást, de felhívja a Bizottságot, hogy használja ki a gyorsított antitröszteljárásokat és találjon új ösztönzőket – például az engedékenységi programot – annak érdekében, hogy a vállalatok együttműködőbbek legyenek az EU-n belüli kartellek nyomom követése során;

(\*) HL C 289., 2016.8.9., 65. o.

2020. június 18., csütörtök

41. hangsúlyozza, hogy rendszeresen meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy átmeneti intézkedéseket alkalmazzanak minden olyan gyakorlat megállítására, amely súlyosan károsítaná a versenyt; felhívja a Bizottságot, hogy – a jogállamiság tiszteletben tartása mellett – a visszafordíthatatlan károk elkerülése érdekében enyhítse ezen intézkedések kritériumait; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a korrekciós intézkedésekről szóló közleményt<sup>(9)</sup>, figyelembe véve a digitális ágazatban elmúlt években végbement fejlődést és változást;

42. üdvözli a Bizottság arra irányuló folyamatos erőfeszítéseit, hogy fellépjen a nagy platformok visszaélésszerű magatartásával szemben; felhívja a Bizottságot, hogy újra vizsgálja meg azokat az eseteket, amikor a felkínált korrekciós intézkedések nyilvánvalóan hatástalanok voltak a piaci verseny helyreállítása terén, mint például a Google Shopping ügyében; hangsúlyozza, hogy az érintett vállalattal szembeni célzott, hatékony és előzetesen tesztelt magatartásbeli korrekciós intézkedések hiányában szükség lehet az általános és szakosodott – többek között helyi – kutatási szolgáltatások teljes strukturális szétválasztására; hangsúlyozza, hogy a strukturális korrekciós intézkedésekkel összehasonlítva a magatartásbeli korrekciós intézkedések időhatékony megoldást kínálhatnak, ami enyhíti annak eshetőségét, hogy a versenytársak az elidegenítésről folytatott hosszas megbeszélések során kiszoruljanak a piacról;

43. rámutat arra, hogy a Bizottságnak megfelelő forrásokat kell rendelkezésre bocsátania ahhoz, hogy hatékonyan érvényesítse az uniós versenyszabályokat; megjegyzi, hogy speciális szakértelmet kell biztosítani, különösen az olyan egyre komolyabb kérdésekben, mint az online platformok erőfölénye vagy a mesterséges intelligencia;

44. felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatást az összefonódási rendelet szerinti „hatékony verseny jelentős akadályozása” fogalma értelmezésével kapcsolatban annak érdekében, hogy összefonódások esetén a Bizottság ne csak az árakat, az eredményt és az innovációt vizsgálja, hanem az ilyen ügyletek társadalmi és környezeti költségeit is figyelembe vegye az EUMSZ elveinek fényében és fordítson különös figyelmet a környezetvédelemre;

45. felhívja a Bizottságot, hogy tájékozódjon erről az új folyószámla-szolgáltatásról, amelyet a világ néhány legnagyobb technológiai vállalata fog nyújtani a fogyasztóknak a következő években; sürgeti a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az új digitális pénzügyi piacra való belépésükre, valamint a fogyasztóiktól begyűjtendő hatalmas mennyiségű adatra és azok lehetséges felhasználására;

#### **Az európai zöld megállapodást támogató versenyszabályok**

46. üdvözli az európai zöld megállapodásról szóló bizottsági közleményt és az abban meghatározott, az éghajlat-semlegességre való költséghatékony, 2050-ig történő átállás támogatására és a fosszilis tüzelőanyagok fokozatos megszüntetésére irányuló célkitűzéseket; támogatja azt a kötelezettségvállalást, hogy 2021-ig felülvizsgálják az állami támogatásokra vonatkozó uniós iránymutatásokat annak érdekében, hogy azok tükrözzék e célkitűzéseket;

47. támogatja az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások Bizottság általi felülvizsgálatát valamennyi érintett ágazatban, például a közlekedés területén, beleértve a légi és a tengeri közlekedést is, az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban, az igazságos átmenet elvének alkalmazásával, valamint elismerve a tagállamok kormányainak kiegészítő szerepét a dekarbonizációba és a tiszta energiába történő beruházások támogatásában, biztosítva ugyanakkor az egyenlő versenyfeltételeket és azt, hogy ne legyen piaci torzulás; felhívja a Bizottságot, hogy az energiaadó-irányelv<sup>(10)</sup> felülvizsgálatával összefüggésben vizsgálja meg, hogy a jelenlegi adómentességek nem vezetnek-e tisztességtelen ágazatközi versenyfeltételekhez; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a kerozin adómentessége a verseny torzulását eredményezi-e, ami előnyös a légi közlekedési ágazat számára;

48. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós éghajlat-politikai kötelezettségvállalásokkal összhangban biztosítson nagyobb rugalmasságot a polgárok által előállított megújuló energiára nyújtott támogatások tekintetében;

49. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak meg kell akadályoznia az esetleges negatív mellékhatásokat abban az esetben, ha a nagyobb vállalatok az üzleti modelljük „kizöldítése” céljából nyújtott állami támogatást más célokra használják fel, mint például erőfölényük megerősítésére egy adott ágazatban;

50. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson további iránymutatást és támogató keretet az energiahatékonysággal és az épületfelújítással, valamint az energiaátalakítással, a hibrid projektekkel és a villamosenergia-tárolással kapcsolatos további beruházásokhoz;

<sup>(9)</sup> HL C 267., 2008.10.22., 1. o.

<sup>(10)</sup> HL L 283., 2003.10.31., 51. o.

**2020. június 18., csütörtök**

51. e tekintetben hangsúlyozza, hogy az európai zöld megállapodás sikeréhez arra van szükség, hogy a fenntartható termékek és szolgáltatások európai gyártói és szolgáltatói lássák annak előnyeit, és ne kerüljenek emiatt tisztességtelen versenybe a harmadik országokbeli vállalkozásokkal;
52. megjegyzi, hogy az európai zöld megállapodásnak biztosítania kell a mezőgazdaság, az éghajlat, a környezetvédelem és a kereskedelem közötti szakpolitikai következetességet;

**Ágazati politikák**

53. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális korban módszeresebben használja fel a vizsgálatokat a polgárok mindennapi élete szempontjából alapvető ágazatokban, például az egészségügyben, a mobilitásban, az online hirdetésekben, az energetikában, az idegenforgalomban, beleértve az online szálláshely-platformokra vonatkozó árplafonok nyomon követését, a kultúrát, a pénzügyi és fizetési szolgáltatásokat és a médiát, ugyanakkor tartsa fenn az EU magas szintű normáit;
54. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a nemzeti monopóliumok és oligopóliumok jelenlétét mint az egységes piac hiányosságainak vagy a tisztességes verseny akadályainak lehetséges jelét;
55. kéri a Bizottságot, hogy készítsen előzetes tanulmányt a médiatulajdon koncentrációjáról Európában, az európai médiaszolgáltatók multinacionális vállalatok általi felvásárlásával összefüggésben is;
56. megismétli, hogy az adózást néha közvetett állami támogatás nyújtására használják, ami egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt a belső piacon; felhívja a Bizottságot, hogy aktualizálja az állami támogatás fogalmára vonatkozó meglévő iránymutatásait annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok ne nyújtsanak adókedvezmény formájában állami támogatást; helyteleníti a feltételes adómegállapításokkal való visszaélést, és üdvözli a Törvényszék közelmúltbeli ítéleteit, amelyek megerősítik, hogy egy feltételes adómegállapítás állami támogatás szempontjából történő bizottsági vizsgálata nem minősül adóharmonizációnak; megállapítja, hogy a Bizottság határozatait gyakran bíróság előtt támadják meg, ezért azokat alaposan elő kell készíteni; ragaszkodik ahhoz, hogy a versenyszabályok megsértésének jobb felderítése érdekében a Bizottság hozzáférjen a tagállamok adóhatóságai közötti információcseréhez; felszólít a közös konsolidált társaságiadó-alapról (KKTA) szóló javaslat és a nyilvános országokénti jelentéstétel elfogadására;
57. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy bírságot szabjon ki az állami támogatási szabályokat megsértő országokra;
58. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja meg a felszámolási támogatás területén nyújtott állami támogatásra vonatkozó szabályok és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv<sup>(1)</sup> (BRR irányelv) szerinti szanálási rendszer közötti eltéréseket, és ennek megfelelően vizsgálja felül a bankokról szóló, 2013. július 30-i közleményét<sup>(2)</sup>, többek között a közelmúltbeli esetek fényében, figyelembe véve az adófizetők védelmének szükségességét;
59. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a bankszektor azon eseteit, amelyek a verseny szempontjából potenciálisan relevánsak lehetnek egyes tagállamokban, ahol a fogyasztók jelenleg magas kamatlábakkal<sup>(3)</sup> és az átláthatóság hiányával szembesülnek a hitelekkel illetően, potenciálisan a bankszektorban koncentrálódó tulajdonviszonyoknak miatt, ami a jelzáloghitelek megítévesztő értékesítési gyakorlatához vezethet;
60. felhívja a Bizottságot, hogy évente vizsgálja meg újra, hogy továbbra is elegendő tesznek-e a pénzügyi szektorban az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése b) pontjának alkalmazására vonatkozó követelményeknek;
61. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a tőzsdén jegyzett legnagyobb vállalatok könyvvizsgálatát végző négy nagy számviteli cég kvázi monopolhelyzetét, és javasoljon további intézkedéseket a helyzet kezelésére, **például** a tanácsadási szolgáltatások szétválasztását, valamint a kötelező „közös könyvvizsgálat” bevezetését annak érdekében, hogy a „négy nagyon” kívül más cégek számára is lehetővé tegyék a legnagyobb vállalatok felülvizsgálatához szükséges kapacitás fejlesztését;

<sup>(1)</sup> HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

<sup>(2)</sup> HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

<sup>(3)</sup> [https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LNDP?locations=RO&most\\_recent\\_value\\_desc=false](https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LNDP?locations=RO&most_recent_value_desc=false)

2020. június 18., csütörtök

62. felhívja a Bizottságot, hogy garantáljon tisztességes versenyt és a nagyobb átláthatóságot az offline platformok kereskedelmi gyakorlatában, beleértve a szuper- és hipermarketeket is, annak biztosítása érdekében, hogy az uniós termelőkre tisztességes feltételek legyenek érvényesek és termékeikért tisztességes árat kapjanak; felhívja a Bizottságot, hogy az árképzési és nem árazási jellegű stratégiákkal kapcsolatosan folytassa mélyreható elemzését arról, hogy a beszerzési szövetségek mennyiben és milyen hatással vannak a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási lánc gazdasági működésére, különösen figyelembe véve a kisebb beszállítókra gyakorolt hatásokat; sajnálja, hogy a veszteséges értékesítés nem szerepel az uniós szinten tiltott gyakorlatok listáján; kiemeli, hogy a „Termelőtől a fogyasztóig” stratégiának és az uniós versenyjognak el kell ismernie az elsődleges termelők jelentős hozzájárulását a jó minőségű élelmiszerek biztosításához és a társadalom közjavakkal való ellátásához;

63. a jogbiztonság növelése érdekében a versenyszabályok termelőkre és termelői szervezetekre való egyértelműbb, rugalmasabb és kiszámíthatóbb alkalmazására szólít fel; felhívja ezért a Bizottságot, hogy értékelje a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet<sup>(14)</sup> végrehajtását, és pontosítsa annak rendelkezéseit, különös tekintettel a versenyszabályok alóli kivételekre, amelyeket a társulásokhoz tartozó mezőgazdasági termelők bizonyos megállapodásai és gyakorlatai esetében biztosítanak; ösztönzi több termelői szervezet létrehozását annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők megerősíthessék pozíciójukat, hatékonyan tárgyalhassanak az árakról, és kezelni tudják az élelmiszer-ellátási láncan belüli erőviszonyok egyenlőtlenségeit;

64. felhívja a Bizottságot, hogy vegye ki az állami támogatások köréből a tagállamok által bevezetett azon egyedi adószabályokat, amelyek a mezőgazdasági termelőket önkéntes megtakarításokra kívánják ösztönözni annak érdekében, hogy jobban tudják kezelni az éghajlattal és az egészséggel kapcsolatos kockázatok növekedését és a gazdasági válságokat; üdvözlö a mezőgazdasági de minimis rendelet<sup>(15)</sup> felülvizsgálatának befejezését, amely segíteni fogja a mezőgazdasági termelőket abban, hogy megbirkózzanak az éghajlati kihívásokkal, ugyanakkor megakadályozza a piac torzulását; kiemeli, hogy a környezetvédelmi és fenntarthatósági követelmények miatt különösen szükség van a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó egyértelmű iránymutatásokra; üdvözlö az állami támogatások 2012. évi modernizációs csomagjának folyamatban lévő célravezetőségi vizsgálatát és a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet<sup>(16)</sup> folyamatban lévő felülvizsgálatát;

65. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet 209. cikkének végrehajtását és pontosítsa annak hatályát – különös tekintettel a társulásokhoz tartozó mezőgazdasági termelők bizonyos megállapodásai és gyakorlatai számára a versenyszabályok alól engedélyezett kivételekre – annak érdekében, hogy e cikk végrehajtása tekintetében nagyobb egyértelműséget és jogbiztonságot nyújtson az érintettek számára, valamint nagyobb rugalmasságot biztosítson a Bizottság számára e cikk végrehajtása során;

66. elismeri a szakmaközi szervezetek szerepét a láncban, amelyek a párbeszéd, a kutatás és fejlesztés, a bevált gyakorlatok és a piaci átláthatóság platformjaként szolgálnak;

67. felszólít a szakmaközi szervezetek szerepének megerősítésére az élelmiszerláncban belüli kiegyensúlyozottabb kapcsolatok előmozdítása érdekében, és támogatja az értékmegosztási záradék kiterjesztését az első felvásárló helyett valamennyi szereplőre, összhangban a Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága által a mezőgazdasági termékek piacainak új közös szervezéséről a közös agrárpolitika (KAP) következő reformjának részeként 2019 áprilisában elfogadott jelentéstervezettel;

68. felszólít arra, hogy a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet 210. cikke alapján – a szükségesség és az arányosság elveinek tiszteletben tartása mellett – az EUMSZ 101. cikke alóli automatikus, kifejezett mentesség álljon a mezőgazdasági szakmaközi szervezetek rendelkezésére annak érdekében, hogy az EUMSZ 39. cikkében kitűzött célok megvalósítására törekedve elvégezhessek a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet értelmében rájuk háruló feladatokat;

69. felhívja a Bizottságot, hogy ügyeljen a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet 222. cikkében foglalt rendelkezések gyors alkalmazására a súlyos piaci egyensúlyzavarok kezelése céljából;

70. üdvözlö a minőségi sajtra és sonkára vonatkozóan a termelői szervezetek, a szakmaközi szervezetek és a gazdasági szereplők csoportjainak kérésére bevezetett kínálat szabályozási intézkedések sikerét; felszólít arra, hogy a kínálat és a kereslet jobb egyensúlyának elérése érdekében terjesszék ki a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet kínálatellenőrzési szabályok bevezetését megengedő rendelkezéseinek hatályát minden, oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés előnyeiben részesülő termékre;

<sup>(14)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

<sup>(15)</sup> HL L 352., 2013.12.24., 1. o.

<sup>(16)</sup> HL C 213., 2009.9.8., 9. o.

**2020. június 18., csütörtök**

71. kéri a Bizottságot, hogy folytasson párbeszédet valamennyi érdekelt féllel a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási lánc működéséről, és az uniós versenypolitikát igazítsa hozzá a kereskedelmi környezet legújabb fejleményeihez;

72. üdvözli a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/633 irányelv<sup>(17)</sup> elfogadását, amely fontos első lépést jelent a gazdasági szereplők közötti méltányosság biztosítása és az élelmiszer-ellátási láncban belüli alkupozíciók kiegyensúlyozatlanságának kezelése terén; sürgeti a tagállamokat, hogy késedelem nélkül ültessék át az irányelvet, és felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az irányelv átültetésének előrehaladását, és mozdítsa elő a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását; ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyenek fel további tisztességtelen gyakorlatokat a tiltott gyakorlatok listájára, és határozzanak meg szigorúbb normákat;

73. emlékeztet arra, hogy jelentős horizontális és vertikális szerkezetátalakításra került sor, ami a már koncentrált vetőmag-, agrokémiai, műtrágya-, állatgenetikai és mezőgazdasági gépipari ágazatokban, valamint a feldolgozás és a kiskereskedelem terén további konszolidációt eredményezett; felszólítja a Bizottságot, hogy az ezen ágazatokon belüli egyesülések értékelésekor vegye figyelembe a fogyasztói árakon túlmutató hatásokat; hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági termelők, a polgárok és a környezet érdekeit védeni kell a mezőgazdasági inputanyagok beszállítói – köztük a növényvédő szerek gyártói – közötti egyesülések és felvásárlások mezőgazdasági üzemekre gyakorolt hatásának átfogó és holisztikus értékelése révén;

74. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság folytassa a peszticidek, vetőmagok és tulajdonságok uniós piacának részletes nyomon követését, valamint a digitalizáció mezőgazdasági ágazatra gyakorolt hatásának nyomon követését;

75. sürgeti a Bizottságot, hogy – amint azt az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövőjéről szóló, 2017 novemberi közleményében is rögzítette – hozzon létre egy állandó, a kockázatkezelési eszközökkel foglalkozó uniós szintű információs platformot, hogy segítsen a mezőgazdasági termelőknek megbirkózni az éghajlat bizonytalanságával, a piaci volatilitással és egyéb kockázatokkal, ahol az érdekelt felek megoszthatják egymással a bevált gyakorlataikat;

76. rámutat arra, hogy a közvetlen kifizetések közötti nagy különbségek akadályozzák a fenntartható mezőgazdasági termelők éghajlattal és környezetvédelemmel kapcsolatos kezdeményezéseit, és torzítják a versenyt az EU-ban; emlékeztet az Európai Tanács 2013. február 7–8-án tett azon vállalására, hogy 2020-ra az egész EU-ban harmonizálja a kifizetéseket;

77. felhívja a figyelmet a mezőgazdasági termelők által szervezett egyre több tiltakozásra, és megjegyzi, hogy egyik aggályuk a szabadkereskedelmi megállapodásoknak az EU agrár-élelmiszeripari ágazatára gyakorolt halmozott hatása; felveti a kérdést, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások versenyhátrányba hozzák-e az uniós agrár-élelmiszeripari termelőket a harmadik országok szociális, egészségügyi, munkaügyi, környezetvédelmi és állatjóléti normái közötti különbségek miatt; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nyújtsa be a folyamatban lévő és a jövőbeli kereskedelmi megállapodások kumulatív hatásáról szóló legutóbbi jelentését, és felszólít a mezőgazdasági termékekre vonatkozó kölcsönösség és megfelelés elvének alkalmazására, valamint a sérülékeny ágazatok védelmére a jövőbeli és a folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalások során, biztosítva valamennyi szükséges ellenőrzés elvégzését;

78. üdvözli az Egységes piac programról szóló rendeletjavaslatot, és különösen az annak keretében támogatott, élelmiszerláncsal kapcsolatos fellépéseket, például az állat- és növény-egészségügyi válságok kezelésére irányuló állat- és növény-egészségügyi intézkedéseket; sürgeti a Tanácsot és a Parlamentet, hogy mielőbb zárják le a tárgyalásokat és fogadják el a rendeletet;

79. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy időben következtetéseket lehessen levonni a Bizottság által előterjesztett, átmeneti szabályozásra irányuló két javaslattal kapcsolatban annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek az esetleg piaci instabilitáshoz vezető késedelmek és a bonyodalmak;

80. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóságon belül maradjon a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendelet 209. és 210. cikkének alkalmazásával, továbbá a mezőgazdasági és erdészeti ágazatok, valamint a vidéki területek fejlődésének előmozdítására szánt állami támogatásokkal kapcsolatos valamennyi hatáskör, ezáltal biztosítva az ezen területek sajátos jellegéből fakadóan az ügyek kezeléséhez és koordinálásához szükséges, és a KAP szerinti célkitűzéseknek és az annak alapján nyújtott támogatásoknak teljes mértékben megfelelő szakértelmet;

<sup>(17)</sup> HL L 111., 2019.4.25., 59. o.

2020. június 18., csütörtök

81. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatási szabályok alkalmazásakor továbbra is szenteljen különös figyelmet az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának, különösen az Unió elszigetelt, távoli vagy peremterületeinek és szigeteinek összefüggésében; megjegyzi, hogy bizonyos nehézségekbe ütközik az Almunia-csomag szabályainak alkalmazása egyes általános gazdasági érdekű szolgáltatások, például a postai ágazat esetében, amelynek közszolgáltatási feladatait – az uniós joggal összhangban – jogszabály útján nemzeti szinten lehet meghatározni és megszervezni;

82. emlékeztet arra, hogy ütemtervre van szükség a célzottabb állami támogatások tekintetében, különösen az általános gazdasági érdekű szolgáltatások – többek között az energia, a közlekedés és a távközlés – nyújtása esetén;

83. emlékeztet arra irányuló kérésére, hogy a széntermelő régiókat tekintse támogatott területnek annak érdekében, hogy az uniós támogatási szabályokat ki lehessen igazítani a szükséges strukturális változásokra irányuló intézkedések elfogadásának lehetővé tétele érdekében, amíg az e régiókban működő vállalatok egyértelmű kötelezettséget nem vállalnak arra, hogy konkrét lépéseket tesznek a szén-dioxid-semlegesség és az uniós éghajlat-politikai célkitűzések teljesítése érdekében; emlékeztet arra, hogy e tevékenységek hagyományosan a vállalati társadalmi felelősségvállalás részét képezik, és nem részesülhetnek privilegizált állami támogatásban;

84. üdvözli, hogy a Bizottság az általános csoportmentességi rendelet<sup>(18)</sup> célzott felülvizsgálatába belefoglalta e rendszer kiterjesztését az európai területi együttműködési projektekre (más néven Interreg);

85. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az uniós finanszírozású műveleteket aszimmetrikusan kezelik attól függően, hogy azokat az EU részéről, kohéziós politikai forrásokból vagy más uniós alapokból vagy programokból – például a Horizont 2020/Európai horizontból vagy az ESBA2.0/InvestEU-ből – támogatják-e, amint azt a Bizottság az általános csoportmentességi rendelet felülvizsgálatában javasolta; úgy véli, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell fenntartani a hasonló jellegű, de a finanszírozási források tekintetében eltérő projektek számára, mivel ez egyes finanszírozási rendszereket előnyben részesítene, míg másokat kizsorítana;

### **Nagyobb összpontosítás a polgárokra a Parlamenten keresztül**

86. a versenypolitikában a rendes jogalkotási eljárás folyamatos alkalmazására szólít fel, az antitröszt kártérítési keresetekről szóló irányelv<sup>(19)</sup> és az ECN+ irányelv mintájára, a szerződések módosítása nélkül;

87. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek a versenyjogi együttműködési megállapodások végrehajtásáról és nyomon követéséről és a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról; felhívja a Bizottságot, hogy tartson fenn magas szintű átláthatósági normákat;

88. hangsúlyozza, hogy nagyobb szerepet kíván játszani a versenypolitika általános keretrendszerének meghatározásában és fejlesztésében; megjegyzi, hogy a Parlamentet megfigyelőként jobban be kell vonni az olyan munkacsoportok és szakértői csoportok tevékenységébe, mint a Nemzetközi Versenyügyi Hálózat (ICN), hogy jobban megismerje a témát, és folyamatosan tájékozódjon a fejleményekről annak érdekében, hogy felkészültebb legyen társjogalkotói szerepére; felhívja a Bizottságot, hogy a Parlamentet különösen vonja be az olyan nem kötelező erejű jogi eszközök kidolgozásába, mint a közlemények és iránymutatások;

89. felhívja a Bizottságot, hogy szervezzen multiszektorális és intézményközi fórumokat az ipar, a nemzeti szabályozók, – többek között az adatvédelmi hatóságok – és a fogyasztói csoportok és más érdekelt felek bevonásával, és biztosítsa az átjárhatóságot a versenypolitikában;

90. hangsúlyozza, hogy az állami támogatási ügyekre vonatkozó jelenlegi panaszbejelentő űrlap számos konkrét részletet kér arra vonatkozóan, hogy mikor ítélték oda az állami támogatást, amit az átlagpolgárok nem tudhatnak; ezért felhívja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse a panaszbejelentő űrlapot annak érdekében, hogy az átlagpolgárok lehetőséget kapjanak panaszaik benyújtására;

91. sajnálattal jegyzi meg, hogy a Bizottság nem nyújtott tájékoztatást a benyújtott panaszok kivizsgálása során; felhívja a Bizottságot, hogy a vizsgálat megindításakor adjon visszaigazolást a panaszosnak a kézhezvételtől, valamint értesítse őt a vizsgálat várható időtartamáról;

<sup>(18)</sup> HL L 187., 2014.6.26., 1. o.

<sup>(19)</sup> HL L 349., 2014.12.5., 1. o.

**2020. június 18., csütörtök**

92. emlékeztet a nemzeti versenyhatóságokkal való koordináció fontosságára, és felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be értékelést az Európai Parlamentnek az ECN+ irányelv végrehajtásáról; emlékeztet arra, hogy az ECN+ irányelv mellékletében a Bizottság kijelentette, hogy az ideiglenes intézkedések kulcsfontosságú eszközök lehetnek a versenyhatóságok kezében, amelyekkel biztosítható, hogy a folyamatban lévő vizsgálat közben nem sérül a verseny; emlékeztet arra, hogy értékelni kell, hogy vannak-e eszközök arra, hogy ezen irányelv átültetésétől számított két éven belül egyszerűsítsék az ideiglenes intézkedések elfogadását az ECN-en belül annak érdekében, hogy a versenyhatóságok hatékonyabban tudják kezelni a gyorsan változó piacok fejleményeit;

93. rámutat, hogy a versenyhatóságok politikai függetlensége rendkívül fontos a versenypolitika pártatlanságának és hitelességének biztosításához; elismeri, hogy a verseny torzulásának megakadályozásához a lobbitevékenységek nyilvános ellenőrzésére van szükség az összes uniós intézményben; megismétli ezért a megerősített uniós átláthatósági nyilvántartásra irányuló felhívásait; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamenttel kötött intézményközi megállapodással összhangban rendszeresebb eszmecserére kerüljön sor a Bizottsággal; felhívja a versenypolitikáért felelős ügyvezető alelnököt, hogy tartson fenn szoros kapcsolatot az ECON bizottsággal és annak versenyjogi kérdésekkel foglalkozó munkacsoportjával, amely megfelelő hely a rendszeresebb párbeszéd kialakításához;

94. emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság digitális korra felkészült Európáért felelős ügyvezető alelnöke 2019. október 8-i megerősítő meghallgatásán kötelezettséget vállalt digitális politikával foglalkozó portfóliója és versenyportfóliója szigorú elkülönítésére;

**Versenypolitikai válaszok a Covid19-re**

95. üdvözlí, hogy a Bizottság haladéktalanul elfogadta az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keretet és annak két módosítását, valamint azokat a feltételeket, amelyeket a válság által érintett vállalkozások megsegítésére biztosít; támogatja a Bizottságot és a tagállamokat abban, hogy a Covid19-válság idején alkalmazzák az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret által biztosított teljes rugalmasságot;

96. a szükséges ideig támogatja az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret alkalmazását a helyreállítási időszak alatt; felhívja a Bizottságot, hogy kellő időben értékelje, hogy szükség esetén ki kell-e terjeszteni ezt az ideiglenes keretet 2020 végén túlra;

97. üdvözlí a vállalkozásoknak nyújtott támogatások feltőkésítéséről szóló ideiglenes keret második módosításában meghatározott feltételeket, különös tekintettel az osztalékfizetések, a részvény-visszavásárlások és a bónuszok bankok és más vállalkozások számára történő kifizetésének tilalmára, valamint azon biztosítékokra, amelyek megakadályozzák a más uniós vállalkozások által az állami támogatásban részesülő vállalkozások ellen indított bekebelező műveleteket;

98. üdvözlí, hogy az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes kereten belül a bankoknak nyújtott állami támogatás biztosítja a gazdaság finanszírozását és hozzájárul a pénzügyi stabilitás garantálásához, miközben a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv és a szanálási szabályok által biztosított meglévő szilárd jogszabályi kereten belül működik;

99. hangsúlyozza a piaci torzulások és az egyenlőtlen versenyfeltételek kialakulásának kockázatát a tagállamok által nyújtott állami támogatások szintjei közötti növekvő eltérések miatt; tudomásul veszi a következő generációs uniós európai helyreállítási terv részét képező Fizetőképesség-támogatási Eszközt azon kockázatok kezelése érdekében, amelyeket e különbségek jelentenek az egységes piac integritására nézve;

100. üdvözlí azokat a rendkívüli pénzügyi eszközöket és állami támogatásokat, amelyeket a vállalkozásoknak és a munkavállalóknak nyújtanak a pandémia gazdasági következményeinek leküzdéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg közös minimumszabályokat azon követelmények érdekében, hogy a pénzügyi támogatásban részesülő vállalkozásoknak összhangban kell lenniük a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási (ESG) kritériumokkal és az adózás átláthatóságával annak elkerülése érdekében, hogy a különböző nemzeti kritériumok további eltéréseket eredményezzenek, valamint annak bizonyítása érdekében, hogy a kapott állami támogatást hogyan használják fel műveleteiknek az EU éghajlat- és környezetvédelmi célkitűzéseivel és a Párizsi Megállapodással való összehangolására; emlékeztet arra, hogy a támogatást csak a Covid19 okozta veszteségek fedezésére szabad nyújtani; hangsúlyozza, hogy állami támogatást csak azoknak a vállalatoknak szabad nyújtani, amelyek a Covid19 azonnali hatásaival szembesülnek, nem pedig azoknak, amelyek már a válság előtt pénzügyi nehézségekkel küzdöttek; sürgeti, hogy az adóparadicsomokban bejegyzett vállalatok számára tiltsák meg az állami támogatásokhoz vagy pénzügyi támogatási csomagokhoz való hozzáférést, amennyiben nem vállalnak kötelezettséget magatartásuk megváltoztatására;



2020. június 18., csütörtök

101. üdvözlí a jelenlegi Covid19-járvány miatt kialakuló sürgős helyzetekre válaszul az üzleti együttműködéssel kapcsolatos antitrösztkérdések vizsgálatára irányuló ideiglenes keretről szóló bizottsági közleményt; hangsúlyozza, hogy a Bizottság 2003 óta most adta ki első megerősítı levelét; kiemeli, hogy ez a válság hangsúlyozta, hogy gyors és hatékony válaszokra van szükség egy gyorsan alakuló környezetben, és kiemeli a részvételen alapuló antitrösztintézkedések elınyeit, valamint azt, hogy jobbiztonságot kell nyújtani a vállalatok számára a kulcsfontosságú stratégiai ágazatokban való üzleti együttműködés megkezdésekor;

102. hangsúlyozza, hogy – tekintettel a pandémia hatására – meg kell erősíteni a kulcsfontosságú európai ágazatok gazdasági ellenálló képességét, és a kutatás és az innováció révén fel kell lendíteni a gazdasági helyreállítást; felhívja a Bizottságot, hogy a piac meghatározásáról szóló 1997. évi közlemény felülvizsgálata során alkalmazzon dinamikusabb megközelítést, és az európai összefonódás-ellenőrzés tekintetében az innovációs kritériumokat tegye a vonatkozó piacelemzés központi elemévé; felhívja a Bizottságot, hogy a célravezetőségi felülvizsgálat részeként értékelje az együttműködési és kutatási-fejlesztési megállapodásokkal kapcsolatos kedvezőbb megközelítés elfogadásának lehetőségét;

103. hangsúlyozza, hogy a világjárvány a vállalatokat kiszolgáltatottá tette a külföldi felvásárlásokkal szemben; megjegyzi, hogy a Covid19-válság rámutatott az uniós ellátási láncok hiányosságaira és az EU stratégiai szuverenitásának hiányára olyan területeken, mint a gyógyászati termékek vagy az élelmiszerek, valamint arra, hogy meg kell védeni a kritikus uniós vállalatokat és eszközöket a nagy domináns szereplők által végrehajtott ellenséges felvásárlásokkal szemben;

104. hangsúlyozza, hogy kiemelt fontosságú az EU arra irányuló erőfeszítéseinek fokozása, hogy határozottan fellépjen a külföldi állami tulajdonban lévı szervezetek vagy kormányhoz kapcsolódó vállalatok által azon kiszolgáltatott európai vállalatokkal szemben tanúsított tisztességtelen versennyel és ellenséges magatartással szemben, amelyek a Covid19-világjárvány okozta gazdasági visszaesés miatt a túléléséért küzdenek, mivel az ilyen magatartás célja a kulcsfontosságú európai technológiák, infrastruktúra és szakértelem ellenőrzés alá vonása; felhívja ezért a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen javaslatot az európai vállalatok harmadik országokból származó állami tulajdonú vállalatok vagy kormányzati vállalatok általi külföldi felvásárlásának ideiglenes tilalmára;

105. üdvözlí a közösségimédia-platformoknak az álhírek elleni küzdelemre és a WHO Covid19-re vonatkozó hivatalos információinak platformjaikon keresztül történı terjesztésére irányuló kezdeményezéseit; arra figyelmeztet azonban, hogy ezek a platformok már a válság elıtt is jelentıs piaci erıvel rendelkeztek; támogatja a Bizottság azon felhívását, hogy tanulmányozni kell a jelentıs hálózati hatásokkal járó platformok kapuörként való működésének lehetőségét a közelgı elızetes szabályozási keretre irányuló javaslat részeként, feltéve, hogy ez nem vezet további késedelmekhez; felhívja a Bizottságot, hogy tiltsa meg a platformokon a személyre szabott reklámokat, és növelje az átláthatóságot a felhasználók számára; támogatja az együttműködést az okostelefonok operációs rendszereinek piacán jelen lévı jelentıs nem európai szereplők kontaktkövetı alkalmazásainak fejlesztése terén; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az adatgyűjtés ne erősítse tovább néhány domináns szereplı piaci erejét;

106. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válság egzisztenciális kockázatot jelent EU-szerte a példátlan számú vállalkozás számára, és a munkanélküliségi ráta hatalmas megugrását okozta; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje, hogy a jelenlegi válságban a leépülı vállalkozásnak az összefonódás nélkül a piacról való eltűnésének jelenleg alkalmazott koncepciója megfelel-e a célnak; határozottan úgy véli, hogy a versenypolitika és az iparpolitika együttesen hozzájárulhat az európai szuverenitás fenntartható módon történı kialakításához; üdvözlí a Bizottság iparpolitikai stratégiáját;

107. elismeri a Bizottság által a Covid19-válság során végzett hatékony és eredményes munkát; hangsúlyozza, hogy a rendkívüli körülmények miatt jelentıs mennyiségű emberi erőforrást kellett átcsoportosítani az állami támogatások nyomom követésére; további tájékoztatást kér a Versenypolitikai Fıigazgatóság személyzeti erőforrásainak helyzetérıl és azok alakulásáról a jelenlegi mandátumidőszak során;

108. sürgeti a Bizottságot, hogy jobban tájékoztassa a Parlamentet folyamatban lévı munkájáról, különösen az érintett piac meghatározásának felülvizsgálatáról és az állami támogatásokról szóló iránymutatások felülvizsgálatáról; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlamentnek egy részletes értékelést, amely bemutatja az ideiglenes állami támogatási keretrendszerben engedélyezett állami támogatás teljes összegének tagállamok, ágazatok és engedélyezett támogatástípusok (támogatások, garanciák stb.) szerinti megoszlását, valamint a tagállamok által alkalmazott esetleges további feltételeket; úgy véli, hogy egy átfogó és részletes értékelés áttekintést nyújtana az Európai Parlament képviselıi számára a nemzeti szinten hozott gazdasági intézkedésekrıl, valamint konkrét részletekkel szolgálna a támogatás típusáról, a kedvezményezettek típusáról és adott esetben a jóváhagyás módszerérıl; hangsúlyozza, hogy az állami támogatások eredménytábláját, amely számos táblázatot és ábrát tartalmaz az állami támogatásokról és azok belsı piacra gyakorolt hatásáról, idıben frissíteni kell;

**2020. június 18., csütörtök**

109. felhívja a Bizottságot, hogy a válságot követően nyújtson be közleményt a Parlamentnek és a Tanácsnak a Covid19-világjárványnak a piaci versenyre és a versenyjog végrehajtására, az egységes piac integritására és a versenypolitika jövőjére gyakorolt hatásairól;

110. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatásban részesülő bankok számára tegye kötelezővé a teljes lakossági banki/fogyasztói banki szolgáltatásaik megtartását, és biztosítsa, hogy a bankok ne használhassák fel ürügyként a Covid19-válságot az ilyen szolgáltatások tartós csökkentésére;

o

o o

111. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a nemzeti parlamenteknek és a nemzeti versenyhatóságoknak.

---

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0164

**A Cseh Köztársaság miniszterelnöke elleni, uniós pénzeszközök hűtlen kezelése és lehetséges összeférhetlenségek miatt indított büntetőeljárás újbóli megnyitása****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetlenség miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálat újraindításáról (2019/2987(RSP))**

(2021/C 362/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 13. cikkének (2) bekezdésére, illetve 17. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel korábbi határozataira és állásfoglalásaira a Bizottság 2014-es, 2015-ös, 2016-os, 2017-es és 2018-os évre vonatkozó mentesítéséről,
- tekintettel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által a Cseh Köztársaság „Gólyafészek” néven ismert projektjével kapcsolatban végzett igazgatási vizsgálatokra, amelyek „súlyos szabálytalanságokat” tártak fel,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által 2014. március 26–27-én a Cseh Köztársaságban tett tényfeltáró látogatásra,
- tekintettel 2018. december 13-i állásfoglalására az összeférhetlenségről és az uniós költségvetés védelméről a Cseh Köztársaságban <sup>(1)</sup>,
- tekintettel az összeférhetlenségről szóló, 2006. március 16-i 159/2006 sz. cseh törvényre, amely törvény 4. cikkének c) pontja 2017 februárjában lépett hatályba,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2018. július 18-i 2018/1046/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup> (a továbbiakban: az új költségvetési rendelet) – amely 2018. augusztus 2-án lépett hatályba – és különösen annak 61. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 144. és 145. cikkére <sup>(3)</sup>,
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, a Cseh Köztársaságban fennálló esetleges összeférhetlenségre vonatkozó kérdésekre és panaszokra <sup>(4)</sup>,
- tekintettel a Bizottság Jogi Szolgálatának „A költségvetési rendelet (összeférhetlenségről szóló) 61. cikkének hatása az európai strukturális és beruházási alapokból (esb-alapok) származó kifizetésekre” című, 2018. november 19-i véleményére,
- tekintettel a főügyész által 2019. december 4-én tartott sajtókonferenciára az uniós forrásokkal való visszaélés miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálat újraindításáról,

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0530.

<sup>(2)</sup> HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

<sup>(3)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

<sup>(4)</sup> [https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/P-8-2019-001656\\_EN.html](https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/P-8-2019-001656_EN.html)

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel a tagállamokban az EU pénzügyi érdekeinek védelmét érintő összeférhetetlenségről és korrupcióról szóló, 2019. december 18-i plenáris vitájára,
  - tekintettel a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetlenség miatt indított büntetőeljárás újraindításáról szóló, 2020. január 15-i plenáris vitára,
  - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által 2020. február 26–28-án a Cseh Köztársaságban tett tényfeltáró látogatásra,
  - tekintettel a cseh Alkotmánybíróság Pl. ÚS 4/17. számú, 2020. február 18-i határozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Andrej Babiš cseh miniszterelnökkel szemben az OLAF-nak a kisvállalkozások számára nyújtott uniós támogatások szabálytalan felhasználásáról szóló jelentését követően indított bűnügyi nyomozást, amelyet két évvel később felfüggesztettek, a cseh főügyész a közelmúltban újraindította; emlékeztet arra, hogy a „Gólyafészek” projekt keretében az Agrofert mesterségesen alapított egy közép vállalkozást, amely az Agrofert ellenőrzése alatt maradt, annak érdekében, hogy összesen mintegy 2 millió euró összegű finanszírozást szerezzen kis- és közép vállalkozások számára;
- B. mivel a cseh főügyész „jogellenesnek és idő előttnak” minősítette a bűnügyi nyomozás megszüntetését, mivel az uniós jogot nem vették figyelembe, és hozzátette azt is, hogy a támogatások odaítélésének folyamata során nem végeztek elegendő ellenőrzést;
- C. mivel a költségvetési rendelet 61. cikkének (1) bekezdése (a 61. cikk (3) bekezdésével együtt) a következőket rögzíti:
- a) a pénzügyi szereplők számára előírja azt a negatív kötelezettséget, hogy előzzék meg az uniós költségvetéssel kapcsolatosan összeférhetlenséget okozó helyzeteket;
  - b) a pénzügyi szereplőkre számára előírja azt a pozitív kötelezettséget, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a felelősségi körükbe tartozó feladatok ellátása során az összeférhetlenség megakadályozása érdekében, és kezeljék az objektíven összeférhetlenségnek tekinthető helyzeteket;
- D. mivel a költségvetési rendelet 63. cikke előírja a tagállamok számára olyan irányítási és ellenőrzési rendszerek bevezetését, amelyek – a 36. cikk (3) bekezdésében előírtak szerint – biztosítják az összeférhetlenség elkerülését;
- E. mivel 2017 februárjában módosították az összeférhetlenségről szóló 159/2006. sz. cseh törvényt a tiltott tevékenységek kibővített listájával, beleértve olyan rendelkezéseket, amelyek megakadályozzák, hogy egyes vállalatok akár alvállalkozóként is részt vegyenek a közbeszerzésben vagy támogatásban részesüljenek; mivel a jogi aktus célja az összeférhetlenség minden formájának megelőzése;
- F. mivel a közbeszerzési szabályok (a 2014/24/EU irányelv 24. cikke<sup>(5)</sup>) az összeférhetlenség – többek között a közvetlen vagy közvetett személyes érdekek – elkerülésére kötelezik a tagállamokat, és léteznek az összeférhetlenségnek vagy a megosztott irányítás alá tartozó speciális kötelezettségeknek tekintett helyzetek kezelésére vonatkozó szabályok (például az 1303/2013/EU rendelet);
- G. mivel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata<sup>(6)</sup> szerint „az összeférhetlenség objektíven és önmagában is súlyos szabálytalanság anélkül, hogy azt az érintett felek szándékára tekintettel kellene minősíteni, és függetlenül attól, hogy jóhiszeműen vagy rosszhiszeműen jártak el”;
- H. mivel a Bizottság kénytelen felfüggeszteni az uniós támogatások kifizetését olyan esetekben, amikor az irányítási és ellenőrzési rendszerek működésében súlyos hiányosság tapasztalható, és ha az összeférhetlenséggel kapcsolatban jelentős feltáratlan, be nem jelentett és korrigálatlan szabálytalanságok kerültek napvilágra;

<sup>(5)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

<sup>(6)</sup> Az Iseri Europa Srl kontra Számvevőszék ügyben 1999.6.15-én hozott ítélet, T-277/97, ECLI:EU:T:1999:124.

2020. június 19., péntek

- I. mivel az Agrofert a cseh miniszterelnök által létrehozott konglomerátum, amely több mint 230 vállalatból és több mint 34 000 alkalmazottból áll (2017); mivel kiderült, hogy Babiš úr az Agrofert – az egyebek mellett több jelentős cseh médiaorgánumot magában foglaló Agrofert csoport anyavállalata – tényleges tulajdonosa az AB I és AB II vagyonkezelői alapokon keresztül, amelyeket ő alapított és amelyeknek egyúttal egyedüli kedvezményezettje is; mivel amikor Babiš úr úgy dönt, hogy felszámolja ezeket a vagyonkezelői alapokat, visszaszerzi az összes tulajdonát;
- J. mivel 2019 januárjában és februárjában a Bizottság több szervezeti egysége (DG REGIO/DG EMPL, DG AGRI (társult főigazgatóság)) koordinált, átfogó ellenőrzést végzett az uniós és a nemzeti jog alkalmazására vonatkozóan; mivel az AGRI bizottság jelenleg vizsgálja az állítólagos összeférhetlenségeket a cseh mezőgazdasági miniszter vonatkozásában;
- K. mivel 2019 novemberében a Bizottság megküldte a cseh hatóságoknak a DG REGIO és a DG EMPL végleges ellenőrzési jelentését a költségvetési rendelet 61. cikke alapján a Cseh Köztársaságban felmerülő, a cseh médiának kiszivárogtatott állítólagos összeférhetlenségek nyomán;
- L. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2019. december 16-án zárt ülést tartott Johannes Hahn költségvetési és igazgatási biztos részvételével;
- M. mivel Hahn biztos tájékoztatta a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot, hogy a Bizottság csak akkor hozza nyilvánosságra az ellenőrzés következtetéseit, ha minden bizonyítékot megfelelően megvizsgáltak és alaposan elemeztek; mivel a cseh hatóságok 2020. május 29-én benyújtották válaszaikat a DG REGIO végleges ellenőrzési jelentésére;
- N. mivel a bizottsági ellenőrzés még folyamatban van, és elővigyázatossági intézkedésként és a helyzet tisztázásáig az uniós költségvetésből nem folyósítanak kifizetéseket az esb-alapokból olyan, Babiš úr közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő vállalatok számára, amelyek potenciálisan érintettek lehetnek az állítólagos összeférhetlenségben;
- O. mivel a Bizottság nem téríti meg a cseh hatóságoknak a vidékfejlesztési alap keretében az Agrofert csoport azon projektjei számára teljesített kifizetéseket, amelyeket potenciálisan érinthet az állítólagos összeférhetlenség;
- P. mivel a cseh parlament nem felügyeli azokat az esetleges közbeszerzési eljárásokat, cseh nemzeti szintű támogatásokat vagy államilag támogatott közberuházásokat, amelyekből az Agrofert csoport továbbra is profitálhat;
- Q. mivel az Agrofert csoport a két legnagyobb cseh napilap, a Mladá fronta Dnes és a Lidové Noviny tulajdonosa, és az Óčko televíziócsatorna, valamint az Impuls és a RockZone rádióállomás is az irányítása alatt van; mivel az Európai Újságíró Szövetség jelentése szerint Babiš úr a Cseh Köztársaságban a magánmédia 30 %-ának tényleges tulajdonosa<sup>(7)</sup>;
- R. mivel az Agrofert csoport bevételei jelentősen nőttek Babiš úr hivatali ideje alatt, miközben az Agrofert csoport 2016-ban összesen 970 414 000 CZK, 2017-ben 1 048 685 000 CZK, 2018-ban pedig 973 284 000 CZK uniós mezőgazdasági támogatásban részesült kizárólag a Cseh Köztársaságban; mivel az Agrofert csoport állítólag 427 385 000 CZK összegű támogatást kapott az EU Kohéziós Alapjából a 2014–2020 közötti időszakban a Cseh Köztársaságban; mivel az Agrofert csoport valószínűleg további támogatásban részesült más tagállamokban, például Szlovákiában és Németországban is;
- S. mivel a Cseh Köztársaság Alkotmánybírósága Pl. ÚS 4/17. számú, 2020. februári határozatában elutasította a cseh köztársasági elnök és a cseh köztársasági parlamenti képviselők által a köztisztviselők körében felmerülő összeférhetlenséget meghatározó cseh jogszabály hatályon kívül helyezése miatt benyújtott keresetet; mivel az Alkotmánybíróság ugyanebben a határozatban egyértelművé tette, hogy a választások nem használhatók fel arra, hogy az állam feletti ellenőrzést az állam kapacitásainak és erőforrásainak felhasználása vagy akár az azokkal való visszaélés céljából átvegyék;

(7) <https://europeanjournalists.org/wp-content/uploads/2019/10/Czech-Republic-fact-finding-mission.pdf>

**2020. június 19., péntek**

1. üdvözlöi a cseh miniszterelnök ellen a „Gólyafészek” projektben való részvétele miatt indított újabb bünyügyi nyomozást; bízik abban, hogy a nemzeti igazságszolgáltatási rendszer függetlenül és minden esetleges politikai befolyástól mentesen folytatja ezt a folyamatot;
2. elítéli az összeférhetetlenség minden olyan esetleges helyzetét, amely veszélyeztetheti az uniós költségvetés végrehajtását és alááshatja az uniós polgárok abba vetett bizalmát, hogy az uniós adófizetők pénzét megfelelően kezelik;
3. kéri a Bizottságot, hogy a Szerződések őreként lépjen fel az összeférhetetlenség minden formája ellen, és értékelje a tagállamok által ezek elkerülése érdekében hozott megelőző intézkedéseket;
4. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre ellenőrzési mechanizmust a tagállamokban felmerülő összeférhetetlenségek kezelésére, és egyik prioritásaként határozza meg az összeférhetetlenségek aktív elkerülését, beleértve az uniós támogatások végső kedvezményezettjeinek azonosítását is;
5. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az összeférhetetlenségekkel szembeni zéró tolerancia politikáját, biztosítsa a potenciálisan szabálytalanul kifizetett támogatások gyors visszafizettetését a jogállamiság és az eljárási követelmények tiszteletben tartása mellett, és határozottan lépjen fel, különösen abban az esetben, ha a nemzeti hatóságok nem lépnek fel a legmagasabb szintű képviselők körében felmerülő összeférhetetlenségek megelőzése érdekében;
6. hangsúlyozza, hogy az összeférhetetlenségek megelőzésére vonatkozó nemzeti jogszabályoknak összhangban kell lenniük az új költségvetési rendelet betűjével és szellemével; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon közös iránymutatásokat, amelyek segítik a tagállamokat a magas rangú politikusok körében felmerülő összeférhetetlenségének elkerülése érdekében;
7. sürgeti a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy fogadjanak el közös normákat az összeférhetetlenséghez kapcsolódó valamennyi kérdésre vonatkozóan, és törekedjenek közös értelmezés kialakítására valamennyi tagállamban;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a szabályok be nem tartása esetén tegye meg a megfelelő intézkedéseket az uniós költségvetés védelme érdekében, beleértve a jogellenesen vagy szabálytalanul kifizetett valamennyi pénzeszköz visszafizettetésére irányuló korrekciós intézkedéseket is, amennyiben ezt előírták;
9. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a költségvetési átláthatóság növelésére irányuló erőfeszítéseiket annak biztosítása révén, hogy a közbeszerzési eljárásokra és az államilag finanszírozott szerződések odaítélésére vonatkozó releváns adatok könnyen és szabadon hozzáférhetőek legyenek a nyilvánosság számára;
10. aggodalmát fejezi ki az EU különböző részeiről érkező jelentések miatt, amelyek szerint a kormányhoz közeli vagy a kormányon belüli, egyéni érdekekkel rendelkező politikusok egyre nagyobb politikai befolyást gyakorolnak a jogalkotásra és a közpénzek felhasználására, azzal a potenciális céllal, hogy bizonyos személyek, nem pedig a nagyközönség érdekeit szolgálják;
11. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a cseh miniszterelnök miniszterelnökként (és korábban az európai strukturális és beruházási alapok tanácsának elnökeként) aktívan részt vett és továbbra is részt vesz az uniós költségvetés végrehajtásában a Cseh Köztársaságban, miközben a költségvetési rendelet 61. cikkének (1) bekezdését megsértve két vagyonkezelői alap alapítójaként és egyedüli kedvezményezettjeként, továbbra is ellenőrzi az Agrofert csoportot, és ezért megkérdőjelezi feladatainak pártatlan és objektív ellátását; mély aggodalmát fejezi ki azon közelmúltbeli médiabejáratok<sup>(8)</sup> miatt, amelyek szerint a miniszterelnök továbbra is ellenőrzést gyakorol az Agroferten belül hozott üzleti döntések felett;
12. megjegyzi, hogy a média közelmúltbeli jelentéseiből láthatólag kiderül, hogy Babiš úr és felesége továbbra is azon hat aktív személy között szerepel, akik jelentős befolyással vagy ellenőrzéssel rendelkeznek az Agrofert leányvállalatához, a GreenChem Solutions Ltd-hez kapcsolódó vagyonkezelők felett az Egyesült Királyságban;

<sup>(8)</sup> <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/babis-mu-zadal-praci-pro-agrofert-ja-jen-splnil-pokyn-rika-exnamestek-90945>;  
<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/soukromy-obchod-agrofertu-na-stole-premiera-poslete-odpoved-napsal-babis-90494>;  
<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/dukazy-z-e-mailu-babis-kvuli-agrofertu-ukoluje-vladou-placene-experty-90815>

2020. június 19., péntek

13. ragaszkodik ahhoz, hogy egy tagállam legmagasabb kormányzati szintjén fennálló összeférhetetlenség – amennyiben megerősítést nyer – nem tolerálható, és az érintett személy(ek)nek meg kell oldania/oldaniuk az alábbi megoldások egyikét alkalmazva:

- a) olyan intézkedések meghozatala, amelyek biztosítják, hogy ennek a személynek többé ne legyen gazdasági érdeke vagy a költségvetési rendelet 61. cikkének hatálya alá tartozó egyéb érdeke gazdálkodó egység vonatkozásában;
- b) az ellenőrzése alatt álló gazdálkodó egységek nem részesülnek többé uniós forrásokból, állami támogatásokból vagy a nemzeti kormány által szétosztott finanszírozásból;
- c) az érdekeit érintő döntésekben való részvételből való kizárás; hangsúlyozza azonban, hogy a miniszterelnök és kormánya tagjainak feladatai és hatáskörei fényében kétségesnek tűnik, hogy egy ilyen intézkedés a gyakorlatban megfelelően kezelné az összeférhetetlenséget, ha a szóban forgó személyek továbbra is közfeladatot látnának el, és hogy ezért a közszolgálatról való lemondás megfelelőbb eszköz az összeférhetetlenség kezelésére;

14. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan felügyelje a kifizetések odaítélésének folyamatát a Cseh Köztársaságban, különösen a miniszterelnök vagy a költségvetés végrehajtásában részt vevő bármely más kormánytag közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő vállalatok számára az uniós alapokból történő kifizetéseket;

15. felhívja a Bizottságot, hogy indokolatlan késedelem nélkül értékelje, hogy azok az esetek, amelyek tekintetében az Agrofert csoporthoz tartozó vállalatok továbbra is támogatásban részesülnek a nemzeti költségvetésből, megfelelnek-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak; megjegyzi, hogy ezek az esetek pénzügyi károkat okozhatnak, és felhívja a nemzeti hatóságokat, hogy értékeljék ezeket a helyzeteket; úgy véli, hogy a cseh és az uniós adófizetőket megfelelően tájékoztatni kell az ilyen helyzetről;

16. mélysegesen aggasztják azok a jelentések<sup>(9)</sup>, amelyek szerint az Agrofert csoport vállalatai mesterségesen áthelyezhetik eszközeiket a leányvállalatok között, és így teljesítik a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatások jogosultsági feltételeit, vagy – fordítva – csatlakozhatnak működésükhöz annak érdekében, hogy nagyvállalként jelentkezzenek, és így közbeszerzési pályázatokat nyerjenek;

17. sajnálatának ad hangot azon jelentések miatt, amelyek szerint az ellenőrök súlyos hiányosságokat tártak fel a csehországi regionális és kohéziós alapok irányítási és ellenőrzési rendszereinek működésében, és ezért közel 20%-os pénzügyi korrekciót javasoltak; felszólítja a Bizottságot, kritikus szemmel vizsgálja meg, hogy ezek az esetek az uniós forrásokkal való rendszerszintű visszaéléseket jelentenek-e;

18. aggasztja a nemzeti kifizető ügynökségek és ellenőrző szervek hiányosságai által okozott pénzügyi veszteség; ezzel összefüggésben felszólítja a Tanácsot, hogy sürgősen fogadja el a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről szóló rendeletre irányuló javaslatot;

19. mélyseges aggodalmának ad hangot a Cseh Köztársaság jogi kerete miatt, amely megfosztja a nemzeti legfőbb ellenőrzési intézményt attól a jogától, hogy ellenőrizze a közkiadások szabályszerűségét és teljesítését regionális és helyi szinten, ezáltal megakadályozva, hogy az intézmény bármilyen betekintést nyerjen az összetett vállalati struktúrák tényleges tulajdonosaiba; sajnálatát fejezi ki azon jelentések<sup>(10)</sup> miatt, amelyek szerint a legfőbb ellenőrzési hivatal nem végez szisztematikus helyszíni ellenőrzéseket a végső kedvezményezetteknel; aggodalmát fejezi ki a cseh miniszterelnök által a cseh legfőbb ellenőrzési hivatal munkájával kapcsolatban tett becsmélő megjegyzések miatt;

20. hangsúlyozza, hogy az Állami Mezőgazdasági Intervenciók Alap (SZIF) felügyelőbizottságának politikailag kiegyensúlyozatlan összetétele politikai befolyás kockázatát hordozza magában, aláásva ezáltal a független ellenőrzések elvégzésére való képességet;

<sup>(9)</sup> A Cseh Köztársaságban működő magángazdálkodói szövetségtől a 2020. február 26. és 28. közötti tényfeltáró látogatás során kapott információk.

<sup>(10)</sup> A Cseh Köztársaság legfőbb ellenőrzési intézményétől a 2020. február 26. és 28. közötti tényfeltáró látogatás során kapott információk.

**2020. június 19., péntek**

21. aggályosnak tartja azokat a jelentéseket, amelyek szerint a köztisztviselők<sup>(11)</sup> utasításokat kaptak, és nyomást gyakoroltak rájuk, hogy ne vizsgálják ki az Agrofert csoporttal kapcsolatos esetleges összeférhetlenségi állításokat, és állítólag utasítást kaptak arra, hogy értékeljék az Agrofert által kapott kereskedelmi ajánlatokat; mélyszélesen aggasztják azok a jelentések, amelyek szerint a köztisztviselőknek negatív következményekkel kellett szembenéznük, mint például átszervezés ürügyén történő elbocsátás, amikor megtagadták az ilyen utasítások teljesítését; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések megkérdőjelezik az államigazgatás pártatlanságát és a közfeladatok független ellátását;

22. sajnálattal állapítja meg az összeférhetlenség feltárásában tapasztalható rendszerszintű hiányosságokra utaló jeleket; sajnálja, hogy nincsenek keresztellenőrzések, és hogy az eltérő hatáskörök olyan átláthatatlan struktúrákat eredményeznek, amelyek akadályozzák az összeférhetlenség hatékony megelőzését és feltárását a Cseh Köztársaságban; emlékeztet arra, hogy az összeférhetlenségi helyzetek hatékony megelőzéséhez nem elegendő az a pozitívista megközelítés, amely szerint a köztisztviselőknek önbevallást kell benyújtaniuk arról, hogy nem áll fenn összeférhetlenség; felhívja a cseh hatóságokat, hogy haladéktalanul orvosolják ezeket a rendszerszintű hiányosságokat, különösen egy ellenőrizhető összeférhetlenségi nyilatkozat előírásával, amelynek keretében a köztisztviselők listát nyújtanak be pénzügyi érdekeltségeikről;

23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szabálytalanságokkal kapcsolatos pénzügyi korrekciókkal érintett uniós forrásokat további következmények vagy korlátozások nélkül újra felhasználhatják; véleménye szerint ez a rendszer veszélyezteti az EU pénzügyi érdekeit; ezért felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós alapok újbóli felhasználását, és fontolja meg egy olyan rendszer kidolgozását, amelyben a korrekciókat a további felhasználásra vonatkozó korlátozások is kísérik;

24. tudomásul veszi a Bizottság 2019. november 28-i határozatát a cseh hatóságok által a cseh vidékfejlesztési program Q4-2018. és Q1-2019. számú negyedévére vonatkozó időközi kiadásigazoló nyilatkozataikban szereplő vonatkozó összegek felfüggesztéséről;

25. megjegyzi, hogy a Bizottság megerősítette, hogy a közös agrárpolitika (KAP) keretében a 2018. évre vonatkozóan a kifizetéseket teljesített az Agrofert csoporthoz tartozó vállalatok, valamint a Cseh Köztársaságon kívüli több más tagállamban ugyanazon tényleges tulajdonossal rendelkező vállalatok számára; kitart amellett, hogy a Bizottságnak nyújtson teljes körű és megbízható áttekintést a mentesítésért felelős hatóság számára az Agrofert csoportnak és az azonos tényleges tulajdonossal rendelkező vállalatoknak a 2018-as és 2019-es pénzügyi évben teljesített valamennyi kifizetéséről;

26. felhívja a cseh hatóságokat, hogy biztosítsák az uniós források igazságos és kiegyensúlyozott elosztását annak érdekében, hogy az uniós adófizetők pénze a lakosság túlnyomó többségének gazdasági és társadalmi javát szolgálja;

27. aggasztja a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849<sup>(12)</sup> és (EU) 2018/843<sup>(13)</sup> irányelv (negyedik és ötödik pénzmosási irányelv) nem megfelelő végrehajtása; kiemeli, hogy mindkét irányelvet teljes mértékben és helyesen át kell ültetni, és biztosítani kell, hogy valamennyi rendelkezést – beleértve a tényleges tulajdonosok átláthatóságára vonatkozó rendelkezéseket is – maradéktalanul végrehajtsák;

28. sürgeti a cseh pénzügyi elemző egységet, hogy proaktívabban megközelítést alkalmazzon az adóbűncselekmények, a csalás és a korrupció elleni küzdelem terén, valamint biztosítsa, hogy a pénzmosás elleni szabályok alapján felelős szervek hatékonyan ellenőrizzék a tényleges tulajdonosokat;

29. sajnálatának ad hangot, amiért a megosztott irányítás alá tartozó uniós források engedélyezése, elosztása és ellenőrzése összetett és átláthatatlan folyamat, ahol csak a tagállamok rendelkeznek teljes körű hozzáféréssel az adatokhoz, ami azt jelenti, hogy a Bizottság nem tud időben és átfogóan áttekintést nyújtani a Parlament számára, amikor tájékoztatást kell adnia bizonyos kedvezményezetteknek több tagállamban folyósított kifizetésekről; hangsúlyozza, hogy ez súlyosan akadályozza a Költségvetési Ellenőrző Bizottság és az Európai Számvevőszék hatékonyságát és ellenőrző szerepként betöltött szerepét;

<sup>(11)</sup> Köztisztviselők és a nem kormányzati szervezetek képviselőinek a Cseh Köztársaságban tett 2020. február 28-i tényfeltáró látogatás tagjainak felhívó jelentései.

<sup>(12)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

<sup>(13)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).



2020. június 19., péntek

30. felhívja a Bizottságot, hogy a megosztott irányítás elvének teljes körű elfogadása mellett hozzon létre egységes és szabványosított eszközöket a tagállamok számára az uniós források végső kedvezményezettjeire vonatkozó információk jelentésére; hangsúlyozza, hogy a végső kedvezményezettekhez vonatkozó információknak tartalmazniuk kell a vállalatok tényleges tulajdonosainak (természetes és jogi személyek) meghatározását; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan IT-rendszer létrehozásáról szóló rendeletre, amely lehetővé teszi a tagállami hatóságok számára az egységes és standardizált, valós idejű jelentéstételt, biztosítva a tagállami rendszerekkel való interoperabilitást, a jobb átláthatóságot, valamint a Bizottság és a tagállamok közötti jobb együttműködés biztosítását, a kifizetésekkel kapcsolatos elszámoltathatóság további javítása, és különösen a rendszerszintű hibák és visszaélések korábbi feltárásához való hozzájárulás érdekében;

31. sajnálatának ad hangot, hogy a mezőgazdasági alapok vagy a kohéziós alapok felhasználását szabályozó rendeletek egyike sem kötelezi a nemzeti hatóságokat arra, hogy közvégték az alapokból részesülő magánszemély, jogalany vagy vagyonkezelői alap végső tényleges tulajdonosát; felhívja a társjogalkotókat, hogy fordítsanak különös figyelmet erre a kérdésre, és átfogóan foglalkozzanak vele az uniós támogatások átláthatóságára vonatkozó jövőbeli szabályokról szóló döntések meghozatalakor;

32. kitar amellet, hogy a tényleges tulajdonosok nyilvántartása csak az ellenőrzést gyakorló személy(ek)re vonatkozó, teljes mértékben ellenőrzött információkat tartalmazzon, és teljes mértékben hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára;

33. határozottan helyteleníti az uniós mezőgazdasági és kohéziós alapokra építő oligarchikus struktúrák létrehozását és felállítását, amelyek révén a kedvezményezettek nagyon szűk köre kapja meg az uniós alapok túlnyomó többségét; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt dolgozzon ki hatékony jogi eszközöket a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosítására és az ilyen struktúrák előmozdításának megakadályozására;

34. ismételtlen aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az összeférhetlenségi esetek károsítják a kohéziós politika és a KAP fontos gazdasági, társadalmi és környezeti dimenzióval rendelkező céljait, és negatív képet alakítanak ki ezekről a politikákról;

35. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a KAP szabályainak módosítására az uniós források méltányosabb elosztása céljából annak biztosítása érdekében, hogy a KAP-ot méltányosan osszák el a földet megművelő aktív mezőgazdasági termelők között, és ne eredményezzen olyan földterületeket, amelyek a politikai bennfentesek kiválasztott csoportjának javát szolgálják, vagy az állami tulajdonban lévő földterületeket privatizáló árverések során visszaélésszerű gyakorlatokat ösztönöznek; tudomásul veszi a Bizottság új teljesítési modellre irányuló javaslatát, amely magában foglalja a felső határ meghatározását és a degressziós mechanizmust; úgy véli azonban, hogy a felső határnak a munkaerőköltségek felső határ előtti ellentételezésével történő bevezetése nem elegendő a közvetlen kifizetések méltányosabb elosztásának biztosításához; támogatja a kötelező újraelosztási mechanizmussal kapcsolatos elgondolást;

36. felhívja a figyelmet arra, hogy a földtulajdonjogokat gyakran nem határozták meg egyértelműen, és a föld az állami földhivatal felügyelete alatt maradt, amely jellemzően nagyüzemi vállalatoknak adta bérbe; elismeri a cseh hatóságok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy 2023-ig megállapítsák a jogos tulajdonosokat; ragaszkodik ahhoz, hogy azon földterületek árverését, amelyek jogos tulajdonosait nem lehet megállapítani, tisztességes módon kell lebonyolítani, egyenlő esélyeket biztosítva a kis- és középméretű mezőgazdasági termelők és a fiatal mezőgazdasági termelők számára a földterület megszerzéséhez;

37. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az egy vagy több vállalkozás tényleges tulajdonosaként egy természetes személyre jutó közvetlen kifizetés maximális összegére vonatkozóan, miközben zéró toleranciát alkalmaz az összeférhetlenségi helyzetben lévőkre; hangsúlyozza, hogy nem szabad lehetővé tenni, hogy egyetlen többéves pénzügyi keret ideje alatt több száz milliós uniós támogatásban lehessen részesülni;

38. kitar amellet, hogy a következményeket az uniós forrásokkal való visszaélés felelőseinek kell viselniük, és hogy a pénzügyi korrekciók esetében a terhet nem szabad a nemzeti adófizetőkre hárítani; felhívja a cseh nemzeti hatóságokat, hogy azoktól követeljék vissza a jogosulatlanul kifizetett támogatásokat, akik jogtalanul részesültek ezekből; azon a véleményen van, hogy a következő programozási időszakra be kell vezetni az uniós források felhasználásának előfeltételét, megkövetelve, hogy a nemzeti jogszabályok tartalmazzanak olyan rendelkezéseket, amelyek a felelős kedvezményezettet a jogosulatlanul igényelt források visszafizetésére kötelezik;

39. határozottan elítéli, hogy a miniszterelnök sajtókonferenciája során rágalmaz és gyűlöletbeszédet alkalmaz a 2020. február 26. és 28. közötti tényfeltáró misszió résztvevőivel szemben; elfogadhatatlannak tartja, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság Cseh Köztársaságba indított tényfeltáró misszió résztvevői európai parlamenti képviselői feladataik végzése során halálos fenyegetéseket és egyéb szóbeli támadásokat szenvedtek el;

**2020. június 19., péntek**

40. felhívja a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek a tényfeltáró látogatása során szerzett releváns megállapításairól, és ennek megfelelően tájékoztassa a Bizottságot és az illetékes hatóságokat;
41. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a folyamatban lévő ellenőrzési eljárások indokolatlan késedelem nélküli lezárása érdekében, és megállapításait hozza nyilvánosságra, amint valamennyi bizonyítékot megfelelően értékelték; ösztönzi a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy vegyék figyelembe ezen ellenőrzések eredményeit, és a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó tárgyalások során fordítsanak kellő figyelmet a költségvetési rendelet 61. cikkére;
42. felhívja a Bizottságot, hogy járjon utána a más tagállamokban fennálló megoldatlan összeférhetlenségekre vonatkozó állításoknak;
43. újfent sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság második uniós antikorrupciós jelentésében (ARES (2017)455202) már nem szerepelnek országonkénti jelentések; felhívja a Bizottságot, hogy az európai szemesztertől elkülönítve ismét készítsen tagállamonkénti jelentéseket a korrupció helyzetéről, belefoglalva az EU által támogatott korrupcióellenes erőfeszítések hatékonyságának értékelését is; ismét felhívja a Bizottságot, hogy a korrupció elleni erőfeszítéseket ne csak gazdasági szempontból értékelje;
44. hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozás sikeres felhasználásának előfeltételeként fenn kell tartani a jogállamiságot, a hatalmi ágak szétválasztását, az igazságszolgáltatás függetlenségét, valamint a média függetlenségét és pluralizmusát;
45. hangsúlyozza a független közszolgálati média, az oknyomozó újságírók és a jogállamiság megerősítésén dolgozó nem kormányzati szervezetek fontosságát; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a független újságíróknak és civil társadalmi szervezeteknek nyújtott uniós támogatás rendkívül fontos, többek között a következő többéves pénzügyi keret összefüggésében is; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Cseh Köztársaságban a magánmédia fokozottan néhány szereplő kezében koncentrálódik;
46. felhívja a Bizottságot, hogy a jogállamisági mechanizmus keretében a helyzet nyomon követése során vegye figyelembe az ezen állásfoglalásban megfogalmazott aggályokat;
47. felhívja a cseh hatóságokat, hogy a lehető leghamarabb tájékoztassák az uniós intézményeket az újraindított „golyafészek” vizsgálat eredményéről;
48. felhívja a Tanácsot és az Európai Tanácsot, hogy a költségvetési rendelet 61. cikkének (1) bekezdésével összhangban a jövőbeli uniós költségvetésről és a következő többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások keretében tegyen meg minden szükséges és megfelelő intézkedést az összeférhetlenség megelőzése érdekében;
49. szolidaritását fejezi ki a cseh néppel, és méltányosságra, igazságosságra és a cseh miniszterelnök üzleti érdekei politikai szerepével és hatásköreivel fennálló összeegyeztethetlenségének megszüntetésére szólít fel;
50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a Cseh Köztársaság kormányának és parlamentjének.
-

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0165

**Bankunió – 2019. évi éves jelentés****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a bankunióról – 2019. évi éves jelentés (2019/2130(INI))**

(2021/C 362/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bankunióról szóló, 2019. január 16-i állásfoglalására – 2018. évi éves jelentés<sup>(1)</sup>,
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak (EKB) a bankunióról szóló 2018. évi éves jelentésről szóló, 2019. január 16-i parlamenti állásfoglalásra vonatkozó visszajelzésére,
- tekintettel a banki csomag Európai Parlament és Tanács általi jóváhagyására,
- tekintettel az öt elnök „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése” című, 2015. június 22-i jelentésére,
- tekintettel az (EU) 806/2014 rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2015. november 24-i bizottsági javaslatra (COM(2015)0586),
- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló, 2010. évi keretmegállapodásra,
- tekintettel az Ursula von der Leyen által 2019. július 16-án előterjesztett, „Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2019–2024): Ambiciózusabb Unió. Programom Európa számára” című dokumentumra,
- tekintettel a Bázeli III véglegesítéséről szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására<sup>(2)</sup>, valamint az Ecofin Tanács 2016. július 12-i következtetéseire,
- tekintettel az államkötvény-fedezetű értékpapírokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2018. május 24-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0339),
- tekintettel a 2018-as felügyeleti tevékenységekről szóló, 2019 márciusában közzétett éves EKB-jelentésre<sup>(3)</sup>,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) „A banknak nem minősülő uniós pénzügyi intézetek pénzügyi közvetítésének 2019. évi kockázatfigyelése” című, 2019. júliusi jelentésére<sup>(4)</sup>,
- tekintettel az Európai Bankhatóság (EBH) pénzügyi technológiára vonatkozó ütemtervének az EBH pénzügyi technológiára (Fintech) vonatkozó megközelítéséről szóló, 2018. márciusi konzultációból levont következtetéseire,
- tekintettel az EBH „Az európai bankrendszer kockázatértékelése” című, 2019. novemberi jelentésére<sup>(5)</sup>,

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0030.

<sup>(2)</sup> HL C 224., 2018.6.27., 45. o.

<sup>(3)</sup> <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2018~927cb99de4.en.pdf?eacb68897a-ba01af07abf90319758ded>

<sup>(4)</sup> [https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi\\_monitor/esrb.report190717\\_NBFImonitor2019~ba7c155135.en.pdf?aad1-f4a011a6d589537645242475aa89](https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.report190717_NBFImonitor2019~ba7c155135.en.pdf?aad1-f4a011a6d589537645242475aa89)

<sup>(5)</sup> [https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document\\_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2019/Risk%20Assessment%20Report\\_November%202019.PDF](https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2019/Risk%20Assessment%20Report_November%202019.PDF)

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel az EBH 2019. július 18-i jelentésére a pénzügyi technológiai tevékenységek szabályozási köréről, szabályozási státuszáról és engedélyezési megközelítéseiről,
- tekintettel az európai felügyeleti hatóságok „Pénzügyi technológia: szabályozási kötıtségek és innovációs központok” című, 2019. januári jelentésére <sup>(6)</sup>,
- tekintettel az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az Európai Központi Bankra ruházott feladatok végrehajtásával kapcsolatos demokratikus elszámoltatás és felügyelet gyakorlásának szabályairól szóló, az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között létrejött 2013. november 7-i intézményközi megállapodásra <sup>(7)</sup>,
- tekintettel az EKB és az Európai Számvevőszék közötti, az EKB felügyeleti feladatainak ellenőrzéséről szóló, 2019. október 9-i egyetértési megállapodásra <sup>(8)</sup>,
- tekintettel arra, hogy a 2018. december 14-i euróövezeti csúcstalálkozó jóváhagyta a nem euróövezeti tagállamokat is magában foglaló formációban ülésező eurócsoport jelentését, amely magas szintű munkacsoportot hoz létre,
- tekintettel arra, hogy ugyanezen euróövezeti csúcstalálkozó jóváhagyta az Egységes Szanalási Alap közös védőhálójának feladatmeghatározását,
- tekintettel a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv (BRRD)) és a 806/2014/EU rendelet (az Egységes Szanalási Mechanizmusról szóló rendelet (SRMR)) alkalmazásáról és felülvizsgálatáról szóló, 2019. április 30-i bizottsági jelentésre (COM(2019)0213),
- tekintettel az euróövezeti csúcstalálkozó által 2019. június 21-én elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 2019. július 10-i, a bankok egész Unióra kiterjedő stressztesztjéről szóló különjelentésére <sup>(9)</sup>,
- tekintettel az EKB 2019. augusztus 22-i bejelentésére az új nemteljesítő hitelekre vonatkozó prudenciális céltartalékképzéssel kapcsolatos felügyeleti elvárások felülvizsgálatáról, figyelembe véve a prudenciális céltartalékképzéssel kapcsolatos felügyeleti elvárásokról szóló új uniós rendeletet <sup>(10)</sup>,
- tekintettel a Bizottság „Negyedik jelentés a nemteljesítő hitelek csökkentése és a bankunió belüli további kockázatcsökkentés terén elért eredményekről” című, 2019. június 12-i közleményére (COM(2019)0278),
- tekintettel az Európai Értékpapír-piaci Hatóság Európai Bizottsághoz intézett, „A fenntarthatósággal kapcsolatos megfontolások a hitelminősítési piacon” című, 2019. július 18-i szakvéleményére <sup>(11)</sup>,
- tekintettel az Európai Stabilitási Mechanizmus „A bankunió megvalósítása a gazdasági és monetáris unió támogatása érdekében” című, 2019. októberi vitaanyagára <sup>(12)</sup>,
- tekintettel a Bizottság „Cselekvési terv: A fenntartható növekedés finanszírozása” című közleményére (COM(2018)0097),
- tekintettel „A hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások” című, 2011. június 8-i állásfoglalására <sup>(13)</sup>,

<sup>(6)</sup> JC 2018 74.

<sup>(7)</sup> HL L 320., 2013.11.30., 1. o.

<sup>(8)</sup> [https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/memorandum\\_of\\_understanding\\_between\\_the\\_eca\\_and\\_the\\_eca\\_regarding\\_the\\_ecbs\\_supervisory\\_tasks.pdf](https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/memorandum_of_understanding_between_the_eca_and_the_eca_regarding_the_ecbs_supervisory_tasks.pdf)

<sup>(9)</sup> „10/2019. sz. különjelentés: A bankok egész Unióra kiterjedő stressztesztje: pártlan mennyiségű információt szolgáltatott a bankokról, de nagyobb koordinációra és a kockázatokra való összpontosításra van szükség”, Európai Számvevőszék, 2019. július 10 <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=50393>

<sup>(10)</sup> Sajtóközlemény, „Az EKB felülvizsgálja az új nemteljesítő hitelek prudenciális céltartalékaira vonatkozó felügyeleti elvárásokat az új uniós szabályozás fényében”, 2019. augusztus 22., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2019/html/ssm.pr190822~f3dd1be8a4.en.html>

<sup>(11)</sup> ESMA 33-9-321.

<sup>(12)</sup> Discussion Paper Series/7, Európai Stabilitási Mechanizmus, 2019. október

<sup>(13)</sup> HL C 380. E., 2012.12.11., 24. o.

2020. június 19., péntek

- tekintettel a bankok fizetéseképtelenségére vonatkozó jogszabályok közötti különbségekről és azok lehetséges összehangolásáról szóló, 2019 novemberi bizottsági tanulmányra,
  - tekintettel a pénzmossa elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról szóló, 2019. szeptember 19-i állásfoglalására <sup>(14)</sup>,
  - tekintettel az EBH-nak a betétek elismerhetőségéről, a fedezeti szintről és a betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködésről szóló 2019. augusztus 8-i, a betétbiztosítási rendszerek kifizetéseiről szóló 2019. október 30-i és a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásáról és a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználásáról szóló 2020. január 23-i véleményére,
  - tekintettel az EFH-knak az Európai Unió pénzügyi ágazatát érintő pénzmossási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról szóló, 2019. október 4-i közös véleményére <sup>(15)</sup>,
  - tekintettel a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv szerinti választási lehetőségekről és nemzeti mérlegelési jogkörökről, valamint ezeknek az európai betétbiztosítási rendszer keretében történő kezeléséről szóló, 2019. novemberi bizottsági tanulmányra,
  - tekintettel az EKB, valamint a pénzmossa és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős illetékes hatóságok közötti információcseréről szóló megállapodásra,
  - tekintettel a Bizottságnak az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről szóló javaslatának (COM(2014)0043) visszavonására,
  - tekintettel az EBH „Jelentés a nemteljesítő hitelekéről: az eddigi előrehaladás és a várható kihívások” című, 2019 novemberi jelentésére <sup>(16)</sup>,
  - tekintettel az EKB pénzügyi stabilitásra vonatkozó, 2019 novemberi felülvizsgálatára,
  - tekintettel az EFH-k által az Európai Bizottsághoz intézett, az IKT-kockázatkezelési követelmények javításának szükségességéről szóló, 2019. április 10-i közös tanácsra <sup>(17)</sup>,
  - tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankjának a 2018. évre vonatkozó éves gazdasági jelentésére,
  - tekintettel a határokon átnyúló banki és pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának lehetséges akadályairól szóló, 2019. október 29-i EBH-jelentésre <sup>(18)</sup>,
  - tekintettel eljárési szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0026/2020),
- A. mivel egy stabilabb, versenyképesebb és egyre inkább konvergáló gazdasági és monetáris unióhoz szilárd bankunióra és fejlettebb, biztonságosabb tőkepiaci unióra, valamint egy költségvetési eszköz létrehozására van szükség;
- B. mivel a bankunió kiteljesítése alapvetően hozzájárul az euró nemzetközi megítéléséhez és a globális piacokon betöltött szerepének növeléséhez;
- C. mivel a globális és euróövezeti gazdasági növekedést fenyegető kockázatok fokozódtak, különösen a Covid19-világjárvány kitörése óta, és továbbra is kihívást jelentenek a pénzügyi stabilitás szempontjából;

<sup>(14)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0022.

<sup>(15)</sup> JC 2019 59.

<sup>(16)</sup> <https://eba.europa.eu/file/233465/download?token=xH5hxq39>

<sup>(17)</sup> JC 2019 26, <https://eba.europa.eu/file/102634/download?token=ZR98JZp8>

<sup>(18)</sup> <https://eba.europa.eu/file/178124/download?token=7fFsD9og>

**2020. június 19., péntek**

- D. mivel a bankunió mindaddig nem teljes, amíg az Egységes Szanálási Alap tekintetében nem rendelkezik védőhálóval és nem létezik az európai betétbiztosítási rendszer, a bankunió harmadik pillére;
- E. mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások jól működő piaca mind a gazdaság, mind az uniós polgárok számára fontos;
- F. mivel a bankunió még mindig nem rendelkezik hatékony eszközökkel a fogyasztók előtt álló problémák kezelésére: mesterséges összetettség, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, a kiszolgáltatott csoportok kizárása az alapvető szolgáltatások igénybevételéből, valamint a hatóságok korlátozott bevonása;
- G. mivel annak ellenére, hogy az elmúlt években összességében csökkent a nemteljesítő hitelek aránya, egyes pénzügyi intézményekben továbbra is magas az ilyen hitelek szintje;
- H. mivel az EKB-nak a rendszerszinten jelentős pénzügyi intézmények felügyeletével történő megbízása sikeresnek bizonyult; mivel az EKB szükség esetén a mechanizmusban részt vevő tagállamokban engedélyezett valamennyi hitelintézetre és az ott bejegyzett valamennyi fiókintézetre kiterjedően el tudja végezni felügyeleti feladatait;
- I. mivel hatékonynak bizonyult az egységes szanálási mechanizmus kialakítása, amely az egységes szabályok és eljárások, valamint közös döntéshozatali eljárás biztosítására irányul a fizetéseképtelenné vált bankok rendezett módon történő szanálása céljából, minimális hatást gyakorolva a reálgazdaságra és az államháztartásra; mivel azonban még mindig van tennivaló annak tényleges megakadályozása érdekében, hogy az adófizetőknek kelljen finanszírozni a csődbe jutott bankok megsegítését célzó beavatkozást;
- J. mivel az EU pénzügyi intézményeit érintő közelmúltbeli nagyszabású pénzmosási botrányok azt mutatják, hogy a prudenciális és a pénzmosás elleni felügyeletet nem lehet külön kezelni, és hogy hiányzik az uniós jogszabályok megfelelő felügyeleti és végrehajtási rendszere;
- K. mivel az európai bankszektor továbbra is messze a vállalatok legnagyobb finanszírozója, más jogrendszerekkel ellentétben, ahol a tőkepiacok adják a vállalatok finanszírozásának jelentős részét;
- L. mivel több mint tíz évvel a pénzügyi válság után továbbra sem kezelik megfelelően a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen” és a „másokkal túlságosan összefonódott ahhoz, hogy csődbe menjen” problémákat, és amelyeket a Pénzügyi Stabilitási Tanács vizsgál;

**Általános szempontok**

1. emlékeztet a bankunió megvalósítása, nevezetesen a kockázatcsökkentés terén elért eredményekre; hangsúlyozza azonban, hogy további előrelépésre van szükség a kockázatmegosztás és a kockázatcsökkentés terén az egyes intézményeknél továbbra is fennálló kihívások kezelése érdekében;
2. emlékeztet arra, hogy a bankunió minden csatlakozni kívánó tagállam előtt nyitva áll;
3. üdvözli, hogy az Európai Bizottság elnöke és az EKB elnöke támogatja a bankunió, valamint szélesebb értelemben a gazdasági és monetáris unió kiteljesítését, például egy szilárdabb, versenyképesebb és egyre inkább konvergáló Unió megvalósítását szolgáló költségvetési eszköz létrehozása révén;
4. hangsúlyozza, hogy az eurócsoport nem az Európai Unió intézménye, szerve vagy ügynöksége, hanem egy nem hivatalos kormányközi vitafórum; sajnálattal állapítja meg, hogy a tagállamok továbbra is a közösségi kereten kívül járnak el, ami veszélyezteti a Parlament társjogalkotói szerepét és a demokratikus felügyelethez való jogát;

2020. június 19., péntek

5. kiemeli, hogy az eddig folytatott kormányközi tárgyalások nem voltak hatékonyak, különös tekintettel a konvergenciát és versenyképességet szolgáló költségvetési eszközök és az eurócsoport bankunióval foglalkozó magas szintű munkacsoportját érintő tárgyalásokra; szorgalmazza, hogy a tárgyalások az EU jogrendjén belül olyan nyílt környezetben folytatódjanak, amely garantálja a Parlament aktív részvételét; hangsúlyozza, hogy ezek a változások, valamint a szigorúbb átláthatósági és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó követelmények jobb jogvédelmet eredményeznének;
6. üdvözli az európai bankrendszer rezilienciájának általános javulását, amit az európai bankrendszerről készített 2019. évi EBH-kockázatértékelés is tanúsít; különös örömmel veszi tudomásul, hogy a bankok stabilan tartották tőke megfelelési mutatóikat, és javult az eszközök minősége, amit a nemteljesítő hitelek további csökkenése is tükröz;
7. hangsúlyozza azonban, hogy a nyereségesség szintje továbbra is alacsony, és a makrogazdasági környezet romlik, különös tekintettel a Covid19-világjárványra, amely példátlan kihívások elé állította a világgazdaságot, befolyásolva az eszközök minőségét és ezáltal a bankok nyereségességét; megjegyzi továbbá, hogy a magas szintű verseny, különösen a pénzügyi technológia területén, valamint a digitalizáció és az innováció miatt magasabb működési kockázatok, továbbá a tagállamok között továbbra is fennálló széttagoltság miatt elmaradó piaci integráció várhatóan további nehézségeket gördít a bankok nyereséges működése elé;
8. megjegyzi, hogy jelenleg alacsony kockázatot és alacsony nyereségességet prognosztizálnak a bankszektorban; kiemeli, hogy a jelenlegi makrogazdasági helyzetre reagálva továbbra is alacsonyak a kamatlábak; hangsúlyozza továbbá, hogy az éghajlatváltozás, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázata mellett a gazdasági lassulás és a geopolitikai feszültségek – többek között a brexit hatása –, valamint a kiberkockázatok és az adatbiztonság jelentik az uniós bankszektor előtt álló fő kihívásokat;
9. megjegyzi, hogy a bankok nyereségessége 2012 óta folyamatosan nőtt, és a tőkearányos jövedelmezőség 2017 óta meghaladta a 6 %-ot; kiemeli azonban, hogy ez a változás a legtöbb bank esetében elmarad a becsült tőke költségtől; hangsúlyozza, hogy az alacsony kockázat és az alacsony kamatkörnyezet a céltartalékok és veszteségek költségeinek csökkenésével járt; rámutat arra, hogy ez azonban nem strukturális javulás, és hogy a nyereségességgel kapcsolatos kihívások rövid távon várhatóan nem enyhülnek; emlékeztet arra, hogy folyamatosan értékelni kell a gazdaság és különösen a kkv-k rendelkezésére álló, a pénzügyi rendszer egészéből származó finanszírozás szintjét; kéri annak megfelelő értékelését, hogy a múltbeli és jövőbeli szabályozások milyen hatást gyakorolnak a gazdaság finanszírozására vonatkozó célkitűzés elérésére;
10. hangsúlyozza, hogy a bankok általi hitelezés és likviditásnyújtás döntő szerepet játszik a Covid19-járvány EU-ban élő emberekre gyakorolt legsúlyosabb gazdasági következményeinek enyhítésében; ezzel összefüggésben tudomásul veszi azokat a jogalkotási és felügyeleti intézkedéseket, amelyeket annak biztosítása érdekében javasoltak vagy fogadtak el, hogy a bankok a válság teljes ideje alatt fenntartsák a hitelezést; üdvözli a bankok számára a hitelek prudenciális kezelésével, a számviteli szabályok alkalmazásával és a tőkepufferek felszabadításával kapcsolatban biztosított rugalmasságot; hangsúlyozza, hogy a nyújtott kedvezményeket teljes mértékben elérhetővé kell tenni a banki ügyfelek, a családok és a vállalatok támogatására; támogatja a bankfelügyeletet arra irányuló intézkedéseit, hogy erőteljes átmeneti korlátozásokat vezessenek be az osztalékok és jutalmak kifizetésére, valamint a saját részvények bankok általi visszavásárlására vonatkozóan;
11. hangsúlyozza a bankszektor alapvető szerepét a finanszírozás reálgazdaság, és különösen a fenntartható és a társadalmilag felelős beruházások felé terelésében, ezáltal előmozdítva a növekedést és lehetővé téve a klímasemleges gazdaságra való áttérést, kerülve ugyanakkor a pénzügyi stabilitás veszélyeztetését;
12. üdvözli e tekintetben a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló rendelettel kapcsolatban elért politikai megállapodást; felszólít a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az jobban tükrözze a környezeti, társadalmi és irányítási vonatkozású jelentéstételi és közzétételi kötelezettségeket;
13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bankok éghajlattal kapcsolatos kockázatokkal szembeni sebezhetőségét esetleg nem veszik teljes mértékben figyelembe, és üdvözli az EBH azon kötelezettségvállalását, hogy éves kockázatértékelése során éghajlat-kockázati megfontolásokat is figyelembe vesz, és hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos stresszteszteteket vezet be; hangsúlyozza e tekintetben a megfelelő nyilvánosság és kockázatértékelés fontosságát;

**2020. június 19., péntek**

14. felhívja továbbá az összes európai bankot, hogy igazodjanak a felelős banki tevékenység ENSZ-alapelveihez, és ennek megfelelően évente számoljanak be a fenntartható finanszírozás megvalósítására és mérlegeikben az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok csökkentésére irányuló erőfeszítéseikről; felhívja a bankszektorért felelős uniós és nemzeti illetékes hatóságokat, hogy kövessék nyomon és lehetőség szerint hajtsák végre a felelős banki tevékenység alapelveinek, a fenntartható banki működés hálózatának és a környezetvédelmi szempontok pénzügyi rendszerben történő érvényesítésével foglalkozó, központi bankok és felügyeleti szervek alkotta hálózatának ajánlásait;

15. kéri, hogy a fenntartható befektetések átláthatóságának, hatékonyságának és hitelességének növelése érdekében hozzanak létre egy uniós szintű zöldkötvény-standardot, és dolgozzanak ki az ilyen kötvények fejlesztéséhez kedvező keretet;

16. tudomásul veszi a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) szuverén kockázattal kapcsolatos munkáját; hangsúlyozza, hogy az államadósság prudenciális kezeléséről szóló uniós szabályozási keretnek összhangban kell lennie a nemzetközi normákkal; kéri, hogy az euró nemzetközi szerepének megerősítése, a pénzügyi piacok stabilizálása és a banki portfóliók diverzifikálása érdekében folytassanak további megbeszéléseket egy európai biztonságos eszköz létrehozásáról, amely az államkötvény-fedezetű értékpapírokra vonatkozó javaslat Bizottság általi értékelésén és a lehetséges fejleményeken alapul;

17. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi piacok szorosan kapcsolódnak egymáshoz; hangsúlyozza a brexit valamennyi lehetséges kimenetele tekintetében a bankfelügyelet felkészültségének fontosságát, szem előtt tartva, hogy ez kiegészíti a magánszereplők felkészültségét; üdvözlí az összes eddigi jelentős intézkedést és együttműködést; tudomásul veszi az egyesült királyságbeli cégek azon gyakorlatát, hogy fióktelepeket hoznak létre az EU-ban a szolgáltatásnyújtás folytatása érdekében; hangsúlyozza e tekintetben a szabályozási arbitrázs kockázatát, mert a szabályokat az egyes tagállamokban különbözőképpen alkalmazzák; ezért úgy véli, hogy a szabályozási arbitrázs elkerülése és a kockázatok megfelelő kezelésének biztosítása érdekében további harmonizációra van szükség; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a brexit után az EU és az Egyesült Királyság közötti pénzügyi szabályozásban egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek, valamint azt, hogy el kell kerülni a negatív szabályozási versenyt;

18. ismételten hangsúlyozza az EU és az Egyesült Királyság által a felülvizsgált politikai nyilatkozat keretében közösen vállalt kötelezettségeket; elkötelezi magát amellett, hogy politikai és technikai szinten egyaránt szoros és strukturált együttműködést tart fenn a szabályozási és felügyeleti kérdésekben;

19. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság és az uniós kormányok nagy többsége ez idáig nem biztosította, hogy az uniós intézményekben és testületekben teljes mértékben érvényesüljön a nemek közötti egyensúly, különös tekintettel a gazdasági, pénzügyi és monetáris ügyeket érintő magas szintű kinevezésekre; felhívja a tagállamok kormányait, az Európai Tanácsot, az eurócsoportot és a Bizottságot, hogy az előválogatott jelöltlistákra és kinevezésekre vonatkozó, soron következő javaslataikban aktívan törekedjenek a nemek közötti egyensúly biztosítására és arra, hogy jelölési eljárásonként legalább egy nő és egy férfi jelölt legyen a listákon; megismétli a jövőbeli jelöltlistákon a nemek közötti egyensúly elvének tiszteletben tartásáról szóló állásfoglalását;

20. hangsúlyozza a tőkepiaci unió kiterjesztésének fontosságát, amely kiegészíti a bankuniót a reálgazdaság finanszírozásában; hangsúlyozza továbbá, hogy a teljes mértékben integrált tőkepiaci unió és a teljes körű bankunió lehetővé tenné az állami- és magánkockázatok megosztását, ezen túlmenően megerősítené az euró nemzetközi szerepét, valamint tovább fokozná az európai piacok versenyképességét és előmozdítaná a fenntartható magánberuházásokat; e tekintetben kiemeli, hogy egyenlő versenyfeltételekre van szükség, amelyek révén elkerülhető, hogy a kkv-k hátrányos helyzetbe kerüljenek a finanszírozáshoz való hozzáférés tekintetében, valamint gondosan nyomon kell követni az értékpapírosított termékek kibocsátását;

**Felügyelet**

21. üdvözlí a bankszektorban a kockázatcsökkentés és a pénzügyi stabilitás növelése terén elért eredményeket; megjegyzi ugyanakkor, hogy egyes intézményekben még mindig vannak sebezhető pontok, és további előrelépésre van szükség; emlékeztet a bankuniónak a pénzügyi stabilitás biztosításával, valamint egy valóban egységes piac előmozdításával, az egyenlő versenyfeltételekkel és a piaci szereplők kiszámíthatóságával kapcsolatos céljaira;

22. mindazonáltal úgy véli, hogy a jelenlegi felügyeleti keret elsősorban a hitelkockázati kitétségekre összpontosított, a nem likvid értékpapírokhoz, köztük a származtatott ügyletekhez kapcsolódó piaci kockázati kitétségek rovasára; megfelelő intézkedéseket sürget az eszközminőség-vizsgálat javítása érdekében, és e tekintetben üdvözlí, hogy a 2018. évi stresszteszt hatályát a 2. és 3. szintű eszközökre is kiterjesztették; ismét kéri, hogy az EFM egy fő felügyeleti prioritása között szerepeljen az ezen összetett és nem likvid pénzügyi eszközök, köztük a származtatott termékek csökkentése;



2020. június 19., péntek

23. üdvözlí a pénzügyi szektor megerősítése és a nemteljesítı hitelek európai szintı csökkentése érdekében tett erıfeszítéseket, valamint a közelmúltbeli bankcsoomagban elért kockázatcsökkentı intézkedéseket; megjegyzi, hogy a jelentıs intézmények birtokában lévı nemteljesítı hitelek aránya az EKB bankfelügyeletének 2014. novemberi kezdete 2019 júniusa között több mint felével csökkent; kiemeli, hogy az euróövezetben a nemteljesítı hitelek átlagos aránya 2019. szeptemberben 2,9 % volt, ami csökkenést jelent a 2014. decemberi 6,5 %-hoz képest; üdvözlí ezt a jelentıs elırelépést; rámutat, hogy a nemteljesítı hitelek aránya egyes intézményekben még mindig igen magas, és további erıfeszítéseket kell tenni e probléma megoldása érdekében; tudomásul veszi a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról szóló irányelvvel kapcsolatban folyamatban lévı jogalkotási munkát, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a másodlagos hitelpiacok fejlesztése és a bíróságon kívüli jogérvényesítési mechanizmus (AECE) megfelelı fogyasztóvédelmet is magában foglaljon;

24. hangsúlyozza, hogy a nemteljesítı hitelek ügyleteivel összefüggésben védeni kell a fogyasztók jogait; megjegyzi a jelzáloghitel-irányelv (2014/17/EU) teljes körü végrehajtásának fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a gyengén szabályozott adósságfelvásárló és -behajtó cégek ne alkalmazzhassanak agresszív és tisztességtelen bánásmódot és gyakorlatokat az esetleg már kiszolgáltatott pénzügyi helyzetben lévı hitelfelvevőkkel szemben; felhívja a Bizottságot, hogy a fogyasztói hitelekrıl szóló irányelv közelgı felülvizsgálata során határozzon meg ambiciózusabb rendelkezéseket a hitelfelvevők visszaélésekkel szembeni védelme tekintetében, biztosítva, hogy ezek a jogok a meglévı és a jövıbeli hitelekre egyaránt vonatkozzanak;

25. hangsúlyozza a fogyasztói jogok védelmének fontosságát, különös tekintettel a banki díjakra, a termékköltségek átláthatóságára, a nyereségességre és a kockázatokra; e tekintetben felhívja az EBH-t, hogy megbízatásának teljesítése során fordítson nagyobb figyelmet a fogyasztói tendenciák megfelelı gyűjtésére, elemzésére és az ezzel kapcsolatos jelentéstételre, valamint a pénzügyi műveltség és az illetékes hatóságok általi oktatási kezdeményezések felülvizsgálatára és összehangolására;

26. megjegyzi, hogy a közelmúltbeli bankválságok nyomán kiderült, hogy a hitelintézetek megtévesztı módon értékesítettek kötvényeket és más pénzügyi termékeket lakossági ügyfeleknek; felhívja a felügyeleti és szanalási hatóságokat, hogy határozottan érvényesítsék a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv újonnan bevezetett fogyasztóvédelmi rendelkezéseit különösen a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje tovább a pénzügyi termékek banki intézmények általi megtévesztı értékesítésének kérdését;

27. felhívja az EFH-kat, hogy teljes mértékben éljenek hatáskörükkel a fogyasztóvédelem magas szintı biztosítása érdekében, beleértve adott esetben a termékszintü beavatkozási hatáskörükkel is, amennyiben a pénzügyi és hiteltermékek az ügyfél számára ténylegesen vagy valószínűsíthetıen hátrányt okoznak;

28. megjegyzi, hogy a végleges Bázeli III standardok végrehajtásával kapcsolatos munka már megkezdıdött; hangsúlyozza, hogy a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság elıírásait (BCBS) kellı idıben és a célok kellı figyelembevételével kell átültetni az európai jogba, ugyanakkor adott esetben megfelelıen számolni kell az európai bankrendszer sajátosságaival és az arányosság elvével; figyelmeztet arra, hogy az EU-n belüli banki modellek sokfélesége miatt elıfordulhat, hogy egy „egyenmegoldás” nem fog megfelelni az európai piacnak; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az uniós bankszektor versenyképességét és pénzügyi stabilitását, és nem szabad akadályozni a gazdaság, különösen a kkv-k finanszírozásának képességét; meggyızıdése, hogy életképes és tıkeerıs pénzintézetekre van szükség az uniós gazdaság stabil finanszírozásához és a stabil bankunióhoz; emlékeztet a Bázeli III véglegesítésérıl szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására, és felhívja a Bizottságot, hogy az új jogalkotási javaslatok kidolgozásakor tegyen eleget az abban foglalt ajánlásoknak;

29. fontosnak tartja, hogy értékelni kell a belsı modellek megfelelıségét, és ezt az értékelést rendszeresen el kell végezni a modellek megbízhatóságának és stabilitásának biztosítása érdekében; tudomásul veszi a belsı modellek EKB által elvégzett célzott felülvizsgálatának eredményeit; felhívja a bankokat, hogy ennek megfelelıen javítsák belsı modelljeik használatát és végrehajtását;

30. aggasztónak tartja, hogy az EBH jelezte, hogy a társjogalkotók által a banki csomagban megállapított határidın belül nem fogja benyújtani a kis intézményekre háruló adminisztratív teher csökkentésére irányuló javaslatait;

31. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi fórumok által meghatározott standardok nem okozhatják a szabályozás szétzúrt állapotát, és segíteniük kell az egyenlı versenyfeltételek biztosításában valamennyi nemzetközileg tevékeny bank számára;

**2020. június 19., péntek**

32. megjegyzi, hogy az uniós bankszektor kockázatait és sebezhetőségeit értékelő jelentésében az EBH rámutat a tagállamok közötti különbségekre az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó puffer alkalmazása és megállapítása tekintetében; ezért kéri a tőkepufferek alkalmazásának további harmonizálását az EU-n belül az egyenlő versenyfeltételek megerősítése érdekében;

33. üdvözli az Európai Központi Bank és az Európai Számvevőszék közötti egyetértési megállapodást, amely meghatározza az intézmények megbízatásával kapcsolatos intézményközi információcsere gyakorlati szabályait;

34. magasabb szintű átláthatósági normákat kér a bankfelügyeletben, például a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás eredményeit illetően, a tőke- és pénzügyi piacok, a vállalatok és a polgárok bizalmának megerősítése, valamint a tagállamok összességében az egységes bánásmód biztosítása érdekében; üdvözli a felügyeleti és szanalási intézmények közötti információegyesítés javítását és finomítását;

35. megjegyzi, hogy az innovatív pénzügyi technológiák alapjaiban alakítják át a pénzügyi szektort, beleértve a banki és pénzforgalmi szolgáltatásokat is, és üdvözli, hogy azok hatékony megoldást és szélesebb választékot kínálnak a piacon a fogyasztóknak; támogatja a technológiasemlegességet mint irányadó elvet, és ösztönzi a pénzügyi technológiába történő beruházásokat;

36. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az új technológiák jelentette olyan kihívásokkal, mint például a határokon átnyúlóan interoperabilis fenntartható üzleti feltételek biztosítása, egyenlő versenyfeltételek a szabályozás és a felügyelet terén, valamint a kiberbiztonság; hangsúlyozza a pénzügyi intézmények azon felelősségét, hogy az uniós jogszabályokkal összhangban gondoskodjanak az ügyfelek adatvédelméről és biztonságáról; megjegyzi továbbá, hogy a bankszektor egyre nagyobb mértékben támaszkodik a felhőalapú számítástechnikára, és sürgeti a Bizottságot, hogy reagáljon az európai felügyeleti hatóságok közös tanácsára az EU pénzügyi szektorában az ikt-kockázatkezelési követelményekkel kapcsolatos jogszabály-módosítások szükségessége tárgyában; megismétli, hogy a kiegyensúlyozott jogalkotási keret és a jogbiztonság fokozhatja az innovációra nyitott környezetet anélkül, hogy aláássa a pénzügyi stabilitást;

37. elismeri, hogy a korábban árnyékbankszektorként ismert bankrendszeren kívüli hitelezés hozzájárulhat a gazdaság finanszírozási csatornáinak további diverzifikálásához; kiemeli ugyanakkor, hogy jelentős mértékben összekapcsolódik az „bankrendszeren kívüli pénzügyi közvetítő ágazat” és a „hagyományos” bankszektor, ami az előbbi megfelelő szabályozásának és felügyeletének hiánya miatt rendszerkockázati agályokat vet fel;

38. felszólít ezért a kockázatok kezelésére irányuló összehangolt fellépésre, köztük egy makroprudenciális eszköztár létrehozására és a meglévő eszközök működőképességének javítására a nem banki pénzügyi közvetítési rendszer növekvő szerepéből fakadó, a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyek elhárítása érdekében; szükségesnek tartja annak megvizsgálását, hogy a nagykockázat-vállalásra, különösen a nem banki pénzügyi közvetítésre vonatkozó prudenciális követelmények elegendőek-e a pénzügyi stabilitás biztosításához; hangsúlyozza továbbá az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) által a banknak nem minősülő uniós pénzügyi közvetítések pénzügyi közvetítésének 2019. évi kockázatfigyelésében kiemelt kockázatokat, például a likviditási transzformációból, a kockázatvállalásból és az ágazatot szélesebb körben érintő tőkeáttételből eredő kockázatokat;

39. üdvözli az EKB, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságok közötti információcsereéről szóló megállapodást, emlékeztet a pénzmosás elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról szóló, 2019. szeptember 19-i állásfoglalására, üdvözli az euróövezet több pénzügyminisztere által készített, 2019. november 8-i közös állásfoglalást, amely a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására vonatkozó európai szabályozási keret harmonizálására szólít fel;

40. emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy a pénzmosás megakadályozása és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem eredményes legyen, az illetékes hatóságoknak és a pénzügyi intézményeknek összehangoltan kell fellépniük; kiemeli, hogy a prudenciális és a pénzmosás elleni felügyeletet jobban össze kell hangolni; emlékeztet komoly aggodalmára a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén tapasztalható szabályozási és felügyeleti széttagozottság miatt, amely miatt nem sikerült megfelelő felügyeletet biztosítani és reagálni a nemzeti felügyeleti hatóságok hiányosságaira, és amely aláássa az EU-ban egyre növekvő, határokon átnyúló tevékenység felügyeletének képességét;

2020. június 19., péntek

41. meggyőződése, hogy az egységes felügyeleti mechanizmusnak a pénzmosás elleni küzdelemben is szerepet kell játszania, és üdvözli egy, a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó külön egység létrehozását; megjegyzi különösen, hogy a bankok felső vezetőinek nagy jelentőségű alkalmassági értékelése összetett feladat a tőkekövetelmény-irányelv rendkívül változatos módon történő átültetése miatt; ösztönzi ezért a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek a tőkekövetelmény-rendeletbe való beemelését;

42. üdvözli a Tanács 2019. december 5-i következtetéseit, amelyek megbízzák a Bizottságot azzal, hogy vizsgálja meg, milyen módon biztosítható a hatóságok közötti jobb együttműködés és egy uniós szerv pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos feladatokkal való felruházása, a pénzmosási irányelv egyes részeit pedig alakítsa át rendeletté egy egységes szabálykönyv létrehozása érdekében; üdvözli a Bizottságnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló közleményét, amely javaslatokat vázol fel arról, hogy harmonizálják tovább a pénzmosás elleni és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szabálykönyvét, és konkrétan egy új uniós szerv létrehozásával hatékonyan kezeljék a határokon átnyúló illegális tevékenységek által az uniós pénzügyi rendszer integritására és az uniós polgárok biztonságára jelentett kockázatokat;

43. elismeri, hogy jogi és felügyeleti intézkedésekre van szükség a kriptoeszközök jelentette, pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok kezelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen további hatásvizsgálatokat azon pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok terén, amelyek az új technológiák hitelintézetek és pénzügyi intézmények általi növekvő használatából és a kriptoeszközök gyors terjedéséből (a közös szabályozási rendszer hiánya és az ezen eszközökkel kapcsolatos anonimitás miatt) fakadó sebezhetőségek kapcsán merülhetnek fel;

44. felhívja a Bizottságot, hogy 2020-ban értékelje a hitelminősítő intézetek piacának jelenlegi helyzetét a verseny, az információs aszimmetriák és a piacok átláthatósága szempontjából; megjegyzi, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) kritériumokon alapuló fenntarthatósági minősítések fontos kiegészítést nyújthatnak a hitelkockázat-értékelésekhez; hangsúlyozza a fenntarthatósági minősítésekre vonatkozó kritériumok egységesítésének fontosságát, valamint annak biztosítását, hogy az ilyen minősítések nyújtására szolgáló piac versenykörülmények között alakuljon ki, és ne koncentrálódjon korlátozott számú szolgáltatóra;

45. megjegyzi, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a pénzügyi piaci tevékenység jobban összhangban legyen a fenntarthatósági célkitűzésekkel és a környezeti, társadalmi és irányítási kritériumokkal, hangsúlyozva az európai felügyeleti hatóságok központi szerepét ezekben a célkitűzésekben; e tekintetben felszólítja az EBH-t, hogy az ERKT-vel együttműködve dolgozzon ki közös módszertant azon éghajlati kockázatok intenzitásának mérésére, amelyeknek a pénzügyi intézmények ki vannak téve, ideértve az eszközöknek az éghajlatváltozás mérsékléséből és az ahhoz való alkalmazkodásból eredő szabályozási változások miatti lehetséges értékcsökkenésével, az energiafelhasználásban bekövetkező hirtelen változások makrogazdasági hatásával és a természeti katasztrófák előfordulásának növekedésével kapcsolatos kockázatokat is;

### Szanálás

46. üdvözli, hogy az Egységes Szanálási Testületnek 2019-ben nem kellett szanálási intézkedést hoznia; felkéri a Bizottságot, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv és az SRMR végrehajtásáról szóló, 2019. áprilisi saját jelentésében foglaltakkal összhangban gondolja végig, milyen módon kellene ezt a problémakört kezelni a továbbiakban; kéri a Bizottságtól annak sürgős felülvizsgálatát, hogy a jogszabályok megfelelő biztosítékot nyújtanak-e arra, hogy szükség esetén az adófizetők pénze nélkül lehessen bármelyik bankot szanálni; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen” jogszabály Pénzügyi Stabilitási Tanács általi felülvizsgálatát és kezelje az esetleges hiányosságokat, különös tekintettel a lakossági betétek védelmére;

47. felhívja az ESZT-t, hogy fejezze be a szanálási tervek kidolgozásának folyamatát, és vizsgálja meg, hogy valamennyi érintett bank rendelkezik-e elegendő MREL-lel; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy az ESZT nem teszi rendszeresen közzé, hogy a bankok milyen mértékben felelnek meg az MREL-re vonatkozó minimumkövetelménynek;

48. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fizetésképtelenségre vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályok egyes aspektusai további harmonizációjának lehetőségét, és mérje fel, hogy milyen mértékű további harmonizációra van szükség a válságkezelési keret következetes és hatékony alkalmazásának biztosításához; felhívja a Bizottságot, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv felülvizsgálata keretében tegye egyértelműbbé a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben rögzített legalacsonyabb költség elvét;

**2020. június 19., péntek**

49. felszólít az egységes szanalási mechanizmus keretének további mérlegelésére, valamint a bankokról szóló 2013. évi közlemény alkalmazhatósága értékelésének szükségességére<sup>(19)</sup>; megjegyzi, hogy biztosítani kell az egyenlő versenyfeltételeket és a közérdek fennállására vonatkozó kritériumot következetes alkalmazását;

50. megjegyzi, hogy a korai beavatkozási intézkedések fontos szerepet játszhatnak a bankcsődök és a válságok megelőzésében; megjegyzi azonban, hogy a korai beavatkozási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelmények átfedésben vannak az EKB néhány szokásos intervenciós intézkedésével; hangsúlyozza, hogy ilyen esetekben a szokásos intervenciós intézkedéseket részesítik előnyben; ezért úgy véli, hogy ezt az átfedést az egyes eszközök jogalapjának megfelelő pontosításával meg kell szüntetni az intézkedések fokozatos alkalmazásának biztosítása érdekében;

51. tudomásul veszi az eurócsoporthoz az Európai Stabilitási Mechanizmus reformjához kapcsolódó „elvi megállapodásról” és annak feladatmeghatározásáról szóló határozatát; felszólít az Egységes Szanalási Alap biztosítékának létrehozására és gyors működőképessé tételére; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bankunió nem rendelkezik olyan mechanizmusokkal, amelyekkel szanalás esetén likviditást lehet biztosítani egy banknak a szolgáltatások zökkenőmentes folytatásának és a pénzügyi piacok stabilitásának biztosításához, és felhívja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül próbálja meg orvosolni ezt a hiányosságot;

52. hangsúlyozza, hogy a kockázatok diverzifikálása és a jövedelmezőség esetleges elmaradásának kezelése érdekében a bankoknak képesnek kell lenniük a határokon átnyúló működésre, tőkéjük és likviditásuk konszolidált szinten tartása mellett; kiemeli, hogy véleménye szerint a szabályok terén e tekintetben nagyobb rugalmasságot kell biztosítani az anyavállalat számára, ugyanakkor hiteles és végrehajtható mechanizmusokat kell biztosítani, melyek válság esetén előírják az anyavállalatnak (szanalandó szervezetnek), hogy tőkét, MREL-t és likviditást biztosítson a Bankunióon belül egy fogadó országban működő leányvállalatai számára;

**Betétbiztosítás**

53. megállapítja, hogy a bankunióból még mindig hiányzik a harmadik pillér; sürgeti a bankunió kiteljesítését egy európai betétbiztosítási rendszer maradéktalan létrehozása révén, a betétesek banki fennakadásokkal szembeni védelme, valamint a bankunió egészében a betétesek és a befektetők bizalmának biztosítása és az egész euróövezet stabilitásának megerősítése érdekében; elismeri a kockázatmegosztás és a további kockázatcsökkentés előnyeit egyes intézményekben,

54. sürgeti a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb kezdje újra az európai betétbiztosítási rendszerről szóló tárgyalásokat, ugyanakkor biztosítsa a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvvel való koherenciát a pénzügyi stabilitás fokozására irányuló célkitűzés megvalósítása érdekében;

55. felhívja a Bizottságot, hogy az európai betétbiztosítási rendszerrel összefüggésben elemezze a működő intézményvédelmi rendszerek keretét;

56. tudomásul veszi a bankunió kiteljesítéséről szóló folyamatos megbeszéléseket az európai betétbiztosítási rendszerrel foglalkozó, az eurócsoporthoz tájékoztatása céljából 2019 januárjában létrehozott magas szintű munkacsoportban, beleértve a bankokra vonatkozó válságkezelési keret további javításáról szóló egyeztetéseket is; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Parlamentet nem tájékoztatták az európai betétbiztosítási rendszerrel foglalkozó – a tevékenységéről az eurócsoporthoz beszámoló – magas szintű munkacsoport keretében folytatott megbeszélésekről; megjegyzi, hogy a Bizottság részt vesz a magas szintű munkacsoportban, és emlékeztet a 2010. évi keretmegállapodás 9. cikkére, amely előírja, hogy a Bizottságnak biztosítani kell a Parlament és a Tanács közötti egyenlő bánásmódot, különösen a jogalkotási ügyekben;

o

o o

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EBH-nak, az EKB-nak, az ESZT-nek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságoknak.

<sup>(19)</sup> HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0169

**Idegenforgalom és közlekedés 2020-ban és azt követően****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a közlekedésről és az idegenforgalomról 2020-ban és azon túl (2020/2649(RSP))**

(2021/C 362/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

- A. mivel az idegenforgalom olyan átfogó gazdasági tevékenység, amely széles körű hatást gyakorol a gazdasági növekedésre, a foglalkoztatásra, valamint a társadalmi és a fenntartható fejlődésre;
- B. mivel az idegenforgalmi ágazat 22,6 millió embert foglalkoztat – ami a teljes uniós foglalkoztatás 11,2 %-ának felel meg –, 2019-ben 9,5 %-kal járult hozzá az EU GDP-jéhez, elősegíti a kiegyensúlyozott regionális struktúrát, és pozitív hatást gyakorol a regionális fejlődésre; megjegyzi, hogy az EU-ban legalább 6,4 millió munkahely van veszélyben;
- C. mivel mint minden emberi tevékenység, az idegenforgalom – és különösen a túlzott mértékű idegenforgalom – is hatással van az éghajlatváltozásra, olyan környezeti és gazdasági hatásokkal jár, mint például a fokozott szennyezés, a biológiai sokféleség csökkenése, a forgalmi torlódások, az infrastruktúra-karbantartási költségek és az emelkedő árak; mivel azonban az ágazat elkötelezett amellett, hogy felgyorsítsa az előrelépést a fenntartható turizmus fejlesztése felé, és hogy a kibocsátások csökkentését célzó kezdeményezések révén hozzájáruljon az európai és nemzetközi éghajlat-politikai célok eléréséhez;
- D. mivel az idegenforgalom számos érdekelt fél összetett értékláncából áll, amely közvetlenül kapcsolódik a személyszállítási tevékenységekhez;
- E. mivel a Covid19 a fő gazdasági ágazatok közül a közlekedés, a kultúra és az idegenforgalom ágazatát érintette a leghátrányosabb módon, és a nagy arányú munkanélküliség különösen az idénymunkásokat és a kiszolgáltatott helyzetben lévőket érinti;
- F. mivel a kulturális helyszíneket és intézményeket, fesztiválokat és múzeumokat különösen súlyosan sújtotta az egészségügyi válság, míg tíz turistából négy a kulturális kínálat alapján választja ki úti célját;
- G. mivel a „Turizmus és közlekedés 2020-ban és azon túl” című közlemény (COM(2020)0550), valamint a turizmusra és közlekedésre vonatkozó csomag 2020. május 13-i elfogadásával a Bizottság megtette az első szükséges lépést, hogy előmozdítsa értékes közlekedési és turisztikai ágazataink talpra állását a Covid19-világjárványból;
- H. mivel tíz év telt el azóta, hogy a Bizottság 2010 júniusában elfogadta az „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” című közleményt (COM(2010)0352), amely stratégiát és cselekvési tervet határozott meg az uniós turizmusra vonatkozóan;
- I. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. évi hatálybalépése óta az EU-t olyan támogató hatáskörökkel ruházták fel, amelyek célja ezen a területen a tagállami fellépések koordinálása és kiegészítése<sup>(1)</sup>;

**Az európai idegenforgalmi és közlekedési ágazatra vonatkozó helyreállítási tervek a Covid19-járványt követően**

1. úgy véli, hogy a közlekedési ágazat és a turizmus fennmaradásának és versenyképességének biztosításához mind az ezen ágazatoknak szóló gyors, rövid távú támogatásokra, mind a hosszú távú támogatásokra szükség van, továbbá hogy az ágazaton belüli további veszteségek lehető legkisebbre csökkentése és az ágazat hosszú távú fenntarthatósága érdekében elengedhetetlen azon intézkedések végrehajtása, amelyekkel visszanyerhető a turisták bizalma az Európába irányuló és az Európán belüli utazások tekintetében; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság történelmi lehetőséget is jelent az EU-n belüli

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 195. cikkének (1) bekezdése.

**2020. június 19., péntek**

idegenforgalom modernizálására, hogy fenntarthatóbbá és a fogyatékossgal élő személyek számára hozzáférhetőbbé tegyük, valamint arra, hogy azt ipari ökoszisztémaként kezdjük vizsgálni, amely beruházási célokkal, humán tőkével, technológiai innovációs igényekkel és teljesítménymutatókkal, valamint egy olyan jelentős ágazattal rendelkezik, amely hozzájárulhat a 2050-ig megvalósítandó klímasemlegességi célok eléréséhez;

2. kiemeli, hogy a jelenlegi válsághelyzetben, amikor számos közlekedési vállalat küzd a túlélésért, rendkívül fontos uniós szinten a stratégiai fontosságú közlekedési infrastruktúrába való beruházás folytatása; hangsúlyozza továbbá, hogy a közlekedésre vonatkozó helyreállítási tervekben a meglévő gazdasági ágazatok megmentésére irányuló támogatás mellett az innovatív növekedési lehetőségekre is figyelmet kell fordítani;

3. üdvözlí a Bizottság által a csomag részeként elfogadott „Út a szabad mozgás helyreállítására és a belső határellenőrzések megszüntetésére vonatkozó, fokozatos és összehangolt megközelítés kialakítása felé – Covid19” című közleményt, valamint a személyek korlátlan szabad mozgásához való visszatérést célzó fokozatos és összehangolt megközelítésre irányuló javaslatot; kéri, hogy hozzanak létre egy uniós szintű mechanizmust a megfelelően alacsony fertőzési arány meghatározására, és hogy biztosítsák ezen arány egységes alkalmazását az egész EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a „turizmus újraindítását” egy ajánlással, amely kiemeli a „fenntartható turizmust”, és hitelesen tanúsított vállalkozásokat és úti célokat részesít előnyben a környezetbarát, társadalmilag felelős és gazdaságos utazás és turizmus élvonalában; üdvözlí a Bizottságnak az áruk, különösen az élelmiszerek és az orvostechnikai eszközök Unión belüli folyamatos forgalmát biztosítani hivatott kezdeményezését és valamennyi olyan kezdeményezést, amelynek célja az uniós belső piac indokolatlan ellenőrzések és késedelem nélküli, teljes körű működésének biztosítása;

4. ismételten hangsúlyozza a megkülönböztetésmentesség elvének fontosságát a belföldi és a határokon átnyúló korlátozások fokozatos megszüntetése, valamint az uniós szinten elfogadott intézkedések kölcsönös elismerése tekintetében, és hangsúlyozza, hogy el kell kerülni az egyes tagállamok közötti megállapodásokat (az úgynevezett turisztikai folyosókat), amelyek további hatást gyakorolnának az egészségügyi válság által különösen sújtott tagállamok gazdaságára, ezen belül különösen azok idegenforgalmi ágazatára; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam a közelmúltban olyan egyoldalú intézkedéseket vezetett be, amelyek nemcsak alááshatják az egységes piac működését és negatív hatást gyakorolhatnak az uniós polgárok millióinak életére, hanem további csapást is mérnek a turizmusra és a bizalomra; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy akadályozza meg bármiféle olyan diszkriminatív és nem járványügyi jellegű intézkedés tagállamok általi végrehajtását, amelyek megkérdőjelezzik a schengeni térség integritását és gátolják az európai utazási és turisztikai ágazat gyors talpra állását;

5. hangsúlyozza, hogy támogatni és népszerűsíteni kell az idegenforgalmi területeket az EU-ban, többek között a látogatóknak szóló vonzó ajánlatok révén, feltéve, hogy az adott területek járványügyi és társadalmi-egészségügyi feltételei ezt lehetővé teszik; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a látogatók biztonságos körülményeinek garantálása érdekében a vállalkozások és ügyfelek teljes körűen betartsák és végrehajtsák az összes egészségügyi, higiéniai és tisztasági követelményt, például a közösségi távolságtartási intézkedéseket; Unió-szerre egységes értékelési kritériumok kidolgozására szólít fel annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet azokra a területekre, amelyek biztonságos környezetet biztosítanak a bejövő és kimenő turizmus számára; elismeri, hogy az interoperábilis digitális technológiák alkalmazása tekintetében (például egy erre a célra létrehozott bizottsági információs honlap vagy a digitális innovációs központok igénybevétele révén) a legmagasabb szintű biztonságot és védelmet kell érvényesíteni és fenntartani az utazási és idegenforgalmi ágazat, valamint a turisták támogatása érdekében, tiszteletben tartva az egyének magánélethez és adatvédelemhez fűződő jogait; hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni egy korai figyelmeztető rendszert, amely hatékonyan figyelmezteti a turistákat a célállomáson jelentkező esetleges egészségügyi veszélyekre, hogy a karantén- és evakuálási protokollok azonnaliak és hatékonyak lehessenek;

6. elismeri a nemzetközi utazók idegenforgalmi ágazatunkban betöltött fontos szerepét; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat annak értékelésére, hogy az EU külső határain megszüntethető-e a nem alapvető utazásokra vonatkozó korlátozások, anélkül, hogy veszélyeztetnék a közegészségügyet és a közbiztonságot, figyelembe véve az egyes harmadik országok járványügyi helyzetét, és törekedve a Covid19-cel kapcsolatos védelmi intézkedések kölcsönös elismerésére, különösen a légi közlekedésben, követve a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványait és az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége (EASA) és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) „Covid19: Repülésbiztonsági egészségügyi protokoll: üzemeltetési iránymutatások a légi utasok és a légi közlekedésben dolgozók irányítására a Covid19-járvány kapcsán” című közös dokumentumát az európai légi közlekedés biztonságos újrakezdése érdekében, és sürgeti azok gyors végrehajtását;

7. hangsúlyozza a határ menti ingázók és az idénymunkások fontosságát az idegenforgalmi ágazaton belüli szolgáltatásnyújtásban, ami a gazdaság fellendítésére irányuló erőfeszítések egyik kulcsfontosságú eleme, és felszólít olyan intézkedések meghozatalára, amelyek célja mobilitásuk ösztönzése és jogaik védelme, ideértve a meglévő jogszabályok jobb végrehajtását is;

2020. június 19., péntek

8. üdvözlö a „Covid19: Iránymutatások a közlekedési szolgáltatások és az összekapcsoltság fokozatos helyreállításáról” című bizottsági közleményt, valamint egy elvi kereten és egy közös eszköztáron alapuló iránymutatást, amely összehangolt, megkülönböztetéstmentes és arányos intézkedések meghozatalával segít mindenfajta közlekedési szolgáltatás újraindításában az egész Unióban;

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tudományos bizonyítékok és alapos kockázatértékelés alapján, olyan szervezetek, mint például az Egészségügyi Világszervezet (WHO) vagy az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) által meghatározott nemzetközi normáknak megfelelően állapodjanak meg ideiglenes, arányos és megkülönböztetéstől mentes intézkedésekről a biztonságos átutazások és az egyik országból a másikba történő utazások megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani az uniós és nemzetközi utazások újraindítása céljából uniós szinten elfogadott intézkedések kölcsönös elismerését; ezen túlmenően hangsúlyozza, hogy a járvány megfékezésére irányuló intézkedések végrehajtása, illetve azok enyhítése soha nem eredményezheti a közlekedés területén alkalmazott szigorú uniós biztonsági és védelmi normák csökkenését;

10. hangsúlyozza, hogy a vírus terjedésének megakadályozása és a bizalom kiépítése szempontjából hatékony eszköz lehet a szűrés azokban az esetekben, amikor a közösségi távolságtartás nem lehetséges, feltéve, hogy gyors, megbízható és megfizethető szűrési módszerek állnak rendelkezésre; felhívja a Bizottságot, hogy az ECDC-vel és a tagállamokkal együttműködve rendszeresen vizsgálja meg, hogy léteznek-e a fent említett feltételeknek megfelelő tesztek, és lehetőség szerint szervezzen összehangolt beszerzést a lehető legjobb feltételek és ár biztosítása érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésükre álló finanszírozási eszközt a polgárok ingyenes tesztelésének biztosítása érdekében;

11. hangsúlyozza, hogy az utazási korlátozásokat és a határellenőrzéseket meg kell szüntetni azon régiók, térségek és tagállamok esetében, amelyek járványügyi helyzete javul és kellően hasonló egymáshoz, amint közös kritériumokat állapítanak meg annak értékelésére; hangsúlyozza, hogy az epidemiológiai helyzet javulása kulcsfontosságú a biztonságos utazás és közlekedés helyreállításához, valamint az idegenforgalmi szolgáltatások újraindítása szempontjából; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve vizsgálja meg az olyan egészségügyi szűrőintézkedések megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét, mint a diagnosztikai vizsgálatok (pl. szerológiai vagy tamponvizsgálatok) és a közlekedési csomópontokról induló utasok hőmérsékletének ellenőrzése; felszólít a különböző közlekedési módokra vonatkozó közös higiéniai intézkedések szabványainak és részletes protokolljainak kidolgozására; úgy véli, hogy a kiszámíthatóság és az egyértelműség biztosítása érdekében minden fuvarozónak harmonizált módon egységes intézkedéseket kell alkalmaznia; úgy véli, hogy a műszaki üzemeltetési protokollokat a biztonságos utazás előfeltételévé kell tenni;

12. üdvözlö a Bizottság „Uniósi iránymutatás a turisztikai szolgáltatások fokozatos újraindításáról, valamint a szálláshelyek és vendéglátóipari létesítmények egészségügyi protokolljáról – Covid19” című közleményét, és sürgeti a tagállamokat, hogy regionális és helyi szinten osszák meg ezt az iránymutatást az illetékes hatóságokkal; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy pénzügyileg támogassák az utazási és idegenforgalmi ágazatot ezen intézkedések végrehajtásában, teljes mértékben együttműködve az utazási és idegenforgalmi ágazattal, és összhangban az európai zöld megállapodás törekvéseivel és a digitalizációval;

13. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállami hatóságokkal, az idegenforgalomban érdekelt felekkel és nemzetközi szervezetekkel együttműködve hozzon létre egy uniós biztonsági tanúsítási rendszert és egyértelmű és hatékony egészségügyi protokollokat az uniós idegenforgalmi és utazási létesítmények és üzemeltetők számára azzal a céllal, hogy megfeleljenek a legszigorúbb higiéniai és biztonsági előírásoknak és ösztönözze az uniós iránymutatásokon alapuló konkrét intézkedések végrehajtását, növelje a tagállamainkba látogató utazók bizalmát és biztonságát és megerősítse az ágazat talpra állását;

14. felhívja a Bizottságot, hogy a magas szintű fogyasztóvédelem fenntartása mellett tegyen javaslatot közös uniós szabályokra a Covid19-cel kapcsolatban kibocsátott utalványok szerződéses feltételeire vonatkozóan, amely utalványok fogyasztók általi elfogadásának minden esetben önkéntesnek kell lennie és amelyek nem érinthetik a vállalatok azon kötelezettségét, hogy az utazók számára visszatérítést nyújtsanak az uniós jog által előírt időkereten belül, mindezt abból a célból, hogy ezen utalványok rugalmasabbá és ezáltal vonzóbbá és életképesebbé váljanak, és a különféle módokon történő végrehajtás ne eredményezhessen a fogyasztókkal szembeni eltérő bánásmódot, valamint a verseny torzulását a közlekedési és idegenforgalmi piacon; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel biztosítsa az uniós jog megfelelő érvényesítését és egységes alkalmazását, és mozdítsa elő az önkéntes utalványokra vonatkozó harmonizált szabályok alkalmazását;

**2020. június 19., péntek**

15. felhívja a Bizottságot, hogy a Covid19-válság tapasztalataira építve és a tagállamok hasonló rendszerei alapján vizsgálja meg egy, a vállalatok számára kidolgozandó európai utazási garanciarendszer lehetőségét a pénzügyi likviditás biztosítására, hogy garantálni tudják az utazóknak járó visszatérítéseket és a hazaszállítás költségeit, valamint a csőd esetén felmerülő károk méltányos megtérítését; továbbá véleménye szerint az utazókat ösztönözni kell arra, hogy utazási biztosítást kössenek;

16. felhívja a Bizottságot, hogy indítson célzott uniós kommunikációs kampányt, többek között egy uniós szintű információs alkalmazáson keresztül, az utazásról és az idegenforgalomról, amelynek célja az EU-n belüli utazás előmozdítása, a polgárok utazásba és turizmusba vetett bizalmának helyreállítása a Covid19-járvány során, a turisták hatályos egészségügyi és biztonsági intézkedésekről való tájékoztatása, valamint fenntartható és kohézióra épülő értékek teremtése egy „uniós idegenforgalmi márka” révén; kéri, hogy a „biztonságos és intelligens úti cél” fogalma kapjon központi szerepet a fenntartható, felelős és elérhető turizmus fejlesztésének biztosítása során;

17. kéri, hogy vezessenek be uniós szintű mechanizmust egy tudományos bizonyítékokon és megbízható és egységes adatokon alapuló biztonsági és védelmi küszöbérték meghatározására az utazási korlátozások feloldása vagy bevezetése esetén, valamint hogy biztosítsanak megfelelő szintű nyomon követést és cselekvési tervet a járványügyi helyzet kedvezőtlen alakulása esetére; hangsúlyozza, hogy e tekintetben konkrétabb és részletesebb cselekvési tervre van szükség a Covid19-válságból való kilábalás érdekében javasolt fokozatos nyitási stratégia nyomon követésére és értékelésére;

18. felhívja a Bizottságot, a tagállami hatóságokat és az érdekelt feleket, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb egyértelmű iránymutatásokat és felkészültségi terveket dolgozzanak ki a járvány lehetséges második hullámára, és foglalkozzanak az utazási és idegenforgalmi ágazatra vonatkozó fertőzésmegelőzési és -ellenőrzési intézkedésekkel, tekintettel arra, hogy az előrejelzések szerint a korlátozó intézkedések meghosszabbítása miatt a GDP idei visszaesése akár a 16 %-ot is elérheti;

19. üdvözlö a SURE programot, amely segíti a tagállamokat a csökkentett munkaidőben való foglalkoztatás és a hasonló intézkedések költségeinek fedezésében, lehetővé téve a vállalatok számára a munkahelyek megőrzését az idegenforgalmi ágazatban; kiemeli továbbá az átképzésbe, a digitális készségekkel kapcsolatos képzésbe és a munkahelyteremtést támogató kezdeményezésekbe való beruházás fontosságát, amellyel megelőzhető a munkahelyek világjárvány okozta folyamatos megszűnése és a társadalmi egyenlőtlenségek;

**Fokozott szolidaritás és koordináció az uniós idegenforgalmi ágazatban**

20. hangsúlyozza egy olyan valódi európai idegenforgalmi politika kialakítása felé történő elmozdulás fontosságát, amely jelentős mértékben hozzájárul majd az Unió versenyképességének fokozásához ebben az ágazatban, előmozdítva a tagállamok és a régiók közötti együttműködést és lehetőségeket teremtve további beruházásokra és innovációkra az ágazatban; emlékeztet arra, hogy az idegenforgalmi szolgáltatások egységes piacára vonatkozó jogszabályokban el kell kerülni a túlszabályozást, hogy az idegenforgalmi ágazatot érintő politikák és jogszabályok jobb összehangolásának biztosítása révén megszűnjenek és megelőzhetőek legyenek a szabályozási ellentmondások és párhuzamosságok;

21. üdvözlö a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy szervezzenek európai idegenforgalmi csúcstalálkozót az uniós intézmények, az iparág, a régiók, a városok és az érdekelt felek részvételével, hogy elgondolkodjanak az európai turizmus jövőjéről, és támogatja a fenntartható, innovatív és ellenállóképes európai idegenforgalmi ökoszisztéma 2050-ig történő megvalósítási menetrendjének (a továbbiakban: a 2050-ig tartó európai idegenforgalmi menetrend) kidolgozását; felhívja ezért a Bizottságot, hogy e párbeszéd eredményei alapján fogadjon el egy 2021-re szóló új stratégiát és cselekvési tervet az uniós turizmusra vonatkozóan annak érdekében, hogy Európa az „uniós idegenforgalmi márka” révén megőrizze vezető úti célként betöltött szerepét; hangsúlyozza, hogy e hosszú távú stratégiának tartalmaznia kell egy, az ágazat digitalizálására irányuló tervet, valamint a turisztikai térségek rehabilitálását célzó rendszereket; hangsúlyozza, hogy a stratégiának támogatnia kell az ágazat zöld átmenetét a folyamatok kiigazítása, valamint az infrastruktúrák és létesítmények megújítása révén; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak szorosan nyomon kell követnie ennek végrehajtását;

22. üdvözlö a Bizottság kezdeményezését, amely rugalmasságot biztosít az állami támogatásokra vonatkozó szabályok keretében; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy életképes projektekre, versenyképességre és szociális és ökológiai normákra, valamint egyértelmű és ágazatspecifikus iránymutatásra van szükség a közlekedési és idegenforgalmi ágazatban a tagállamok közötti hatékony koordináció lehetővé tétele, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti kompenzációs rendszereket tisztességesen, időben, arányosan és korlátozott ideig alkalmazzák a Covid19 kitörése által okozott veszteségeknek a verseny indokolatlan torzítása nélküli kezelése céljából;

23. kiemeli az uniós, nemzeti, regionális és helyi hatóságok és valamennyi érdekelt fél közötti megerősített együttműködés fontosságát a turizmussal kapcsolatos horizontális kérdések kezelése érdekében; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy uniós idegenforgalmi stratégiát, amely rövid, közép- és hosszú távú célkitűzéseket – ezen belül az ENSZ fenntartható fejlesztési céljait – magában foglaló konkrétabb és részletesebb cselekvési tervet tartalmaz,



2020. június 19., péntek

és amely szerint a tagállamoknak egyértelmű stratégiai és eredményorientált célokat kellene kitűzniük; szorgalmazza, hogy a Parlamenttel és a tagállamokkal együttműködésben fogadjanak el egy megfelelő stratégiát a fenntartható idegenforgalomra vonatkozóan, amely magában foglalja az összes tagállam, az ágazati szereplők és a turisták által alkalmazandó és betartandó intézkedéseket;

24. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által 2020. május 27-én előterjesztett, az európai helyreállítási tervre irányuló javaslat, amely megerősített hosszú távú uniós költségvetést (a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret) és egy új, 750 milliárd eurós gazdaságélénkítő eszközt tartalmaz, amelynek feltétele kell legyen a strukturális reformok végrehajtása és az ökológiai és szociális normák tiszteletben tartása, jó alapul szolgál a további tárgyalásokhoz; üdvözli annak elismerését, hogy az idegenforgalom a COVID19-válság által leginkább sújtott gazdasági tevékenységek egyike; megjegyzi, hogy az új uniós gazdaságélénkítő eszköz, a Next Generation EU hangsúlyozza, hogy a turizmus árbevétele 2020 második negyedévében több mint 70 %-kal csökkenhet, miközben a turizmushoz kapcsolódó alapvető beruházási igény, amely 161 milliárd eurót tesz ki, az első helyen áll a különböző ökoszisztémák között; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a helyreállítási csomagban tulajdonítson kellő jelentőséget az idegenforgalmi ágazatnak, és adjon ki iránymutatást a folyamatban lévő és a soron következő programok keretében a finanszírozáshoz való gyors és méltányos, továbbá aránytalan adminisztratív terhek nélküli hozzáférés biztosítása érdekében; ezzel összefüggésben kiemeli a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz révén ebbe az ágazatba történő beruházások fontosságát, amelyek lehetővé teszik egy fenntartható, rugalmas és versenyképes idegenforgalmi ágazatra irányuló stratégia kidolgozását az egész EU-ban; úgy véli, hogy az uniós gazdaságélénkítési tervnek tartalmaznia kell annak lehetőségét, hogy további pénzügyi támogatást nyújtsanak az idegenforgalmi ágazatnak azon az alapon, hogy az utazási és idegenforgalmi ágazat milyen mértékben járul hozzá az adott tagállam GDP-jéhez;

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a következő (a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó) többéves pénzügyi keretben nem szerepel külön költségvetési sor a fenntartható turizmus számára, és sajnálja, hogy jelenleg nem létezik konkrét és célzott pénzügyi eszköz az ágazat rövid távú fellendítésének támogatására; hangsúlyozza, hogy a legkülső és a szigeti régiókat különleges bánásmódban kell részesíteni, és ezekre vonatkozóan egyedi intézkedéseket kell fontolóra venni;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen támogassák a szállítási, kulturális és idegenforgalmi ágazatokban működő vállalkozásokat és munkavállalókat, köztük az önálló vállalkozókat, különösen a kkv-kat, a makrovállalkozásokat és a családi vállalkozásokat likviditásuk kezelésében, segítve őket a munkahelyek megőrzésében és a szükségtelen adminisztratív terhek csökkentésében; felszólít továbbá egy európai keret kidolgozására a munkavállalók számára az idegenforgalmi ágazat teljes értékláncában, szoros párbeszédet folytatva a szociális partnerekkel és szem előtt tartva a munkavállalók valamennyi típusát;

27. felszólít egy felülvizsgált európai kkv-stratégia kidolgozására, amely figyelembe venné a Covid19 kkv-kra gyakorolt hatását, és a bürokrácia csökkentése, a finanszírozáshoz való hozzáférés költségeinek csökkentése és a stratégiai értékláncokba történő beruházások ösztönzése révén konkrét kezdeményezéseket terjesztene elő talpra állásuk elősegítésére, az ökoszisztémákon, a zöld megállapodáson és a digitális átálláson alapuló európai iparpolitikával összhangban; emlékeztet arra, hogy meg kell tenni a szükséges kiigazításokat az új egészségvédelmi és biztonsági intézkedéseknek való megfelelés érdekében, jelentős beruházásokat eszközölve a fogyasztók biztonsága és a közösségi távolságtartás, valamint egyéb vonatkozó óvintézkedések tiszteletben tartása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy EU-szerte hálózatokat és klasztereket hozzanak létre, amelyek alkalmasak arra, hogy a kkv-szektoron belül a bevált gyakorlatok, stratégiák és szinergiák harmonizációjához vezessenek;

28. hangsúlyozza, hogy vállalkozások ezrei, különösen kkv-k a túlélésért küzdenek, és sokukat fizetéseketelenség fenyeget; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a már bejelentett eszközökkel kapcsolatban világítsák át a fejleményeket és vizsgálják meg a sürgősségi támogatás fokozásának lehetőségét, megfelelő intézkedéseket téve a vállalkozásokat fenyegető csőd elhárítása érdekében;

### **Egy időtálló uniós idegenforgalmi ágazat felé**

29. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalmi ágazat nagymértékben függ a közlekedési ágazattól, és hogy ezért az összes közlekedési mód hozzáférhetőségének, fenntarthatóságának és összekapcsoltságának javítása az összes közlekedési ágazatban (beleértve a közutakat, a vasutat a tengeri és belvízi közlekedést) a legmagasabb szintű biztonság fenntartása mellett jelentős hatást gyakorolna az uniós idegenforgalmi ágazat fejlődésére; e tekintetben hangsúlyozza, hogy mivel 2021 a vasút európai éve lesz és csökkenteni kell a közlekedésből származó kibocsátásokat, a Bizottságnak elő kell mozdítania az összes fenntartható alternatív közlekedési módot;

30. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a fenntartható utazási módokat, például a turistákat szolgáló kerékpár-infrastruktúra és az éjszakai vonatok fokozott támogatása révén; hangsúlyozza azokat a gazdasági és környezeti előnyöket, amelyeket a fenntartható közlekedési módok – például a kerékpározás – nyújthatnak az idegenforgalom számára, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a kerékpáros infrastruktúrát és ruházzon be abba az ilyen jellegű idegenforgalom elősegítésére;

**2020. június 19., péntek**

31. kiemeli, hogy minden tagállamnak fejlett, korszerű, biztonságos és fenntartható infrastruktúra-hálózattal kell rendelkeznie az EU-n belüli utazás megkönnyítése, valamint a peremterületeken elhelyezkedő tagállamok Európán belüli és nemzetközi turizmus számára való hozzáférhetőbbé tétele érdekében; felhívja ezért a Bizottságot, hogy támogassa a határokon átnyúló hiányzó regionális vasúti összeköttetések visszaállítását, végezze el a meglévő infrastruktúra-hálózat megfelelőségének vizsgálatát, és javasoljon azonnali kiegészítő intézkedéseket a legfejletlenebb és legtávolabbi területeken, amelyek gyakran a legkevésbé fejlett hálózatokkal rendelkeznek és különös figyelmet igényelnek; megjegyzi, hogy a határ menti régiók az EU területének 40 %-át teszik ki és lakosságának egyharmadát adják; felhívja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok megfelelően tervezzék meg a TEN-T törzshálózata és átfogó hálózatai egészének 2030-ig, illetve 2050-ig történő befejezését, ismertetve az ütemtervet és a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat, és hogy összpontosítson különösen a határokon átnyúló szakaszokra, elsősorban azokban a tagállamokban, ahol nem történik előrelépés ezeken a területeken; rámutat arra, hogy ez magában foglalja az égetően szükséges egységes európai égbolt projektet, amely – bár uniós szinten már évek óta holtpontra jutott – egyben biztonságot, hatékonyságot és fenntarthatóságot is nyújtana az európai légi közlekedés számára;

32. felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy megvalósítható-e és milyen lehetséges előnyökkel járna az EU idegenforgalmi ágazata számára egy válságkezelési mechanizmus létrehozása, nem csupán a jelenlegi Covid19-járvány megfelelő és gyors kezelése, hanem ugyanilyen természetű és nagyságrendű jövőbeli kihívásokra való felkészülés érdekében is; hangsúlyozza a rövid távú pénzügyi zavarok átvészelésére irányuló finanszírozási megoldások fontosságát, ugyanakkor azonban biztosítani kell a közép- és hosszú távú keretek és stratégiák aktiválását is; felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatásokat az idegenforgalmi ágazat bevált gyakorlatai alapján a jelenlegi világválsághoz hasonló nagyságrendű válságok esetére, biztosítson megfelelő pénzügyi támogatást, és segítse elő olyan megfelelő online platformok kialakítását és koordinálását, ahol az érdekelt felek megoszthatják egymással bevált gyakorlataikat és információikat;

33. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a „Calypso” modelljét követve terjesszen elő új inkluzív európai idegenforgalmi rendszerre vonatkozó javaslatot annak lehetővé tétele érdekében, hogy kiszolgáltatott társadalmi csoportok tagjai felhasználhassák nemzeti turistautalványaikát más tagállamokban található társleltésményekben is, ahol a polgárok számára szintén rendelkezésre áll szociális turizmus program; megjegyzi, hogy számos tagállam kiváló eredményekkel hajtja végre ezeket a programokat, és rendkívül jónak tartaná, ha e rendszerek uniós szinten interoperábilissá válnának;

34. hangsúlyozza, hogy a polgárokkal való kommunikáció stratégiájának javításával az ágazat versenyképességének megőrzésére irányuló közös uniós megközelítésre van szükség; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU koordinációs szerepet tölt be az idegenforgalmi ágazatban, amelyet uniós hozzáadott értéket képviselő intézkedések meghozatalával és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjének további megkönnyítésével kell javítani; kéri az indokolatlan adminisztratív és adóterhek csökkentését, a vállalkozások létrehozásának támogatását, valamint a határokon átnyúló értékesítés és szolgáltatásnyújtás előmozdítását;

35. kiemeli az utazási és idegenforgalmi ágazatban folytatott nemzetközi együttműködés fontosságát, és arra ösztönzi az uniós intézményeket, hogy továbbra is mozdítsák elő az ENSZ Turisztikai Világszervezetével (UNWTO) folytatott párbeszédet és együttműködést;

36. úgy véli, hogy az új technológiák megjelenése és a további digitalizáció jelentősen növelné az utazási és idegenforgalmi ágazat vonzerejét, a felhasználóbarát platformok és az új üzleti modellek pedig fokoznák az ágazat növekedését, versenyképességét és fellendítését; ezért úgy véli, hogy rendkívül fontos az ágazatban alkalmazott munkaerő rendszeres képzése és átképzése, különös tekintettel a digitális készségekre és az innovatív technológiákra;

37. felkéri a Bizottságot, hogy értékelje egy online vízumkérelmezési eljárás létrehozásának lehetőségét – megőrizve ugyanakkor az európai határok erős védelmét – több nemzetközi turista Európába vonzása érdekében; megjegyzi, hogy a Covid19 kitérőre rávilágított az innováció felkarolásának és a szolgáltatásnyújtás újragondolásának szükségességére, beleértve azokat is, amelyek átfogóbbá teszik az emberek közötti kapcsolatokat; felkéri ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai turisztikai célpontokhoz való távoli, alacsony költségű és időtakarékos e-vízum-hozzáférés lehetőségeit azon jöviszemű harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek vízumot kell kérniük, és akiknek biometrikus adatait minden esetben nyilvántartásba vennék, amint a határregisztrációs rendszer teljes mértékben működőképesé válik;

38. hangsúlyozza a fenntartható turizmus támogatásának fontosságát, amely hozzájárul a munkahelyteremtéshez, a természetes ökoszisztémák és a biológiai sokféleség védelméhez és helyreállításához, valamint a növekedéshez és a versenyképességhez, új üzleti modellekre építve; felhívja a Bizottságot, hogy a piac minden szegmensében könnyítse meg az uniós finanszírozáshoz való hozzáférést a turizmusban érdekelt felek, különösen a kis vendéglátóipari szolgáltatók

2020. június 19., péntek

számára, amelyeknek különös figyelemben és támogatásban kell részesülniük; megerősíti, hogy az ilyen finanszírozásnak támogatnia kell a fenntarthatóbb, innovatív, ellenállóképes és magas színvonalú turisztikai termékek és szolgáltatások felé történő elmozdulást, és még inkább hozzá kell járulnia a fenntarthatósághoz, a szezonális csökkentéséhez és a turisták egyenletesebb földrajzi eloszlásához; úgy véli, hogy uniós szintű támogatást és koordinációt kell biztosítani a nemzeti, regionális és helyi szintű idegenforgalmi igazgatás javítása érdekében, többek között egy idegenforgalmi fenntarthatósági tanúsítás bevezetése révén; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy támogatni kell a túlzott mértékű idegenforgalom felől a kulturális és fenntartható turizmus egyéb formái felé való elmozdulást, amelyek tiszteletben tartják környezetünket és kulturális örökségünket;

39. hangsúlyozza az idegenforgalom fontosságát az EU bizonyos tagállamai és földrajzi térségei számára, ahol a turizmussal kapcsolatos szolgáltatások gyakran a foglalkoztatottság biztosításának fontos tényezői, és a helyi lakosság egyik fő bevételi forrását jelentik; felhívja a Bizottságot testreszabott intézkedések kidolgozására a legkülső régiók és szigetek, valamint az EU szárazföldi területei közötti szabad mozgás és közlekedési kapcsolatok helyreállítása érdekében; rámutat, hogy az egyedi összekapcsoltság, valamint a kiegészítő pénzügyi és adminisztratív támogatás létfontosságú a régiók számára; hangsúlyozza, hogy az uniós idegenforgalmi stratégiában és kezdeményezésekben a part menti és tengeri turizmusra összpontosító szemléletet kell kialakítani, többek között reklám- és kommunikációs eszközök felhasználásával, valamint a megfelelő piacok működésének javításával is, az úti cél tekintetében érintett felekkel és hatóságokkal közösen kialakított, személyre szabott politikák keretében; emlékeztet a családi vállalkozások támogatásának fontosságára, amelyek fejlesztik a helyi vagy regionális piacokat és előmozdítják a helyi turizmust, mivel ezek az európai magánszektor foglalkoztatásának jelentős hányadát teszik ki, és a vállalkozói kultúra természetes inkubátoraiként működnek;

40. emlékeztet arra, hogy a kulturális turizmus az egész európai idegenforgalom 40 %-át teszi ki, valamint arra, hogy az európaiak 68 %-ának állítása szerint a kulturális örökség (többek között a Szent Jakab-út („Camino de Santiago”), amely 2021-ben jubileumi évet, Szent Jakab Évet ünnepel) jelenléte befolyásolja üdülési célállomásuk megválasztását<sup>(2)</sup>; felhívja a Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak, hogy a következő kulturális munkatervben tüzzenek ki egyértelmű stratégiai, és operatív, eredményorientált célkitűzéseket, és javítsák a kultúra jelenlegi stratégiai keretét; hangsúlyozza, hogy a kulturális helyszínekbe történő beruházásokat olyan erőforrásként kell tekinteni és kezelni, amely helyi szinten javítja a versenyképességet és növekedést, anélkül, hogy elfeledkeznénk a kulturális örökségünk részét képező, különösen az éghajlatváltozástól és a túlzott mértékű idegenforgalomtól védendő magában vett értékről; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) által finanszírozott kulturális helyszínek pénzügyi fenntarthatóságát, és ösztönözze a magánforrásokra épülő finanszírozási rendszerek fejlesztését; kéri továbbá, hogy növeljék a Discover EU program költségvetését, amely jelentős mértékben fellendítheti az ifjúsági turizmust; kiemeli az állami támogatásban részesülő kulturális intézmények sajátos szükségleteit a fellendülés időszakában, mivel biztosítaniuk kell a látogatók biztonságát és fenn kell tartaniuk gazdasági modelljüket; kéri a Bizottságot, hogy találjon alternatív támogatási mechanizmusokat a kulturális ágazat azon munkavállalói számára, akik nagymértékben függenek a funkcionális turizmustól;

41. hangsúlyozza a vidéki és az agroökológiai turizmus előnyeit, és felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is mozdítsa elő és támogassa azokat a kezdeményezéseket, amelyek pótlólagos bevételi forrásokat és munkalehetőségeket teremtenek a vidéki területeken, megelőzik az elnéptelenedést és növelik a társadalmi előnyöket; hangsúlyozza, hogy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) – különösen a LEADER program – fontos szerepet játszhat a helyi és vidéki turisztikai kezdeményezések támogatásában, és kéri, hogy e program részesüljön megfelelő finanszírozásban a 2021–2027-es programozási időszakban; úgy véli, hogy meg kell erősíteni a falusi turizmust a vidéki területeken annak érdekében, hogy diverzifikálni lehessen a mezőgazdasági termelők – különösen a mezőgazdasági kisüzemek – bevételi forrásait, és ezáltal meg lehessen akadályozni a földterületek termelésből való kivonását, az elnéptelenedést és támogatni lehessen a vidéki gazdaságot; hangsúlyozza e tekintetben, hogy külön előirányzatokat kell elkülöníteni a falusi turizmusra, amely alapvető szerepet játszik a mezőgazdasági termelők bevételeinek diverzifikálásában és a vidéki területek fejlesztésében;

42. rámutat az egészségügyi turizmus fontosságára, amely magában foglalja az orvosi, a wellness- és a gyógyfürdőturizmust; felhívja a Bizottságot, hogy adott esetben mozdítsa elő az európai egészségügyi megelőzést, a balneológiát, valamint a fenntartható és a hegyvidéki egészségturizmust; hangsúlyozza, hogy további beruházásokra van szükség a fenntartható idegenforgalmi infrastruktúra javítása érdekében, valamint hogy növelni kell a gyógyfürdő- és wellness-turizmussal foglalkozó európai üdülőhelyek láthatóságát; felhívja a Bizottságot, hogy irányozzon elő további, tudományos alapokon nyugvó finanszírozási lehetőségeket, mivel az egészségturizmus a megelőző intézkedések és az alacsonyabb gyógyszerfogyasztás révén hozzájárulhat az egészségügyi kiadások csökkentéséhez, és tovább javítaná a fenntarthatóságot és a munkaerő minőségét;

<sup>(2)</sup> Az Eurobarométer 466. sz. különjelentése – Kulturális örökség, 12/2017.

**2020. június 19., péntek**

43. hangsúlyozza az utazási és idegenforgalmi szolgáltatások hozzáférhetőségének fontosságát az idősödő népesség, valamint a fogyatékossgal élő és a funkcióképességükben korlátozott személyek számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevélegesen mozdítsák elő a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet akadálymentes turisztikai szolgáltatásokra vonatkozó szabványának folyamatban lévő kidolgozását, valamint gondoskodjanak arról, hogy elfogadását követően a szabvány gyorsan és megfelelő módon végrehajtásra kerüljön, a már meglévő vagy végrehajtás alatt álló alkalmazandó akadálymentesítési szabványokat pedig a szolgáltatók tiszteletben tartásáig; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen erőfeszítéseket az európai fogyatékossgai igazolvány esetleges szélesebb körű bevezetésének és elismerésének megkönnyítésére;

44. hangsúlyozza a sport jelentős szerepét a turizmusban, és emlékeztet, hogy a sportesemények és a sporttevékenységek fontos szerepet töltenek be abban, hogy Európa régióit vonzóvá tegyék a turisták számára; kiemeli a sportolók és nézők sporteseményekre történő utazásában rejlő lehetőségeket, amelyek még a legeldugottabb területekre is elcsalogathatják a turistákat; kiemeli az európai gasztronómia, a gasztronómiai útvonalak és a vendéglátóipari ágazat jelentőségét az idegenforgalmi ágazat és a gazdaság egésze szempontjából; hangsúlyozza, hogy a fentieket ezért bele kell foglalni az átfogó idegenforgalmi stratégiába;

o

o o

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság elnökének, az Európai Tanács elnökének és a Tanács soros elnökségének.

---

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0173

**Rasszizmus elleni tiltakozás George Floyd halálát követően****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a George Floyd halálát követő, rasszizmus elleni tiltakozásokról (2020/2685(RSP))**

(2021/C 362/08)

*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen a preambulum második franciabekezdésére, valamint negyedik–hetedik franciabekezdésére, 2. cikkére, 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére és 6. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 10. és 19. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 2., 3., 4., 5. és 21. cikkére,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB kerethatározatra <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(3)</sup>,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) az alapvető jogokról szóló 2020. évi jelentésére, a FRA által 2017 decemberében közzétett, az európai uniós kisebbségekről és a hátrányos megkülönböztetésről készült második felmérésére (EU-MIDIS II), az FRA által 2018. november 23-án és 2019. november 15-én közzétett „Being Black in the EU” (Feketének lenni az EU-ban) című felmérésekre, valamint az ügynökségnek az afrikai származású emberek faji alapú megkülönböztetéssel és rasszista erőszakkal kapcsolatos európai uniós tapasztalatairól szóló jelentésére,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban 2017-ben” című, 2019. január 16-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>,
- tekintettel a rasszizmusról és a kisebbségek elleni gyűlöletről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az afrikai származású emberek Európában biztosítandó alapvető jogairól szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására <sup>(5)</sup>,
- tekintettel a békés tiltakozáshoz való jogról és az erőszak arányos mértékű alkalmazásáról szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
- tekintettel a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia egyéb formái elleni küzdelemmel foglalkozó magas szintű uniós csoport 2016. júniusi létrehozására,
- tekintettel a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság (ECRI) általános politikai ajánlásaira,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője George Floyd halálát követő, 2020. június 2-i videós sajtótájékoztatójára,

<sup>(1)</sup> HL L 180., 2000.7.19., 22. o.<sup>(2)</sup> HL L 328., 2008.12.6., 55. o.<sup>(3)</sup> HL L 315., 2012.11.14., 57. o.<sup>(4)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0032.<sup>(5)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0239.<sup>(6)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0127.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel George Floyd ügyéről az Emberi Jogi Albizottságban 2020. június 5-én tartott eszmecsérére,
  - tekintettel az FRA 2018. december 5-i, „Preventing unlawful profiling today and in the future: a guide” (A törvénytörő profilalkotás megelőzése ma és a jövőben: iránymutatás) című kiadványára,
  - tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez csatolt, a megkülönböztetést tiltó 12. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának európai rendőrségi etikai kódexre vonatkozó, 2001. szeptember 19-i ajánlására,
  - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
  - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR), amelyet 1966-ban fogadtak el,
  - tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre és az ENSZ Faji Megkülönböztetés Megszüntetésének Bizottsága (CERD) általános ajánlásaira,
  - tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi főbiztosa 2020. május 28-i nyilatkozatára George Floyd megölésének elítéléséről,
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa különleges eljárásainak független szakértői által tett 2020. június 5-i, az Egyesült Államokban a rendszerszintű rasszizmus elleni tiltakozásokról szóló nyilatkozatra,
  - tekintettel a 2002. évi durbani nyilatkozatra és cselekvési programra, illetve annak nyomon követésére, valamint a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az ezekhez kapcsolódó intolerancia jelenkori formáival foglalkozó különleges ENSZ-előadó jelentésére a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az ezekhez kapcsolódó intolerancia elleni küzdelemről,
  - tekintettel az Afrikai Származásúak Nemzetközi Évtizedére,
  - tekintettel az USA alkotmányára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2020. május 25-én Minneapolisban (Minnesota) a 46 éves, fegyvertelen afroamerikai férfit, George Floydot letartóztatták egy hamis bankjegy állítólagos felhasználása miatt, majd meggyilkolták miután egy fehér rendőrtiszt 8 perc 46 másodpercig térdelt a nyakán; mivel George Floyd többször is jelezte, hogy nem tud lélegezni;
- B. mivel George Floyd halála egy újabb olyan eset volt, amelyben a rendőrök túlzott erőt alkalmaztak és gyilkosságot követtek el, és tömeges demonstrációkat és tiltakozásokat váltott ki a rasszizmus és a rendőri brutalitás ellen az Egyesült Államokban és világszerte;
- C. mivel a tömeges tiltakozásokat követően a Derek Chauvin rendőrtiszt ellen nem szándékos emberölés miatt eredetileg emelt vádat emberölés és halált okozó testi sértés vádjára módosították, amely vádak együttesen 35 évig terjedő börtönbüntetést vonnak maguk után; mivel a George Floyd letartóztatásában részt vevő három további rendőrt elbocsátották, és velük szemben bűnsegély miatt vádat emeltek;
- D. mivel az erőszak és a rombolás nem oldja meg a megszilárdult megkülönböztetés problémáját, és azt határozottan el kell ítélni; mivel a tüntetőknek békésen kell kifejezniük az igazságszolgáltatás iránti igényüket, és a rendőrségnek és más biztonsági erőknek tartózkodniuk kell a jelenlegi feszült helyzet túlzott erőszak alkalmazásával történő további eszkalálásától;

2020. június 19., péntek

- E. mivel a George Floyd halálát követő tiltakozásokat az Egyesült Államokban a rendőri brutalitás és a rasszizmus elleni tiltakozások hosszú története előzte meg; mivel az Egyesült Államokban a fekete és a színes bőrű emberek a bebörtönzött népesség 40 %-át teszik ki, miközben a teljes népességnek csupán 13 %-át alkotják; mivel az Egyesült Államokban a rendőrségi őrizetben lévő személyek halálozási aránya hatszor magasabb a feketék, mint a fehérek esetében, és a spanyolajkúak esetében is háromszor magasabb <sup>(7)</sup>, ahogyan a túlzott vagy halálos erőszak alkalmazása is aránytalanul érinti a színes bőrű embereket;
- F. mivel a tiltakozások során egyes erőszakos cselekményekre is sor került, többek között Minneapolisban;
- G. mivel Trump elnök bevetette a nemzeti gárdát;
- H. mivel az Egyesült Államok elnökének reakciója és az általa használt lázító retorika – többek között az amerikai hadsereg bevetésére irányuló fenyegetései, amennyiben a folyamatban lévő tiltakozások nem szűnnek meg – csak megerősítették a tiltakozásokat;
- I. mivel a CNN egyik riporterét, Omar Jimenezt és kollégáit letartóztatták a minneapolis-i tiltakozásról való tudósítás során, majd szabadon engedték őket, miután megbizonyosodtak róla, hogy valóban a sajtó munkatársai; mivel számos újságíró megakadályozták a tüntetésekről való szabad tudósításban annak ellenére, hogy látható módon viselték sajtóigazolványukat, és több tucat újságíró támadtak meg a rendőri erők, akik közül néhányan súlyos sérüléseket szenvedtek;
- J. mivel az EU elkötelezett a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának, valamint a gyülekezési és egyesülési szabadságnak a tiszteletben tartása mellett; mivel az Emberi Jogok Európai Bíróságának és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint az alapvető jogok minden korlátozásának tiszteletben kell tartania a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság elvét;
- K. mivel e kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából, az EJEE 10. cikkében előírtaknak megfelelően;
- L. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az EU „tisztelőben tartja [a tagállamok] alapvető állami funkcióit, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonságot védelmét”; mivel „különösen a nemzeti biztonság az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad”;
- M. mivel George Floyd halálát és az egyesült államokbeli tiltakozásokat követően emberek ezrei vonultak fel európai városokban és a világ más városaiban, hogy támogassák az amerikai tüntetéseket és a „Black Lives Matter” mozgalommal tiltakozzanak a rasszizmus ellen; mivel a „Black Lives Matter” mozgalom nem új keletű;
- N. mivel egyes uniós tagállamokban a tiltakozások megerősítették a fekete és színes bőrű embereket célzó rasszizmus elleni mozgalmat, és felidéztek Európa gyarmati múltjának és a transzatlanti rabszolga-kereskedelemben betöltött szerepének emlékét; mivel ezeket az igazságtalanságokat és emberiség elleni bűncselekményeket uniós és nemzeti szinten egyaránt el kell ismerni, és intézményi szinten, illetve az oktatás keretében is foglalkozni kell velük;
- O. mivel a nemzetközi közösség egy része határozottan elutasította az erőszak túlzott alkalmazását, elítélte az erőszakot és a rasszizmus minden formáját, és felszólított arra, hogy minden ilyen incidenst gyorsan, hatékonyan és a jogállamiság és az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett kezeljenek; mivel az uniós intézmények vezetőinek nyilvánosan és fenntartások nélkül el kell ítélniük a George Floyd és mások halálához vezető rasszizmust és rendőri brutalitást;

(7) <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5559881/>

**2020. június 19., péntek**

- P. mivel a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok az uniós jogban rögzített kulcsfontosságú elvek; mivel e közös elveknek és értékeknek egyesíteniük kell bennünket az igazságtalanság, a rasszizmus és a megkülönböztetés minden formája elleni küzdelemben;
- Q. mivel az egyenlő bánásmóddhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog a Szerződésben és az Alapjogi Chartában is rögzített alapvető jog, amelyet teljes mértékben tiszteletben kell tartani;
- R. mivel az Alapjogi Chartája 21. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés;
- S. mivel az EU „Egyesülve a sokféleségben” mottója nemcsak az állampolgárságot foglalja magában, hanem az összes fent említett indokot is;
- T. mivel a rasszizmus világszerte aggodalomra ad okot, és mivel a rasszista és idegengyűlölő attitűdök a világon mindenütt jelen vannak;
- U. mivel a strukturális rasszizmus a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségben és a szegénységben is tükröződik, és ezek a tényezők kölcsönhatásban vannak egymással és erősítik egymást; mivel ez különösen szembetűnő a munkaerőpiacon, ahol a legbizonytalanabb helyzetben lévő munkavállalók a színes bőrű emberek, valamint a lakhatás és az oktatás terén is; mivel az egyenlőségre és a strukturális rasszizmus elleni küzdelemre irányuló fellépéseknek együtt kell járniuk, és azokat módszeresen kell kezelni;
- V. mivel az Alapjogi Ügynökség szerint a faji alapú megkülönböztetés és zaklatás továbbra is elterjedt az Európai Unióban<sup>(8)</sup>; mivel a faji és etnikai kisebbségek zaklatásnak, erőszaknak és gyűlöletbeszédnek vannak kitéve az interneten és azon kívül egyaránt; mivel a faji és etnikai kisebbségek strukturális megkülönböztetéssel szembesülnek az EU-ban minden területen, így a lakhatás, az egészségügy, a foglalkoztatás és az oktatás területén;
- W. mivel az Alapjogi Ügynökség felmérése szerint Európában a rasszizmus és az etnikai vagy bevándorló háttér alapján történő megkülönböztetés által leginkább érintett faji csoportok a romák, valamint az észak-afrikaiak és szubszaharai afrikaiak<sup>(9)</sup>; mivel az Alapjogi Ügynökség felmérései a muszlim<sup>(10)</sup> és zsidó<sup>(11)</sup> személyekkel szembeni megkülönböztetés és rasszizmus magas szintjéről is beszámolnak;
- X. mivel egyes véleményvezérek és a politikusok Unió-szerte rasszista és idegengyűlölő attitűdökkel rendelkeznek, ami a rasszizmusnak, a diszkriminációnak és a gyűlölet-bűncselekményeknek termékeny táptalajt biztosító társadalmi légkör kialakulását segíti elő; mivel e légkört tovább nehezítik a társadalmaink megosztására törekvő populista és szélsőséges mozgalmak; mivel az ilyen cselekmények ellentétesek azokkal a közös európai értékekkel, amelyekhez minden tagállam csatlakozott;
- Y. mivel a rendőrség és a bűnüldöző szervek munkájának célja az EU-ban élő emberek biztonságának védelme, az emberek védelme a bűnözéssel, a terrorizmussal és az illegális tevékenységekkel és fellépésekkel szemben, valamint a jog alkalmazása akár nehéz körülmények között is; mivel a rendőrök gyakran életüket kockáztatják mások védelme céljából;
- Z. mivel az EU-n belül is létezik rasszizmus, megkülönböztetés, valamint a túlzott vagy halált okozó erőszak rendőrség által történő alkalmazása; mivel számos tagállam bűnüldöző hatóságait bíralták túlzott erőszak alkalmazása miatt; mivel amikor valaki a rendőrséggel vagy más állami hatósággal szembesül, az adott személy magatartása alapján nem feltétlenül szükséges fizikai erő alkalmazása sérti az emberi méltóságot és elvben sérti az emberi jogok európai egyezményének 3. cikkében foglalt jogot<sup>(12)</sup>; mivel határozottan el kell ítélni az aránytalan erőszak alkalmazását;

<sup>(8)</sup> [https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra\\_uploads/pr-2019-fundamental-rights-report\\_en\\_hu.pdf](https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/pr-2019-fundamental-rights-report_en_hu.pdf)

<sup>(9)</sup> <https://fra.europa.eu/en/publication/2017/second-european-union-minorities-and-discrimination-survey-main-results/>

<sup>(10)</sup> <https://fra.europa.eu/en/publication/2017/second-european-union-minorities-and-discrimination-survey-muslims-selected>

<sup>(11)</sup> <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/experiences-and-perceptions-antisemitism-second-survey-discrimination-and-hate>

<sup>(12)</sup> Az EJEK Rizvanov kontra Azerbajdzsán ügyben 2012. április 17-én hozott ítéletének 49. pontja.



2020. június 19., péntek

- AA. mivel az Alapjogi Ügynökség beszámolója szerint a fekete és színes bőrű emberek az EU-ban faji alapú és diszkriminatív profilalkotást tapasztalnak; mivel az Alapjogi Ügynökség felmérése szerint az afrikai származású személyek egynegyedét a rendőrség a felmérést megelőző öt évben megállította, az érintettek 41 %-a pedig faji alapú profilalkotásként jellemezte a legutóbbi megállítást <sup>(13)</sup>;
- AB. mivel a rendőrök által elkövetett rasszista fizikai támadások áldozatainak többsége (63 %) azért nem jelentette be az incidenst, mert úgy érezte, hogy a bejelentés semmit sem változtatna meg (34 %), vagy mert nem bízik a rendőrségben vagy fél a rendőrségtől (28 %) <sup>(14)</sup>; mivel biztosítani kell a rendőri erőszak áldozatainak védelmét és igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését;
- AC. mivel az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalának (ODIHR) a gyűlölet-bűncselekményekről szóló éves jelentése megállapította, hogy a fekete és színes bőrű emberek gyakran célpontjai rasszista erőszaknak, továbbá hogy sok országban nem áll az erőszakos támadásokból felépülő áldozatok rendelkezésére jogi segítség és pénzügyi támogatás;
- AD. mivel az uniós intézményeknek konkrét lépéseket kell tenniük a strukturális rasszizmus, a megkülönböztetés és a faji és etnikai kisebbségi csoportoknak az uniós struktúrákon belüli alulreprezentáltságának kezelése érdekében;
- AE. mivel társadalmainkban fokozni kell a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni küzdelmet, és ez közös felelősség; mivel az Európai Uniónak sürgősen fontolóra kell vennie a számos kisebbségi csoportot érintő strukturális rasszizmus és megkülönböztetés leküzdését, és el kell köteleznie magát emellett;
1. megerősíti, hogy „Black Lives Matter” (a feketék élete számít);
  2. határozottan elítéli George Floyd megdöböntő halálát az Egyesült Államokban, valamint a világ más részein elkövetett hasonló gyilkosságokat; részvétét fejezi ki George Floyd és a többi áldozat rokonai és barátai felé; sürgeti a hatóságokat, hogy alaposan vizsgálják ki ezt és a hasonló eseteket, és a felelősöket állítsák bíróság elé;
  3. határozottan elítéli a rasszizmus, a gyűlölet és az erőszak minden formáját, valamint a meghatározott faji vagy etnikai származású, vallású vagy meggyőződésű, illetve nemzetiségű személyek ellen irányuló fizikai és szóbeli támadásokat a köz- és a magánszférában egyaránt; emlékeztet arra, hogy társadalmainkban nincs helye a rasszizmusnak és a megkülönböztetésnek; kéri a Bizottságot, az Európai Tanácsot és a Tanácsot, hogy határozottan és eltökélten álljon ki a rasszizmus, az erőszak és az igazságtalanság ellen Európában;
  4. felszólítja az Egyesült Államok kormányát és hatóságait, hogy tegyenek határozott lépéseket az országban tapasztalható és a rendőrség brutalitásában tükröződő strukturális rasszizmus és egyenlőtlenségek kezelésére; elítéli az Egyesült Államok békés tüntetőivel és újságíróival szembeni rendőri fellépést, és mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államok elnöke az Egyesült Államok hadseregének bevetésével fenyeget;
  5. támogatja a közelmúltban George Floyd halálát követően az európai fővárosokban és szerte a világ városaiban a rasszizmus és a megkülönböztetés ellen lezajlott tömeges tiltakozásokat; kiemeli a tiltakozók arra irányuló felszólítását, hogy álljanak ki az elnyomás és a strukturális rasszizmus ellen Európában; szolidaritását, tiszteletét és támogatását fejezi ki a békés tüntetések iránt, és úgy véli, hogy társadalmainknak véget kell vetniük a strukturális rasszizmusnak és az egyenlőtlenségeknek; emlékeztet arra, hogy nemzetközi szerződések alapján mindenkinek joga van a békés tiltakozáshoz; elítéli az egyes erőszakos incidenseket;
  6. elítéli a fehér felsőbbrendűség hirdetésének minden formáját, beleértve a „Black Lives Matter” mozgalom aláaknázására vagy hiteltelenítésére, illetve eljelentéktelenítésére irányuló szlogenek használatát;
  7. elítéli az egyes erőszakos tüntetők által elkövetett fosztogatást, gyújtogatást, vandalizmust és a köz- és magántulajdont károsító rombolást; elítéli a szélsőséges és antidemokratikus erőket, amelyek a konfliktusok elmélyülése céljából és a zavargások és anarchia terjesztése érdekében szándékosan visszaélnak a békés tüntetésekkel;

<sup>(13)</sup> Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, Második tanulmány az európai uniós kisebbségekről és megkülönböztetéséről: „Being Black in the EU” (Feketének lenni az EU-ban), <https://op.europa.eu/hu/publication-detail/-/publication/c046fe4f-f388-11e8-9982-01aa75ed71a1>

<sup>(14)</sup> Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, Második tanulmány az európai uniós kisebbségekről és megkülönböztetéséről: „Being Black in the EU” (Feketének lenni az EU-ban), <https://op.europa.eu/hu/publication-detail/-/publication/c046fe4f-f388-11e8-9982-01aa75ed71a1>

**2020. június 19., péntek**

8. felszólít minden vezetőt és polgárt, hogy tartózkodjanak az értékek korlátozásától, és erősítsék meg az emberi jogok, a demokrácia, a törvény előtti egyenlőség, valamint a szabad és független média előmozdítását; elítéli a vezetők azon veszéllyel járó nyilatkozatait és fellépéseit, hogy aláássák ezeket az értékeket és fokozzák a társadalmaink megosztottságát; megjegyzi, hogy ezek az értékek egyaránt az EU és az USA, valamint a transzatlanti együttműködésünk alapját képezik; hangsúlyozza a transzatlanti jogalkotói párbeszédén keresztül megvalósuló szorosabb parlamenti közötti együttműködés fontosságát annak érdekében, hogy a soron következő ülésükön eszmét és bevált gyakorlatokat cseréljenek, és azonosítsák a strukturális rasszizmus elleni küzdelem és az emberi jogok védelmének jogi eszközeit;
9. szorosabb sokoldalú együttműködésre szólít fel a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a rasszizmus elleni nemzetközi szintű küzdelem érdekében tartson szoros kapcsolatot a nemzetközi szereplőkkel, például az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel (OSCE), az ENSZ-szel, az Afrikai Unióval, az Európa Tanáccsal, valamint más nemzetközi partnerekkel; üdvözlöi 54 afrikai ország arra irányuló kérését, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában 2020. június 17-én tartsanak sürgős vitát „az emberi jogok jelenlegi faji alapú megsértéséről, a rendszerszintű rasszizmusról, a rendőri brutalitásról és a békés tüntetések elleni erőszakról”;
10. felszólítja az uniós intézményeket, szervezetek és ügynökségeket, valamint a tagállamokat, hogy határozottan és nyilvánosan ítélik el az aránytalan erőszak alkalmazását és a rasszista tendenciákat a bűnüldözésben, valahányszor az előfordul az EU-ban, az USA-ban vagy a világ bármely részén;
11. úgy véli, hogy a rasszizmus elleni küzdelem horizontális kérdés, és azt az uniós politika valamennyi területén figyelembe kell venni; emlékeztet arra, hogy minden polgárnak jogosultnak kell lennie az ezen egyenlőtlenségek elleni védelemre, mind magán személyként, mind csoportként, beleértve a jogaik előmozdítására és teljes körű és egyenlő gyakorlására irányuló pozitív intézkedéseket is;
12. emlékeztet az afrikai származású emberek alapvető jogairól szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására, és felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy sürgősen hajtsák azt végre;
13. mélyszélesen aggasztják a biztonsági erők jobboldali szélsőségesességének az elmúlt években az EU-ban napvilágra került esetei<sup>(15)</sup>;
14. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy hivatalosan ismerjék el a fekete és színes bőrű emberek, valamint a romák ellen elkövetett múltbeli igazságtalanságokat és emberiség elleni bűncselekményeket; kijelenti, hogy a rabszolgotartás emberiség elleni bűncselekmény, és kéri, hogy december 2-át nyilvánítsák a rabszolga-kereskedelem eltörlésének európai emléknapjává; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a fekete és színes bőrű emberek, valamint a romák történelmét építsék be iskolai tanterveikbe;
15. ismételten hangsúlyozza, hogy az oktatás döntő szerepet játszik az előítéletek és sztereotípiák lebontásában, a tolerancia, a megértés és a sokféleség előmozdításában, és kiemeli, hogy az oktatás a társadalmakon belüli strukturális megkülönböztetés és rasszizmus felszámolásának kulcsfontosságú eszköze;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy ítélik el és szorítsák vissza a rasszista és afrofób hagyományokat, például a fekete arcfestést;
17. felkéri az uniós vezetőket, hogy a közeljövőben szervezzenek európai rasszizmusellenes csúcstalálkozót a strukturális megkülönböztetés elleni európai küzdelemről; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó stratégiát a rasszizmus és a megkülönböztetés ellen, valamint egy uniós keretet a rasszizmus elleni nemzeti cselekvési tervekhez, külön komponensként szentelve az ilyen jelenségek elleni küzdelemnek a bűnüldöző szerveken belül, interszekcionális megközelítést alkalmazva; felkéri a Tanácsot, hogy hozzon létre az egyenlőséggel foglalkozó tanácsi formációt; felszólítja az uniós intézményeket, hogy hozzanak létre egy intézményközi munkacsoportot a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni uniós szintű küzdelem érdekében;
18. felhívja a tagállamokat, hogy minden területen mozgítsák elő a megkülönböztetésellenes politikákat, és a civil társadalommal és az érintett közösségekkel szoros együttműködésben dolgozzanak ki rasszizmus elleni nemzeti cselekvési terveket, amelyek olyan területekkel foglalkoznak, mint az oktatás, a lakhatás, az egészségügy, a foglalkoztatás, a rendfenntartás, a szociális szolgáltatások, az igazságszolgáltatási rendszer, valamint a politikai részvétel és képviselet;

(15) <https://www.dw.com/en/germany-over-500-right-wing-extremists-suspected-in-bundeswehr/a-52152558>

2020. június 19., péntek

19. kéri, hogy valamennyi megkülönböztetésellenes politika alkalmazzon interszekcionális és nemi megközelítést a többszörös megkülönböztetés kezelése érdekében;
20. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a rendőri erők sokszínűségének növelésére irányuló intézkedéseket, és alakítsák ki a rendőrség és a közösségek közötti párbeszéd és együttműködés kereteit;
21. sürgősen felszólít a bármilyen alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelemre az EU-ban, és ezért felszólítja a Tanácsot, hogy haladéktalanul oldja fel és zárja le a megkülönböztetésmentességről szóló, a Bizottság 2008. évi javaslata óta elakadt horizontális irányelvvel kapcsolatos tárgyalásokat;
22. elítéli az EU-ban nap mint nap előforduló, offline és online gyűlölet-bűncselekményeket és gyűlöletbeszédet, és emlékeztet arra, hogy a rasszista és idegengyűlölő beszédre nem vonatkozik a véleménynyilvánítás szabadsága;
23. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre és megfelelően érvényesítsék a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatot, különösen a faji, nemzeti vagy etnikai származáson alapuló bűncselekmények előítéletének kivizsgálása, valamint a rasszista gyűlölet-bűncselekmények rögzítésének, kivizsgálásának, büntetőeljárás alá vonásának és szankcionálásának biztosítása révén; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy adott esetben vizsgálja felül és módosítsa a kerethatározatot és annak végrehajtását, és lépjen fel azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek azt nem hajtják végre teljes mértékben;
24. emlékezteti a tagállamokat, hogy a rendőrséggel kapcsolatos panaszokat kezelő független mechanizmusokat kell létrehozni a rendőrségi kötelességszegések és visszaélések kivizsgálásának irányítására; hangsúlyozza, hogy a demokratikus rendfenntartás megköveteli, hogy a rendőrök a törvény, a hatóságok és az általuk szolgált lakosság egésze előtt elszámoltathatók legyenek a cselekményeikért; úgy véli, hogy az elszámoltathatóság fő követelménye a hatékony és eredményes felügyeleti eszközök fenntartása;
25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a faji és etnikai származás szerint lebontott (a faji egyenlőségről szóló uniós irányelvben meghatározott) további önkéntes és névtelen adatok gyűjtése érdekében; véleménye szerint az etnikai alapú megkülönböztetést és a gyűlölet-bűncselekményeket tanúsító adatok gyűjtésére csak az idegengyűlölő és diszkriminatív beszéd és cselekmények gyökereinek feltárása, illetve ezek leküzdése érdekében kerülhet sor, összhangban a vonatkozó nemzeti jogi keretekkel és az EU adatvédelmi jogszabályaival;
26. megjegyzi, hogy a Bizottság elő fogja terjeszteni az első, korlátozott hatókörű éves jogállamisági jelentését; megismétli az Európai Parlament felhívását a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó átfogó mechanizmusra, amelynek magában kell foglalnia a rasszizmussal és a megkülönböztetéssel kapcsolatos helyzet nyomon követését valamennyi uniós tagállamban;
27. elítéli a rendőrség és a bűnüldöző hatóságok által alkalmazott faji és etnikai profilalkotást, és úgy véli, hogy a rendőrségnek és a bűnüldöző szervezeteknek példát kell mutatniuk a rasszizmus és a megkülönböztetésmentesség terén; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki szakpolitikákat és intézkedéseket a megkülönböztetés leküzdésére, és vessenek véget a faji vagy etnikai profilalkotás minden formájának a bűnüldözésben, a terrorizmus elleni intézkedésekben és a bevándorlás ellenőrzésében; hangsúlyozza különösen, hogy a bűnüldöző hatóságok által használandó új technológiákat úgy kell megtervezni és alkalmazni, hogy azok ne vezessenek faji és etnikai kisebbségek hátrányos megkülönböztetéséhez; javasolja, hogy erősítsék meg a rendőrség és a bűnüldöző szervek tagjainak a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni küzdelemre, valamint a faji profilalkotás megelőzésére, azonosítására és az arra való reagálásra irányuló stratégiákkal kapcsolatos képzését; felhívja a tagállamokat, hogy ne hagyják büntetlenül a rendőrségi brutalitás és visszaélések eseteit, és megfelelően vizsgálják ki, üldözzék és szankcionálják azokat;
28. elítéli az állami hatóságok erőszakos és aránytalan beavatkozásait; ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy átlátható, pártatlan, független és hatékony vizsgálatot biztosítsanak, amikor a gyanú vagy az állítások szerint aránytalan erőszakot alkalmaztak; emlékeztet arra, hogy a bűnüldöző hatóságokat mindig felelőssé kell tenni kötelezettségeik teljesítéséért, valamint a vonatkozó jogi és operatív kereteknek való megfelelésükért, különös tekintettel az erőszak és a lőfegyverek bűnüldöző szervek általi használatáról szóló ENSZ-alapelvekre;

**2020. június 19., péntek**

29. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a bűnüldöző hatóságok mindig jogszerűen, arányosan és csak a legvégső esetben alkalmazzanak erőszakot, és ennek során vigyázzanak az emberi életre és a testi épségre; megjegyzi, hogy az erőszak tömegekkel szembeni túlzott alkalmazása ellentétes az arányosság elvével;
30. emlékeztet a polgárok azon jogára, hogy rögzíthetik és bizonyítékként használhatják a rendőri erőszak megnyilvánulásait, a rendőrök vagy az illetékes hatóság pedig semmiképpen nem fenyegetheti őket a rögzítés miatt, ahogyan nem is kötelezhetik őket a bizonyíték megsemmisítésére és nem foszthatók meg tárgyaiktól sem annak megakadályozása céljából, hogy ne tudjanak tanúskodni;
31. felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egy független szakértői csoportot, amelynek feladata egy uniós rendőrségi etikai kódex kidolgozása a jogállamiság által vezérelt demokratikus társadalmak rendőrségének célkitűzéseit, munkáját, felügyeletét és ellenőrzését illetően, amely elveket és iránymutatásokat tartalmaz, és amely segíti a rendőrségi szereplőket a rasszizmus, a megkülönböztetés és az etnikai profilalkotás tilalmának megfelelő érvényesítésében;
32. hangsúlyozza, hogy a szabad sajtó minden demokrácia alappillére; felhívja a figyelmet arra, hogy az újságírók és a sajtófotósok fontos szerepet játszanak az aránytalan erőszak eseteinek bejelentésében, és elítél minden olyan esetet, amelyben szándékosan célba vették őket;
33. felhívja az érintett uniós ügynökségeket, köztük az FRA-t, az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségét (CEPOL) és a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségét (EUROPOL), hogy saját megbízatásuk keretein belül fokozzák a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiket;
34. a következő többéves pénzügyi keretben komoly finanszírozási kötelezettségvállalásra szólít fel a rasszizmus és a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében az egész EU-ban; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a többéves pénzügyi keretre vonatkozó felülvizsgált bizottsági javaslatok jelentős mértékben csökkentették a „Jogérvényesülés, jogok és értékek” fejezet javasolt összegét; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon hatékony választ arra az aggályra, hogy egyes tagállamokban egyre szűkül a független civil társadalom mozgásteré; emlékeztet annak fontosságára, hogy megfelelő finanszírozást kell biztosítani a rasszizmus és a megkülönböztetés ellen küzdő civil társadalmi szereplők tevékenységeinek támogatására;
35. hangsúlyozza, hogy azok a szervezetek, amelyek a faji alapon megítélt közösségeket hátrányosan megkülönböztető tevékenységeket folytatnak, vagy e célból döntéseket hoznak vagy intézkedéseket hajtanak végre, nem lehetnek jogosultak uniós költségvetésből történő finanszírozásra;
36. elítéli, hogy a szélsőséges és idegengyűlölő politikai erők világszerte egyre inkább a történelmi, statisztikai és tudományos tények elferdítéséhez folyamodnak, és olyan szimbólumokat és retorikát alkalmaznak, amelyek a totalitárius propaganda aspektusait tükrözik, beleértve a rasszizmust, az antiszemitizmust, valamint a kisebbségek elleni gyűlöletet;
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, az Egyesült Nemzeteknek, Donald Trump amerikai elnöknek és kormányának, valamint az Egyesült Államok Kongresszusának.
-

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0174

**A Kínai Népköztársaság Hongkongra vonatkozó állambiztonsági törvénye és annak szükségessége, hogy az EU megvédje Hongkong magas fokú autonómiáját****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a Kínai Népköztársaság Hongkongra vonatkozó nemzetbiztonsági törvényéről és arról, hogy az EU-nak védelmeznie kell Hongkong magas fokú autonómiáját (2020/2665(RSP))**

(2021/C 362/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a hongkongi helyzetről szóló 2019. július 18-i <sup>(1)</sup>, a Gui Minhai, Kínában bebörtönzött kiadó ügyéről szóló 2016. november 24-i <sup>(2)</sup>, a Hongkongban eltűnt könyvkiadói munkatársak ügyéről szóló 2016. február 4-i állásfoglalására <sup>(3)</sup>, valamint a Hongkonggal kapcsolatos korábbi ajánlásaira, és különösen a 20 évvel az átadást követően Hongkongról szóló, 2017. december 13-i ajánlására <sup>(4)</sup>,
- tekintettel a Kínáról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az EU és Kína kapcsolatairól szóló, 2018. szeptember 12-i <sup>(5)</sup> és 2015. december 16-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
- tekintettel a Kínai Nemzeti Népi Kongresszus által 2020. május 28-án elfogadott, a hongkongi nemzetbiztonsági törvényről szóló határozatra,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által az Európai Unió nevében 2020. május 22-én és 29-én kiadott, Hongkongról szóló nyilatkozatokra,
- tekintettel a 2019. április 9-én megrendezett, 21. EU–Kína-csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel Hongkong Különleges Közigazgatási Terület (Hongkong KKT) 1990. április 4-én elfogadott és 1997. július 1-jén hatályba lépett alaptörvényére,
- tekintettel a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A Kínára vonatkozó új uniós stratégia elemei” című, 2016. június 22-i közös közleményére (JOIN(2016)0030), a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU és Kína – stratégiai kilátások” című, 2019. március 12-i közös közleményére (JOIN(2019)0005), valamint a Tanács „A Kínára vonatkozó uniós stratégia” című, 2016. július 18-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság és az alelnök / főképviselő Hongkong Különleges Közigazgatási Területről szóló 2019. május 8-i (JOIN(2019)0008), 2017. április 26-i (JOIN(2017)0016) és 2016. április 25-i (JOIN(2016)0010) közös éves jelentéseire, valamint az ezeket megelőző 20 hasonló jelentésre,
- tekintettel a 2019. november 28-án Hongkongban tartott 13. éves strukturált párbeszédre és a 2019. április 1-jén és 2-án Brüsszelben tartott 37. EU–Kína emberi jogi párbeszédre,
- tekintettel az Egyesült Királyság kormányának és a Kínai Népköztársaság kormányának a hongkongi kérdéstről szóló 1984. december 19-i együttes nyilatkozatára, amely „kínai–brit együttes nyilatkozat” néven is ismert,

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0004.

<sup>(2)</sup> HL C 244., 2018.6.27., 78. o.

<sup>(3)</sup> HL C 35., 2018.1.31., 46. o.

<sup>(4)</sup> HL C 369., 2018.10.11., 156. o.

<sup>(5)</sup> HL C 433., 2019.12.23., 103. o.

<sup>(6)</sup> HL C 399., 2017.11.24., 92. o.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel az EU „Egy Kína” elnevezésű politikájára,
  - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
  - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet 1966. december 16-án fogadtak el,
  - tekintettel eljárás szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az 1984. évi kínai–brit együttes nyilatkozat és Hongkong Különleges Közigazgatási Terület (Hongkong KKT) 1990. évi alaptörvénye garantálta, hogy Hongkong a szuverenitás átadását követően 50 évig megőrzi a végrehajtás, a törvényhozás és az igazságszolgáltatás autonómiáját és függetlenségét, valamint az alapvető jogokat és szabadságjogokat, beleértve a szólás-, a gyülekezési, az egyesülési és a sajtószabadságot; mivel Hongkong KKT alaptörvénye olyan rendelkezéseket rögzít, amelyek garantálják autonómiáját a biztonság és a rend fenntartásában, valamint a Központi Népi Kormány ellenében elkövetett, bármiféle árulást, elszakadást, zendülést vagy felforgatást megvalósító cselekményt tiltó jogszabályok megalkotásában; mivel mind az együttes nyilatkozat, mind az alaptörvény rögzíti az „egy ország, két rendszer” elvet, ahogyan arról Kína és az Egyesült Királyság megállapodott; mivel a Kínai Népköztársaság szintén aláírt és ratifikált a fenti jogokat szavatoló nemzetközi megállapodásokat, és ezzel elismerte az emberi jogok fontosságát és egyetemlegességét; mivel Hongkong a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (ICCPR) részes fele;
- B. mivel az EU kiáll az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság mint a Kínai Népköztársasággal hosszú ideje fennálló kapcsolatainkat vezérlő alapvető értékek előmozdítása és tiszteletben tartása mellett, összhangban az ezen értékek külső kapcsolatokban való támogatására vonatkozó uniós elkötelezettséggel; mivel az Európai Uniónak szilárdan támogatja Hongkongnak az „egy ország, két rendszer” elv szerinti folyamatos stabilitását és jólétét, és nagy jelentőséget tulajdonít Hongkong magas szintű autonómiája megőrzésének, összhangban az alaptörvénnyel és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, valamint az említett elv tiszteletben tartásának; mivel különösen az Occupy tiltakozása óta az „egy ország, két rendszer” elve a kínai hatóságok beavatkozása folytán gyengülően van, politikai vezetőket börtönöztek be, korlátokat szabtak a szabad véleménynyilvánításnak, megnőtt az erőszakos eltűnések száma, valamint Pekinggel rokonszenvező tulajdonosok vásároltak fel könyvesboltokat és médiaorgánumokat;
- C. mivel a kínai Nemzeti Népi Kongresszus (NPC) 2020. május 28-án határozatot fogadott el, amely felhatalmazza az NPC állandó bizottságát, hogy a szeparatizmust, az államhatalom felforgatását, a terrorizmust és a hongkongi külföldi beavatkozást szankcionáló jogszabályokat fogadjon el, továbbá egyéb meghozandó intézkedéseket is említ, ideértve a nemzetbiztonsági oktatást, a Központi Népi Kormány nemzetbiztonsági szerveinek létrehozását Hongkongban, valamint a kormányzó rendszeres beszámolóját a Központi Népi Kormányban Hongkong nemzetbiztonsági kötelezettségeinek teljesítéséről;
- D. mivel a nemzetközi közösség úgy véli, hogy ez a döntés fenyegetést jelent az „egy ország, két rendszer” figyelmen kívül hagyja az alaptörvényt és a kínai–brit közös nyilatkozat rendelkezéseit, ellentétes Hongkong emberi jogi kötelezettségvállalásaival, teljes mértékben megkerüli Hongkong saját jogalkotási eljárását, és a legutóbbi és leglátványosabb azoknak az erőfeszítéseknek a sorában, amelyeket Peking tett az elmúlt években Hongkong szabadságának és autonómiájának, valamint polgári szabadságainak korlátozása céljából;
- E. mivel az elmúlt években a hongkongi nép soha nem látott számban vonult az utcákra, élve a gyülekezéshez és a tiltakozáshoz való alapvető jogával; mivel ez a törvény ahelyett, hogy csökkentené a hongkongi politikában és társadalomban tapasztalható feszültségeket, tovább fokozza a jelenlegi nyugtalan helyzetet; mivel Hongkong KKT 2019 februárjában kormánya törvényjavaslatot terjesztett elő a szökésben levő bűnözőkre és a büntetőügyekben történő kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozóan (módosítás) a szökésben levő bűnözőkre vonatkozó rendelet módosítása céljából, a hongkongi polgárok tömeges tiltakozása ellenére, hatalmas tüntetéseket váltva ki Hongkongban 2019-ben és 2020-ban, majd 20 hétnyi tiltakozást követően visszavonta a javaslatot;
- F. mivel 2020 áprilisában és májusában Peking megkétszerezte arra irányuló erőfeszítéseit, hogy uralja Hongkongot, miközben elhallgattatott, letartóztatott és büntetőeljárás alá vont több száz demokráciapárti aktivistát és ellenzéki csoportot; mivel a hongkongi rendőrség teljes büntetlenséget élvez a tüntetők ellen 2019-ben és 2020-ban tanúsított brutális fellépése kapcsán; mivel 2020. május 27-én a zendülésről szóló kínai törvény elleni tüntetések során több mint 360 hongkongi demokráciapárti aktivistát tartóztattak le; mivel a hongkongi rendőrség a Covid19-cel kapcsolatos, a társadalmi távolságtartásra vonatkozó intézkedéseket ürügyként használta fel arra, hogy szükségtelen és túlzott erővel, könnygázt, gumilövedéket, babzsák löszereket és paprikaspray-t alkalmazva lépjen fel a tüntetők ellen, akiknek túlnyomó többsége békésen tiltakozott;

2020. június 19., péntek

- G. mivel 2020. április 20-án az Európai Parlament képviselői sürgették a kormányzót annak biztosítására, hogy ejtsék a 2019-ben Hongkongban békés tüntetéseken részt vevő 15 demokráciapárti aktivista elleni vádakat; mivel 2020. május 13-án az ENSZ emberi jogi szakértői sürgették Hongkong Különleges Közigazgatási Terület hatóságait, hogy azonnal szüntessék meg a 15 demokráciapárti aktivista elleni büntetőeljárást;
- H. mivel a benyújtott nemzetbiztonsági tervezet alapján az aktivista csoportokat betilthatják és üldözhetik, a bíróságok hosszú börtönbüntetéseket szabhatnak ki a nemzetbiztonság veszélyeztetése címén, a városban nyíltan működhetnek a kínai biztonsági szervek, egy új terrorizmusellenes tilalom pedig felhatalmazza a kínai hatóságokat, biztonsági és katonai erőket arra, hogy széleskörűen és ellenőrzés nélkül, titokban végezzenek műveleteket Hongkongban; mivel egyes jelentések szerint a kínai bűnüldöző szervek jogellenes módon már Hongkongra is kiterjesztették tevékenységüket; mivel a kínai bűnüldöző szervek minden hongkongi tevékenysége súlyosan sérti az „egy ország, két rendszer” elvet;
- I. mivel Hongkong vezetője, Carrie Lam védelmére kelt a Peking által javasolt jogszabálynak, kijelentve, hogy Hongkongban nem kerül sor nyilvános konzultációra a biztonságra vonatkozó tervezettel kapcsolatban, és hogy a jogok és szabadságok nem abszolút értékűek; mivel az újságokban 2020. május 29-én közzétett levelében a kormányzó kérte a hongkongi állampolgárokat, hogy teljes mértékben értsék meg és határozottan támogassák az NPC által hozott határozatot;
- J. mivel a KNK Államtanácsa 2014. június 10-én fehér könyvet adott ki az „egy ország, két rendszer” politikájának Hongkongban történő alkalmazásáról, amelyben kiemelte, hogy Hongkong Különleges Közigazgatási Terület önállósága végső soron a Kínai Népköztársaság központi kormányának jóváhagyásától függ; mivel a kínai kormány arra ösztönözte Hongkong KKT kormányát, hogy – nemzetbiztonsági okokra hivatkozva és az alaptörvény megsértésével – zéró toleranciára vonatkozó új politikát fogadjon el az „önrendelkezés” vagy „függetlenség” bármiféle megemlítése tekintetében;
- K. mivel a szárazföldi Kína igazságszolgáltatása nem független a kormánytól és a Kínai Kommunista Párttól, és azt az önkényes fogva tartás, kínzás és más kegyetlen bánásmód, a tisztességes eljáráshoz való jog súlyos megsértése, erőszakos eltűnések és az eljárás nélküli, teljes elkülönítéssel járó fogva tartás különböző rendszerei jellemzik;
- L. mivel a Hongkong korábbi kormányzója, Lord Patten által vezetett, pártok feletti nemzetközi koalíció – amelyhez eddig mintegy 900 parlamenti képviselő és politikus csatlakozott több mint 40 országból – nyilatkozatot adott ki, amely szerint Peking „Hongkongban egyoldalúan nemzetbiztonsági jogszabályokat vezet be”, és amely felhívja az erre érzékeny kormányokat, hogy közösen lépjenek fel a „kínai–brit közös nyilatkozat e nyilvánvaló megsértése” ellen;
- M. mivel a pándemokrata tábor a 2019. november 24-i hongkongi körzeti választásokon elsöprő győzelmet aratott; mivel a hongkongi törvényhozó tanácsi választásokat 2020 szeptemberére tervezik;
- N. mivel Dominic Raab, az Egyesült Királyság külügyminisztere 2020. június 2-án a brit alsóházban kijelentette, hogy amennyiben Kína végrehajtja a javasolt jogszabályt, a kormány új intézkedéseket fog bevezetni annak érdekében, hogy lehetővé tegye a hongkongi brit tengerentúli útlevéllel rendelkezők számára, hogy a jelenlegi hat hónapos korlátozás nélkül utazzanak be az Egyesült Királyságba, lehetővé téve számukra, hogy 12 hónapos meghosszabbítható időszakra az országban éljenek, tanuljanak vagy dolgozzanak, és így lehetőséget biztosítva számukra az állampolgárság megszerzésére;
- O. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikke kimondja a következőket: „az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye”;
1. sajnálatosnak tartja, hogy Peking egyoldalúan nemzetbiztonsági jogszabályokat vezetett be Hongkongban, mivel ez a város autonómiája, jogállamisága és alapvető szabadságjogai elleni átfogó támadás; hangsúlyozza, hogy az „egy ország, két rendszer” elv sértetlenségét súlyos veszély fenyegeti; hangsúlyozza, hogy a tervezett nemzetbiztonsági jogszabályok bevezetése sérti a Kínai Népköztársaság nemzetközi jog szerinti kötelezettségvállalásait és kötelezettségeit, különösen a kínai–brit együttes nyilatkozatot, és azzal fenyeget, hogy súlyosan károsítja a Kína és az EU közötti bizalmi viszonyt és jövőbeli együttműködésüket, valamint a Hongkong mint jelentős globális pénzügyi központ iránti üzleti bizalmat;

**2020. június 19., péntek**

2. határozottan elítéli, hogy Kína folyamatosan és egyre nagyobb mértékben beavatkozik Hongkong belügyeibe, valamint azt, hogy Kína nemrégiben kijelentette, hogy az 1984-es kínai–brit együttes nyilatkozat történelmi dokumentum, és ezért már nem érvényes; hangsúlyozza, hogy a kínai kormányt köti az ENSZ által jogilag kötelező erejű szerződésneként nyilvántartásba vett együttes nyilatkozat, amely szerint fenn kell tartani Hongkong magas fokú autonómiáját, valamint jogait és szabadságait; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy autonóm irányítási keretének folyamatos megsértése súlyosan vissza fogja szorítani Hongkong gazdaságát; felszólítja a Kínai Népköztársaság központi kormányát, hogy tartózkodjon attól, hogy nyomást gyakoroljon az üzleti közösségre a nemzetbiztonsági jogszabály támogatása érdekében, és Hongkong autonómiájának és szabadságainak nemzetközi támogatását ne minősítse „a belügyekbe való beavatkozásnak”, felforgatásnak és szeparatista kísérletnek, mivel ezek az aggályok a Kínai Népköztársaság kötelező erejű nemzetközi kötelezettségeire vonatkoznak;

3. felhívja a kínai hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben Kínának a kínai–brit együttes nyilatkozat szerinti nemzetközi kötelezettségeit; hangsúlyozza, hogy Kínának teljes mértékben tiszteletben kell tartania az alaptörvényt és az „egy ország, két rendszer” elvet, többek között azzal, hogy végre érvényesíti az általános választójogot; hangsúlyozza, hogy Kína nem áthatja alá Hongkong Különleges Közigazgatási Terület nagyfokú autonómiáját;

4. támogatja az alelnök/főképviselő értékelését, amely szerint a magabiztosabbá váló Kínával szemben új és erőteljesebb stratégiára, valamint nyílt és becsületes párbeszédre van szükség; sürgeti a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy határozottabban támogassák Hongkong jogi autonómiájának fenntartását; hangsúlyozza, hogy ez rendkívül fontos annak érdekében, hogy a demokrácia mellett fellépő hongkongiak és a szélesebb nemzetközi közösség tisztában legyen azzal, hogy az EU ki fog állni alapvető értékei: a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság mellett;

5. határozottan sürgeti a Tanácsot és az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy az EU és a Kínai Népköztársaság közötti kapcsolatok minden vonatkozását az EUSZ 21. cikkében meghatározott elvek és értékek vezéreljék, kéri továbbá, hogy a Hongkongra vonatkozó nemzetbiztonsági jogszabály ügyét, valamint az egyéb emberi jogi kérdéseket, például az ujgurok helyzetét kezeljék elsődlegesen kiemelt fontosságú ügyként a tervezett EU–Kína csúcstalálkozó napirendjén;

6. hangsúlyozza, hogy az EU Kína legjelentősebb exportpiaca; véleménye szerint az EU-nak használnia kellene gazdasági erejét annak érdekében, hogy gazdasági eszközökkel lépjen fel az emberi jogok kínai részről történő erőszakos elnyomása ellen; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet megerősíti meggyőződésében, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását egy EU–Kína beruházási megállapodás fontos elemének kell tekinteni; felhívja a Bizottságot, hogy a kétoldalú beruházási megállapodásra irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokkal együtt használja ki a rendelkezésére álló valamennyi eszközt annak érdekében, hogy nyomást gyakoroljon a kínai hatóságokra Hongkong magas szintű autonómiájának, valamint polgárai és független civil társadalmi szervezetei alapvető jogainak és szabadságjogainak megőrzése, továbbá a kínai és a hongkongi emberi jogi helyzet javítása érdekében; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a megállapodásba illeszenek be egy kötelező erejű és érvényesíthető fejezetet a fenntartható fejlődésről; sürgeti az EU-t, hogy az EUSZ 21. cikke értelmében a Kínai Népköztársasággal kötendő bármely jövőbeli kereskedelmi megállapodásba foglaljon bele emberi jogi záradékot; utasítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a kínai felet arról, hogy a Parlament figyelembe fogja venni a kínai emberi jogi helyzetet, Hongkongot is beleértve, amikor kérés érkezik hozzá a KNK-val kötendő átfogó beruházási megállapodás vagy jövőbeli kereskedelmi egyezmények jóváhagyása érdekében;

7. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek szorosan együtt kell működnie annak érdekében, hogy nyomást helyezve Pekingre elérjék, hogy fellépései összhangban legyenek az ország által az 1984. évi kínai–brit közös nyilatkozatban vállalt nemzetközi kötelezettségekkel;

8. megállapítja, hogy a KNK arra irányuló politikája, hogy az egykori „egy ország, két rendszer” megközelítéstől eltérjen, nagymértékben elidegenítette Tajvan népét, továbbá hangsúlyozza együttműködési hajlandóságát a nemzetközi partnerekkel a tajvani demokrácia erősítéséhez való hozzájárulás érdekében;

9. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az új biztonsági törvény alkalmazása esetén fontolják meg a Nemzetközi Bírósághoz fordulást azon az alapon, hogy Kína döntése, mely szerint nemzetbiztonsági törvényét Hongkongra kényszeríti, megsérti a kínai–brit közös nyilatkozatot és az ICCPR-t;



2020. június 19., péntek

10. sürgeti az ENSZ Biztonsági Tanácsában helyet foglaló tagállamokat, hogy hívjanak össze egy „arrai típusú nem hivatalos találkozót”, amelyen hongkongi aktivistákkal, civil társadalmi szervezetek képviselőivel és az ENSZ különleges előadóival megvitátnák a hongkongi helyzetet; ezzel összefüggésben felszólítja az EU-t, hogy szorgalmazza, hogy az ENSZ főtitkára vagy az ENSZ emberi jogi főbiztosa nevezzen ki a hongkongi helyzettel foglalkozó ENSZ-különmegbízottat vagy különleges előadót, csatlakozva az Egyesült Királyság, Kanada, Ausztrália és Új-Zéland külügyi bizottsági elnökeinek kezdeményezéséhez;

11. felhívja a Tanácsot és az alelnököt/főképviselet, hogy működjenek együtt a nemzetközi közösséggel egy Hongkonggal foglalkozó nemzetközi kapcsolattartó csoport létrehozása érdekében, valamint hangolják össze a fellépésüket a nemzetközi partnerekkel, különösen az Egyesült Királysággal;

12. felhívja a Tanácsot és különösen a Tanács következő elnökségét, hogy 2020-ban fejezzék be az uniós globális emberi jogi szankciós mechanizmus kialakítását, ahogyan azt a Parlament szorgalmazta a 2019. március 14-i állásfoglalásában<sup>(7)</sup>, továbbá felhívja a Tanácsot, hogy fogadjon el célzott szankciókat az emberi jogokat sértő politikák kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős kínai tisztviselőkkel szemben és fagyassza be vagyonukat; véleménye szerint az emberi jogi keret felhasználható lenne arra, hogy Magnyickij-féle szankciókat vethessenek ki azokra a vezetőkre, akik utasítást adtak a jelenlegi erőszakos fellépésre Hongkong és annak népe ellen, és akik felelősek az emberi jogok súlyos megsértéséért; hangsúlyozza, hogy ezeket a szankciókat meg kell vitatni és a lehetőségekhez képest egyeztetni kell a demokratikus partnerekkel, például Ausztráliával, Kanadával, az USA-val, Japánnal és Dél-Koreával;

13. felszólítja az EU-t, a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy törekedjenek olyan megfelelő, többek között a kibertér-felügyeleti eszközökre is kiterjedő exportellenőrzési mechanizmusok bevezetésére, amelyek megtagadják Kínától és különösen Hongkongtól az alapvető jogok megsértésére használt technológiákhoz való hozzáférést; felhívja ennek kapcsán a társ-jogalkotókat, hogy alakítsanak ki közös álláspontot a kettős felhasználású termékekről szóló rendelet reformjára vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a jegyzékben szereplő és nem szereplő kibertér-felügyeleti technológiák kivételére vonatkozó szigorú ellenőrzések beillesztésére vonatkozó bizottsági javaslatot a Parlament továbbfejlesztette és megerősítette;

14. felhívja a tagállamokat, hogy körültekintően vizsgálják meg, miként lehet elejét venni a KNK-tól való – különösen technológiai – függésnek, ideértve a tagállamok 5G hálózatainak kiépítésére vonatkozó döntéseket;

15. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok további romlása esetén fontolják meg egy hongkongi állampolgárokat célzó „mentőcsónak-rendszer” létrehozását;

16. határozottan elítéli az emberi jogok megsértésének minden esetét Hongkongban, különösen az önkényes őrizetbe vételeket, a kiadatást, a kikényszerített vallomásokot, a magánzárkás fogva tartást és a kiadói és véleménynyilvánítási szabadság megsértését; felszólít az emberi jogi jogsértések és a politikai megfélemlítés azonnali beszüntetésére; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy jelentések szerint alkalmazzák a titkos fogva tartás, a kínzás és a rossz bánásmód, valamint a kikényszerített vallomások gyakorlatát; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul alkalmazzák a vonatkozó uniós emberi jogi iránymutatásokat, mozgósítva teljes diplomáciai személyzetüket az aktivisták letartóztatására és vád alá helyezésükre adott határozott válaszáért érdekében, beleértve a tárgyalások megfigyelését, börtönlátogatások kérését és az illetékes hatóságok megkeresését, sürgetve azon fogva tartottak szabadon bocsátását, akiket a szabad véleménynyilvánításhoz való joguk békés gyakorlása miatt helyeztek vád alá;

17. független, pártatlan, hatékony és gyors vizsgálat lefolytatására szólít fel a hongkongi rendőrség tüntetőikkel szemben alkalmazott erőszakos cselekedeteinek kivizsgálására; felhívja Hongkong Különleges Közigazgatási Terület hatóságait annak biztosítására, hogy ejtsék a 15 demokráciapárti aktivista és politikus, valamint békés tüntető, köztük Martin Lee, Margaret Ng, Lee Cheuk-yan, Benny Tai, Jimmy Lai, Albert Ho és Leung Kwok-hung elleni vádakot, az ellenük indított eljárásokat pedig állítsák le;

18. rendkívül aggasztónak tartja az állampolgári jogok, a politikai jogok és a sajtószabadság folyamatos romlását; súlyos aggodalmának ad hangot az újságírók jogainak semmibe vétele, az újságírókra nehezedő példa nélküli nyomás és a növekvő öncenzúra miatt, különösen a szárazföldi Kínáról vagy a Hongkong KKT kormányával kapcsolatos kényes kérdésekről szóló tudósítások tekintetében;

19. növekvő aggodalommal figyeli, hogy a nemzetbiztonsági törvény hatálybalépése több százezer Hongkongban élő uniós polgár számára emelkedő kockázatot jelent;

(7) Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0215.

**2020. június 19., péntek**

20. sürgeti az alelnököt / főképviselőt és a tagállamok képviselőit, hogy kövessék szoros figyelemmel és adjanak rendszeres jelentéseket a Törvényhozó Tanács jelenleg szeptemberre előirányzott megválasztásának előkészületeiről, külön figyelemmel arra, hogy a jelölteket nem szorítják-e ki igazságtalanul – akár eljárási akadályokat támasztva, akár nem megalapozott jogi eljárások révén – a versenyből, valamint figyelemmel arra is, hogy van-e mindenkinek lehetősége kampánycélú gyülekezésben részt venni, és hogy a szavazók szabadon leadhatják-e szavazatukat; felszólítja Hongkong KKT kormányát a Törvényhozó Tanács 2020 szeptemberében esedékes szabad és tisztességes megválasztásának biztosítására; sürgeti Kínát, hogy ne avatkozzon be Hongkong KKT választási folyamataiba; ismételten rendszerszintű reformot sürget a kormányzói poszt betöltésére irányuló és a Törvényhozó Tanácsba való közvetlen választások végrehajtására az alaptörvényben foglaltak szerint, és felszólít egy olyan választási rendszerre vonatkozó megállapodás megkötésére, amely általában véve demokratikus, tisztességes, nyílt és átlátható, és amely biztosítja a hongkongi nép számára az összes vezetői pozíció betöltésére irányuló kiválasztási folyamat során a jogot, hogy képviselőjelölteket választhasson és indulhasson a választáson;

21. követeli a Kínában bebörtönzött Gui Minhai svéd könyvkereskedő azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását;

22. felhívja az alelnököt/főképviselőt, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy határozottan vessék fel ezeket az aggályokat, és biztosítsák a párbeszédet Hongkong KKT és Kína kormányával; emlékeztet annak fontosságára, hogy az EU a kínai hatóságokkal folytatott minden politikai és emberi jogi megbeszélés során felvesse a Kínában elkövetett emberi jogi jogsértések kérdését, különösen a Tibetben és Hszincsiang tartományban élő kisebbségek ügyét, összhangban az EU azon kötelezettségvállalásával, hogy Kínára vonatkozó megközelítése keretében határozott, világos és egységes hangon kell megszólalnia; emlékeztet továbbá arra, hogy folyamatban lévő reformfolyamata és növekvő világszintű szerepvállalása tekintetében Kína a nemzetközi emberi jogi keretben való részvételt választotta akkor, amikor nemzetközi emberi jogi szerződések sorát írta alá; kéri a Kínával kialakított párbeszéd folytatását, hogy Kína meg tudjon felelni e kötelezettségvállalásoknak;

23. tisztelettel adózik Kína bátor népének, akik 1989 júniusában a pekingi Tienanmen téren gyülekezve követelték a korrupció felszámolását, a politikai reformokat és a polgári szabadságjogokat; sürgeti a kínai hatóságokat, hogy ne csak Hongkongban, hanem a Kínai Népköztársaság egész területén tegyék lehetővé a tienanmeni mérsárlásról való megemlékezést;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének, valamint Hongkong Különleges Közigazgatási Terület kormányzójának és parlamentjének.

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0175

**A schengeni térségben tapasztalható helyzet a Covid19 kitörését követően****Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a schengeni térségnek a Covid19-világjárvány kitörését követő helyzetéről (2020/2640(RSP))**

(2021/C 362/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1985. június 14-én aláírt Schengeni Megállapodás<sup>(1)</sup> 35. évfordulójára, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én aláírt egyezmény<sup>(2)</sup> 30. évfordulójára és a Schengeni Megállapodás 1995. március 26-i hatálybalépésének 25. évfordulójára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 67. cikkének (2) bekezdésére, amely kimondja, hogy az Uniónak egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget kell alkotnia, amely „biztosítja a személyek belső határokon történő ellenőrzések alóli mentességét”,
- tekintettel az EUMSZ 21. cikkének (1) bekezdésére, amely kimondja, hogy minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, ezen belül annak 45. cikkére, amely rögzíti, hogy minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz,
- tekintettel a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendeletre<sup>(3)</sup>, amely kodifikálta a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet<sup>(4)</sup>, amely a bel- és igazságügy területén az első, együttdöntési eljárás keretében elfogadott jogi aktus volt,
- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a szabad mozgásról szóló irányelv)<sup>(5)</sup> és az ezen irányelvben előírt megkülönböztetésmentesség elvére,
- tekintettel az állam-, illetve kormányfők által 2020. március 17-én elfogadott, 2020. március 16-i bizottsági iránymutatásra („COVID-19: Iránymutatás az egészség védelmét, valamint az áruk és alapvető szolgáltatások rendelkezésére állásának biztosítását célzó határigazgatási intézkedésekről”) (C(2020)1753),
- tekintettel az Európai Tanács elnökének a COVID-19-ről az Európai Tanács tagjaival 2020. március 17-én tartott videokonferenciát követő következtetéseire, amelyen jóváhagyták azon felhívást, hogy a külső határokat meg kell erősíteni a „COVID–19: Az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozása” című bizottsági közlemény (COM(2020)0115) alapján az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások 30 napra, koordinált módon történő ideiglenes korlátozása révén, amelyet a későbbiekben meghosszabbítottak,
- tekintettel a „COVID–19: Iránymutatás az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásának végrehajtásáról, az uniós polgárok hazaszállítására vonatkozó átutazási megállapodások megkönnyítéséről, és a vízümpolitikára gyakorolt hatásokról” című, 2020. március 30-i bizottsági közleményre (C(2020)2050),

<sup>(1)</sup> A schengeni vívmányok – Megállapodás a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről (HL L 239., 2000.9.22., 13. o.).

<sup>(2)</sup> A schengeni vívmányok – Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

<sup>(3)</sup> HL L 77., 2016.3.23., 1. o.

<sup>(4)</sup> HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel a Covid19-járvány megfékezésére irányuló intézkedések fokozatos megszüntetését célzó, a Bizottság elnöke és az Európai Tanács elnöke által előterjesztett közös európai ütemtervre,
  - tekintettel az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásának alkalmazására vonatkozó értékelésről szóló, 2020. április 8-i bizottsági közleményre (COM(2020)0148),
  - tekintettel az „Út a szabad mozgás helyreállítására és a belső határellenőrzések megszüntetésére vonatkozó, fokozatos és összehangolt megközelítés kialakítása felé – Covid19” című, 2020. május 13-i bizottsági közleményre (C(2020)3250),
  - tekintettel a schengeni térség működéséről szóló éves jelentésről szóló, 2018. május 30-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
  - tekintettel „a schengeni vívmányok rendelkezéseinek Bulgáriában és Romániában történő teljes körű alkalmazásáról: a belső szárazföldi, tengeri és légi határokon végzett ellenőrzések megszüntetéséről” szóló, 2018. december 11-i állásfoglalására <sup>(7)</sup>,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság schengeni ellenőrzéssel foglalkozó munkacsoportja által ezen állásfoglalás kapcsán végzett előkészítő munkára,
  - tekintettel a schengeni térségnek a Covid19-világjárvány kitörését követő helyzetéről szóló, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000037/2020 – B9-0010/2020 és O-000038/2020 – B9-0011/2020),
  - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Covid19-világjárványra adott válaszként a legtöbb tagállam – köztük a schengeni társult országok, tekintettel ezen állásfoglalás tárgyára – visszaállította a belső határellenőrzést vagy határait részlegesen vagy teljes mértékben, illetve az utazók egyes típusai előtt lezárta, ideértve ez utóbbi esetben a területükön vagy egy másik tagállam területén tartózkodó uniós állampolgárokat és családtagjaikat, illetve harmadik országbeli állampolgárokat; mivel ezen intézkedések bevezetésekor egyértelműen hiányzott a tagállamok közötti és az uniós intézményekkel való koordináció;
- B. mivel a belső határellenőrzés hatással van a személyek uniós jogban rögzített jogaira és szabadságaira; mivel a külső határokon bevezetett utazási korlátozások nem érinthetik a menedékkérelemhez való jogot;
- C. mivel a Schengeni Megállapodásnak és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek a személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseit a schengeni államok területén belüli biztonságot garantáló kompenzációs intézkedések kísérik <sup>(8)</sup>; mivel e kompenzációs intézkedések olyan eszközöket foglalnak magukban, mint a Schengeni Információs Rendszer (SIS) és egyéb nagyméretű informatikai rendszerek, amelyek célja a schengeni államok hatóságai közötti információcsere, valamint a külső határok védelmére vonatkozó közös szabályok biztosítása;
- D. mivel a belső határellenőrzés nélküli térség megfelelő működésének kulcsfontosságú előfeltétele a tagállamok közötti kölcsönös bizalom;
- E. mivel a belső határellenőrzés első megszüntetését követően ezeket az ellenőrzéseket ritkán állították vissza; mivel viszont 2015 óta több tagállam is fenntartotta a belső határellenőrzést a megnövekedett migrációs és/vagy biztonsági fenyegetésre hivatkozva; mivel a Parlament kérdéseket vetett fel e belső határellenőrzések jogszerűségét és arányosságát illetően;
- F. mivel a teljeskörűen működő schengeni térséghez való visszatérés rendkívül fontos a szabad mozgás elvének fenntartásához, amely az európai integráció egyik fő vívmánya és a Covid19-világjárványt követően az Unió gazdasági fellendülésének kulcsfontosságú előfeltétele;

<sup>(6)</sup> HL C 76., 2020.3.9., 106. o.

<sup>(7)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0497.

<sup>(8)</sup> A Végrehajtó Bizottság 1996. június 26-i nyilatkozata a kiadatásról (SCH/Com-ex (96) decl. 6. rev. 2.) (HL L 239., 2000.9.22., 435. o.).

2020. június 19., péntek

1. emlékeztet arra, hogy a schengeni térség az uniós projekt központi elemét képező, kézzelfogható és nagyszerű eredmény, hiszen több mint 400 millió ember számára teszi lehetővé a korlátozás nélküli utazást, a polgárok és a vállalkozások számára egyaránt felbecsülhetetlen értékű és egyedülálló a történelemben és a világban;
2. aggodalmát fejezi ki a jelenlegi helyzet miatt, tekintve, hogy ilyen sok tagállam vezetett be belső határellenőrzést és különféle egyéb intézkedéseket, többek között a határok teljes vagy részleges lezárását, illetve az utazók egyes típusai előtti lezárását, beleértve a tagállamok területén tartózkodó uniós polgárokat és harmadik országbeli állampolgárokat, továbbá amiatt, hogy ezek az intézkedések igen súlyos hatást gyakorolnak az emberekre és a vállalkozásokra, többek között az idegenforgalomra és az idénymunkával jellemzett ágazatokra;
3. amellett, hogy teljes mértékben támogatja a Covid19 terjedésének korlátozására bevezetett, fizikai távolságtartáson alapuló közegészségügyi intézkedéseket, köztük a tagállamok által a területükön elrendelt kijárási korlátozásokat, rámutat, hogy a tagállamok a Schengeni határellenőrzési kódex szerinti hivatalos értesítésükben kevés indoklást nyújtottak arra vonatkozóan, hogy a határellenőrzés miért alkalmas eszköz a Covid19 terjedésének korlátozására; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a határellenőrzés a Schengeni határellenőrzési kódex meghatározása szerint „a határon [...] végzett [...] tevékenység, kizárólag a határ átlépésére irányuló szándék vagy az átlépés esetén, minden más októl függetlenül”; úgy véli, hogy a regionális szinten – beleértve a határregiókat is – alkalmazandó célzottabb korlátozások megfelelőbbek és kevésbé beavatkozó jellegűek lettek volna;
4. rámutat, hogy az Unió belső határaitra vonatkozó szabályokat a Schengeni határellenőrzési kódex határozza meg, és amikor a tagállamok a belső határok átlépésére hatással lévő bármilyen intézkedést fogadnak el, tiszteletben kell tartaniuk e kódex betűjét és szellemét is;
5. emlékeztet arra, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex szóhasználata egyértelmű: a belső határokon történő határellenőrzésnek kivételes jellegűnek kell lennie, azaz olyan végső eszköznek, amely objektív kritériumokon alapul, valószínűleg megfelelően kezeli a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszélyt, feltétlenül szükséges és arányos, szigorúan korlátozott hatályú és szigorúan korlátozott időtartamra szól; úgy véli, hogy a tagállamok értesítései közül sok nem kellően részletes ahhoz, hogy ellenőrizni lehessen, tiszteletben tartották-e ezeket az elveket;
6. rámutat, hogy a „végső eszköz” fogalma megköveteli annak ellenőrzését, hogy más intézkedések lehetnek-e ugyanannyira vagy még inkább alkalmasak a cél elérésére; felhívja a tagállamokat, hogy a belső határellenőrzés bevezetésével szembeni jobb alternatívaként ismerjék el a minimális egészségügyi vizsgálat előírásának lehetőségét; e tekintetben emlékeztet a bizottsági iránymutatásokban részletezett egészségügyi vonatkozású intézkedésekre<sup>(9)</sup>; továbbá emlékeztet az arányos rendőrségi ellenőrzésekről szóló bizottsági ajánlásra<sup>(10)</sup>, amely szerint „a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyhelyzet kialakulása esetén a tagállamok fontolóra veszik az (EU) 2016/399 rendelet III. címe II. fejezetének alkalmazását (a belső határellenőrzés bevezetése), mindenekelőtt azt értékelve, hogy a helyzet megfelelően orvosolható-e a rendőrségi ellenőrzések egész területre vonatkozó fokozásával, ideértve a határ menti területeket is”;
7. elismeri, hogy a schengeni térség területén korábban soha nem fordult elő ilyen súlyos világjárvány; emlékeztet arra, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex rendelkezései kifejezetten kimondják, hogy a közegészségügyi veszély indokot jelenthet a külső határon történő beléptetés megtagadására, továbbá emlékeztet arra, hogy a kódex nem említi – és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény sem említette – a közegészségügyet a belső határellenőrzés visszaállításának indokaként: a belső határellenőrzés visszaállításáról kizárólag a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető súlyos veszély kezelése érdekében rendelkeztek;
8. sajnálatosnak tartja, hogy egyes tagállamok rövid időn belül határellenőrzést és egyéb határkorlátozásokat vezettek be anélkül, hogy saját lakosságuk és más tagállamok számára elegendő tájékoztatást nyújtottak volna; ezenkívül sajnálatát fejezi ki a határellenőrzések egyes belső határokon megfigyelhető járulékos következményei miatt, beleértve a megfelelő higiéniai létesítmények és fizikai távolságtartás nélküli, túlzottan hosszú várakozási időt, amely így egészségügyi kockázatot jelent mind a határellenőrzésen áteső személyek, mind a határőrök számára, továbbá sajnálatosnak tartja, hogy még nagyobb nyomás nehezedik a már eleve túlterhelt határőrökre és rendőrökre, akik nem képzett egészségügyi szakemberek; aggodalmát fejezi ki továbbá a schengeni térségben a világjárvány kitörése óta sok külföldre ingázó munkavállaló által tapasztalt számos akadály miatt, beleértve az arra vonatkozó egyértelmű és elérhető tájékoztatás hiányát, hogy milyen korlátozások vonatkoznak rájuk határátlépés esetén;

<sup>(9)</sup> A Bizottság ajánlása (2020. március 16.) az egészség védelmét, valamint az áruk és alapvető szolgáltatások rendelkezésre állását biztosító határigazgatási intézkedésekre vonatkozó iránymutatásokról (C(2020)1753).

<sup>(10)</sup> A Bizottság ajánlása (2017. május 12.) a schengeni térségen belüli arányos rendőrségi ellenőrzésekről és rendőrségi együttműködésről (C(2017)3349).

**2020. június 19., péntek**

9. megjegyzi, hogy a szabad mozgásról szóló irányelv értelmében a tagállamok közegészségügyi okokból korlátozhatják az uniós polgárok és családtagjaik szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, állampolgárságra való tekintet nélkül; mindazonáltal kitarthat emellett, hogy az említett irányelvben meghatározott biztosítékokat valamennyi tagállamnak garantálnia kell, így különösen biztosítani kell a tagállamok saját állampolgárai és az ott tartózkodó uniós polgárok közötti megkülönböztetésmentességet;

10. úgy véli, hogy a teljeskörűen működő schengeni térséghez való gyors visszatérés rendkívül fontos, és függ mind a tagállamok politikai akarától, mind pedig a schengeni vívmányok szerinti intézkedések összehangolása iránti elkötelezettségüktől; felkéri a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet az intézkedések európai szintű összehangolásában a Covid19 által az európai polgárok egészségére jelentett kihívás kezelése céljából, fenntartva ugyanakkor a belső határellenőrzés nélküli schengeni térséget a szolidaritás és a kölcsönös bizalom elvének maradéktalan tiszteletben tartása mellett; úgy véli, hogy az európai szintű válaszlépésre való törekvés kölcsönös előnyöket fog eredményezni; rendkívül sajnálatosnak tart és elutasít minden, az egyes tagállamok által koordináció nélkül végrehajtott, az uniós kereteken kívül egyeztetett két- vagy többoldalú fellépést; elvárja, hogy minden megállapodás tartsa tiszteletben a megkülönböztetésmentesség elvét;

11. felszólítja a tagállamokat, hogy ahogyan sorra oldják fel a Covid19 megfékezésére irányuló intézkedéseket, úgy enyhítsék a mozgás szabadságára vonatkozó korlátozásokat is; úgy véli, hogy megfelelő uniós szintű koordináció mellett egy regionálisabb jellegű megközelítés arányosabbnak bizonyulhat a nemzeti határellenőrzéseknél, és lehetővé teheti a szabad mozgásra vonatkozó korlátozások feloldását a szomszédos régiók közegészségügyi helyzetének hasonló mértékű javulása esetén;

12. sürgősen felszólítja a tagállamokat, hogy a Parlamenttel, a Tanáccsal és a Bizottsággal együtt a lehető legrövidebb időn belül folytassanak egyeztetést egy schengeni helyreállítási tervről – beleértve a teljeskörűen működő, belső határellenőrzés nélküli schengeni térséghez való visszatérés módjait és eszközeit –, továbbá egy esetleges második hullám esetén alkalmazható vészhelyzeti tervekről annak elkerülése érdekében, hogy az ideiglenes belső határellenőrzés középtávon félig állandó jellegű öltön;

13. emlékeztet arra, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex szerint uniós szinten figyelemmel kell kísérni a belső határellenőrzés, valamint annak azonnali intézkedésként történő meghosszabbítása szükségességének értékelését; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy megfelelően ellenőrizze a schengeni vívmányok alkalmazását, és különösen értékelje a tagállamok által már meghozott intézkedéseket, valamint a tagállamoktól érkező értesítések időszerűségét és minőségét, szorosan kövesse nyomon a fejleményeket, továbbá szükség esetén emlékeztesse a tagállamokat jogi kötelezettségeikre és fogadjon el véleményeket; ösztönzi a Bizottságot, hogy előjogaival élve kérjen további információkat a tagállamoktól; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson bővebb tájékoztatást a Parlamentnek arról, miként gyakorolja a Szerződések szerinti előjogait;

14. sajnálatosnak tartja, hogy a Schengeni határellenőrzési kódex azon rendelkezése, amely szerint a tagállamoknak a határellenőrzés megszüntetését követő négy héten belül jelentést kell tenniük a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, elvesztette eredeti rendeltetési célját, így a Parlament nem kapott tájékoztatást; ezért felhívja a belső határellenőrzést bevezető tagállamokat, hogy kellő időben, legalább hathavonta tegyenek jelentést a Parlamentnek, pontos és részletes adatokat szolgáltatva a belső határellenőrzés visszaállításának indokairól; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság 2015 óta nem tette közzé a belső határellenőrzés nélküli térség működéséről szóló éves jelentést, amit a Schengeni határellenőrzési kódex szerint köteles megtenni;

15. emlékeztet arra, hogy a harmadik országokból a schengeni térségbe irányuló valamennyi, nem alapvető fontosságú utazásra vonatkozóan ideiglenes utazási korlátozásokat vezettek be; hangsúlyozza, hogy a külső határokon történő beléptetés megtagadására vonatkozó valamennyi döntésnek összhangban kell lennie a Schengeni határellenőrzési kódex rendelkezéseivel, beleértve különösen annak 4. cikke értelmében az alapvető jogok tiszteletben tartását;

16. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a schengeni vívmányok integrációjának befejezése érdekében, valamennyi uniós tagállammal együttműködve; megismétli a Tanácshoz intézett azon felhívását, hogy a lehető legrövidebb időn belül terjesszen elő határozattervezetet a schengeni vívmányok Bulgáriában és Romániában történő teljes körű végrehajtására vonatkozóan; készen áll arra, hogy a Tanácsnak a csatlakozási okmány 4. cikke szerinti felkérésére véleményt nyilvánítsa a schengeni vívmányok rendelkezéseinek Horvátországban történő teljes körű végrehajtásáról; úgy véli, hogy a szolidaritás és a felelősség mindenkire egyformán vonatkozik, és a schengeni térségnek csak szétrendezetttség nélkül lehet jövője;

17. úgy véli, hogy középtávon el kell gondolkodni arról, miként lehetne megerősíteni a tagállamok közötti bizalmat és elérni, hogy az Unió jogalkotási eszközei valódi európai kormányzást biztosítsanak a schengeni térségen belül, lehetővé téve, hogy hatékony, koordinált európai választ lehessen adni a Covid19-világjárványhoz hasonló kihívásokra, fenntartva ugyanakkor a szabad mozgáshoz való jogot és a belső határellenőrzés alóli mentesség elvét, amely az uniós polgárok által nagyra értékelt schengeni projekt központi elemét képezi; kéri, hogy a Bizottság e célból nyújtson be javaslatot a schengeni kormányzásnak az új kihívások fényében történő reformjára vonatkozóan;

---

**2020. június 19., péntek**

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

---

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0176

## A schengeni térségben tapasztalható helyzet a Covid19 kitörését követően

**Az Európai Parlament 2020. június 19-i állásfoglalása a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások európai védelméről a Covid19-válsággal összefüggésben (2020/2664(RSP))**

(2021/C 362/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4. és 9. cikkére, 26. cikke (2) bekezdésére, 45., 46., 48., 151., 153. és 168. cikkére,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, különösen annak 5., 6., 10., 12. és 16. elvére,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogainak közösségi chartájára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi chartájára,
- tekintettel a munkavállalók szabad mozgásával összefüggésben a munkavállalóknak biztosított jogok gyakorlását megkönnyítő intézkedésekről szóló, 2014. április 16-i 2014/54/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok idénymunkásként való munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2014. február 26-i 2014/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(3)</sup>,
- tekintettel a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló, 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(4)</sup>,
- tekintettel az Európai Munkaügyi Hivatal létrehozásáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1149 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(5)</sup>,
- tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(6)</sup>,
- tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(7)</sup>,
- tekintettel a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről szóló, 1989. november 30-i 89/654/EGK tanácsi irányelvre <sup>(8)</sup> (első egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében),

<sup>(1)</sup> HL L 128., 2014.4.30., 8. o.

<sup>(2)</sup> HL L 141., 2011.5.27., 1. o.

<sup>(3)</sup> HL L 94., 2014.3.28., 375. o.

<sup>(4)</sup> HL L 327., 2008.12.5., 9. o.

<sup>(5)</sup> HL L 186., 2019.7.11., 21. o.

<sup>(6)</sup> HL L 284., 2009.10.30., 1. o.

<sup>(7)</sup> HL L 166., 2004.4.30., 1. o.

<sup>(8)</sup> HL L 393., 1989.12.30., 1. o.



2020. június 19., péntek

- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(9)</sup>,
- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv módosításáról szóló, 2018. június 28-i (EU) 2018/957 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(10)</sup>,
- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(11)</sup>,
- tekintettel a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(12)</sup>,
- tekintettel az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(13)</sup>,
- tekintettel az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(14)</sup>,
- tekintettel a „Covid19 – Úton a szabad mozgás visszaállításának és a belső határellenőrzések megszüntetésének szakaszos és összehangolt megközelítése felé” című, 2020. május 13-i bizottsági közleményre (C(2020)3250),
- tekintettel az európai mezőgazdasági szociális partnerek – az uniós mezőgazdasági szakmai szövetségek munkáltatói csoportja (GEOPA-COPA) és az Élelmiszeripari, Mezőgazdasági és Turisztikai Szakszervezetek Európai Szövetsége (EFFAT) – 2020. május 15-i együttes nyilatkozatára az európai országokból származó idénymunkások munkába állásáról az EU-ban,
- tekintettel az európai szálloda- és vendéglátóipar szociális partnerei – az EFFAT és a szállodák, éttermek és kávézók ernyőszervezete (HOTREC) – 2020. március 11-i és 2020. április 27-i együttes nyilatkozatára,
- tekintettel az élelmiszeripar szociális partnere, az EFFAT és a FoodDrinkEurope 2020. április 9-i iránymutatásaira a Covid19-világjárvány idején az élelmiszeriparban dolgozó munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről,
- tekintettel az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(15)</sup>,
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre <sup>(16)</sup>;
- tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó 2018. évi globális megállapodásra, különösen annak 5. és 22. célkitűzésére,
- tekintettel a Covid19-járvány megfékezésére irányuló intézkedések fokozatos megszüntetését célzó közös európai ütemtervre,
- tekintettel az Európai Tanács tagjainak 2020. március 26-i együttes nyilatkozatára,

<sup>(9)</sup> HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

<sup>(10)</sup> HL L 173., 2018.7.9., 16. o.

<sup>(11)</sup> HL L 159., 2014.5.28., 11. o.

<sup>(12)</sup> HL L 262., 2000.10.17., 21. o.

<sup>(13)</sup> HL L 305., 2019.11.26., 17. o.

<sup>(14)</sup> HL L 168., 2009.6.30., 24. o.

<sup>(15)</sup> HL L 186., 2019.7.11., 105. o.

<sup>(16)</sup> HL L 343., 2011.12.23., 1. o.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel a 2020. március 13-i „A Covid19-járvány nyomán hozott koordinált gazdasági válaszingykedések” című bizottsági közleményre (COM(2020)0112),
- tekintettel a „COVID-19: A munkavállalók szabad mozgáshoz való jogának gyakorlására vonatkozó iránymutatások” című, 2020. március 30-i bizottsági közleményre,
- tekintettel a „COVID-19: Iránymutatás az EU-ba irányuló, nem alapvető fontosságú utazások ideiglenes korlátozásának végrehajtásáról, az uniós polgárok hazaszállítására vonatkozó átutazási megállapodások megkönnyítéséről, és a vízümpolitikára gyakorolt hatásokról” című, 2020. március 30-i bizottsági közleményre (C(2020)2050),
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására <sup>(17)</sup>,
- tekintettel a munkakörülményekről és a bizonytalan foglalkoztatásról szóló, 2017. július 4-i állásfoglalására <sup>(18)</sup>,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra, különösen a 3. és 8. számú célra,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) munkára vonatkozó alapvető normáira és a munkakörülményekről szóló ILO-egyezményekre és -ajánlásokra,
- tekintettel az ILO 184. számú egyezményére (Munkavédelem a mezőgazdaságban),
- tekintettel „A közlekedésről és az idegenforgalomról 2020-ban és azt követően” című, 2020. május 13-i bizottsági közleményre (COM(2020)0550),
- tekintettel az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség (EU-OSHA) „COVID19: Visszatérés a munkahelyre – A munkahelyek átalakítása és a munkavállalók védelme” című, 2020. április 24-i iránymutatásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

- A. mivel a munkavállalók szabad mozgása a munkavállalókat megillető jog és az Európai Unió egyik alapelve, és elengedhetetlen a belső piac megfelelő működéséhez; mivel a munkavállalói mobilitásnak nemcsak szabadnak, hanem méltányosnak is kell lennie; mivel az egyenlő bánásmód elvét az EUMSZ 45. cikkének (2) bekezdése rögzíti, amely megtilt minden megkülönböztetést a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében; mivel ez az elv egyaránt vonatkozik a határt átlépő munkavállalókra és idénymunkásokra, akiknek az uniós jogszabályokkal összhangban a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalókkal egyenlő bánásmódot kell biztosítani az egyenlő jogok, az egyenlő munkafeltételek és az egyenlő védelem tekintetében egyaránt;
- B. mivel a határt átlépő munkavállalók fogalma azokat a személyeket foglalja magában, akik a szabad mozgáshoz való jogukkal élve az egyik uniós tagállamban dolgoznak, míg fenntartják lakóhelyüket egy másikban, valamint a határ menti ingázókat és a kiküldött munkavállalókat; mivel a határ menti ingázó olyan munkavállaló, akit egy uniós tagállam határárterében foglalkoztatnak, de aki naponta vagy hetente legalább egyszer visszatér egy szomszédos ország határárterébe, ahol lakóhellyel rendelkezik, és amelynek állampolgára; mivel a kiküldött munkavállaló olyan munkavállaló, akit munkáltatója szolgáltatás teljesítése céljából ideiglenesen egy másik uniós tagállamba küld szolgáltatási szerződés, csoporton belüli kiküldetés vagy munkaerő-kölcsönző ügynökségen keresztül rendelkezésre bocsátás keretében; mivel az idénymunkások olyan uniós és harmadik országbeli állampolgárok, akik azzal a céllal utaznak a tagállamok egyikébe, hogy ideiglenesen ott éljenek, és az év adott szakához kötődő tevékenységet végezzenek;
- C. mivel több mint 17 millió uniós polgár él és dolgozik külföldön, az állampolgárságától eltérő uniós országban (a teljes munkaerő 3,9%-a 2018-ban); mivel az Unióban 1,5 millió határt átlépő munkavállaló van; mivel több mint 2,3 millió kiküldetési műveletre kerül sor egy másik tagállamban teljesítendő szolgáltatások céljából;
- D. mivel a Covid19-világjárvány komoly veszélyt jelent a közegészségre, és hatással van az EU-ban élő valamennyi személy egészségére és életére, valamint a tagállamok egészségügyi és ellátórendszereire; mivel a válság érintette továbbá az európai társadalmat és az európai gazdaságot is, különösen a frontvonalban lévő munkavállalókat és ágazatokat; mivel jogállásától függetlenül minden munkavállaló érintett; mivel a világjárvány kitörése rávilágított a méltányos és biztonságos mobilitás közötti összefüggésre;

<sup>(17)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0054.

<sup>(18)</sup> HL C 334., 2018.9.19., 88. o.

2020. június 19., péntek

- E. mivel sok határt átlépő munkavállaló és idénymunkás nélkülözhetetlen szerepet tölt be a kulcsfontosságú gazdasági ágazatokban, például a mezőgazdaságban és az élelmiszer-termelésben, a szállításban, a logisztikában, az építőiparban, a szociális szolgáltatásokban, beleértve a gondozást, a szociális munkát és az idegenforgalmat is, de az élelmiszer-feldolgozás és -csomagolás, a halászat, az erdészet, az egészségügy és a kutatás, az informatikai és gyógyszeripar, a kritikus infrastrukturális ágazatok és más ágazatok területén is, és létfontosságúak a gazdasági fellendülésre irányuló erőfeszítések szempontjából is; mivel ezekben az ágazatokban egyes munkaerő-kölcsönzők és munkáltatók üzleti modelljei a munkaerőköltségek leszorításán és a bizonytalan munkafeltételeken alapulhatnak; mivel a munkaügyi felügyelőségek ismételten beszámolnak a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások munkajogainak megsértéséről ezekben az ágazatokban;
- F. mivel a határt átlépő munkavállalókat és az idénymunkásokat a válság és a vírus terjedésének megfékezésére és megelőzésére irányuló tagállami intézkedések – különösen a határlezárások, az ideiglenes korlátozások és a belső határellenőrzések – egyaránt súlyosan érintették; mivel a Covid19-világjárvány a határok lezárásához és számos gazdasági tevékenység megszűnéséhez vagy felfüggesztéséhez vezetett, ami megnövekedett munkanélküliséget és súlyos helyváltoztatási problémákat eredményezett azon határt átlépő munkavállalók és idénymunkások esetében, akik jövedelem, védelem vagy közlekedés, időnként pedig szállás, egészségügyi ellátás vagy élelmiszer nélkül tartózkodtak a korábbi foglalkoztatás helye szerinti tagállamokban; mivel a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások közül a fiatalok és a nők különösen kiszolgáltatottak lehetnek;
- G. mivel a határt átlépő munkavállalók és az idénymunkások közül sokakat rövid távú munkaszerződéssel foglalkoztatják, ami alig vagy egyáltalán nem biztosít számukra állásbiztonságot, elégtelen vagy nem létező társadalombiztosítási fedezetet nyújt, és gyakran a szociális ellátásokra való jogosultsági küszöböt sem biztosítja; mivel számos határt átlépő munkavállaló és idénymunkás gyakran szegény és kiszolgáltatott régiókból, kisebbségi és társadalmi csoportokból származik, gyakran ki van téve a munkahelyi szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának, és előfordulhat, hogy a toborzók, ügynökségek vagy munkáltatók megsértik jogaikat, amit a világjárvány tovább súlyosbít; mivel a rövid távra kirendelt munkavállalók gyakran csoportos szálláson élnek, ami megnehezíti a közösségi kontaktusok korlátozását, és növeli a fertőzés kockázatát; mivel a Covid19-fertőzések nagy számban fordultak elő az élelmiszer-termeléshez hasonló ágazatokban, és valószínűleg folytatódni fognak azokban az ágazatokban és munkahelyeken, ahol a közösségi kontaktusok korlátozása nehezen tartható be megfelelő intézkedések bevezetése nélkül;
- H. mivel a Covid19-válság miatt számos határt átlépő munkavállaló és idénymunkás különösen kiszolgáltatott helyzetben van a munkakörülmények, valamint a munkahelyi egészségvédelem és biztonság tekintetében; mivel válság idején nyugtalanító beszámolók kerültek napvilágra a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások munka- és életkörülményekkel kapcsolatos jogainak megsértéséről, különösen a munkaidővel, a minimálbérrel, a tisztességtelen elbocsátásokkal, a munkahelyi egészségügyi és biztonsági előírásokkal – például az írásbeli utasítások és a munkahelyi figyelmeztetések hiányával, a biztonságos közlekedés és az egészségügyi követelményeknek és a közösségi kontaktusok korlátozása követelményeinek eleget tevő, megfelelő szállás hiányával –, a nagy nyomást jelentő de kiigazítatlan munkarenddel, kiküldetési megállapodásokkal és kiszervezési gyakorlatokkal, a karanténkorlátozások és a hazatérési támogatás be nem tartásával, valamint a személyi védőfelszerelések nem megfelelő biztosításával kapcsolatban; mivel ezek a beszámolók, valamint a válság általában a felszínre hozták és kirívóbbá tették a szociális dömpinget és számos határt átlépő dolgozó és idénymunkás helyzetének jelenlegi bizonytalanságát, illetve a védelmükre hozott hatályos jogszabályok végrehajtásában és érvényesítésében mutatkozó hiányosságokat; mivel a gyakorlatban számos határt átlépő munkavállaló és idénymunkás jövedelme mellett lakhatása tekintetében is függő helyzetben van munkaadójával vagy munkaerő-kölcsönzőjével szemben; mivel elbocsátását követően számos határt átlépő munkavállaló és idénymunkás került az utcára; mivel kiszolgáltatott körülményeik miatt e munkavállalók számára az információhiány és a jövedelem, a szállás vagy a tartózkodási státusz elvesztésétől való félelem okán is nehézséget jelenthet a visszaélések bejelentése vagy betegség esetén a munkából való távolmaradás;
- I. mivel a válság súlyosan érintette a határt átlépő vállalkozókat és önálló vállalkozókat is; mivel a Covid19-világjárvány során a munkavállalók, az önálló vállalkozók és a vállalkozók pénzügyi kártalanítása érdekében a tagállamok által hozott intézkedések és intézkedések főként a nemzeti munkaerőpiacon alapulnak, és gyakran hiányoznak a határt átlépő munkavállalókra és a határt átlépő önálló vállalkozókra vonatkozó megfelelő rendelkezések;
- J. mivel számos munkavállaló fertőződött meg a Covid19 vírussal, és több tagállamban is előfordultak halálesetek; mivel egyes ilyen munkavállalók megfelelő ellátáshoz, orvosi ellátáshoz és létesítményekhez, valamint egészség- és társadalombiztosításhoz való hozzáférése problémás volt, illetve egyes esetekben még a válság előtt sem létezett; mivel e munkavállalók körében az előléptetéshez és a betegszabadsághoz való hozzáférés is problémát jelent;
- K. mivel az Európai Munkaügyi Hatóságot (ELA) 2019 júliusában azzal a céllal hozták létre, hogy támogatást nyújtson a tagállamoknak és a Bizottságnak a munkaerő-mobilitással és a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával kapcsolatos uniós jogszabályok hatékony alkalmazásában és végrehajtásában; mivel az ELA várhatóan 2024-re éri el teljes működési kapacitását;

**2020. június 19., péntek**

- L. mivel a civil társadalmi szervezetek és a szociális partnerek fontos szerepet játszottak abban, hogy a válság idején segítséget nyújtsanak a munkavállalóknak hazájukban és a foglalkoztatás helye szerinti tagállamban egyaránt;
- M. mivel a Covid19-világjárvány gazdasági hatásai által sújtott, határt átlépő munkavállalók és idenymunkások túlnyomó többsége még nem tudott megfelelő szociális védelemhez és biztonsági jogosultságokhoz jutni amiatt, hogy a Covid19-járvány súlyosbította a tagállamok szociális biztonsági intézményei közötti koordináció akadályait; mivel a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások olyan helyzetbe kerültek, hogy nem feltétlenül jogosultak olyan átmeneti támogatási intézkedésekre, mint a csökkentett munkaidő, a kiigazított munkanélküli-járadék és az otthonról történő munkavégzést megkönnyítő intézkedések;
- N. mivel a válság során néhány tagállam fellépett a határt átlépő munkavállalókat és a migráns idenymunkásokat a Covid19-válsággal összefüggésben sújtó sebezhetőségek kezelése érdekében, és felhívta a figyelmet e munkavállalók társadalmainkban betöltött szerepére;
- O. mivel a határ menti ingázókat és az EU határ menti régióit is súlyosan érintette a válság a foglalkoztatás, a munkahelyhez való hozzáférés és a távmunka, valamint az alkalmazandó társadalombiztosítási és adórendszerekkel kapcsolatos jogbizonytalanság tekintetében;
- P. mivel az európai mezőgazdasági ágazat gyakran átlag alatti jövedelmet biztosít, ami hosszú munkaidővel, balesetek és betegségek előfordulásával, valamint az oktatási és képzési programokban való alacsony részvétellel párosul, különösen a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások esetében; mivel egyes tagállamokban a mezőgazdasági ágazatban tapasztalható rossz munkakörülmények jelentik a munkaerőhiány egyik fő okát;
- Q. mivel nem áll rendelkezésre uniós szintű szisztematikus adatgyűjtési vagy digitális nyomon követési rendszer, amely megfelelő adatokat szolgáltatna az érintett, határt átlépő munkavállalók és idenymunkások teljes számáról, vagy lehetővé tenné a munkavállalók számára, hogy könnyen és gyorsan megállapítsák társadalombiztosítási jogviszonyukat és a válság kezdete előtt megszerzett különböző jogosultságokat igényeljenek; mivel igen gyakori, hogy a települések sem rendelkeznek információval azokról a határt átlépő munkavállalókról és idenymunkásokról, akik ott élnek és dolgoznak;
- R. mivel fennáll annak a kockázata, hogy a válság tovább súlyosbíthatja a határt átlépő munkavállalók és idenymunkások egyes munkaerő-közvetítő ügynökségek és helyi munkáltatók általi kezelése tekintetében fennálló problémákat;

**A jogok védelme, a biztonság garantálása és a hatályos jogszabályok érvényesítése**

1. üdvözli a Bizottság folyamatos iránymutatását, amely a Covid19-járványra adott közös uniós válasz folyamatban lévő koordinációjának részét képezi, különös tekintettel az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség elvének végrehajtására, valamint a munkavállalók szabad és tisztességes mozgásának gyakorlására; hangsúlyozza, hogy a határellenőrzéseknek, az egészségügyi vizsgálatoknak és a mozgásra vonatkozó korlátozásoknak arányosnak és kivételesnek kell maradniuk, és vissza kell állítani a mozgás valamennyi szabadságát, amint az a különböző országok Covid19-járvánnyal kapcsolatos helyzete alapján biztonságosnak tekinthető; emlékeztet arra, hogy az egyenlő bánásmód elve nem korlátozódik az alapvető ágazatokban munkát vállaló és e foglalkozásokat űző határt átlépő munkavállalókra és az idenymunkásokra hanem kiterjed minden olyan munkavállalóra, akinek át kell lépnie a belső határokat, mivel a szóban forgó ágazatok a munkavégzés helye szerinti tagállamban a helyi munkavállalók számára is nyitva állnak; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy a lehető leghamarabb szüntessék meg a határt átlépő munkavállalókra és idenymunkásokra vonatkozó valamennyi utazási korlátozást, valamint diszkriminatív elkülönítési és karanténintézkedést, hogy elkerüljék a munkaerőhiányt a kulcsfontosságú ágazatokban, és a munkavállalók javát is szolgálják, biztosítva egyúttal egészségüket és biztonságukat;
2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a határt átlépő munkavállalók és idenymunkások, valamint a határt átlépő vállalkozók és önálló vállalkozók megfelelő védelemben részesüljenek a Covid19-járvánnyal és annak hatásaival szemben, beleértve a vizsgálatokhoz való könnyű hozzáférést is, valamint hogy az általuk értett nyelven tájékoztatást kapjanak a kockázatokról és a meghozandó biztonsági óvintézkedésekről; hangsúlyozza a határt átlépő munkavállalók és idenymunkások köréből a fiatalok és a nők különösen kiszolgáltatott helyzetét; felszólít továbbá olyan intézkedések meghozatalára, amelyek biztosítják egészségük és biztonságuk védelmét utazásuk során, valamint hogy olyan megfelelő lakhatási körülményeik legyenek, amelyek lehetővé teszik számukra a közösségi kontaktusok korlátozását a tartózkodási helyüktől eltérő, a munkahelyük szerinti lakóhelyeken, valamint azt, hogy szükség esetén rendelkezésre álljanak olyan hazatelepítési megoldások, amelyek nem a munkavállaló költségére történnek; hangsúlyozza, hogy a szociális jogokhoz, köztük e jogok kiviteléhez való hozzáférésre vonatkozó meglévő jogszabályokat tiszteletben kell tartani; hangsúlyozza, hogy a határt átlépő munkavállalókat és az idenymunkásokat nem szabad cserbenhagyni azért, mert uniós polgárként gyakorolták a szabad mozgáshoz való jogukat;

2020. június 19., péntek

3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az e területen aktívan tevékenykedő szociális partnerek és civil társadalmi szervezetek munkáját annak biztosítása érdekében, hogy a válság következtében vagy más okból a területükön rekedt munkavállalók megfelelő és sürgős hozzáféréssel rendelkezzenek a közszolgáltatásokhoz, a szakszervezeti támogatáshoz, a tisztességes lakhatáshoz, a védőfelszerelésekhez, az étkezésekhez és az egészségügyi ellátáshoz; üdvözli a szociális partnerek elkötelezettségét a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások mobilitásával és jogaival kapcsolatos ágazatspecifikus kérdések kezelése iránt;
4. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Covid19-cel összefüggésben a 2014/36/EU irányelvben foglaltaknak megfelelően biztosítsák a harmadik országbeli idénymunkások és az uniós állampolgárok közötti egyenlő bánásmódot, emlékeztetve arra, hogy e munkavállalók az uniós polgárokkal azonos munkaugyi és szociális jogokkal rendelkeznek;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között nemzeti és határokon átnyúló összehangolt és közös munkaugyi ellenőrzések révén sürgősen biztosítsák a határt átlépő munkavállalók és az idénymunkások jogaira vonatkozó uniós jogszabályok megfelelő végrehajtását és érvényesítését, különösen az azonos helyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő díjazáshoz való jog tekintetében; kitart emellett, hogy egyértelmű lépéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók az indulás előtt világosan értsék szerződéseiket, jogaikat és kötelezettségeiket, azokról egyértelmű tájékoztatást kapjanak, és azokhoz akadálytalanul hozzáférjenek, valamint hogy ezek a szerződések a foglalkoztatásuk területén működő munkavállalói védelemmel foglalkozó szervezetek rendelkezésére álljanak; felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a munkaugyi felügyelőségek kapacitását, és részesítsék előnyben azokat az ágazatokat, ahol a munkavállalók veszélyben vannak;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy a Covid19-járvány idején kövesse nyomon a munkavállalók szabad mozgásáról szóló iránymutatásainak végrehajtását, és különösen hogy a Covid19-cel összefüggésben adjon ki új konkrét iránymutatásokat a határt átlépő munkavállalók és idénymunkások, valamint a határ menti vállalkozók és önálló vállalkozók, a munkáltatók és a tagállamok számára, különös tekintettel a szabad és tisztességes mozgásra, a tisztességes lakhatásra, az alkalmazandó munka- és foglalkoztatási feltételekre, valamint az egészségügyi és biztonsági követelményekre, beleértve annak szükségességét, hogy az utazás, a lakhatás és a munkahely tekintetében biztosítsák a közösségi kontaktusok korlátozását, valamint a szociális biztonsággal kapcsolatos védelmet és koordinációt, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, valamint tájékoztatás nyújtását, például a munkahelyen a munkavállalók számára az általuk értett nyelven írásbeli utasításokat és figyelmeztetéseket, továbbá az ezekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét; hangsúlyozza, hogy a szociális partnereket teljes mértékben be kell vonni ezen iránymutatások kidolgozásába;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak minőségi lakhatást a határt átlépő munkavállalók és az idénymunkások számára, amelyet függetleníteni kell a javadalmazásuktól, és biztosítsák a munkaugyi felügyelőségek által érvényesített tisztességes körülményeket, a bérlők magánélethez való jogát és írásbeli bérelti szerződéseket, valamint hogy e tekintetben állapítsanak meg normákat;
8. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Európai Munkaugyi Hatóság mielőbb teljes mértékben működőképesé váljon, és azon dolgozzon, hogy megfelelő tájékoztatást nyújtson az egyének jogairól és kötelezettségeiről a határokon átnyúló munkaerő-mobilitással járó helyzetekben, többek között egy egységes, uniós honlapon keresztül, amely portálként szolgálna az uniós és nemzeti szintű információforrásokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez; megállapítja, hogy nincs harmonizált eljárás a visszaélések és problémák jelzésére; ezért felhívja az Európai Munkaugyi Hatóságot, hogy az illetékes tagállami hatóságokkal együttműködve hozzon létre egy olyan európai eszközt, amely lehetővé teszi a határt átlépő munkavállalók számára, hogy névtelenül jelentsék a visszaéléseket, valamint hajtsa végre az (EU) 2019/1149 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését azzal a céllal, hogy közös vagy összehangolt ellenőrzéseket végezzen a tudomására hozott esetleges visszaélésekre vonatkozóan;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon hosszú távú megoldásokat a visszaélésszerű alvállalkozói gyakorlatok kezelésére, valamint az alvállalkozói és ellátási láncban alkalmazott idénymunkások és határt átlépő munkavállalók védelmére;

### **A méltányos mobilitás előmozdítása és a belső piac megerősítése**

10. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy készüljenek fel a Covid19 esetleges jövőbeli hullámaira, és ismételten felszólít a nemzeti határokkal kapcsolatos intézkedések összehangolására és az utazó munkavállalókra vonatkozó biztonsági intézkedések kidolgozására, beleértve a biztonságos szállást is; megjegyzi, hogy biztonsági intézkedésekkel, valamint jól megalapozott és ismertetett utazási feltételekkel kiegészített „zöld folyosók” azonosítása és fenntartása révén állandó mobilitási lehetőségeket kell bevezetni; e tekintetben kiemeli a regionális és helyi hatóságok és a meglévő, határokon átnyúló intézmények kulcsszerepét, többek között a lakóhelyük szerinti településeken nyilvántartásba vett, határt átlépő munkavállalók és idénymunkások adatainak vezetésében és rendszeres frissítésében; hangsúlyozza, hogy a válságra és a gazdasági fellendüléshez vezető útra tekintettel hozott bármely intézkedést valamennyi munkavállaló egészsége és biztonsága, valamint az összes alkalmazandó munkafeltétel tiszteletben tartása és hatékony érvényesítése elvének kell vezérelnie, elismerve, hogy a Covid19-járvány és következményei miatt a határt átlépő munkavállalók és az utazó munkavállalók különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak;

**2020. június 19., péntek**

11. emlékeztet az olyan harmadik országokkal való jó együttműködés fontosságára és szükségességére, ahol nagy a határt átlépő munkavállalók száma, például az Európai Gazdasági Térségben (EGT), Svájcban és az Egyesült Királyságban;

12. hangsúlyozza, hogy a tagállamok között jó együttműködésre van szükség a határt átlépő munkavállalókra és az idenymunkásokra vonatkozó adatok gyűjtése terén a nemzeti gyakorlatok hiányosságainak áthidalása, a rendelkezésre álló információkhoz való jobb hozzáférés, valamint a kiszámítható és hozzáférhető belső munkaerőpiac megteremtése érdekében; felszólítja az Európai Munkaügyi Hatóságot, hogy vállaljon aktív szerepet az adatok gyűjtésében és koordinálásában a munkaerő-mobilitás elemzésének és a kockázatértékeléseknek az alapító rendeletben meghatározott feladataival összhangban történő elvégzése céljából;

13. úgy véli, hogy a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások védelme érdekében a munkáltatóknak is szükségük van egyértelmű szabályokra és jogi egyértelműségekre; felkéri a tagállamokat, hogy az illetékes nemzeti intézményeik honlapján gyűjtsenek és tartsanak naprakész információkat valamennyi ilyen szabályról, beleértve a Covid19-re és az utazási korlátozásokra vonatkozó szabályokat is; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan portál vagy mobilalkalmazás létrehozásának lehetőségét, amely képes lenne összesíteni a tagállamoktól származó adatokat annak érdekében, hogy pontos és valós idejű tájékoztatást nyújtson az uniós polgárok számára az utazási korlátozásokról, kiegészítve azokat az utazási lehetőségekkel és a rendelkezésre álló útvonalakkal abban az esetben, ha a sürgősségi intézkedéseket részben vagy teljesen újból bevezetik;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a válság által érintett, határt átlépő munkavállalók, különösen a határ menti ingázók és önálló vállalkozók, beleértve a lakóhelyük szerinti országból távmunkát végzőket is, hozzáférjenek az alkalmazandó szociális biztonsági, munkaügyi jogokhoz és adórendszerekhez, ugyanolyan feltételek mellett részesülhessenek a rövid távú foglalkoztatási rendszerekben, mint a többi munkavállaló, és amennyiben a vilájárvány következtében a tartózkodási helyük szerinti tagállamban kell tartózkodniuk, az ne legyen kedvezőtlen hatással adó- vagy szociális biztonsági jogaikra; kéri, hogy a távmunkában külföldön töltött időt úgy minősítsék, mintha az a munkavégzés helye szerinti országban történt volna;

**Reziliencia, digitális átállás és az átláthatóság biztosítása**

15. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen készítsen tanulmányt a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások foglalkoztatási, valamint egészségügyi és biztonsági körülményeinek általános helyzetéről, beleértve a munkaerő-kölcsönző ügynökségek, a munkaerő-toborzó ügynökségek, más közvetítők és alvállalkozók szerepét is, annak érdekében, hogy azonosítsa a védelem terén fennálló hiányosságokat, valamint a meglévő jogi keret – például a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó jogi keret, az idenymunkásokról szóló 2014/36/EU irányelv és a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008/104/EK irányelv – esetleges felülvizsgálatának szükségességét, valamint annak alkalmazhatóságát vilájárvány esetén; hangsúlyozza, hogy a levont tanulságok nemcsak a Covid19-válság tekintetében érvényesek, hanem meg kell erősíteniük a tényeken alapuló politikai döntéshozatalt is annak érdekében, hogy válságok és normális körülmények idején is kezeljék az uniós és nemzeti jogszabályok hiányosságait;

16. hangsúlyozza, hogy a tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy szociális biztonsági rendszereik stabilak, megbízhatóak és válságbiztosak legyenek, és hogy az EU az Európán belüli mozgásra vonatkozóan állapít meg; közös szabályokat a szociális biztonsági jogok védelmére; felszólítja a Tanács jelenlegi és jövőbeli elnökségeit és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Parlamenttel annak érdekében, hogy gyors és kiegyensúlyozott megállapodás szülessen a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK és 987/2009/EK rendelet javasolt felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy korszerű és a célnak megfelelő szabályok jöjjenek létre, amelyek előmozdítják a tisztességes mobilitást és szociális védelmet valamennyi uniós polgár számára, ugyanakkor hatékonyan küzdenek a társadalombiztosítási visszaélés és az utazó munkavállalók szociális jogaival való visszaélés ellen; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen hajtsák végre a szociális biztonságra vonatkozó információk elektronikus adatszéréje (EESSI) rendszerének valamennyi elemét annak érdekében, hogy biztosítsák a szociális biztonsági intézmények közötti hatékonyabb együttműködést és az egyedi esetek gyorsabb, digitalizált feldolgozását a határokon átnyúló helyzetekben lévő személyek érdekében;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy a Covid19 fényében frissítse weboldalait, és ennek megfelelően népszerűsítse azokat, tájékoztatást nyújtva a munkavállalók jogairól, a határt átlépő munkavállalókra és az idenymunkásokra vonatkozó nemzeti jogszabályokról, valamint részletes tájékoztatást nyújtva a nemzeti és regionális munkavédelmi hatóságokról, továbbá a tagállamokkal együttműködve hozzon létre hozzáférhető tájékoztató kampányokat a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások számára a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek bevonásával az információk további terjesztése érdekében;

2020. június 19., péntek

18. ismételten hangsúlyozza a visszaélést bejelentő személyek megfelelő védelmének fontosságát a tagállamokban, többek között a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások esetében; ösztönzi a tagállamokat, hogy lépjenek túl a 2019/1937/EK irányelvben jogállásától függetlenül minden munkavállalóra vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményeken, és vizsgálják meg a visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó nemzeti jogszabályok alkalmazásának módjait a visszaéléseket bejelentő, határt átlépő munkavállalók vagy idenymunkások esetében; hangsúlyozza olyan rendelkezésre álló opciók átlátható beépítésének szükségességét, amelyek a megtorlástól való félelem kiküszöbölésével lehetővé teszik a visszaélések jelentését és a munkaszerződésekkal kapcsolatos segítségnyújtást; hangsúlyozza, hogy e munkavállalók számára biztosítani kell a szakszervezetekhez és a civil társadalmi szervezetekhez való hozzáférést, többek között a fogadó országban is;

19. úgy véli, hogy a tagállamok közötti azonosítást és adatcserét szolgáló digitális és dinamikus rendszer létrehozása elősegítheti a határt átlépő munkavállalók és idenymunkások jogaival kapcsolatos visszaélések és problémák, valamint a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelmet, és segíthet meghatározni az illetékes szociális biztonsági rendszer által biztosított fedezetet; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen részletes hatásvizsgálatot a digitális európai társadalombiztosítási azonosító jel bevezetéséről egy javaslat benyújtása céljából; hangsúlyozza, hogy a személyes adatokat csak a szociális biztonságért felelős illetékes hatóságok és kizárólag a tervezett konkrét célra használhatják fel az általános adatvédelmi rendelettel<sup>(19)</sup> összhangban;

20. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelően, időben és ambiciózus módon ültessék át a munkavállalók kiküldetéséről szóló felülvizsgált irányelvet, biztosítva a kiküldött munkavállalók számára a teljes mértékben egyenlő bánásmódot és védelmet, különösen a munkáltatónak az irányelv 3. cikkének (7) bekezdésében foglalt azon kötelezettségének tiszteletben tartása érdekében, hogy költségtérítés címén a kiküldetés miatt ténylegesen felmerült költségeket – például utazási, ellátási és szállásköltségek – térítse meg a kiküldött munkavállalóknak, a munkaviszonyra alkalmazandó nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban;

21. megállapítja, hogy a Bizottságnak a tagállamokkal együtt foglalkoznia kell az EU-ban a határt átlépő munkavállalókra és idenymunkásokra irányuló ideiglenes munkaerő-kölcsönző és munkaerő-toborzó ügynökségek létrehozására vonatkozó egyértelmű rendelkezések hiányával; emlékeztet azokra a meglévő bevált gyakorlatokra, amelyek esetében az ilyen vállalatok bizonyos közigazgatási szervek által kiadott egyértelmű átláthatósági engedélyek hatálya alá tartoznak;

22. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia és a közös agrárpolitika közelgő felülvizsgálata az európai mezőgazdasági dolgozók, többek között az idenymunkások, a migráns munkavállalók és más utazó munkavállalók javát szolgálja;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek az idenymunkásokról és a határt átlépő munkavállalókról alkotott negatív kép ellen, ahol ilyen kép kialakult; megjegyzi, hogy a lakóhely szerinti tagállamok felelőssége, hogy megfelelő hozzáférést biztosítsanak a munkaügyi és társadalombiztosítási információkhoz a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások számára; kiemeli a határt átlépő munkavállalók és az idenymunkások munkával kapcsolatos balesetek esetén történő támogatásának és a hazatelepüléshez nyújtott segítségnek a fontosságát;

o

o o

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

<sup>(19)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2020. június 18., csütörtök

## AJÁNLÁSOK

## EURÓPAI PARLAMENT

P9\_TA(2020)0152

**Ajánlások a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával való új partnerségről folytatandó tárgyalásokhoz****Az Európai Parlament 2020. június 18-i ajánlása a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával való új partnerségről folytatandó tárgyalásokról (2020/2023(INI))**

(2021/C 362/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen annak 218. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával egy új partnerségi megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló, 2020. február 25-i (EU, Euratom) 2020/266 tanácsi határozatra <sup>(1)</sup> és az ahhoz csatolt függelékben foglalt, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával való új partnerségről folytatandó tárgyalásra vonatkozó, nyilvánosságra hozott irányelvekre,
- tekintettel az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból való kilépésre vonatkozó szándékáról szóló értesítést követő tárgyalásokról szóló, 2017. április 5-i állásfoglalására <sup>(2)</sup>, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról szóló, 2017. október 3-i állásfoglalására <sup>(3)</sup>, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások jelenlegi állásáról szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>, az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretéről szóló, 2018. március 14-i állásfoglalására <sup>(5)</sup>, az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének aktuális állásáról szóló, 2019. szeptember 18-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>, a kilépésről rendelkező megállapodásban foglalt, a polgárok jogaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról és nyomon követéséről szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására <sup>(7)</sup>, valamint a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával folytatandó új partnerségre irányuló tárgyalásokra javasolt megbízatásról szóló, 2020. február 12-i állásfoglalására <sup>(8)</sup>,
- tekintettel az Egyesült Királysággal való új partnerségről szóló megállapodás 2020. március 18-i szövegtervezetéről <sup>(9)</sup>;
- tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről szóló, 2020. január 29-i jogalkotási állásfoglalására <sup>(10)</sup>,
- tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásra <sup>(11)</sup> (a továbbiakban: a kilépésről rendelkező megállapodás), valamint a megállapodást kísérő, az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretének meghatározásáról szóló politikai nyilatkozatra <sup>(12)</sup> (a továbbiakban: a politikai nyilatkozat),

<sup>(1)</sup> HL L 58., 2020.2.27., 53. o.<sup>(2)</sup> HL C 298., 2018.8.23., 24. o.<sup>(3)</sup> HL C 346., 2018.9.27., 2. o.<sup>(4)</sup> HL C 369., 2018.10.11., 32. o.<sup>(5)</sup> HL C 162., 2019.5.10., 40. o.<sup>(6)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0016.<sup>(7)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0006.<sup>(8)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0033.<sup>(9)</sup> UKTF(2020)14.<sup>(10)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0018.<sup>(11)</sup> HL L 29., 2020.1.31., 7. o.<sup>(12)</sup> HL C 34., 2020.1.31., 1. o.



2020. június 18., csütörtök

- tekintettel a Költségvetési Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Jogi Bizottság leveleire,
  - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (4) bekezdésére és 54. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A9-0117/2020),
- A. mivel a politikai nyilatkozat irányadó a tárgyalásokra nézve, és meghatározza egy ambiciózus, átfogó, mély és rugalmas partnerség paramétereit a kereskedelmi és a gazdasági együttműködés terén – amelynek középpontjában egy átfogó és kiegyensúlyozott szabadkereskedelmi megállapodás áll –, valamint a bűnüldözés és a büntető igazságszolgáltatás, a külpolitika, a biztonság és védelem és az együttműködés tágabb területeinek paramétereit; mivel a Tanács által 2020. február 25-én az említett alapon elfogadott európai uniós (EU) megbízatás jelenti a tárgyalási keretet, amely egy határozott és átfogó partnerségről rendelkezik az EU és az Egyesült Királyság között, koherens struktúrát és átfogó irányítási keretet alkotva; mivel az EU nem fogja elfogadni az Egyesült Királyság elaprózott megközelítését, amelynek célja különálló, önálló megállapodások sorozatának megtárgyalása;
- B. mivel az uniós megbízatás az Európai Tanács 2018. március 23-i iránymutatásain és a politikai nyilatkozaton alapul;
- C. mivel az Egyesült Királysággal kialakítandó, jövőbeli partnerségről szóló tárgyalások csak a kilépésről rendelkező megállapodás és annak három jegyzőkönyve hatékony és teljes körű végrehajtásán alapulhatnak;
- D. mivel az EU-nak fenn kell tartania erőfeszítéseit és elszántságát a mindkét fél, köztük az Egyesült Királyság miniszterelnöke által 2019. október 17-én tett politikai nyilatkozatban és az uniós megbízatásban egyértelműen előírt nagyra törő megállapodás megtárgyalására vonatkozóan; mivel az Egyesült Királyság 2020. január 31. óta nem tagja az EU-nak;
- E. mivel a tárgyalásokkal kapcsolatos jelenlegi időhiány kizárólag az Egyesült Királyság döntéseiből fakadt;
- F. mivel a jövőbeli megállapodást egy átfogó irányítási keretbe kell beágyazni, és mivel az Európai Unió Bíróságának kell lennie az uniós jog értelmezéséért felelős egyedüli szervnek;
- G. mivel az átmeneti időszakban az uniós jog valamennyi szakpolitikai területen továbbra is alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban, kivéve a Szerződések azon rendelkezéseit és azokat a jogi aktusokat, amelyek a kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépése előtt nem voltak kötelező erejűek az Egyesült Királyságra nézve és az Egyesült Királyságban; mivel 2020. május 14-én az Európai Bizottság kötelezettségsgézési eljárást indított az Egyesült Királyság ellen a szabad mozgásra vonatkozó uniós szabályok megsértése miatt;
- H. mivel az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése több millió polgárt érint, az Egyesült Királyság EU-ban élő, utazó vagy dolgozó állampolgárait, az Egyesült Királyságban élő, utazó vagy dolgozó uniós polgárokat; és nem uniós vagy egyesült királyságbeli állampolgárságú embereket;
- I. mivel az Egyesült Királyság harmadik országgént nem rendelkezhet ugyanazokkal a jogokkal és nem élvezheti ugyanazokat az előnyöket, továbbá nem tesz eleget azoknak a kötelezettségeknek, mint egy tagállam, és ezért az átmeneti időszak végén mind az EU, mind pedig az Egyesült Királyság helyzete jelentősen meg fog változni; mivel az EU és az Egyesült Királyság közös alapelveket és értékeket vall; mivel a jövőbeli partnerségi megállapodásban figyelembe kell venni az Egyesült Királyság földrajzi közelségét, összekapcsoltságának szintjét és az uniós szabályokkal való jelenlegi magas szintű harmonizációt, valamint az e szabályok miatti kölcsönös egymásrautaltságot; és mivel az EU a kezdetektől fogva világossá tette, hogy minél több kiváltságot és jogot kíván az Egyesült Királyság, annál több kötelezettséget kell vállalnia;

**2020. június 18., csütörtök**

- J. mivel az EU és az Egyesült Királyság a politikai nyilatkozatban megállapodott abban, hogy 2020 júniusában magas szintű ülést hívnak össze, ahol felméri az elért eredményeket, hogy megállapodjanak a jövőbeli partnerségről folyó tárgyalások előmozdítására szolgáló intézkedésekről; mivel a 2020. június 15-i magas szintű találkozó végén a két fél közös nyilatkozatot adott ki, amelyben többek között megjegyezték, hogy új lendületre van szükség;
- K. mivel az EU-nak és a tagállamainak egysége elengedhetetlen a tárgyalások során, hogy a lehető legjobban megvédjék az EU, többek között az uniós polgárok érdekeit; mivel az EU és tagállamai egységes álláspontot képviseltek a kilépésről rendelkező megállapodásról szóló teljes tárgyalás és annak elfogadása során, valamint azóta is; mivel ezt az egységet tükrözi az EU és tagállamai határozott támogatását élvező Michel Barnier, az EU tárgyalója és az uniós munkacsoport vezetője tárgyalási megbízatásának elfogadása;
- L. mivel az EU és az Egyesült Királyság a politikai nyilatkozatban megállapodtak abban, hogy a jövőbeli kapcsolatnak olyan közös értékeken kell alapulnia, mint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és védelmezése, a demokratikus elvek, a jogállamiság, a nemzetközi szabályokon, többek között az ENSZ Alapokmányán alapuló rend, a nonprolifерáció, a leszerelési elvek, a béke és biztonság, továbbá a fenntartható fejlődés támogatása és a környezet védelme, és hogy ezek az értékek a politikai nyilatkozat keretében folytatott együttműködés alapvető előfeltételei, amelyeket kötelező erejű politikai rendelkezésekkel kell kifejezésre juttatni, és amelyek alapja a kölcsönös bizalom; mivel az EU-t köti az Európai Unió Alapjogi Chartája, a jövőbeli kapcsolatokról szóló megállapodást az Egyesült Királyság emberi jogok európai egyezménye (EJEE) keretének tiszteletben tartása melletti folyamatos elkötelezettségétől kell függővé tenni;
- M. mivel a Covid19-világjárvány teljesen váratlan és előre nem látható új helyzetet teremtett, amely jelentős következményekkel jár az EU és az Egyesült Királyság közötti tárgyalások ütemére és hatékonyságára; mivel ha nem sikerül megállapodásra jutni, mindkét félnek rendkívül drámai gazdasági változásokra kell felkészülnie, amelyeket súlyosbít a Covid19 okozta világjárvány és annak várható gazdasági következményei; mivel a globális világjárvánnyal való szembesülés és annak várható geopolitikai, gazdasági és társadalmi következményei még szükségesebbé teszik a partnerek és a szövetségesek közötti együttműködési mechanizmusok javítását;

**Általános elvek**

1. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tárgyalások négy fordulóját követően nem történt valódi előrelépés, kivéve a néhány területen bekövetkező minimális nyitást; tudomásul veszi az EU és az Egyesült Királyság közötti lényeges eltéréseket, többek között a tárgyalandó szöveg hatókörét és jogszabályi felépítését illetően; mélyszégyent fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság kormánya korlátozott hatókörrel képzei el a jövőbeli tervezett partnerséget, és a tárgyalások tekintetében elaprózott megközelítést alkalmaz, csak azokra a területekre fókuszálva, amelyek az Egyesült Királyság érdekeit szolgálják; megismétli, hogy egy ilyen „szemezgetős” megközelítés elfogadhatatlan az EU számára; rámutat, hogy az Egyesült Királyság javaslatai elmaradnak a kilépésről rendelkező megállapodás és a politikai nyilatkozat szerinti, az Egyesült Királyság által elfogadott kötelezettségvállalásoktól, ideértve a biztonsági és védelmi kérdésekről szóló megállapodás megtárgyalásának elutasítását is;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak szilárd meggyőződésen alapul az az álláspontja, hogy a politikai nyilatkozatban foglaltak szerint a tárgyalások valamennyi területén egyszerre kézzelfogható előrelépést kell elérni, ideértve az egyenlő versenyfeltételeket, a halászatot, a belső biztonságot és a kormányzást; hangsúlyozza, hogy a tárgyalások egymástól elválaszthatatlanok, és az EU nem fog bármilyen áron megállapodást kötni – különösen ami a szabadkereskedelmi megállapodást illeti – úgy hogy ne rendelkezne erős, egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó garanciákkal és kielégítő halászati megállapodással; így teljes mértékben támogatja a Bizottságot abban, hogy az Egyesült Királyság által javasolt különálló megállapodások elfogadása helyett megvédi az EU által javasolt átfogó szerződéstervezet szükségességét;
3. kitart amellett, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti új kapcsolatokról szóló megállapodásnak koherensnek kell lennie, és igazodnia kell a két fél földrajzi közelségéhez, másrészt a két fél gazdaságának nagyfokú összefonódásához;
4. üdvözli az Egyesült Királyság jogalkotási javaslattervezeteinek közzétételét, ha erre késedelmesen került is sor; megjegyzi, hogy ellentétben az Egyesült Királyságnak a meglévő precedensek alkalmazására vonatkozó állításával, ezek közül a javaslatok közül sok jelentősen meghaladja az utóbbi években az EU által harmadik országokkal kötött egyéb szabadkereskedelmi megállapodásokban foglaltakat; emlékeztet arra, hogy bármiféle végleges megállapodásnak a jogok és kötelezettségek egyensúlyán kell alapulnia;

2020. június 18., csütörtök

5. üdvözlí, hogy a Parlament 2020. február 12-i állásfoglalásában és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával egy új partnerségi megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló, 2020. február 25-i (EU, Euratom) 2020/266 tanácsi határozatban<sup>(13)</sup> (a továbbiakban: tárgyalási irányelvek) foglalt tárgyalási célkitűzések nagymértékben közelítenek egymáshoz; hangsúlyozza, hogy a Bizottság a Parlament teljes körű támogatását élvezí abban, hogy a tárgyalási irányelvekkel összhangban tárgyaljon az Egyesült Királysággal, mivel mindhárom intézmény nagyjából egyetért azokkal célkitűzésekkel, amelyeket ezeknek a tárgyalásoknak el kell érniük;

6. üdvözlí az Egyesült Királysággal való új partnerségről szóló megállapodás 2020. március 18-án közzétett uniói szövegtervezetét, amely egy mély és szoros partnerségre irányuló átfogó megállapodást javasol, amely nemcsak az áruk és szolgáltatások szabad kereskedelmére terjed ki, hanem a torzulások és a tisztességtelen versenyelőnyök – ideértve a mezőgazdasági ágazattal, az állat- és növény-egészségügyi előírásokkal és az állami támogatásokkal kapcsolatos torzulások – megakadályozásának és a kereskedelem és a beruházások fejlődése szempontjából kedvező légkör megteremtésének módjaira;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy átlátható módon folytassa a tárgyalásokat, mivel az átláthatóság elősegíti a tárgyalási folyamatot, valamint a polgárok és a vállalkozások számára is előnyös, mivel lehetővé teszi számukra, hogy jobban felkészüljenek az átmenet utáni szakaszra; nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben biztosítson nyilvános konzultációt és folyamatos párbeszédet a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, valamint a nemzeti parlamentekkel; üdvözlí a Bizottság azon gyakorlatát, hogy időben tájékoztatja a Parlamentet a tárgyalásokról, és elvárja, hogy ez a gyakorlat a tagállamokkal megosztott információkkal összhangban folytatódjon;

8. emlékeztet arra, hogy az EU és az Egyesült Királyság között az EUMSZ 217. cikke alapján létrejött minden jövőbeli társulási megállapodásnak (a továbbiakban: a megállapodás) szigorú összhangban kell lennie a következő elvekkel:

i. harmadik ország nem rendelkezhet ugyanazokkal a jogokkal és előnyökkel, illetve nem ugyanolyan kötelezettségeknek tesz eleget, mint az Európai Unió tagállama vagy az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) vagy az Európai Gazdasági Térség (EGT) valamely tagja;

ii. a belső piac és a vámunió teljes integritásának és megfelelő működésének védelme, a négy szabadság oszthatatlansága; különösen a gazdasági pilléren belüli együttműködés mértékének összhangban kell lennie a személyek mobilitásának megkönnyítésére tett kötelezettségvállalásokkal, például a vízummentes utazással, a kutatók, diákok, ideiglenes szolgáltatók és üzleti utazók mobilitásával, valamint a szociális biztonság terén folytatott együttműködéssel;

iii. az EU döntéshozatali autonómiájának megőrzése;

iv. az uniói jogrend és ezzel összefüggésben az Európai Unió Bírósága (EUB) mint az uniói jog értelmezéséért felelős végző szerv szerepének védelme;

v. a demokratikus alapelvek, emberi jogok és alapvető szabadságok további tiszteletben tartása, amelyeket különösen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, az emberi jogok európai egyezménye és annak jegyzőkönyvei, az Európai Szociális Charta, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma, valamint az ENSZ és az Európa Tanács egyéb nemzetközi emberi jogi szerződésai határoznak meg, valamint a jogállamiság elvének tiszteletben tartása, külön emlékeztet arra, hogy a jövőbeli viszonyt attól kell függővé tenni, hogy az Egyesült Királyság továbbra is elkötelezett-e az EJEE keretének tiszteletben tartása iránt;

vi. egyenlő versenyfeltételek többek között a vállalkozások számára is, magas szintű, azonos normák biztosítása a szociális, munkaügyi, környezetvédelmi és fogyasztóvédelmi területen, az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén, valamint az adózásra, a versenyre és állami támogatásra vonatkozó politikákban, többek között a verseny és az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó megbízható és átfogó keretrendszeren keresztül; az egyenlő versenyfeltételeket hatékony vitarendezési és végrehajtási mechanizmusok révén kell biztosítani, többek között a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezet tekintetében is; emlékeztet különösen arra, hogy minden jövőbeli megállapodást teljes mértékben az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében elfogadott Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) tiszteletben tartásától kell függővé tenni;

vii. az elővigyázatosság elve, azon elv, hogy a környezeti kárt elsőként a forrásnál kell helyreállítani, valamint a „szennyező fizet” elv;

<sup>(13)</sup> HL L 58., 2020.2.27., 53. o.

**2020. június 18., csütörtök**

- viii. a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel fennálló uniós megállapodások védelme, beleértve az EGT-megállapodást, valamint e kapcsolatok átfogó egyensúlyának megtartása;
- ix. az Unió pénzügyi stabilitásának garantálása és az uniós szabályozási és felügyeleti rendszernek és standardoknak való megfelelés, valamint azok alkalmazásának biztosítása;
- x. a jogok és kötelezettségek közötti megfelelő egyensúly, beleértve adott esetben az arányos pénzügyi hozzájárulást;
- xi. minden tagállam számára megfelelő és méltányos, polgáraink érdekeit szem előtt tartó eredmény garantálása;
9. hangsúlyozza, hogy az EU főtárgyalója a Parlament teljes körű és határozott támogatását élvezi, amikor kitart amellett, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása az Egyesült Királysággal kötött megállapodás kritikus eleme, mivel ez az EU részéről nem dogmák vagy ideológiák követése, hanem az Egyesült Királysággal kötendő ambiciózus és kiegyensúlyozott partnerség létrehozásának, valamint a belső piac és az uniós vállalatok versenyképessége megőrzésének, továbbá a szociális védelem, a környezetvédelem és a fogyasztóvédelem magas szintje fenntartásának és jövőbeli fejlesztésének előfeltétele;
10. e tekintetben teljes mértékben tiszteletben tartja az Egyesült Királyság szuverenitását, amelyet az EU nem szándékozik veszélyeztetni a jelenlegi tárgyalások során; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság sohasem lesz egyenlő más harmadik országokkal a korábbi uniós tagállami jogállása, a jelenlegi teljes szabályozási harmonizáció, valamint a két fél közötti jelentős kereskedelmi volumen, továbbá az EU-hoz való földrajzi közelsége miatt, amelyek együttesen indokolják az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó erőteljes és robusztus rendelkezések szükségességét a megállapodásban;
11. hangsúlyozza, hogy az EU-nak ahogyan azt a politikai nyilatkozatban és a tárgyalási irányelvekben mindenkor jelezte folytatnia kell erőfeszítéseit és elkötelezettségét a következő területeket érintő megállapodás megkötésére: kereskedelmi és gazdasági együttműködés, bűnüldözési együttműködés és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, külpolitika, biztonság és védelem, valamint tematikus területeken folytatott, például a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos együttműködés; pragmatikus és észszerű megközelítésre szólít fel mindkét oldalon;
12. hangsúlyozza, hogy az átmeneti időszak végén a tárgyalások kimenetelétől függetlenül teljesen felkészültnek kell lenni az Egyesült Királyság belső piacból és vámunióból való kilépésére; hangsúlyozza, hogy ha nem érnek el megállapodást, a következmények még markánsabbak lesznek; rámutat, hogy az EU bármelyik forgatókönyvre készen áll;
13. e tekintetben üdvözlöi a Bizottság ágazatspecifikus „készenléti értesítéseit”, amelyek biztosítani kívánják, hogy az uniós ipar készen álljon arra az elkerülhetetlen sokkhatásra, amelyet az Egyesült Királyság belső piacról való kilépése fog okozni; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy – lehetővé téve a megfelelő felkészülést – teljes körűen tájékozottassák az uniós polgárokat és vállalkozásokat annak kockázatáról, hogy az átmeneti időszak azt megelőzően véget érhet, hogy sikerül megkötni a megállapodást;
14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a készütségi és rendkívüli intézkedéseket jóval az átmeneti időszak vége előtt felgyorsítsák, különösen abban az esetben, ha a tárgyalások során patthelyzet alakul ki; hangsúlyozza, hogy az ilyen rendkívüli intézkedéseknek ideigleneseknek és egyoldalúaknak kell lenniük;
15. ismételten támogatja a tárgyalási irányelveket, amelyek szerint Gibraltárra nem vonatkozik az EU és az Egyesült Királyság között megkötendő megállapodások területi hatálya, és minden külön megállapodás szükségessé teszi a Spanyol Királyság előzetes jóváhagyását;
16. hangsúlyozza a Gibraltárról szóló jegyzőkönyv határ menti ingázókra, az adózásra, a környezetre és a halászatra vonatkozó rendelkezései végrehajtásának fontosságát; felszólítja a spanyol és az egyesült királyságbeli kormányt, hogy gondoskodjanak az e kérdések kezeléséhez szükséges együttműködésről;
17. emlékeztet arra, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás 132. cikke rendelkezik azon lehetőségről, hogy a vegyes bizottság 2020. június 30-ig határozatot fogadjon el az átmeneti időszak 2020. december 31-ét követő meghosszabbításáról; tudomásul veszi, hogy az Egyesült Királyság a vegyes bizottság 2020. június 12-i ülését követően úgy határozott, hogy nem veszi fontolóra az átmeneti időszak meghosszabbítását; hangsúlyozza, hogy az EU továbbra is nyitott egy ilyen meghosszabbításra;

2020. június 18., csütörtök

**A kilépésről rendelkező megállapodás végrehajtása**

18. emlékeztet arra, hogy a jogilag kötelező erejű, kilépésről rendelkező megállapodás az Egyesült Királyság Unióból történő rendezett kilépésére vonatkozó szabályok végrehajtásának eszköze, amely nem tárgyalható újra, és az EU–Egyesült Királyság vegyes bizottság egyetlen célja e megállapodás alkalmazásának felügyelete; hangsúlyozza, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás hatékony végrehajtása az Egyesült Királysággal való megállapodás sikeres megkötéséhez szükséges bizalom meglétének előfeltétele és alapvető eleme, valamint az Egyesült Királyság tárgyalási folyamattal kapcsolatos jóhiszeműség iránti elkötelezettségének fokmérője;

19. kitarthat, hogy a lehető leghamarabb kézzelfogható eredményeket kell elérni, és szilárd garanciákkal kell rendelkezni arra vonatkozóan, hogy az Egyesült Királyság az átmeneti időszak vége előtt hatékonyan és teljes egészében végre fogja hajtani a kilépésről rendelkező megállapodást, hangsúlyozza, hogy a végrehajtás nyomon követése a Parlament munkájának szerves részét képezi, és megismétli, hogy az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell a vegyes bizottság által folytatott valamennyi megbeszélésről és meghozott határozatról, továbbá hogy a Parlament továbbra is éberrel és maradéktalanul gyakorolja előjogait; ezzel összefüggésben emlékeztet az Európai Bizottság elnökének a Parlament 2019. április 16-i plenáris ülésén vállalt kötelezettségére, valamint a 2020. január 30-i (EU) 2020/135 tanácsi határozatból eredő kötelezettségekre; felszólítja a vegyes bizottság társelnökeit, hogy tanácsadásukba aktívan vonják be a polgárokat és a civil társadalmi szervezeteket;

20. emlékeztet arra, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás az uniós és az egyesült királyságbeli állampolgárok, ideértve családtagjaikat is, kölcsönös védelméről rendelkezik, akiknek meg kell kapniuk a jogaikra és a lakóhelyük szerinti országban való további tartózkodáshoz, munkához és az oda utazáshoz szükséges eljárásokra vonatkozó összes szükséges információt; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság kilépése által érintett polgárok számíthatnak az időben biztosított megbízható információkra a jogaikat és a jogállásukat illetően, ezért sürgeti a tagállamokat és az Egyesült Királyságot, hogy adjanak elsőbbséget e kérdésnek; sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben és védjék meg az Egyesült Királyság EU-ban élő állampolgárainak a kilépésről rendelkező megállapodás szerinti jogait, és adjanak meg számukra minden szükséges információt és jogbiztonságot helyzetükkel és jogaikkal kapcsolatban, beleértve azt is, hogy konstitutív vagy deklaratív tartózkodási rendszert alkalmaznak-e;

21. ismételt hangsúlyozza, hogy a polgárok jogai továbbra is abszolút elsőbbséget élveznek, és eltökélt szándéka a kilépésről rendelkező megállapodásban foglalt állampolgári jogok garantálása az EU és az Egyesült Királyság állampolgárai és családtagjaik számára; sürgeti az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy a jövőbeli megállapodásban törekedjenek a mobilitási jogok magas szintjének elérésére; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság eddig kevés ambíciót mutatott a polgárok mobilitását illetően, annak ellenére, hogy abból az Egyesült Királyság és állampolgárai a múltban profitáltak;

22. aggodalmát fejezi ki azon jelentések miatt, amelyek szerint az „előzetes letelepedési engedéllyel rendelkező” uniós polgároktól bürokratikus akadályok miatt megtagadták a szociális ellátásokat az Egyesült Királyságban; hangsúlyozza, hogy az ilyen helyzetek indokolatlan megkülönböztetéssel és jelentős következményekkel járnak, különösen súlyos gazdasági és társadalmi bizonytalanság idején;

23. hangsúlyozza, hogy az uniós polgárok az Egyesült Királyságban komoly nehézségekkel szembesülnek a letelepedett jogállás megszerzése kapcsán többek között a Covid19- járvány következményeként is; úgy véli, hogy aránytalanul magas az „előzetes letelepedési engedéllyel rendelkező” jogállást kapott kérelmezők száma a letelepedett jogállást kapott kérelmezők számához képest; sürgeti az Egyesült Királyság Belügyminisztériumát, hogy tanúsítson rugalmasságot a kérelmezők által arra vonatkozóan benyújtott bizonyítékok elfogadását illetően, hogy az előírt öt éven át az országban tartózkodtak; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a kérelmezők nem kapnak semmilyen tárgyi bizonyítékot a számukra megítélt státuszra vonatkozóan;

24. felhívja a feleket, hogy biztosítsák az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv szigorú végrehajtását, mivel ez a jövőbeli megállapodás sikeres megkötésének előfeltétele; emlékeztet arra, hogy a jegyzőkönyvet úgy dolgozták ki és fogadták el, hogy tiszteletben tartsa a békefolyamatot és fenntartsa a nagypénteki megállapodást, biztosítva, hogy az Ír-szigeten ne legyen ellenőrzött határ, ugyanakkor védve a belső piac integritását, és alapvető fontosságú a vállalkozások, különösen az agrár-élelmiszeripari ágazat, a polgárok, a környezet és a biológiai sokféleség védelme szempontjából; hangsúlyozza az uniós polgárok és a szolgáltatások Ír-szigeten megvalósuló szabad mozgásának fontosságát a sziget egészének gazdaságát érő károk korlátozása érdekében, és hogy egy jövőbeli megállapodásnak foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel; sürgeti az Egyesült Királyság hatóságait annak biztosítására, hogy Észak-Írország lakosainak jogai ne sérüljenek;

25. kifejezi azzal kapcsolatos aggályát, hogy az Egyesült Királyság kormányának nyilvános közleményeiben a kilépésről rendelkező megállapodásban vállalt jogi kötelezettségeinek teljesítése iránti politikai akarat hiánya tapasztalható, konkrétan az Ír-tengert érintő áruellenőrzések tekintetében;

**2020. június 18., csütörtök**

26. emlékeztet arra, hogy az EU–Egyesült Királyság vegyes bizottságnak az átmeneti időszak vége előtt fontos döntéseket kell hoznia az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv végrehajtásáról;

27. reméli, hogy megállapodás születik az EU és az Egyesült Királyság között valamennyi intézményi megállapodásról, például az Európai Bizottság belfesti technikai irodájának létrehozásáról annak ellenére, hogy az egyesült királyságbeli hatóságok többször elutasítón nyilatkoztak egy ilyen iroda megnyitásáról;; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyságnak részletes ütemtervet kell előterjesztenie és meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, például elő kell készítenie az uniós vámkódex végrehajtását és a Nagy-Britanniából Észak-Írországra érkező árukra vonatkozó vám eljárások bevezetését, valamint biztosítania kell, hogy az EU-n kívülről Észak-Írországra érkező áruk tekintetében valamennyi szükséges SPS-ellenőrzést és egyéb szabályozási ellenőrzést el lehessen végezni, ami az egyértelműség vállalkozások számára való megteremtésének érdekében is szükséges;

28. hangsúlyozza az egyértelmű jogi szabályok, az átlátható végrehajtás és a hatékony ellenőrzési mechanizmusok fontosságát a héa- és vámcsalás, a tiltott kereskedelem (csempészet) vagy egy esetlegesen nem egyértelmű jogi kerettel való egyéb csalárd visszaélés rendszerszintű kockázatainak elkerülése érdekében, többek között a hamis származási nyilatkozatok és a nem a belső piacra szánt termékek megnövekedett kockázata miatt; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen rendszeres és hatékony ellenőrzéseket, és rendszeresen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek a határellenőrzési helyzetről;

29. megjegyzi, hogy az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv 5. cikkében használt „fennáll annak a kockázata, hogy az árut a későbbiekben [...] az Unióba szállítják” fordulat nem egyértelmű, és a vegyes bizottság későbbi határozataitól függ, és kitarthat emellett, hogy a szóban forgó határozatokat az Európai Parlament formális felügyelete mellett hozzák meg; kéri, hogy folyamatosan tájékoztassák a vegyes bizottság említett cikk végrehajtásával kapcsolatos határozati javaslatairól, ideértve az áruk „kockázatosnak” minősítésére vonatkozó konkrét feltételek meghatározását vagy bármely korábbi határozatának módosítását;

30. emlékeztet arra, hogy az átmeneti időszak lejártáig az Egyesült Királyság köteles többek között hozzájárulni az Európai Védelmi Ügynökség, az Európai Unió Biztonságpolitikai Kutatóintézete és az Európai Unió Műholdközpontja finanszírozásához, valamint a a részvételével zajló közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) műveleteinek költségeihez;

31. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság köteles végrehajtani minden korábban meglévő, illetve az átmeneti időszak alatt elfogadott korlátozó intézkedést és szankciót, támogatnia kell az EU nyilatkozatait és álláspontjait a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben, és eseti alapon részt kell vennie az EU által a KBVP keretében létrehozott katonai műveletekben és polgári missziókban, azonban nem kap vezető minőséget az új részvételi keretmegállapodásban, ugyanakkor pedig tiszteletben kell tartania az EU döntéshozatali autonómiáját és az idevágó uniós döntéseket és jogszabályokat, beleértve a védelmi beszerzéssel és transzferekkel kapcsolatos döntéseket és jogszabályokat is; megerősíti, hogy az ilyen együttműködés feltétele a nemzetközi emberi jogi normák és a nemzetközi humanitárius jog, valamint az uniós alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartása;

**Gazdasági partnerség****Kereskedelem**

32. tudomásul veszi az Egyesült Királyság döntését, hogy az EU-hoz fűződő jövőbeli gazdasági és kereskedelmi partnerségét egy „átfogó szabadkereskedelmi megállapodás” alapján alakítja ki, ahogyan azt a brit kormány által 2020. február 27-én közzétett, „Az Egyesült Királyság tárgyalási megközelítése” című dokumentum rögzíti; hangsúlyozza, hogy bár az Európai Parlament elvben támogatja, hogy az EU konstruktívan tárgyaljon az Egyesült Királysággal egy kiegyensúlyozott, ambiciózus és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről, egy ilyen megállapodás jellegeből fakad, hogy sohasem lesz egyenértékű a „zökkenőmentes” kereskedelemmel; oszítja a 27 tagállam által elfogadott tárgyalási iránymutatásban kifejtett álláspontot, miszerint az, hogy az EU milyen hatókörű és mennyire ambiciózus szabadkereskedelmi megállapodást fogadna el, közvetlenül attól függ, hogy az Egyesült Királyság – tekintettel a földrajzi közelségre, a kölcsönös gazdasági függőségre és összekapcsoltságra, a piacok integrációjára – beleegyezik-e az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó átfogó, kötelező érvényű és végrehajtható rendelkezésekbe, valamint egy, a partnerség szerves részét képező kétoldalú halászati megállapodás megkötésébe; újól megerősíti, hogy az EU és az Egyesült Királyság között nem jöhet létre kereskedelmi megállapodás, ha az nem tartalmaz teljes, fenntartható, kiegyensúlyozott és hosszú távú halászati megállapodást, amely lehetővé teszi a vizekhez, erőforrásokhoz és piacokhoz való hozzáférés optimális feltételek melletti fenntartását a közös halászati politika elveivel összhangban, és amelyet az átmeneti időszak vége előtt fogadnak el;

2020. június 18., csütörtök

33. megjegyzi, hogy ellentétben az Egyesült Királyság azon állításával, hogy a meglévő precedensekre támaszkodik, az Egyesült Királyság jogalkotási javaslatrészleteiben szereplő számos javaslat jelentősen meghaladja az EU által az utóbbi években harmadik országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodások kapcsán folytatott tárgyalások tartalmát, például a pénzügyi szolgáltatások, a szakmai képzések kölcsönös elismerése és a megfelelőségértékelés, az állat- és növény-egészségügyi előírások rendszerének egyenértékűsége vagy a származási szabályok kumulációja területén; támogatja a kétoldalú kumulációs rendszert, amely a legmegfelelőbb megoldás, mivel az az EU és az Egyesült Királyság közötti integráció támogatását foglalja magában, nem pedig azon harmadik országokkal való integrációt, amelyekkel az EU szabadkereskedelmi megállapodást kötött, továbbá úgy véli, hogy egy rendelkezni kell egy ad hoc mechanizmusról a swapkockázatok<sup>(14)</sup> ellen;

34. e tekintetben mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság eddig megtagadta az elköteleződést, annak ellenére, hogy kötelezettséget vállalt a politikai nyilatkozatban például a közbeszerzés, a tengeri szállítás és a jövőbeli földrajzi jelzések védelme tekintetében, különösen mivel az Egyesült Királyság néhány ilyen témát az USA-val és Japánnal folytatott tárgyalásra vonatkozó megbízatásban is szerepeltetett; sajnálatosnak tartja továbbá, hogy az Egyesült Királyság eddig nem nyújtott be javaslatot a kkv-kra vonatkozóan;

35. emlékeztet arra, hogy a kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó nulla kvóta, nulla vámtarifa szerinti célkitűzés iránti folyamatos elkötelezettség továbbra is nélkülözhetetlen feltétele az éppen az Egyesült Királyság által a szóban forgó tárgyalások tekintetében előírt, rendkívül szűk határidők mellett tervezett megállapodás kellő időben történő megkötésének, különösen mivel a korábbi tapasztalatok kellően igazolták, hogy egy vámtarifaszámonkénti tárgyalás több évig is eltarthat; aggodalmát fejezi ki az Egyesült Királyság kormányának azon szándéka miatt, hogy eltávolodik ettől a célkitűzéstől; kiemeli, hogy ez valószínűleg leginkább a mezőgazdasági termékeket érintené, mivel a szabadkereskedelmi megállapodásokban a fennmaradó nem nulla vámtételű vámsorok általában ezt az ágazatot érintik; e tekintetben megismétli, hogy függetlenül attól, hogy megszüntetik-e a vámtarifaszámok 100 %-át vagy annál kevesebbet, ez nem változtat az EU határozott egyenlő versenyfeltételek iránti igényén; megismétli, hogy az egyenlő feltételeket biztosító rendelkezéseknek azonosan magas szinten kell fenntartaniuk a környezeti, szociális és foglalkoztatási normákat, a megfelelő és releváns uniós és nemzetközi szabványokra támaszkodva, ideértve a hatékony hazai végrehajtás biztosításához szükséges megfelelő mechanizmusokat, valamint olyan határozott és átfogó versenyjogi és állami támogatási keretet kell tartalmazniuk, amely megakadályozza a kereskedelem és a verseny indokolatlan torzítását az állami támogatásokra való pusztán utalás helyett, ahogyan azt sajnos az Egyesült Királyság teszi;

36. e tekintetben ösztönzi a Bizottságot, hogy ragadja meg az e tárgyalások által biztosított lendületet az európai vállalatok és kkv-k versenyképességének fokozása érdekében; hangsúlyozza, hogy a megállapodás céljából azt kell kitérni, hogy a lehető leghamarabb lehetővé tegye a piacra jutást és a kereskedelem megkönnyítését a kereskedelmi zavarok minimalizálása érdekében; ösztönzi a feleket, hogy hozzanak létre kkv-kapcsolattartó pontokat, és felszólít egy olyan stabil, átlátható és kiszámítható jogi keret létrehozására, amely nem ró aránytalan terhet a kkv-kra;

37. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy egy szabadkereskedelmi megállapodás valóban előmozdítsa az EU érdekeit, a tárgyalásoknak a Parlament 2020. február 12-i állásfoglalásában és különösen annak 14. pontjában meghatározott alábbi célkitűzések elérésére kell irányulniuk, mivel az állásfoglalásban megfogalmazottak továbbra is teljes mértékben érvényesek; hangsúlyozza továbbá, hogy a tárgyalásoknak ki kell kiterjedniük az alábbiakra:

- i. kölcsönösen előnyös piaci hozzáférés az áruk, a szolgáltatások, a közbeszerzés, a szakmai képzések elismerése, valamint a termékekre vonatkozó szabályok tekintetében; hangsúlyozza, hogy stabil, megbízható és fenntartható értékláncokra van szükség;
- ii. a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség van-e védzáradékokra az uniós belső piac integritásának és stabilitásának védelme érdekében, például a váratlan importhullámokkal, csalásokkal és a piacvédelmi intézkedések kijátszásával szemben;
- iii. a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásoknak meg kell haladniuk WTO e területre vonatkozó szabályait, ahogyan a versenyjoggal és az állami támogatásokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásoknak és végrehajtási lehetőségeknek is;

<sup>(14)</sup> A jövőbeli megállapodásba be kell építeni a swapkockázattal szembeni ad hoc mechanizmust annak érdekében, hogy megvédjük a belső piacot egy olyan helyzetből, amikor az Egyesült Királyság úgy dönt, hogy alacsony áron importál árukat harmadik országokból (hogy kielégítse hazai fogyasztási igényeit), és vámentesen exportálja hazai termékeit a jövedelmezőbb uniós piacra. Ez az Egyesült Királyság és a harmadik országok számára egyaránt előnyös jelenség, amelyet a származási szabályok nem tudnak megakadályozni, destabilizálná az európai mezőgazdasági ágazatokat, ezért egyedi működési mechanizmusokat tesz szükségessé.

**2020. június 18., csütörtök**

- iv. a digitális kereskedelem fejlesztésére és megkönnyítésére vonatkozó szabályoknak kezelniük kell az elektronikus úton történő kereskedelem indokolatlan akadályait, beleértve az adatlokalizálási követelményeket is, meg kell őrizniük az EU szabályozási autonómiáját, és nyitott, biztonságos és megbízható online környezetet kell biztosítaniuk a vállalkozások és a fogyasztók számára, feltéve, hogy az egyesült királyságbeli online kiskereskedők betartják a vonatkozó belső piaci szabályokat, és hogy az Egyesült Királyság az uniós jogi keret által biztosított védelemmel lényegében egyenértékű védelmi szintet biztosít, a harmadik országokba irányuló adattovábbításra vonatkozóan is;
- v. az SPS-intézkedéseknek kockázatértékelésen kell alapulniuk, teljes mértékben tiszteletben tartva az elővigyázatosság elvét;
- vi. a földrajzi jelzéseknek a kilépésről rendelkező megállapodásban foglalt védelme nem képez tárgyalási alapot; a jövőbeli megállapodásnak az átmeneti időszak végét követően bejegyzett földrajzi jelzéseket is védenie kell és fenn kell tartania;
- vii. erőteljes prudenciális kivételeket kell előírni annak érdekében, hogy mindkét fél számára jogilag garantálják a közérdekből történő szabályozáshoz való jogot;
- viii. emlékeztet rá, hogy figyelembe kell venni az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos következményeit, többek között a nők gazdasági szerepét védő és előmozdító uniós fellépések számára biztosított egyenlő versenyfeltételek révén, például a nemek közötti bérszakadék elleni küzdelem terén;
- ix. a partnerségben kell elérni hosszú távú éghajlati célokat;
- x. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges előkészületeket és óvintézkedéseket a kilépésről rendelkező megállapodás jövőbeli kapcsolatokról – különösen a kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról – szóló, 2021. január 1-jén hatályba lépő megállapodás hiányában történő lejárata esetére, beleértve az érintett munkavállalók és a vállalkozások számára okozott károk lehető legnagyobb mértékű csökkentését célzó rendkívüli intézkedéseket;
- xi. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket az Unió harmadik országbeli kereskedelmi partnereire, különösen a fejlődő országokra gyakorolt hatás csökkentése érdekében, amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni Nagy-Britanniával, mivel a brit behozatal jelentős mennyiségű részét teheti ki a harmadik országok Európai Unióba irányuló kivitelének;

*Egyenlő versenyfeltételek*

38. sajnálja, hogy az Egyesült Királyság Unióval szembeni tárgyalási álláspontja eddig nem kezdeményezett részletes tárgyalásokat az egyenlő versenyfeltételekről; rámutat arra, hogy ez az álláspont nem tükrözi az EU és az Egyesült Királyság által aláírt politikai nyilatkozat 77. bekezdését; sürgeti ezért az Egyesült Királyság kormányát, hogy sürgősen vizsgálja felül tárgyalási álláspontját, és konstruktívan vegyen részt az egyenlő versenyfeltételekről szóló tárgyalásokban, mivel ez szükséges feltétele annak, hogy a Parlament egyetértését adja az Egyesült Királysággal kötendő kereskedelmi megállapodáshoz;

39. megismétli, hogy az Egyesült Királyság földrajzi közelsége és az EU-val szembeni kölcsönös függősége miatt az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó megállapodás hatóköre és mélysége alapvető fontossággal bír az EU és az Egyesült Királyság közötti kapcsolat általános jövőjének meghatározásában; ezért úgy véli, hogy a politikai nyilatkozattal összhangban biztosítani kell a szabályozási konvergenciáról szóló megállapodás törekvéseinek és liberalizációjának megfelelő egyenlő versenyfeltételeket, és teljesítendő feltételként védeni kell az uniós előírásokat, hogy a dinamikus összehangolást szem előtt tartva elkerüljék a negatív versenyt, valamint a kereskedelmi forgalomra indokolatlan és aránytalan káros hatást kifejtő intézkedéseket; beleértve az állami támogatásokat is; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell arról, hogy az Egyesült Királyság ne jusson tisztességtelen versenylőnyhöz a védelem szintjének veszélyeztetésével, valamint meg kell akadályozni a piaci szereplők általi szabályozási arbitrázst;

40. emlékeztet azon elkötelezettségére, hogy megakadályoz mindenfajta „dömpinget” az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolat keretében; rámutat arra, hogy a tárgyalások fő eredménye az egyenlő versenyfeltételek garantálása a versenyképesség, a magas szintű szociális és fenntarthatósági normák – többek között az éghajlatváltozás elleni küzdelem, valamint a polgárok és a munkavállalók jogai – jövőbeni megőrzése érdekében, határozott kötelezettségvállalások, végrehajtható rendelkezések és a csökkentést kizáró záradékok révén, az alábbiak dinamikus összehangolása érdekében:

- i. verseny és állami támogatások, továbbá minden más általános vagy ágazatspecifikus szabályozási intézkedés, aminek meg kell akadályoznia a kereskedelem és a verseny indokolatlan torzulását, és rendelkezéseket kell tartalmaznia az állami tulajdonú vállalatokról, ideértve a mezőgazdasági termelést támogató intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezéseket is;



2020. június 18., csütörtök

- ii. a kapcsolódó adóügyek, beleértve az adócsalás, az adókikerülés, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet, valamint a pénzügyi szolgáltatásokat;
- iii. az EU szociális modelljének részét képező szociális és munkaügyi normák teljes körű tiszteletben tartása (beleértve a szociális dömpinggel szembeni egyenlő szintű védelmet és garanciákat), legalább a meglévő közös szabályok által előírt jelenlegi magas szinten;
- iv. a környezetvédelemmel és éghajlatváltozással kapcsolatos előírások, beleértve a Párizsi Megállapodás hatékony végrehajtásának kötelezettségvállalását, valamint az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak előmozdítását;
- v. a fogyasztók magas szintű védelme, beleértve a termékek egészségügyi minőségét az élelmiszer-ágazatban;
- vi. fenntartható fejlődés;

41. rámutat arra, hogy ezeknek a rendelkezéseknek biztosítaniuk kell, hogy az előírások nem enyhülnek, ugyanakkor felhatalmazzák az EU-t és az Egyesült Királyságot arra, hogy magasabb szintű normák meghatározása vagy további területek bevonása céljából módosítsanak a kötelezettségvállalásokon, az arányosság és a szükségesség elveivel teljes összhangban; hangsúlyozza továbbá, hogy biztosítani kell, hogy a kötelezettségvállalások és rendelkezések autonóm ideiglenes intézkedések, valamennyi területre kiterjedő megbízható vitarendezési mechanizmus és korrekciós intézkedések, többek között bírósági felülvizsgálat útján végrehajthatóak legyenek, a dinamikus összehangolás érdekében megadva az Unió számára a szankciók elfogadásának végső lehetőségét, többek között a fenntartható fejlődést illetően is; hangsúlyozza, hogy az egyenlő versenyfeltételek olyan horizontális mechanizmust tesznek szükségessé, mint például egy olyan átfogó irányítási keret, amely az együttműködés valamennyi területére kiterjed;

42. nyomatékosan kiemeli a következő területekre vonatkozó, csökkentést kizáró záradékokat: i. alapvető munkahelyi jogok; ii. munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági előírások; iii. méltányos munkakörülmények és foglalkoztatási normák; iv. tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jog vállalati szinten; és v. szerkezetátalakítás;

43. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemnek, a biológiai sokféleség csökkenése megállításának és viszafordításának, a fenntartható fejlődés előmozdításának, a környezetnek és a jelentős egészségügyi kérdéseknek a tervezett partnerség alapvető elemeit kell alkotniuk; megállapítja, hogy a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló közleményében kötelezettséget vállalt arra, hogy a Párizsi Megállapodás tiszteletben tartását minden jövőbeli átfogó kereskedelmi megállapodás alapvető elemévé teszi;

44. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli védelmi szintekre vonatkozó úgynevezett „kilincszáradék” nem elegendő, mivel nem biztosít egyenlő versenyfeltételeket és nem ösztönzi a törekvések szintjének emelését, és úgy véli, hogy ha az EU vagy az Egyesült Királyság emeli éghajlat- vagy környezetvédelmi szintjét, a másik félnek biztosítania kell, hogy szabványai és célértékei az éghajlat- és környezetvédelem legalább egyenértékű szintjét biztosítsák;

45. határozottan úgy véli, hogy az Egyesült Királyságnak be kell tartania az adózásra, illetve a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok uniós vívmányokon belül, valamint világszerte folyamatosan fejlődő normáit, ezen belül az adózási átláthatóságot, az adóügyekkel kapcsolatos információcserét és az adókikerülés elleni intézkedéseket, a gyümölcsöző és bizalmon alapuló kölcsönös együttműködés biztosítása érdekében, és foglalkoznia kell tengerentúli területeinek, támaszponti felségterületeinek és koronafüggőségeinek helyzetével, valamint a felelősségteljes kormányzásra vonatkozó uniós kritériumoknak és az átláthatósági követelményeknek való megfeleléssel, különösen az adóügyi információk cseréje, az adózás átláthatósága, a méltányos adóztatás, az adókikerülés elleni intézkedések, valamint az OECD adóalap-erőzítővel és nyereségátcsoportosítással szembeni normái tekintetében; felszólítja továbbá az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy tartsák fenn a Pénzügyi Akció Munkacsoport normáit; emlékeztet – Gibraltárra vonatkozóan – a tárgyalási irányelvekre és az EU jogi szövegtervezetében foglalt rendelkezésekre;

46. ismételt hangsúlyozza a magas szintű normák, az egyértelmű nyomon követhetőség, a magas szintűellenőrzési szolgáltatások és az egyenlő versenyfeltételek fenntartásának szükségességét a gyógyszerek, az orvostechinikai eszközök, az élelmiszer-biztonság és -címkézés, valamint az állati és növényi egészség, az állatjólét, az állat- és növényegészségügyi és a környezetvédelmi politika és szabványok területén;

2020. június 18., csütörtök

47. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy az EU szociális, környezetvédelmi és éghajlat-politikájának keretében létező és jövőbeli elvek és eszközök (pl. dömpingellenes intézkedések, európai iparpolitika, kötelező átvilágítási jogszabályok, a fenntartható beruházások uniós osztályozási rendszere, a „ne okozz kárt” elv, a szén-dioxid-határ kiigazításának mechanizmusa, a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételek a pénzügyi szolgáltatási szektorban) jogilag nem vitathatók az Európai Unió és az Egyesült Királyság szabadkereskedelmi megállapodásának keretében és a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokban;

### **Konkrét ágazati kérdések és tematikus együttműködés**

#### **Belső piac**

48. hangsúlyozza, hogy az EU belső piacához való hozzáférés előfeltétele a belső piacra vonatkozó uniós jogszabályoknak való teljes körű megfelelés;

49. hangsúlyozza, hogy a dinamikus szabályozási összehangolásnak és a termékekre vonatkozó szabályok – többek között a termékbiztonságra és a nyomon követhetőségre vonatkozó szabályok – érvényesítését, továbbá az uniós fogyasztók magas szintű védelmét, valamint az uniós vállalkozások jogbiztonságának garantálását elősegítő szigorú piacfelügyeletet biztosító rendelkezéseknek alapvető és pótolhatatlan részét kell képezniük minden olyan jövőbeli megállapodásnak, amelynek célja az egyenlő versenyfeltételek biztosítása;

50. emlékeztet arra, hogy egy új megállapodás minden esetben vámellenőrzésekhez és -vizsgálatokhoz fog vezetni, mielőtt az áruk belépnének a belső piacra, és kitart amellett, hogy rendkívül fontos annak biztosítása, hogy az áruk megfeleljenek a belső piaci szabályoknak;

51. hangsúlyozza a szoros és strukturált együttműködés fenntartásának fontosságát a szabályozási és felügyeleti kérdésekben mind politikai, mind technikai szinten, az EU szabályozási rendszerének és döntéshozatali autonómiájának tiszteletben tartása mellett;

52. kiemeli a képezések és oklevelek kölcsönös elismerésének fontosságát, és mindkét felet, különösen a szakmai testületeket és hatóságokat arra ösztönzi, hogy dolgozzanak ki és terjesszenek elő további közös ajánlásokat a szakmai képezések elismerésére vonatkozóan, különösen a partnerségi tanács keretében;

#### **Pénzügyi szolgáltatások**

53. úgy véli, hogy a jövőbeli megállapodásnak konkrét rendelkezéseket kell tartalmaznia az európai felügyeleti hatóságok és az Egyesült Királyság pénzügyi felügyeleti hatóságai közötti együttműködésre vonatkozóan a szabályozási összehangolás előmozdítása, a felügyeleti aggályok és a bevált gyakorlatok megosztása, valamint a zökkenőmentes együttműködés biztosítása és az integrált tőkepiacok fenntartása érdekében;

54. emlékeztet arra, hogy a kölcsönös elismerésen, a harmonizált prudenciális szabályokon és a belső piac felügyeleti konvergenciáján alapuló engedélyezési jogok az átmeneti időszak végén megszűnnek az EU és az Egyesült Királyság között, mivel az Egyesült Királyság harmadik országgá válik; hangsúlyozza, hogy ezt követően az uniós pénzügyi piachoz való hozzáférést az EU autonóm egyenértékűségi keretére kell alapozni; emlékeztet azonban az egyenértékűségi határozatok korlátozott hatályára;

55. hangsúlyozza, hogy a Bizottság értékelni fogja az Egyesült Királyság pénzügyi szabályozásának egyenértékűségét, és hogy az egyenértékűség csak akkor biztosítható, ha teljes mértékben tiszteletben tartják döntéshozatali autonómiáját, és ha az Egyesült Királyság szabályozási és felügyeleti rendszere és normái teljes mértékben egyenértékűek az EU szabályaival; kéri, hogy a politikai nyilatkozatban foglalt kötelezettségvállalás teljesítése érdekében a lehető leghamarabb végezzék el ezt az értékelést; emlékeztet arra, hogy az EU bármikor egyoldalúan visszavonhatja az egyenértékű státuszt;

56. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságban jelentős mennyiségű euróban denominált származtatott ügyletet számolnak el, ami pénzügyi stabilitási következményekkel járhat az Európai Unióra nézve;

#### **Vámügyek**

57. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság nem kívánja fenntartani jelenlegi státuszát a belső piac és a vámunió tekintetében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megőrizték a vámunió integritását és eljárásait, amelyek garantálják a fogyasztók biztonságát és védelmét, valamint az EU és az uniós vállalkozások gazdasági érdekeit; hangsúlyozza, hogy nagyobb beruházásokat kell eszközölni az egységes árutovábbítási pontok vámellenőrzési létesítményeibe a közös határokon, és adott esetben további koordinációra és információcserére lehet szükség a két fél között, valamint lehetőséget kell biztosítani Észak-Írországból a vámügyi megfeleléssel foglalkozó, állandó uniós iroda megnyitására;

2020. június 18., csütörtök

58. hangsúlyozza, hogy bármely jövőbeli megállapodásnak egyrészt átfogó vámügyi együttműködési mechanizmusokat kell létrehoznia a határokon átnyúló kereskedelem megkönnyítése érdekében, másrészt együttműködési mechanizmusokat a vámhatóságok és a piacfelügyeleti hatóságok között; felhívja továbbá az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy adott esetben törekedjenek a vámjáráásokra vonatkozó követelmények és alakítások egyszerűsítésére a kereskedők és a gazdasági szereplők számára, beleértve a kkv-kat is;

59. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az Egyesült Királyságnak arra kell törekedniük, hogy magas szintű konvergenciát tartsanak fenn vámügyi jogszabályaik és gyakorlataik között a hatékony vámellenőrzés és vámkezelés biztosítása, a vámjogszabályok érvényesítése és a felek pénzügyi érdekeinek védelme érdekében, biztosítva a jogtalanul beszedett adók és vámok visszakövetelésének lehetőségét, a hatályos vámjogszabályok szisztematikus megsértésével szembeni védintézkedések mellett;

60. hangsúlyozza, hogy az eljárások egyszerűsítése és a szabályozási terhek csökkentése érdekében rendkívül kívánatos lenne, hogy az Egyesült Királyság fenntartsa az Európai Közösségek integrált vámtarifáján (TARIC) alapuló jelenlegi termékosztályozást;

### **Fogyasztóvédelmi politika**

61. hangsúlyozza, hogy minden jövőbeli megállapodásban mindkét félnek fenn kell tartani a jelenlegi uniós fogyasztóvédelmi normákat és a polgárok uniós vívmányok szerinti jogait; úgy véli, hogy a megállapodásnak hozzáadott értéket kell biztosítania az uniós fogyasztók számára azáltal, hogy a legjobb keretet biztosítja a fogyasztói jogok védelméhez és a kereskedők kötelezettségeinek érvényesítéséhez;

62. kiemelkedő fontosságúnak tartja, hogy olyan módon garantálják az Egyesült Királyságból importált termékek biztonságosságát, amely megfelel az uniós szabványoknak;

63. hangsúlyozza az adott esetben parlamenti felügyelet és a csökkentést kizáró kötelezettségvállalások melletti szabályozási és közigazgatási együttműködés fontosságát a nem vámjellegű akadályok felszámolása és a közérdekű célok elérése tekintetében az uniós fogyasztók érdekeinek védelme érdekében, ideértve a fogyasztók és a vállalkozások számára biztonságos és megbízható online környezet biztosítását, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelmet is;

### **Halászat**

64. ismételten kijelenti, hogy az EU és az Egyesült Királyság között nem jöhet létre átfogó megállapodás, ha az nem tartalmaz teljes, kiegyensúlyozott és hosszú távú halászati és halászattal kapcsolatos kérdésekről szóló megállapodást, amely lehetővé teszi az érintett felek vizeihez, erőforrásaihoz és piacihoz való hozzáférést, valamint a meglévő halászati tevékenységek folytatásának optimális feltételek melletti fenntartását;

65. emlékeztet arra, hogy a legnagyobb kölcsönös előny a közös ökoszisztémák védelmével és kiaknázásuk fenntartható kezelésével, a vízhez és a halászati erőforrásokhoz való meglévő kölcsönös hozzáférés fenntartásával, a meglévő halászati tevékenységek fenntartásának céljával, valamint közös, koherens, egyértelmű és stabil elvek és szabályok meghatározásával érhető el, lehetővé téve a halászati és akvakultúra-termékek számára a piacokhoz való kölcsönös és szabad hozzáférést anélkül, hogy a kiegyensúlyozatlan verseny miatt gazdasági vagy társadalmi feszültségek alakulnának ki; kitart amellett, hogy átfogó irányítási keretre van szükség annak biztosításához, hogy a vizekhez és erőforrásokhoz való kölcsönös hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezések megsértése szankciókat vonhat maga után, akár az egyesült királyságbeli árukra az uniós piacokon alkalmazott preferenciális vámtarifák felfüggesztését is;

66. hangsúlyozza, hogy a megállapodás FISH-2 mellékletébe (Halászati lehetőségek elosztása) bele kell foglalni a két fél közötti felosztásra jelenleg alkalmazott százalékos elosztási arányokat a hatályban levő, viszonylagos stabilitás elvével összhangban;

67. felszólítja a feleket a meglévő kvótahányadok és a halászati jogok stabil és állandó elosztásának fenntartására; hangsúlyozza a közös halászati politika elveinek – például a maximális fenntartható hozamnak, valamint a halállományok állapotának javulásához eddig hozzájáruló technikai intézkedéseknek és regionális kezelési eszközöknek, mint például az Északi-tengerre és a Nyugati-tengerre vonatkozó többéves állománygazdálkodási terveknek és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvnek – a tiszteletben tartásán alapuló hosszú távú erőforrás-gazdálkodás fontosságát, ami mind az uniós tagállamok, mind az Egyesült Királyság flottáinak javát szolgálja;

68. hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak biztosítania kell, hogy a technikai intézkedések vagy a védett tengeri területek kölcsönös, megkülönböztetésmentes és arányosak legyenek, és ne képezzék tényleges módját annak, hogy az uniós hajókat kizárják az Egyesült Királyság vizeiről; kitart amellett, hogy a megállapodás nem vezethet az EU környezeti és szociális normáinak gyengítéséhez;

**2020. június 18., csütörtök**

69. sürgeti a Bizottságot, hogy a megállapodásba foglaljon bele a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek uniós és egyesült királyságbeli vizeken történő megelőzésére és leküzdésére irányuló rendelkezéseket;

70. hangsúlyozza, hogy megfelelő együttműködési és konzultációs mechanizmusokra és közös tudományos megközelítésre és garanciákra van szükség a tekintetben, hogy az Egyesült Királyság továbbra is hozzájárul az adatgyűjtéshez és az állományok tudományos értékeléséhez a valamennyi közös tengeri medencében megvalósuló közös halászati gazdálkodásra irányuló jövőbeli határozatok alapjaként; felhívja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy folytassák aktív és lojális együttműködésüket a halászati ellenőrzés és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén;

**A polgárok jogai és a személyek szabad mozgása**

71. sajnálattal jegyzi meg, hogy az Egyesült Királyság úgy határozott, hogy a személyek EU és Egyesült Királyság közötti szabad mozgásának elve az átmeneti időszak után már nem lesz alkalmazandó; kitart amellett, hogy a jövőbeli partnerségnek olyan ambiciózus rendelkezéseket kell tartalmaznia a személyek mozgására vonatkozóan, amelyek a teljes viszonyosságon és a tagállamok közötti megkülönböztetésmentességen alapulnak; megismétli, hogy az Egyesült Királyság belső piacához való hozzáféréseinek arányban kell állnia a személyek mobilitásának megkönnyítése érdekében tett kötelezettségvállalásokkal; hangsúlyozza, hogy a határátlépési rendszer nem okozhat adminisztratív terhet vagy pénzügyi akadályt;

72. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a vegyes nemzetiségű családokból származó gyermekekre, ahol csak a szülők egyike uniós állampolgár, továbbá hogy megfelelő jogi mechanizmust kell biztosítani a szülők közötti viták megoldására, például válás esetén;

73. úgy véli, hogy a mobilitási megállapodásoknak – beleértve a rövid távú tartózkodás céljából történő vízummentes utazást is – az uniós tagállamok közötti megkülönböztetésmentességen és a teljes viszonyosságon kell alapulniuk, és magukban kell foglalniuk a mobilitásra vonatkozó uniós vívmányokat, a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó szabályokat és a szociális biztonsági rendszerek koordinációját;

74. úgy véli, hogy a polgárok jogai jogilag kötelező erejű rendelkezések révén történő további kodifikációjának az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli nemzetközi megállapodás szerves részét kell képeznie; úgy véli, hogy ennek ki kell terjednie a határ menti ingázók helyzetére is, akiknek a megkülönböztetésmentességen és a viszonyosságon alapuló szabad mozgását garantálni kell; kéri, hogy fontolják meg a kutatás, tanulmányok, képzés, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, au pair munkavégzés és az Európai Szolidaritási Testületen belüli önkéntes szolgálat céljából történő beutazás és tartózkodás feltételeinek jobb szabályozását, melyet a jövőbeli megállapodás részévé kellene tenni, és nem a nemzeti szabályozásra bízni; emlékeztet arra, hogy a Covid19-válság megmutatta az Egyesült Királyság létfontosságú ágazatainak – például a közegészségügynek vagy a mezőgazdaságnak – az uniós munkavállalóktól, többek között az ideny munkásoktól való függőségét;

**Munkaerő, mobilitás és a szociális biztonsági rendszerek összehangolása**

75. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság kormánya még nem teljesítette az új foglalkoztatási törvény hatálybalépítésére vonatkozó kötelezettségvállalását, és sürgeti az Egyesült Királyságot, hogy tegyen eleget kötelezettségének az átmeneti időszak vége előtt; e tekintetben különösen azokra a nemrégiben elfogadott uniós jogalkotási aktusokra hivatkozik, amelyek átültetési határideje az átmeneti időszak alatt van; hangsúlyozza, hogy kiemelt fontosságú az olyan joghézagok elkerülése, amelyek következtében a munkavállalói jogok sem a fennálló uniós jog, sem az Egyesült Királyság foglalkoztatási törvénye alatt nem élveznének védelmet;

76. emlékeztet annak fontosságára, hogy semmilyen tekintetben ne sérüljenek az érintett személyek meglévő és jövőbeli jogai a szociális biztonság terén; felhívja a megállapodásról tárgyaló feleket, hogy a szociális biztonsági rendszerek összehangolása kapcsán mindenképpen helyezték előtérbe ezen polgárok jogait, továbbá hogy biztosítsák minden fejezetben a szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó jogszabályok folyamatos alkalmazását;

77. sajnálja azonban, hogy nincsenek külön rendelkezések a határ menti ingázó és a határt átlépő munkavállalókat megillető munkanélküli ellátásra vonatkozóan, és ezért ösztönzi az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy vizsgálják meg, milyen rendelkezésekkel biztosítható megfelelően az ilyen munkavállalókat megillető munkanélküli ellátás;

78. hangsúlyozza a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló dinamikus megállapodás fontosságát; hangsúlyozza, hogy a végleges megállapodás a személyek mobilitására vonatkozó rendelkezéseinek a szociális biztonsági rendszerek összehangolása tekintetében arányos és szilárd jogokat kell magukban foglalniuk, a politikai nyilatkozatban foglaltaknak megfelelően;

2020. június 18., csütörtök

### Adatvédelem

79. hangsúlyozza az adatvédelemnek mint alapvető jognak és mint a digitális gazdaság alapvető elemének fontosságát; megállapítja, hogy az EUB ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy a Bizottság megfelelőnek nyilváníthassa az Egyesült Királyság adatvédelmi keretét, bizonyítani kell, hogy az Egyesült Királyság az uniós jogi kerettel „lényegében egyenértékű” védelmi szintet biztosít, beleértve a harmadik országokba irányuló adattovábbítást is;

80. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság adatvédelmi törvénye általános és széles körű mentességet biztosít az adatvédelmi elvek és az érintettek jogai alól a személyes adatok bevándorlási célú feldolgozása tekintetében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy amikor olyan személyek adatait dolgozzák fel e mentesség alapján, akik nem az Egyesült Királyság állampolgárai, e személyek nem részesülnek ugyanolyan védelemben, mint az Egyesült Királyság állampolgárai, és ez ellentétes lenne az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel<sup>(15)</sup>; úgy véli, hogy az elektronikus hírközlési adatok megőrzésére vonatkozó egyesült királyságbeli jogi keret nem felel meg a vonatkozó uniós vívmányok EUB szerinti értelmezése szerinti feltételeinek, ennél fogva pedig jelenleg nem felel meg a megfelelőzés feltételeinek;

81. hangsúlyozza és támogatja, hogy a jövőbeli partnerséget az alapvető jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségvállalások támasszák alá, beleértve a személyes adatok megfelelő védelmét, amely a tervezett együttműködés szükséges feltétele, valamint a bűnüldözési megállapodás automatikus felfüggesztését, amennyiben az Egyesült Királyság hatályon kívül helyezi az EJE-t végrehajtó nemzeti jogszabályokat; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az Egyesült Királyság jogi keretére annak uniós jog szerinti megfelelőségének értékelésekor; támogatja az EUB e területre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának, például az *Schrems-ügynek*, valamint az EJB ítélkezési gyakorlatának a figyelembevételét;

82. azon az állásponton van, hogy amennyiben az Egyesült Királyság nem kötelezi el magát kifejezetten az EJE érvényesítése mellett, és nem fogadja el az Európai Unió Bíróságának a szerepét, nem lehet megállapodásra jutni a büntetőügyekben folytatott igazságügyi és rendőrségi együttműködésről; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság eddig nem volt hajlandó határozott garanciákat nyújtani az alapvető jogokra és az egyéni szabadságokra vonatkozóan, és ragaszkodott a jelenlegi normák enyhítéséhez és az elfogadott adatvédelmi mechanizmusoktól való eltéréshez, többek között tömeges megfigyelés alkalmazása révén;

83. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a fent említett aspektusokat annak értékelésekor, hogy az Egyesült Királyság jogi kerete megfelelő-e a személyes adatok védelmének szintje tekintetében, és gondoskodjon arról, hogy az Egyesült Királyság megoldja az ezen állásfoglalásban azonosított problémákat, mielőtt az Egyesült Királyság adatvédelmi jogát – az Európai Unió Bírósága értelmezésében vett – uniós joggal összhangban lévőnek nyilvánítaná; felhívja a Bizottságot, hogy kérje ki az Európai Adatvédelmi Testület és az európai adatvédelmi biztos tanácsát is;

### Biztonsági, bűnüldözési és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés

84. újólag megerősíti, hogy kézzelfogható eredményeket kell elérni a biztonság, a bűnüldözés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén annak érdekében, hogy létrejöjjön egy átfogó és hatékony együttműködésről szóló megállapodás, amely kölcsönösen előnyös lenne az EU és az Egyesült Királyság polgárainak biztonsága szempontjából;

85. határozottan ellenzi az Egyesült Királyság arra irányuló kérelmét, hogy közvetlen hozzáférést kapjon az uniós adatinformációs rendszerekhez a bel- és igazságügy területén; e tekintetben ismételt hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság nem schengeni harmadik országgént nem férhet hozzá közvetlenül az uniós információs rendszerek adataihoz; figyelmeztet arra, hogy az információk – többek között a személyes adatok – Egyesült Királysággal való megosztására szigorú biztosítékok, ellenőrzési és felügyeleti feltételek mellett kell sort keríteni, ideértve a személyes adatok uniós jog által biztosított védelemmel egyenértékű védelmét is;

86. rámutat arra, hogy a Schengeni Információs Rendszerre (SIS) vonatkozó jogszabályok kifejezetten tiltják a harmadik országok hozzáférését a rendszerhez, és hogy harmadik országgént az Egyesült Királyság nem férhet hozzá a SIS-hez; emlékeztet arra, hogy a Tanács 2020. március 5-én ajánlásokat adott ki a SIS Egyesült Királyság általi alkalmazása során elkövetett súlyos jogsértések kezelésére, és hogy az Egyesült Királyság válasza alapján nemigen mutat szándékot arra, hogy

<sup>(15)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

**2020. június 18., csütörtök**

alkalmazza ezeket az ajánlásokat, ami sérti az uniós jogot; úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Királyság között a bűnüldözés és az igazságügyi együttműködés terén a jövőben folytatandó együttműködésnek a kölcsönös bizalmon kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy az említett együttműködést csak szigorú adatvédelmi szabályok lefektetése és hatékony végrehajtási mechanizmusok megléte esetén lehet elfogadni;

87. felhívja a figyelmet arra, hogy a DNS-adatoknak az Egyesült Királysággal való, a prűmi keret alapján működő automatizált cseréjét csak 2019-ben indították el, és hogy a Tanács hamarosan döntést hoz egy végrehajtási határozat elfogadásáról, amely lehetővé teszi az Egyesült Királyság számára, hogy részt vegyen a daktiloszkópiai adatok automatizált cseréjében; kiemeli e tekintetben, hogy a Parlament a korábban a harmadik pillérbe tartozó jogalkotási aktusokra vonatkozó különleges konzultációs eljárás keretében 2020. május 13-án elutasította a Tanács határozattervezetét az ujji nyomat-adatok megosztását érintő teljes körű kölcsönösséggel, az adatvédelmi garanciákkal, valamint a határozat alkalmazásának igen rövid időtartamával kapcsolatos aggályok miatt; felhívja a Tanácsot, hogy gondosan vizsgálja meg a Parlament elutasításra vonatkozó érveit; emlékezteti a tárgyaló feleket, hogy az említett automatizált adatcserét engedélyező tanácsi határozatok – amennyiben azokat elfogadják – az átmeneti időszak végén hatályukat veszítik; hangsúlyozza, hogy időben meg kell állapodni a jövőbeli kapcsolatokra vonatkozó új szabályokról, tekintettel az információcsere fontosságára a határokon átnyúló súlyos és szervezett bűnözés és terrorizmus elleni küzdelemben;

88. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság tárgyalási megbízatása nem elég ambiciózus a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés fontos területein; úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Királyság találhatnának olyan megoldást, amely ambiciózusabb együttműködési szintet tenne lehetővé, mint az Európai kiadatási egyezmény szerinti együttműködés;

***Migráció, menekültügy és határigazgatás***

89. hangsúlyozza, hogy meg kell állapodni a két fél állampolgáraitól eltérő állampolgárok migrációjával kapcsolatos együttműködés feltételeiről, tiszteletben tartva az emberi jogokat, érvényt szerezve az emberi méltóságnak és elismerve a legkiszolgáltatottabbak védelmének szükségességét; megismétli felhívását, hogy ennek az együttműködésnek legalább olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek javítják a nemzetközi védelemhez való biztonságos és jogszerű hozzáférést, többek között családegyesítés révén;

90. hangsúlyozza, hogy szoros együttműködésre van szükség a felek között az embercsempészet és az emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében, összhangban a nemzetközi joggal, amely továbbra is alkalmazandó az EU és az Egyesült Királyság közötti határon;

91. kitart amellett, hogy az Egyesült Királyság nem választhatja meg, hogy az uniós menekültügyi és migrációs vívmányok mely elemeit szeretné megtartani;

92. ismételt hangsúlyozza, hogy el kell fogadni egy olyan családegyesítési tervet, amely az átmeneti időszak végén hatályba léphet;

93. e terv részeként, és általánosabban is, a Parlament emlékezteti a tárgyaló feleket mind az EU, mind az Egyesült Királyság azon kötelezettségére, hogy megvédjék a területükön tartózkodó valamennyi gyermeket, és összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló 1989. évi egyezményével felszólítja a tagállamokat, hogy amint az Egyesült Királyság konkrét javaslatokat tesz, bízzák meg a Bizottságot a menedékkérők családegyesítési tervének megtárgyalásával;

94. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU összehangolt megközelítést alkalmazzon mindezen kérdésekben, mivel az Egyesült Királyság és az egyes tagállamok közötti kétoldalú megállapodások olyan kérdésekben, mint a menedékkérők vagy menekültek családegyesítése, illetve az áthelyezési vagy visszafogadási megállapodások, negatív következményekkel járhatnak az uniós menekültügyi és migrációs politika koherenciájára nézve; felszólítja mind az EU-t, mind az Egyesült Királyságot, hogy törekedjenek kiegyensúlyozott és konstruktív megközelítésre mindezen kérdésekben;

***A pénzmosás elleni küzdelem és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem***

95. felkéri az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy a jövőbeli partnerségi megállapodásba foglaljanak bele a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezéseket, többek között egy információcsere-mechanizmust is; emlékeztet arra, hogy a politikai nyilatkozatban az EU és az Egyesült Királyság kötelezettséget vállalt arra, hogy az FATF-standardokat meghaladó szinten biztosítják a tényleges tulajdonosi szerkezet átláthatóságát, továbbá megszüntetik a virtuális fizetőeszközök használatával összefüggő anonimitást, többek között ügyfél-átvilágítási ellenőrzések révén;

2020. június 18., csütörtök

96. felszólítja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy az új partnerségi megállapodásba foglaljanak bele külön rendelkezéseket a pénzügyi és nem pénzügyi kötelezett szolgáltatók felügyeletére vonatkozóan a pénzmossa elleni kerettel összefüggésben;

### **Adóügyek**

97. felszólítja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy kezeljék prioritásként az adócsalás és az adókikerülés elleni összehangolt fellépést; felszólítja a feleket, hogy a vállalkozások adózására vonatkozó uniós magatartási kódex keretében folytatott együttműködés révén kezeljék a káros adózási gyakorlatokat; megjegyzi, hogy a Bizottság szerint az Egyesült Királyság előkelő helyen áll azon mutatók tekintetében, amelyek egy országot olyan jellemzőkkel ruháznak fel, amelyeket a vállalatok felhasználhatnak adókikerülési célokra; kéri, hogy a jövőbeli megállapodás kifejezetten foglalkozzon ezzel a kérdéssel; megjegyzi, hogy az átmeneti időszakot követően az Egyesült Királyság harmadik országnak fog minősülni, és a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak át kell világitania a nem együttműködő országok és területek uniós jegyzékére vonatkozóan megállapított kritériumoknak megfelelően; felszólítja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy garantálják a teljes körű igazgatási együttműködést a héára vonatkozó jogszabályoknak való megfelelés, valamint a héa-bevételek védelmének és behajtásának biztosítása érdekében;

### **Az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a környezetvédelem**

98. úgy véli, hogy az Egyesült Királyságnak teljes mértékben igazodnia kell az EU jelenlegi és jövőbeli éghajlat-politikai keretéhez, beleértve a módosított 2030-as és 2040-es célértékeket és az éghajlat-semlegesség 2050-ig való eléréséig vezető pályákat;

99. úgy véli, hogy az Egyesült Királyságnak legalább olyan hatályú és eredményességű szén-dioxid-árazási rendszert kell megvalósítania, mint amelyet az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) biztosít, és az átmeneti időszak végére ugyanazon elveket kell alkalmaznia a külső jóváírások felhasználása tekintetében; úgy véli továbbá, hogy amennyiben az Egyesült Királyság azt kéri, hogy saját kibocsátáskereskedelmi rendszerét kapcsolják össze az EU ETS-sel, e kérés mérlegelését illetően a következő két feltételt kell alkalmazni: az egyesült királysági kibocsátáskereskedelmi rendszer nem áthatja alá az EU ETS integritását, különösen a jogok és kötelezettségek egyensúlyát, és annak tükröznie kell az EU ETS hatályának és eredményességének folyamatos növekedését; hangsúlyozza, hogy a szén-dioxid-árazási rendszert már azt megelőzően meg kell határozni és be kell vezetni, hogy a Parlamentben sor kerülne az arra vonatkozó szavazásra, hogy jóváhagyják-e a megállapodás tervezetét;

100. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a közös szabványok és célok elfogadása mellett biztosítsák a levegő- és vízminőség megfelelő nyomon követését és értékelését az Egyesült Királyságban; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy az Egyesült Királyság végrehajtsa és érvényesítse az (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelv<sup>(16)</sup> keretében vállalt kibocsátási határértékeket és egyéb rendelkezéseket, valamint hogy dinamikus igazodjon a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvhez<sup>(17)</sup>, többek között az elérhető legjobb technikákra vonatkozó referenciadokumentumok frissítéseikhez;

### **Közegészségügy**

101. hangsúlyozza, hogy amennyiben az Egyesült Királyság szerepelni kíván azoknak az országoknak a jegyzékében, amelyek állat- és növényegészségügyi (SPS) intézkedések hatálya alá tartozó árukat exportálhatnak az EU-ba, maradéktalanul meg kell felelnie az ezen árukra vonatkozó uniós követelményeknek, beleértve a termelési folyamatokkal kapcsolatos követelményeket is; hangsúlyozza ezen túlmenően, hogy maradéktalanul tiszteletben kell tartani különösen az élelmiszertermékekre vonatkozó származási szabályokat, és az uniós követelmények megkerülésének megakadályozása érdekében világos szabályokat kell meghatározni az élelmiszertermékek egyesült királysági átalakításával kapcsolatban, különösen az Egyesült Királyság és más országok közötti lehetséges szabadkereskedelmi megállapodásokkal összefüggésben;

102. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyságnak igazodnia kell majd a géntechnológiával módosított szervezetekre és a növényvédő szerekre vonatkozó uniós szabályokhoz; úgy véli, hogy a feleknek törekedniük kell a peszticidek használatának és kockázatainak csökkentésére; hangsúlyozza, hogy mindkét félnek törekednie kell arra, hogy csökkentse az állattenyésztésben az antibiotikumok használatát, valamint hogy továbbra is tiltsa azok növekedésserkentőként való felhasználását, és visszaszorítsa a helytelen vagy szükségtelen humán felhasználást;

<sup>(16)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

<sup>(17)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelve az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

**2020. június 18., csütörtök**

103. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megelőzzék a gyógyszerek és az orvostechnikai eszközök hiányát; sürgeti a nemzeti hatóságokat és az érdekelt feleket, hogy gondoskodjanak arról, hogy az átmeneti időszak végéig lezáruljon a nemzeti eljárás keretében engedélyezett gyógyszerkészítmények újbóli elosztása; ezért kéri az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy működjön hosszú távon együtt az egészség biztonságát érintő megállapított és újonnan megjelenő veszélyek megelőzése, feltárása, az ezekre való felkészülés és válaszingyintzkedések érdekében; e tekintetben felszólít az EU és az Egyesült Királyság közötti folyamatos együttműködésre a Covid19-világjárvány elleni hatékony küzdelem érdekében; úgy véli, hogy ha a felek valamelyike nem hoz megfelelő intézkedéseket egy egészségügyi fenyegetés kezelése érdekében, a másik fél egyoldalú intézkedéseket vezethet be a közegészség védelmében;

104. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a gyógyszerekre, az orvostechnikai eszközökre és a vegyi anyagok biztonságára – többek között az endokrin károsító anyagokra – vonatkozó uniós jogszabályokat, ugyanakkor biztosítani kell a gyógyszerekhez és az orvostechnikai eszközökhöz való folyamatos hozzáférést, és hangsúlyozza, hogy az egyesült királyságbeli vállalatokra minden esetben ugyanazok a kötelezettségek vonatkoznak, mint az EGT-n kívüli vállalatokra; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU belső piacának, és különösen a fogyasztóknak a termékek Egyesült Királyság általi behozatalával vagy kivitelével kapcsolatos kockázatokkal szembeni védelme érdekében szigorú feltételeket kell meghatározni a WTO-megállapodáson túlmutató állat- és növényegészségügyi intézkedésekre vonatkozóan;

**Közlekedés**

105. hangsúlyozza, hogy a szoros gazdasági kapcsolatokon és közös érdekeken alapuló tervezett partnerségnek folyamatos és akadálytalan, viszonyosság alapuló összeköttetést kell biztosítania minden közlekedési mód esetében, valamint azonos feltételeket kell biztosítania különösen a szociális, munkaügyi és környezeti normák, valamint az utasok jogai tekintetében; hangsúlyozza, hogy a tervezett partnerségnek ki kell terjednie a Csatorna-alagút különleges helyzetére, különös tekintettel a biztonsági és az engedélyezési rendszer aspektusaira;

106. úgy véli, hogy az Egyesült Királysággal a jövőben folytatandó együttműködésnek elő kell irányoznia közös érdekű közlekedési projekteket, és ösztönöznie kell a határokon átnyúló jó kereskedelmi és üzleti feltételeket, amelyek különösen a kkv-k esetében elősegítik a további adminisztratív terhek elkerülését és segítséget nyújtanak számukra;

107. úgy véli, hogy a közös érdekek alapján elő kell irányozni az Egyesült Királyság részvételét a közlekedést érintő, határokon átnyúló uniós kutatási és fejlesztési programokban;

108. emlékeztet annak fontosságára, hogy a tárgyalások során a Bizottság legyen az egyedüli tárgyaló fél az EU részéről, valamint hogy a tagállamoknak tartózkodniuk kell bármilyen kétoldalú tárgyalástól; sürgeti azonban a Bizottságot, hogy a végleges átfogó megállapodásban képviselje az egyes tagállamok érdekeit;

109. hangsúlyozza, hogy a jogok és privilégiumok kötelezettségeket vonnak maguk után, valamint hogy az uniós belső piachoz való hozzáférési szintnek teljes mértékben meg kell felelnie a szabályozási konvergencia és az egyenlő piaci feltételek nyílt és tisztességes verseny érdekében való biztosítására vonatkozóan megállapított kötelezettségvállalások mértékének, és annak az EU-ban alkalmazandó közös minimumkövetelményeken kell alapulnia;

110. emlékeztet arra, hogy a légi közlekedés az egyetlen olyan közlekedési mód, amely tekintetében nem létezik a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében rögzített olyan jogi keret, amely életbe léphetne, amennyiben az átmeneti időszak vége előtt nem születik megállapodás;

111. úgy véli, hogy a tervezett partnerségnek tartalmaznia kell egy, a légi közlekedésről szóló ambiciózus és átfogó fejezetet, amely biztosítja az EU stratégiai érdekeit, és megfelelő rendelkezéseket tartalmaz a piacra jutásról, a beruházásokról, valamint a működési és kereskedelmi rugalmasságról (pl. a járatmegosztásról), kiegyensúlyozott jogok és kötelezettségek mellett, továbbá szoros együttműködést kell magában foglalnia a légi közlekedés biztonsága és a légiforgalmi szolgáltatás tekintetében;

112. hangsúlyozza, hogy az úgynevezett „ötödik szabadságjog” egyes elemei biztosításának hatályát korlátozni kell, és annak kiegyensúlyozott és megfelelő, az uniós érdekeket szem előtt tartó kötelezettségeket kell tartalmaznia;



2020. június 18., csütörtök

113. megjegyzi, hogy az Európai Közlekedési Miniszterek Konferenciájának jelenlegi kerete, amely korlátozott számú engedélyen alapul, nem alkalmazható az Unió és az Egyesült Királyság közötti kapcsolatokra, tekintettel az EU és az Egyesült Királyság között zajló közúti teherforgalom mértékére; e tekintetben hangsúlyozza, hogy megfelelő intézkedéseket kell hozni a közrendet fenyegető veszélyek elkerülése és a közúti áru fuvarozók, valamint az autóbuszos személyszállítást végzők forgalmi zavarainak megelőzése érdekében; hangsúlyozza ezzel összefüggésben az Írország és a kontinens közötti közvetlen tengeri útvonalak fejlesztésének fontosságát, melyek révén csökkenne az Egyesült Királyságtól mint tranzitútvonaltól való függés;

114. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság teherfuvarozói számára nem biztosíthatók ugyanazok a jogok és előnyök, amelyeket az uniós teherfuvarozók élveznek a közúti teherfuvarozás tekintetében;

115. úgy véli, hogy a tervezett partnerség részét kell képeznie az egyik fél területéről a másik fél területén át ugyanazon fél területére vezető rakott és üresutakra vonatkozó átszállítási jogoknak;

116. úgy véli, hogy a tervezett partnerségnek egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania különösen a munka, a vezetési és pihenőidő, a járművezetők kiküldetése, a menetíró készülékek, a járművek tömege és méretei, a kombinált szállítás és a személyzet képzése terén, valamint konkrét rendelkezéseket kell tartalmaznia a gazdasági szereplők és a járművezetők hasonló szintű védelmének biztosítása érdekében;

117. hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni az EU és az Egyesült Királyság közötti tengeri kereskedelem gördülékenységét, az utasok, a tengerészek, valamint a tengeri és szárazföldi személyzet szabad mozgását; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az Egyesült Királyságnak biztosítania kell, hogy megfelelő határ- és vámrendszerek álljanak rendelkezésre a késedelmek és a fennakadások megelőzése érdekében;

### **Kultúra és oktatás**

118. úgy véli, hogy a megállapodásnak egyértelművé kell tennie, hogy a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezménnyel összhangban fenn fogja tartani a kulturális és nyelvi sokszínűséget;

119. üdvözli a tárgyalási irányelvekben szereplő egyértelmű kijelentést, miszerint az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatoknak ki kell terjedniük az oktatás és a kultúra területén folytatott párbeszédre és cserékre is; felhívja a Bizottságot, hogy a vonatkozó mobilitási rendelkezésekről folytatott tárgyalások során vegye figyelembe a kulturális ágazat sajátos jellegét; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a megállapodásnak a Bizottság által közzétett szövegtervezetében a természetes személyek üzleti célú belépését és ideiglenes tartózkodását szabályozó rendelkezések nem felelnek meg a kulturális és kreatív ágazat igényeinek, és akadályozhatják a folyamatos kulturális cserét;

120. fenntartások nélkül támogatja a tárgyalási irányelvek a tekintetben való egyértelműségét, hogy az audiovizuális szolgáltatásokat ki kell zárni a gazdasági partnerség hatálya alól, és sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is szilárdan képviselje álláspontját;

121. hangsúlyozza, hogy az audiovizuális szolgáltatások uniós piacához való hozzáférés csak akkor garantálható, ha az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelvét<sup>(18)</sup> teljes mértékben végrehajtják annak érdekében, hogy ugyanazokat a továbbkövetési jogokat biztosítsák mindkét fél számára; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságból származó tartalmak az átmeneti időszak végét követően is „európai alkotásoknak” minősülnek mindaddig, amíg az Európa Tanács határokön átnyúló televíziózásról szóló egyezményében részes nem tagállamokból és EGT-n kívüli államokból származó alkotások bekerülnek az „európai alkotások” tartalomkvótába;

122. üdvözli a jogellenesen kivitt kulturális javaknak a származási országuk részére történő visszaszolgáltatásával kapcsolatos kérdések napirendre tűzését; hangsúlyozza továbbá az Egyesült Királysággal e téren folytatott folyamatos együttműködés fontosságát;

### **Pénzügyi irányítási és ellenőrzési keret**

123. felszólít a bizottsági szolgálatok, az Európai Számvevőszék, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az Európai Ügyészség hozzáférési jogának, valamint a Parlament ellenőrzési jogának biztosítására és tiszteletben tartására; emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályok betartását és értelmezését érintő ügyekben az Európai Unió Bíróságát kell illetékes bíróságként elfogadni;

<sup>(18)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális média-szolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

2020. június 18., csütörtök

### **Részvétel az uniós programokban**

124. javasolja, hogy a Bizottság fordítson kiemelt figyelmet mind az „Uniós programokban való részvétel”, mind a „Horizontális intézkedések és irányítás” tekintetében alkalmazandó alábbi elvekre és feltételekre;

- a) tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a tervezett partnerség részeként az uniós programokban való részvétellel kapcsolatban megállapítandó általános elvek és feltételek magukban foglalják azt a követelményt, hogy az Egyesült Királyság méltányos és megfelelő pénzügyi hozzájárulást nyújtson mind részvételi díj, mind operatív hozzájárulás tekintetében minden olyan programhoz, amelyben részt vesz;
- b) biztosítsa, hogy az Egyesült Királyság bármely programban való részvételének általános szabályai megfeleljenek a harmadik országok részvételére irányadó szokásos feltételeknek, és hogy a részvétel az érintett program teljes időtartamára és valamennyi részére szóljon, kivéve, ha a részleges részvétel például bizalmas jelleg miatt indokolt; javasolja, hogy a Bizottság biztosítsa kiszámíthatóságot az uniós programok EU-ban letelepedett résztvevői számára, valamint stabilitást a költségvetési előirányzatok tekintetében;
- c) biztosítsa, hogy az Egyesült Királyság uniós programokban való részvétele ne járjon az uniós költségvetésből az Egyesült Királyságba irányuló nettó transzferrel, továbbá hogy az EU egyoldalúan fel tudja függeszteni vagy meg tudja szüntetni az Egyesült Királyság bármely programban való részvételét, amennyiben a részvétel feltételei nem teljesülnek vagy az Egyesült Királyság nem fizeti meg pénzügyi hozzájárulását;
- d) biztosítsa, hogy az Egyesült Királysággal kötött megállapodás tartalmazza a pénzügyi szabálytalanságok, a csalás, a pénzmosás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb bűncselekmények kezeléséhez és az EU pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges intézkedéseket;

125. úgy véli különösen, hogy fontos az Egyesült Királyságnak a harmadik országok részvételére irányadó általános elvekkel összhangban történő részvétele a határokon átnyúló, kulturális, fejlesztési, oktatási és kutatási programokban, például az Erasmus+-ban, a Kreatív Európában, a Horizontban, az Európai Kutatási Tanácsban, a LIFE programban, a transzeurópai közlekedési hálózatban (TEN-T), az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközben (CEF), az „egységes európai égbolt” (SES) kezdeményezésben, az Interregben, a közös technológiai kezdeményezésekben – amilyen például a Tiszta Égbolt I. és II., az „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatás (SESAR), az európai kutatási infrastruktúra-konzorciumok, a Galileo, a Kopernikusz, az európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás (EGNOS) és az űrmelegfigyelés és a Föld körüli pályán haladó objektumok nyomon követése (SST) támogatási keretrendszere –, valamint a köz- és magánszféra közötti partnerségekben;

126. elvárja, hogy a megállapodás rendelkezzen az Egyesült Királyságnak az Euratomhoz és az ITER-projekthez fűződő kapcsolatáról, valamint a kilépésnek az eszközökre és kötelezettségekre gyakorolt hatásáról; elvárja továbbá, hogy az Egyesült Királyság megfeleljen a legmagasabb szintű nukleáris biztonsági, védelmi és sugárvédelmi előírásoknak;

127. úgy véli, hogy ha az Egyesült Királyság végül úgy dönt, hogy részt kíván venni a belső piacon, akkor a 2021 és 2027 közötti időszakra hozzá kell járulnia a kohéziós alapokhoz, akár csak az EGT-országoknak;

128. úgy véli, hogy az új megállapodásnak figyelembe kell vennie az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése által érintett uniós régiók szükségleteit;

129. hangsúlyozza annak rendkívüli fontosságát, hogy a PEACE program továbbra is működjön Észak-Írországon és Írország határ menti régióiban, és igazgatását a különleges uniós programok irányításáért felelős szerv önállóan lássa el;

130. úgy véli, hogy a közös érdekű ügyekben folytatódnia kell az egyfelől az EU legkülső régiói, tengerentúli országai és tengerentúli területei, másfelől az Egyesült Királyság tengerentúli területei közötti együttműködésnek, kiváltképpen a karibi és a csendes-óceáni térségben; kéri egyedi rendelkezések meghozatalát az Európai Fejlesztési Alap vagy adott esetben a kohéziós alapok keretében folytatott jövőbeli közös projektek lehetővé tétele érdekében; a fennmaradó TOT-ok számára pedig továbbra is megfelelő szintű támogatást kell nyújtani;

131. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésből származó pénzügyi források rendelkezésre bocsátása révén az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA) a szolidaritás kézzelfogható kifejeződése olyankor, amikor az EU vagy a hozzá csatlakozni kívánó országok bizonyos régióit súlyos (többek között gazdasági) következmények sújtják;

2020. június 18., csütörtök

132. hangsúlyozza, hogy a programokban való részvételt össze kell kapcsolni a vonatkozó szakpolitikákkal, például az éghajlat- vagy kiberpolitikákkal;

133. úgy véli, hogy egy, az energiaügyi együttműködésről szóló megállapodás, amely összhangban lenne a jövőbeli kapcsolatokról szóló átfogó megállapodással, valamint szilárd kormányzáson és egyenlő versenyfeltételeken alapulna, mindkét fél kölcsönös érdekét szolgálná;

134. hangsúlyozza, hogy az Ír-szigeten az egységes villamosenergia-piac folytonosságának biztosítása érdekében az Egyesült Királyság kilépését követően Észak-Írországból folytatni kell az uniós energiaügyi vívmányok alkalmazását;

135. azon a véleményen van, hogy az Egyesült Királyság továbbra is fontos partner lehet az EU úrpolitikájában, és hangsúlyozza, hogy a tárgyalások során foglalkozni kell az Egyesült Királyság uniós úrprogramhoz való jövőbeli hozzáféréseivel, védelmezve az Unió érdekeit és összhangban a harmadik országok uniós úrprogramban való részvételére alkalmazandó jogi kerettel;

### **Szellemi tulajdon**

136. hangsúlyozza, hogy a tervezett megállapodásnak a jelenlegi és jövőbeli uniós jogi keret alapján erőteljes és végrehajtható intézkedéseket kell tartalmaznia a földrajzi jelzések és a szellemi tulajdonjogok, így a szerzői és szomszédos jogok, a védjegyek és formatervezési minták, a szabadalmak és az üzleti titkok elismerésére és magas szintű védelmére vonatkozóan; anélkül, hogy veszélyeztetné a megfizethető gyógyszerekhez, így a generikus gyógyszerekhez való hozzáférést; úgy véli, hogy a megállapodásnak magában kell foglalnia az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és az Egyesült Királyság szellemi tulajdoni hivatalai közötti szoros kétoldalú együttműködés lehetőségét is;

### **Társasági jog**

137. megjegyzi, hogy az előírások fellazulásának elkerülése, valamint az Egyesült Királyságban és az EU-ban az eljárási jogképesség biztosítása érdekében helyénvaló, hogy a tervezett megállapodás közös minimumszabályokat tartalmazzon a műveletek létrehozására és végrehajtására, a részvényesek, hitelezők vagy munkavállalók védelmére, a vállalati jelentéstételre és könyvvizsgálatra, valamint az átláthatósági szabályokra, továbbá a szerkezetátalakítással, csőddel vagy fizetésképtelenséggel kapcsolatos bírósági határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozóan;

### **Igazságügyi együttműködés polgári, többek között családi ügyekben**

138. hangsúlyozza, hogy a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés kiemelkedő fontosságú a polgárok és a vállalatok közötti jövőbeli kereskedelmi és üzleti interakciók biztosítása, valamint a határokon átnyúló ügyletekben és egyéb tevékenységekben részt vevő felek biztonságának és megfelelő védelmének biztosítása érdekében; úgy véli ezért, hogy alaposan meg kell vizsgálni, hogy a Luganói Egyezmény megfelelő megoldást kínálhat-e az Uniónak arra, hogy fenntartsa a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel fennálló kapcsolatainak általános egyensúlyát, vagy megfelelőbb lenne-e egy olyan új megoldás, amely a két fél közötti „dinamikus összehangolást” biztosítaná;

139. hangsúlyozza, hogy a tervezett megállapodásnak érdemi és átfogó megoldást kell találnia különösen a házassági ügyek, a szülői felelősség és egyéb családi ügyek tekintetében; ebben az összefüggésben megjegyzi, hogy a tervezett megállapodás családi ügyekre vonatkozó esetleges kölcsönös végrehajtási rendelkezéseinek nemcsak az igazságszolgáltatási rendszerek közötti kölcsönös bizalom elvén kell alapulniuk, hanem bizonyos alkotmányos garanciák és közös alapvető jogi normák meglétéén is;

### **Fejlesztési együttműködés és humanitárius segítségnyújtás**

140. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság továbbra is a világ egyik legnagyobb bilaterális donorja, és rámutat, hogy az EU-nak a partnerség szellemében figyelembe kell vennie az Egyesült Királysággal való együttműködés lehetőségeit; sajnálja, hogy az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése nyomán új keletkezik az EU átfogó fejlesztési együttműködésre és humanitárius segítségnyújtásra vonatkozó politikájában;

141. hangsúlyozza az EU és az Egyesült Királyság központi szerepét a közös kihívásoknak a fejlesztéspolitika és a humanitárius segítségnyújtás révén történő kezelésében; hangsúlyozza e tekintetben a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia fenntartásának fontosságát;

**2020. június 18., csütörtök**

142. hangsúlyozza az erős partnerség fontosságát, amely a jogokon alapuló megközelítésen nyugszik, ugyanakkor folyamatos elkötelezettséget és együttműködést biztosít a fenntartható fejlődési célok, az emberi jogok, a szegénység felszámolása és a Párizsi Megállapodás megvalósítása terén; hangsúlyozza továbbá a humanitárius válságokra való összehangolt reagálás, valamint a humanitárius segítségnyújtás alapelveinek fontosságát;

143. meggyőződése, hogy a Cotonoui Megállapodást követő partnerség és az EU–Afrika-stratégia megerősíthető az Egyesült Királysággal való hatékony együttműködéssel és az Egyesült Királyság erős afrikai, karibi és csendes-óceáni jelenlétére építve; hangsúlyozza, hogy az EU-nak, az Egyesült Királyságnak és az AKCS-országoknak minden szinten együtt kell működniük a partnerség, a szolidaritás és a kiegészítő jelleg elveivel összhangban;

**Biztonság és külügy**

144. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság 2020. február 27-én közzétett tárgyalási célkitűzéseiben az szerepelt, hogy a külpolitikát csupán az Egyesült Királyság és az EU közötti szélesebb körű, barátságos párbeszéd és együttműködés keretében fogják meghatározni, ezáltal a kulcsfontosságú területet egy nem intézményesített kapcsolat szintjére minősítették le, amelyről később kell megállapodni;

145. sajnálatosnak tartja, hogy ez ellentétes a politikai nyilatkozat rendelkezéseivel, amely ambiciózus, széles körű, mély és rugalmas partnerséget irányoz elő a külpolitika, a biztonság és a védelem területén, valamint felszólít egy, az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli széles körű, átfogó és kiegyensúlyozott biztonsági partnerség kialakítására, amibe az Egyesült Királyság beleegyezett;

146. emlékeztet az EU álláspontjára, miszerint a külpolitikának, a biztonságnak és a védelemnek egy átfogó megállapodás részét kell képeznie, amely az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatot szabályozza;

147. sajnálja, hogy az Egyesült Királyság nemigen törekszik arra, hogy kapcsolatokat alakítson ki az EU-val a külpolitika, a biztonság és a védelem területén, és hogy ezek kifejezetten nem szerepeltek az Egyesült Királyság megbízatásában, ezért nem képezik részét a 11 tárgyalási fordulónak;

148. emlékeztet arra, hogy az EU-nak és az Egyesült Királyságnak közősek az elvei, értékei és érdekei; hangsúlyozza, hogy mindkét félnek érdeke egy ambiciózus, szoros és tartós, az EU autonómiáját tiszteletben tartó együttműködés fenntartása egy közös kül- és biztonságpolitikai keret formájában, az EUSZ 21. cikke alapján, az ENSZ Alapokmánya és a NATO szempontjainak figyelembevételével, a következő területeken:

- a) a béke előmozdítása;
- b) a közös biztonsági kihívások, valamint a globális stabilitás – beleértve Európa szomszédságának stabilitását is – közös megközelítése;
- c) a szabályokon alapuló nemzetközi rend előmozdítása;
- d) a demokrácia és a jogállamiság megszilárdítása;
- e) az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelme;
- f) a globális jólét és a fenntartható fejlődés előmozdítása, az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a biológiai sokféleség csökkenésének enyhítése;

149. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság és az EU közötti mélyen integrált és összehangolt nemzetközi együttműködés rendkívül hasznos lenne mindkét fél és általában véve a globális világrend számára, mivel a két fél hasonló megközelítést vall a hatékony multilateralizmus, a béke, a biztonság és a fenntarthatóság megőrzése, valamint az emberi jogok védelmezése és érvényesítése területén; javasolja, hogy ennek összehangolását egy rendszerszintű platform irányítsa, amely magas szintű külpolitikai egyeztetésekre és koordinációra szolgál; hangsúlyozza a globális kérdésekben folytatott parlamentközi együttműködés fontosságát és hozzáadott értékét;

2020. június 18., csütörtök

150. hangsúlyozza, hogy a külpolitikai, biztonságpolitikai és védelempolitikai kihívások – például a terrorizmus, a kibernetikus fenyegetések, a szomszédságban uralkodó válsághelyzet, az emberi jogok tiszteletben tartása, a dezinformációs kampányok és a hibrid fenyegetések – kezelése érdekében a két félnek közös válaszokra van szüksége; ösztönzi a hatékony, időszzerű és kölcsönös párbeszédet, a konzultációt, a koordinációt, valamint az információk és hírszerzési adatok cseréjét, mégpedig az Egyesült Királyság és az uniós intézmények demokratikus ellenőrzése alatt; emlékeztet arra, hogy a minősített információk cseréjét egy meghatározott kereten belül kell megszervezni;

151. hangsúlyozza, hogy az átmeneti időszak végétől az Egyesült Királyság harmadik országgá válik, a kapcsolatokra vonatkozó bármiféle külön keret nélkül, ami jelentős hatással lesz a jelenlegi kül- és biztonságpolitikai együttműködésre;

152. felkéri mind az EU-t, mind az Egyesült Királyságot, hogy erősítsék a nemzetközi békét és stabilitást, többek között az ENSZ békefenntartó erőfeszítéseinek megerősítésére irányuló közös stratégiák kidolgozása révén; felszólítja mindkét felet, hogy mozdítsák elő a béke és a párbeszéd kultúráját mint a konfliktusmegelőzés, a konfliktuskezelés, a konfliktusrendezés, a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség biztosításának eszközeit; támogatja az e területeken meglévő együttműködés folytatását; felszólít a szisztematikus preferenciális együttműködésre a békefenntartó műveletek során; az EU és az Egyesült Királyság közötti fokozott együttműködésre szólít fel a harmadik országok demokratikus fejlődésével, reformfolyamataival és demokratikus parlamenti gyakorlataival kapcsolatos kérdésekben, beleértve a választási megfigyelést is;

153. kijelenti, hogy az EU alapvetően érdekelt egy ilyen külügyi és biztonsági partnerségben, tekintettel az Egyesült Királyság és Franciaország Biztonsági Tanácsban betöltött állandó tagságából és az Egyesült Királyság és az EU tagjainak rendkívül eredményes diplomáciai szolgálatából adódó kölcsönös előnyökre, valamint arra a tényre, hogy az Egyesült Királyság rendelkezik Európa legütőképesebb fegyveres erőivel;

154. javasolja, hogy a jövőbeli partnerséget egy nagyon szoros és rendszeres együttműködésre és koordinációra alapozzák az ENSZ-ben, különös tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsára és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsára;

155. hangsúlyozza a biztonság és a fejlesztés kölcsönös jelentőségét; ösztönzi mind az EU-t, mind az Egyesült Királyságot, hogy szorosan működjenek együtt a fenntartható fejlődés és a humanitárius segítségnyújtás területén; mindkét felet emlékezteti arra, mennyire fontos a 0,7 % ODA/GNI célkitűzés elérése melletti elköteleződés és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvének támogatása; úgy véli, hogy a Cotonoui Megállapodást követő partnerség és az EU–Afrika-stratégia profitálhat az Egyesült Királysággal folytatott hatékony együttműködésből, amely a fenntartható fejlődési célok és a Párizsi Megállapodás elérése érdekében magas szintű társadalmi, emberi jogi és környezetvédelmi normákat tűz ki célul;

156. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az Egyesült Királyságnak – földrajzi közelségükből adódóan még inkább – közös érdeke, hogy együttműködjenek a hatékony és valóban átjárható védelmi képességek fejlesztése terén, többek között az Európai Védelmi Ügynökséggel, amellyel igazgatási megállapodást kell kötni, továbbá hogy folytassák a rendkívül értékes partnerségeket a NATO, valamint a védelemmel és külső biztonsággal foglalkozó uniós programok, a Galileo kibernetikus programok keretein belül, valamint a célzott dezinformációs kampányok és kibertámadások elleni küzdelem terén, ahogyan azt a jelenlegi Covid-19-világjárvány is megmutatta; emlékeztet arra, hogy a Galileo kormányzati ellenőrzésű szolgáltatásban való részvétel tekintetében külön megállapodás lehetséges és szükséges; megjegyzi továbbá, hogy a jövőbeli Európai Védelmi Alapot illetően az Egyesült Királyság bevonható a harmadik országok számára előírt feltételek mellett; felkéri mind az EU-t, mind az Egyesült Királyságot, hogy dolgozzanak ki közös megközelítést a védelmi technológiák szabványosítására;

157. arra számít, hogy az Egyesült Királyság folytatni tudja a nemzeti hatóságokkal a kibernetikus biztonság területén kialakított együttműködést és információcserét;

158. emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályok alapján jelenleg számos korlátozó intézkedés (szankcionálási rendszer) van érvényben az Egyesült Királyságban; elismeri a szankcióknak az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság érdekében, az ENSZ Alapokmányával összhangban történő alkalmazásának hatékonyságát; rámutat, hogy az Egyesült Királyság a kilépését követően is köteles lesz alkalmazni az ENSZ szankcionálási rendszerét, és felhívja az Egyesült Királyságot, hogy továbbra is hangolja össze szankciós politikáját az EU-val; továbbá a szankciókkal kapcsolatban szorgalmazza a két fél közötti megfelelő koordinációs mechanizmus létrehozását és szoros együttműködést a globális fórumokon annak érdekében, hogy maximalizálják a szankciók hatását, továbbá biztosítsák a konvergenciát és azt, hogy a közös értékek előmozdítása során a kölcsönös érdekeket követik és eleget tesznek azoknak;

**2020. június 18., csütörtök**

159. arra bátorítja az Egyesült Királyságot, hogy vegyen részt az érintett uniós ügynökségek munkájában, és vállaljon kiemelt szerepet az EU válságkezelési műveleteiben, valamint a KBVP-missziókban és -műveletekben, beleértve a humanitárius és mentési missziókat, a konfliktusmegelőzést és a békefenntartást, a katonai tanácsadást és segítségnyújtást, illetve a konfliktus utáni stabilizálást, valamint – amennyiben részvételre kéri fel – az állandó strukturált együttműködés (PESCO) projektjeiben, és hangsúlyozza, hogy az ilyen részvételt szigorú feltételekhez kell kötni, azaz annak tiszteletben kell tartania az EU döntéshozatali autonómiáját, az Egyesült Királyság szuverenitását, valamint a jogok és kötelezettségek kiegyensúlyozottságának elvét, és tényleges viszonyon kell alapulnia, beleértve a méltányos és megfelelő pénzügyi hozzájárulást is; felkéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy rendszeresen tájékoztassák a Parlamentet az Egyesült Királysággal folytatott politikai párbeszéd folyamatáról, valamint a KBVP-vel és a válságkezeléssel kapcsolatos információcsere fő szempontjairól;

160. emlékeztet arra, hogy a hatékony nemzetközi fegyverzet-ellenőrzési, leszerelési és nonprolifációs rendszerek a globális és európai biztonság sarokkövét jelentik; emlékeztet annak fontosságára, hogy koherens és hiteles európai stratégiát kell kialakítani a globális szintű többoldalú tárgyalásokra és a regionális dezescalációs és bizalomépítő intézkedésekre vonatkozóan; emlékeztet az Egyesült Királyság fontos szerepére az ilyen normák, intézmények és szervezetek kialakítása és létrehozása terén; felkéri az Egyesült Királyságot, hogy dolgozzon ki közös stratégiát az EU-val ezen szakpolitikai terület vonatkozásában, különösen az ENSZ leszerelési programjával összhangban; felkéri az Egyesült Királyságot, hogy vállaljon kötelezettséget arra, hogy továbbra is megfelel a 2008/944/KKBP közös álláspont<sup>(19)</sup> által felsoroltakkal egyenértékű kritériumoknak, és az EU-val közösen támogassa a fegyverkereskedelmi szerződés és az atomsorompó-szerződés (NPT) egyetemessé tételét és szigorú végrehajtását, valamint az új START megújítását;

161. hangsúlyozza az EU és az Egyesült Királyság közötti konzuli és diplomáciai együttműködés óriási fontosságát, mivel ez biztosítaná a hatékony segítségnyújtást egymás polgárai számára, és lehetővé tenné mind az Egyesült Királyság, mind pedig az EU számára, hogy biztosítsák polgáraiknak azt a lehetőséget, hogy konzuli védelemben részesüljenek olyan harmadik országokban, ahol az egyik fél nem rendelkezik diplomáciai képviselettel, az EUMSZ 20. cikkének c) pontjával összhangban;

162. kiemeli, hogy a Covid19-világjárvány megmutatta a katonai képességek és eszközök fontosságát, mivel az európai fegyveres erők kulcsfontosságú szerepet játszanak a világjárvány leküzdésére irányuló polgári erőfeszítések támogatásában, miközben teljesítik alapvető küldetéseiket; hangsúlyozza, hogy ez a világjárvány rámutatott az EU stratégiai autonómiájának és az európai védelmi együttműködésnek a fontosságára Európa lakosságának vészhelyzet idején történő védelme és a tagállamok ellenálló képességének elősegítése terén; úgy véli, hogy olyan mechanizmusokat kell létrehozni, amelyek lehetővé teszik az Unió és az Egyesült Királyság közötti azonnali együttműködést a hasonló jellegű és nagyszágrendű jövőbeli válságok esetén; azon az állásponton van, hogy a Covid19-világjárvány tanulságai alapján az európai katonai orvosi szolgálatoknak információmegosztási és támogatási hálózatot kell létrehozniuk, hogy fokozzák Európa széles körű ellenálló képességét vészhelyzet és válság idején; úgy véli, hogy az Egyesült Királyság részvétele egy ilyen jövőbeli európai katonai orvosi hálózatban kölcsönösen előnyös lenne;

**Intézményi rendelkezések és irányítás**

163. rámutat arra, hogy az Egyesült Királysággal mint harmadik országgal kötött megállapodás egészének, beleértve az egyenlő versenyfeltételekre, a konkrét ágazati kérdésekre és az együttműködés tematikus területeire és a halászatra vonatkozó rendelkezéseket is, tartalmaznia kell egy egységes, koherens és szilárd irányítási rendszer létrehozását, amely átfogó keretként kiterjed a megállapodás folyamatos közös felügyeletére és irányítására, valamint az átlátható vitarendezési, megfelelési és végrehajtási mechanizmusokra, amelyek szükség esetén szankciókat és ideiglenes intézkedéseket írnak elő a megállapodás rendelkezéseinek értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban;

164. úgy véli, hogy egy egységes, átfogó és horizontális irányítási mechanizmust kell alkalmazni az Egyesült Királysággal fennálló jövőbeli kapcsolatok egészére, a későbbiekben kötendő esetleges kiegészítő megállapodásokkal együtt, a kilépésről szóló megállapodás rendelkezéseivel való összhang biztosítása mellett, és elkerülve a hatékonysági problémákat; rámutat arra, hogy erőteljes vitarendezési mechanizmusra van szükség, amely fokozatos szankciókat ír elő, továbbá jogorvoslatot biztosít, amennyiben megállapítást nyer, hogy az egyik fél megszegi a megállapodást, és egy ilyen mechanizmusnak hatékony, gyorsan alkalmazható és visszatartó erejű jogorvoslatot kell biztosítania; hangsúlyozza, hogy a Parlament továbbra is éberrel figyeli valamennyi rendelkezés végrehajtását; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság korábbi tagállamként fontos intézményi együttműködési és párbeszédstruktúrákat alakított ki az EU-val, amelyeknek elő kell segíteniük az ilyen horizontális megállapodások megvalósítását; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU az Egyesült Királyságtól nagyobb fokú ambíciót vár el a kormányzás terén a szilárd jövőbeli partnerség kialakítása érdekében;

<sup>(19)</sup> HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

2020. június 18., csütörtök

165. kitar amellet, hogy erre a kormányzási rendszerre feltétlenül szükség van – mindkét fél autonómiájának tiszteletben tartása mellett – az Unió döntéshozatali autonómiájának, jogrendjének és bírósági rendszerének teljes körű megőrzése érdekében, beleértve a Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós jog társjogalkotóiént betöltött szerepét, valamint az Európai Unió Bíróságának az uniós jog és az EU Alapjogi Chartája egyedüli értelmezőjeként betöltött szerepét; úgy véli, hogy az uniós jogszabályokban meghatározott fogalmakon alapuló rendelkezések esetében az eljárásrendnek az Európai Unió Bírósága elé utalásról kell rendelkezniük;

166. üdvözli az európai parlamenti képviselők és az Egyesült Királyság parlamentjének képviselői együttműködésével létrehozandó Parlamenti Partnerségi Közgyűlésre irányuló javaslatot, amely jogosult arra, hogy tájékoztatást kapjon a Partnerségi Tanácstól és ajánlásokat nyújtson be számára; továbbá hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak jogalapot kell biztosítania azon rendelkezések számára, amelyek lehetővé teszik e szerv intézményi létrehozását;

167. kéri, hogy tartsák tiszteletben a Parlament szerepét a szabályozási együttműködésre vonatkozó rendelkezések végrehajtása kapcsán annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő politikai felügyeletet gyakorolhasson, és társjogalkotói jogai és előjogai garantálva legyenek; emlékeztet a Parlament azon jogára, hogy tájékoztatást kapjon a megállapodás és az esetleges kiegészítő megállapodások felülvizsgálatáról;

168. hangsúlyozza, hogy a politikai nyilatkozat 125. bekezdésével összhangban a megállapodás egészére érvényesülniük kell a civil társadalommal folytatott párbeszédre, az érintett felek bevonására és a két fél közötti konzultációra vonatkozó rendelkezéseknek, aminek ki kell terjednie különösen a szociális partnerekre, beleértve a mind az Egyesült Királyságban élő és dolgozó uniós polgárokat, mind az EU-ban élő egyesült királyságbeli polgárokat képviselő szervezeteket és munkavállalói szövetségeket; ragaszkodik a megállapodás végrehajtását felügyelő belső tanácsadó csoportok létrehozásához;

169. támogatja, hogy az Egyesült Királyság döntéshozatali szerep nélküli harmadik országbeli megfigyelőként továbbra is részt vegyen szabályozási szereppel nem rendelkező uniós ügynökségekben, például a közlekedés, a környezetvédelem vagy a foglalkoztatás területén, továbbá együttműködési megállapodásokat kössön szabályozási társügynökségekkel, például az Európai Vegyianyag-ügynökséggel, az Európai Repülésbiztonsági Ügynökséggel és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel az adatok, bevált gyakorlatok és tudományos ismeretek cseréje érdekében; megismétli a Bizottsághoz intézett azon felhívását, hogy mérlegelje az Egyesült Királyság hatóságai és az uniós ügynökségek közötti jövőbeli gyakorlati együttműködés lehetőségét a bel- és igazságügy területén, figyelembe véve, hogy az Egyesült Királyság immár a schengeni térségen kívüli harmadik ország és kulcsfontosságú partner a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelemben;

o

o o

170. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Bizottságnak, valamint tájékoztatás céljából a Tanácsnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormányának és parlamentjének.

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0167

## A keleti partnerség a 2020. júniusi csúcstalálkozó előkészítéseként

**Az Európai Parlament 2020. június 19-i ajánlása a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a keleti partnerségre vonatkozó ajánlásáról, a 2020. júniusi csúcstalálkozó előkészítéseként (2019/2209(INI))**

(2021/C 362/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3. és 8. cikkére és V. címére, különösen 21., 22., 36. és 37. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) ötödik részére,
- tekintettel a keleti partnerségnek az Unió és hat keleti partnere – Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova, Örményország és Ukrajna – közös erőfeszítéseként Prágában, 2009. május 7-én történt létrehozására,
- tekintettel a keleti partnerség 2009. évi prágai, 2011. évi varsói, 2013. évi vilniusi, 2015. évi rigai és 2017. évi brüsszeli csúcstalálkozásán tett együttes nyilatkozatokra,
- tekintettel az egyrészlől az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészlől Grúzia közötti társulási megállapodásra <sup>(1)</sup>, az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészlől a Moldovai Köztársaság közötti társulási megállapodásra <sup>(2)</sup>, valamint az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Ukrajna közötti társulási megállapodásra <sup>(3)</sup>, kiterjedően a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekre, valamint az egyrészlől az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészlől az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodásra <sup>(4)</sup>,
- tekintettel az EU és Azerbajdzsán közötti, az Együttműködési Bizottság által 2018. szeptember 28-án elfogadott partnerségi prioritásokra <sup>(5)</sup>,
- tekintettel az EU-Ukrajna és EU-Moldova Parlamenti Társulási Bizottság 2019. december 19-i ülésének zárónyilatkozataira és ajánlásaira,
- tekintettel az Európai Parlament 2019. december 18-i, a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésére <sup>(6)</sup>,
- tekintettel a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(7)</sup>,

<sup>(1)</sup> HL L 261., 2014.8.30., 4. o.

<sup>(2)</sup> HL L 260., 2014.8.30., 4. o.

<sup>(3)</sup> HL L 161., 2014.5.29., 3. o.

<sup>(4)</sup> HL L 23., 2018.1.26., 4. o.

<sup>(5)</sup> Az EU–Azerbajdzsán Együttműködési Tanács 2018. szeptember 28-i, az EU–Azerbajdzsán partnerségi prioritásokra vonatkozó 1/2018 sz. ajánlása (HL L 265., 2018.10.24., 18. o.).

<sup>(6)</sup> Az Európai Parlament 2020. január 15-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – éves jelentés (Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0008).

<sup>(7)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról, (HL L 303., 2018.11.28., 39. o.).



2020. június 19., péntek

- tekintettel az Európai Unió, valamint az Örmény Köztársaság<sup>(8)</sup> és az Azerbajdzsán Köztársaság<sup>(9)</sup> közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodásokra, valamint az Európai Unió és a Belarusz Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló, 2020. január 8-i megállapodásra<sup>(10)</sup>,
- tekintettel a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának küldött, „A keleti partnerségre vonatkozó szakpolitika 2020 után: A reziliencia erősítése – a mindenki számára előnyös keleti partnerség” című, 2020. március 18-i együttes közleményére,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának az európai szomszédságpolitikáról és a keleti partnerségről szóló következtetéseire,
- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a keleti partnerség civil társadalmi fóruma, a Régiók Bizottsága, továbbá a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciájának (CORLEAP) ajánlásaira és tevékenységeire,
- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés Trio Plus 2030 stratégia jövőjéről és a jövőbeni keleti partnerség felépítéséről szóló, 2019. december 9-i állásfoglalására,
- tekintettel az EU globális stratégiájára és a felülvizsgált európai szomszédságpolitikára,
- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájára,
- tekintettel a Dél-Kaukázusra vonatkozó uniós stratégia szükségességéről szóló, 2010. május 20-i<sup>(11)</sup>, az európai szomszédságpolitikáról szóló, 2013. október 23-i<sup>(12)</sup>, az ukrainai helyzetről és az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jelenlegi állásáról szóló, 2014. szeptember 18-i<sup>(13)</sup>, az ukrainai helyzetről szóló, 2015. január 15-i<sup>(14)</sup>, az örmény népirtás századik évfordulójáról szóló, 2015. április 15-i<sup>(15)</sup>, az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2015. július 9-i<sup>(16)</sup>, a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodásokról / mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekről szóló, 2016. január 21-i<sup>(17)</sup>, a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló, 2016. november 23-i<sup>(18)</sup>, a keleti partnerség államaiban a nők jogairól szóló, 2016. december 13-i<sup>(19)</sup>, az Oroszországban fogva tartott ukrán politikai foglyokról és a krími helyzetről szóló, 2017. március 16-i<sup>(20)</sup>, a Belarusról szóló, 2018. április 19-i<sup>(21)</sup>, a „Grúzia megszállt területei az orosz invázió után 10 évvel” című, 2018. június 14-i<sup>(22)</sup>, az egyrészt az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészt az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről szóló, 2018. július 4 -i<sup>(23)</sup>, a médiaszabadság belaruszi helyzetének romlásáról, nevezetesen a Charter 97 ügyről szóló, 2018. október 4-i<sup>(24)</sup>, az EU és Moldova közötti társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2018. november 14-i<sup>(25)</sup>, az EU és Grúzia közötti társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2018. november 14-i<sup>(26)</sup> és az EU és Ukrajna közötti társulási megállapodás végrehajtásáról szóló, 2018. december 12-i<sup>(27)</sup> állásfoglalására,

<sup>(8)</sup> HL L 289., 2013.10.31., 2. o.

<sup>(9)</sup> HL L 128., 2014.4.30., 49. o.

<sup>(10)</sup> 12363/19 VISA 191 COEST 210.

<sup>(11)</sup> HL C 161. E, 2011.5.31., 136. o.

<sup>(12)</sup> HL C 208., 2016.6.10., 119. o.

<sup>(13)</sup> HL C 234., 2016.6.28., 14. o.

<sup>(14)</sup> HL C 300., 2016.8.18., 27. o.

<sup>(15)</sup> HL C 328., 2016.9.6., 2. o.

<sup>(16)</sup> HL C 265., 2017.8.11., 110. o.

<sup>(17)</sup> HL C 11., 2018.1.12., 82. o.

<sup>(18)</sup> HL C 224., 2018.6.27., 58. o.

<sup>(19)</sup> HL C 238., 2018.7.6., 42. o.

<sup>(20)</sup> HL C 263., 2018.7.25., 109. o.

<sup>(21)</sup> HL C 390., 2019.11.18., 100. o.

<sup>(22)</sup> HL C 28., 2020.1.27., 97. o.

<sup>(23)</sup> HL C 118., 2020.4.8., 43. o.

<sup>(24)</sup> HL C 11., 2020.1.13., 18. o.

<sup>(25)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0458.

<sup>(26)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0457.

<sup>(27)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0518.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel az Oroszországról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az Oroszországnak a keleti partnerség országainak területén végrehajtott fellépéseire, a krími tatárok jogainak megsértéseire, Grúzia egyes részeinek megszállására és a kapcsolódó határépítési tevékenységekre, valamint az EU és a keleti partnerség országai elleni ellenséges propagandára és dezinformációra vonatkozóakra,
  - tekintettel a 2017. novemberi csúcstalálkozó előkészítéseként a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az EKSZ-hez intézett, a keleti partnerségről szóló 2017. november 15-i állásfoglalására <sup>(28)</sup>, továbbá a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseletjéhez intézett, az EU–Azerbajdzsán átfogó megállapodásról folyó tárgyalásokra vonatkozó, 2018. július 4-i ajánlására <sup>(29)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 118. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság levelére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0112/2020),
- A. mivel az EU még jó ideig Európa domináns politikai és gazdasági hatalma marad, és ez felelősséget keletkeztet szomszédai iránt;
- B. mivel az EU 2016 júniusi globális stratégiája meghatározza, hogy az EU prioritása, hogy szomszédságában reziliens, jó kormányzás alatt lévő, virágzó és felzárkózó államok legyenek;
- C. mivel a keleti partnerség természeténél fogva befogadó jellegű, alapja a közös érdekek és a kölcsönös megértés, a közös felelősségvállalás, a differenciálás és feltételhez kötöttség, célja pedig Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova, Örményország, Ukrajna és az Európai Unió közös elkötelezettsége kapcsolataik elmélyítése, valamint a nemzetközi jog és az alapvető értékek, ezen belül a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége és pártatlansága, valamint a szociális piacgazdaság, a fenntartható fejlődés és a jó kormányzás iránt;
- D. mivel az EU és a keleti partnerség országai közötti fokozott együttműködés nem lineáris folyamat, és teljes körű együttműködés csak akkor érhető el és tartható fenn, ha az alkotmányos és jogalkotási folyamat során tiszteletben tartják az alapvető európai értékeket és elveket, és ha biztosított a korrupció, a szervezett bűnözés, a pénzmosás, az oligarchikus struktúrák és a nepotizmus elleni küzdelem; hangsúlyozza azonban, hogy súlyos visszaesés esetén az együttműködés visszafordítható;
- E. mivel a keleti partnerség egyes országai az EU-val való szorosabb, a differenciálás elvén alapuló és az eredményeknek és törekvéseknek megfelelő politikai, humán és gazdasági integráció kiépítése mellett döntöttek és ambiciózus – mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekre is kiterjedő – társulási megállapodásokat kötöttek, illetve vízummentességi rendszereket vezettek be és a közös légtérrel szóló megállapodásokat kötöttek; emellett kinyilvánították az uniós tagság stratégiai célját, és már bizonyították, hogy képesek nagyobb stabilitást, biztonságot, jólétet és ellenálló képességet biztosítani a keleti szomszédságban; mivel társadalmiainkban az európai integráció támogatottsága továbbra is nagyon magas szintű;
- F. mivel a keleti partnerség más országainak az EU-ra vonatkozó törekvései árnyaltabbak; mivel Örményország része az Oroszország által vezetett gazdasági és katonai integrációs struktúrák (az Eurázsiai Gazdasági Unió és a Kollektív Biztonsági Szerződés Szervezete) része, és átfogó és megerősített partnerségi megállapodást kötött az EU-val; mivel Azerbajdzsán 2017-ben új átfogó megállapodásról tárgyal az EU-val, amely az 1999-es partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe fog lépni; mivel Belarusznak nincsen semmilyen szerződésen alapuló kapcsolata az EU-val, de a közelmúltban aláírták a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló és a visszafogadási megállapodást;
- G. mivel a keleti partnerség létrehozása óta a partnerországokban a politikai és gazdasági reformok mind belső, mind pedig külső tényezők miatt eltérő sebességgel haladnak előre, és a reformok ezidáig nem váltak visszafordíthatatlanná;
- H. mivel a hosszú távú európai jövőképek a keleti partnerség érdeklődő országai számára való fenntartása előmozdítja a demokratizálódást és a további reformokat a keleti partnerség országában;

<sup>(28)</sup> HL C 356., 2018.10.4., 130. o.

<sup>(29)</sup> HL C 118., 2020.4.8., 158. o.

2020. június 19., péntek

- I. mivel ösztönözni kell a testre szabott stratégiák kidolgozását a keleti partnerség valamennyi országával, valamint át kell térni az együttműködés és az integráció ambiciózusabb formáira, amennyiben a partnerországok úgy kívánják, továbbá támogatni és fenn kell tartani az európai integrációs reformok végrehajtásának ambiciózus ütemét;
- J. mivel ez a cél akkor érhető el, ha a jogállamiság tiszteletben tartása és a demokrácia megerősítése terén előrelépés történik, valamint ha átfogó reformokat hajtanak végre időben, hitelesen, fenntarthatóan és hatékonyan, rugalmas uniós eszközök támogatásával, illetve a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal és kötelezettségekkel összhangban, az alapvető emberi és kisebbségi jogokat is tiszteletben tartva;
- K. mivel az EU és a keleti partnerség társulási megállapodásokat aláíró országai közötti kétoldalú kapcsolatok terén üdvözlendők az elért eredmények és a megerősített differenciálás, és ezért itt az idő, hogy egyértelműbb útmutatást nyújtsanak ezeknek az országoknak a reformokkal kapcsolatos konkrét prioritásokról, a felzárkózási feltételekről és az uniós integráció folyamatának következő lépéseiről;
- L. mivel a társulási megállapodások / mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek fő célja, hogy megteremtsék az EU és az érdekelt partnerországok közötti politikai társuláshoz és mélyebb gazdasági integrációhoz szükséges feltételeket;
- M. mivel a keleti partnerség országainak függetlenségét, szuverenitását és területi integritását továbbra is megoldatlan regionális konfliktusok, külső agresszió és közülük egyes országok területének folyamatos megszállása sérti, amely aláássa az emberi jogi helyzetet, akadályozza a keleti partnerség jólétének, stabilitásának és növekedésének fokozását, és veszélyezteti az uniós fellépést, ezáltal veszélyeztetve a keleti partnerségre vonatkozó teljes projektet; mivel e konfliktusok többségében Oroszország – hibrid hadviselésén, illegális megszállásán és annektálási politikáján, kibertámadásokon, propagandán és félretájékoztatáson keresztül, amelyek Európa egészének biztonságát fenyegetik – aktív agresszorként vesz részt;
- N. mivel az európai jólét és biztonság szorosan összekapcsolódik a szomszédos országok, és különösen a keleti partnerség országai helyzetével; mivel a keleti partnerség a jószomszédi kapcsolatok és a regionális együttműködés közös céljait követi, és mivel a felülvizsgált európai szomszédáspolitikának elő kell mozdítania és meg kell erősítenie a kétoldalú viták rendezésére irányuló kapacitásokat, és a keleti szomszédág társadalmi közötti megbékélésre kell törekednie;
- O. mivel az Európai Parlament elítéli a keleti partnerség országai szuverenitásának és területi integritásának megsértését, nem ismeri el határaik erőszakos megváltoztatását és a területeik annektálására irányuló kísérletet, és elutasítja az erőszak alkalmazását vagy az erőszakkal való fenyegetést, oszttva az EU azon kötelezettségvállalását, hogy diplomáciai eszközökkel és a nemzetközi jog normáival és elveivel, az ENSZ Alapokmányával és a Helsinki Záróokmánnyal összhangban támogassa a békés konfliktusrendezést, különösen azokban a konfliktusokban, amelyeknek Oroszország részes fele;
- P. mivel a keleti partnerség létrehozása óta az EU kibővítette és fenntartotta politikai, gazdasági és védelmi jelenlétét a keleti partnerség országaiban, így fokozott befolyást és lehetőségeket szerzett arra, hogy előmozdítsa saját értékeit és alapelveit, valamint fokozza az EU és a keleti partnerség országai közötti kölcsönös függőséget;
- Q. mivel a keleti partnerség országai jelentős szerepet játszhatnak a Közép-Ázsiához való közvetlen hozzáférés terén, és megbízható kelet-európai partnerekként hozzájárulhatnak az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájához;
- R. mivel a keleti partnerségen keresztül az EU segítette elindítani a strukturális reformokat, beleértve az intézmények és a kormányzati struktúrák strukturális reformjait, valamint megteremteni a mélyreható társadalmi-gazdasági és politikai átalakulás alapjait a keleti szomszédág egészében; mivel előrelépés történt a keleti partnerség országainak az uniós szabályozási kerethez, valamint annak normáihoz, szabványaihoz és gyakorlataihoz való közelítése terén;
- S. mivel a keleti partnerség közvetlen következménye volt a civil társadalom megerősödése, elvárásainak és az elszámoltathatóság és átláthatóság iránti igényének fokozódása a keleti partnerség országainak kormányaival szemben, amely a reformok jelentős belső hajtóerejének bizonyult; mivel a keleti partnerség országaiiban, és különösen a három társult partnerországban az átalakulás sikere pozitív példát mutathat más országok számára;

**2020. június 19., péntek**

- T. mivel a független ügyészek és bírák, a szabad bíróságok és intézmények, az erős civil társadalom és a független média – melyek mindegyike ellenőrző szerepet töltenek be – olyan kulcsfontosságú elemek, amelyeket az EU-nak továbbra is aktívan támogatnia kell keleti szomszédai körében;
- U. mivel az erős és reziliens intézmények, a széles körű jogállamiság, az igazságügyi reformok végrehajtása, valamint a korrupció és a pénzmosás elleni küzdelem központi szerepet töltenek be a méltányos, stabil és megbízható környezet kiépítésében, amely ezt követően hosszú távú beruházásokat és növekedést vonzhat és tarthat fenn a keleti partnerség országaiban;
- V. mivel a keleti partnerség 10. évfordulója alkalmából az Európai Tanács hangsúlyozta a keleti partnerség országaival való stratégiai partnerség fontosságát, valamint kérte a Bizottságot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Bizottság alelnökét, hogy tegyenek hosszú távú szakpolitikai javaslatokat a 2020 júniusi csúcstalálkozóra való előkészületképpen;
- W. mivel az Európai Parlament elkötelezett a társulási megállapodások / mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek társult országok általi végrehajtásáról szóló állásfoglalások évenkénti, valamint a keleti partnerség fennmaradó országaival való kapcsolatokra és a keleti partnerségi politika egészére vonatkozó ajánlások legalább kétévenkénti elfogadása iránt;
1. a következő ajánlásokat fogalmazza meg a Tanács, a Bizottság és a Bizottság alelnöke / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője felé:
- a) ismerjék el, hogy a keleti partnerség országai egyre több felelősséget vállaltak és egyre inkább magukénak érezték a keleti partnerség kezdeményezést; hangsúlyozzák annak fontosságát, hogy folyamatos lendületet kell adni a keleti partnerségen belüli hatékony együttműködésnek, az intenzív párbeszédnek és a szoros partnerségnek, amelyet tovább erősít a keleti partnerség politikájának átalakító hatása, amely támogatja azokat a reformokat, amelyek pozitív politikai, társadalmi, gazdasági és jogi változásokat idéznek elő a keleti partnerség országaiban, figyelembe véve az EU-val szembeni ambícióik szintjét; hangsúlyozzák, hogy a társult országok egyre szorosabb kapcsolatokra törekszenek az EU-val; erősítsék meg a keleti partnerség országainak arra való szuverén jogát, hogy szabadon megválasszák az EU-val való együttműködésük vagy integrációjuk egyedi mértékét, és elutasítsanak e döntéssel kapcsolatos mindenfajta külső nyomást;
- b) hangsúlyozzák, hogy az EUSZ 49. cikke értelmében bármely európai állam kérheti felvételét az Unióba, feltéve, hogy tiszteletben tartja az emberi méltóságot, a szabadságot, a demokráciát, az egyenlőséget, a jogállamiságot és az emberi jogok értékeit, beleértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait, az EUSZ 2. cikkében említettek szerint; ismerjék el, hogy bár a keleti partnerség keretében nem tervezik a csatlakozást, a keleti partnerség politikája elősegítheti az EU-ba való fokozatos integráció folyamatát; vegyék figyelembe, hogy egy esetleges csatlakozási folyamathoz mind az EU-nak, mind a keleti partnerség érintett országának jól fel kell készülnie, figyelembe véve az EU jövőbeli reformfolyamatát és a partnerország uniós vívmányokhoz való közelítését, valamint az uniós tagsági kritériumoknak való megfelelést; biztosítsák, hogy e fokozatos integráció első lépése az EU és a keleti partnerség országai közötti jelenlegi megállapodások teljes körű végrehajtása legyen;
- c) haladéktalanul vezessenek be stratégiai és jövőorientált jövőképet a keleti partnerség 2020 utáni következő évtizedére vonatkozóan azzal a céllal, hogy elsősorban a polgárok számára biztosítsanak előnyöket, erősítsék az ellenálló képességet, előmozdítsák a fenntartható fejlődést, biztosítsák a visszafordíthatatlan eredményeket, valamint hogy elmélyítsék az EU és a keleti partnerség közötti együttműködési és integrációs folyamatot, amely az EU saját biztonsági és gazdasági érdeke
- d) biztosítsák, hogy a 2020 júniusi csúcstalálkozó következtetéseit egyértelmű stratégiát és hosszú távú közös jövőképet vázoljanak fel a keleti partnerségen belüli 2020 utáni további szerepvállalásra és a partnerség fejlesztésére, továbbá megerősített uniós kötelezettségvállalásokat és politikai ösztönzőket, valamint a keleti partnerség országai által tett, saját teljesítésükre vonatkozó kötelezettségvállalást tartalmazzanak; bátorítsák arra az Európai Unió Tanácsának jövőbeli elnökségeit, hogy az Európai Parlament állásfoglalásaival és ajánlásaival összhangban készítsenek ambiciózus együttműködési menetrendeket a keleti partnerség országaival, amelyek segítséget nyújtanak abban, hogy az elkövetkező évtizedekben úgy alakítsák a kapcsolatokat a keleti partnerség országaival, hogy azok egy kölcsönösen kívánt irányba fejlődjenek;
- e) ismerjék el, hogy a keleti partnerségnek továbbra is egy vonzó együttműködési keretnek kell lennie, és a „többért többet” elvvel összhangban támogatnia kell ezt a folyamatot, hogy fenntartsa a keleti partnerség országainak elkötelezettségét a reformfolyamat mellett, és az EU felé tartó pályájukon tartsa őket;

2020. június 19., péntek

- f) ismerjék el, hogy a keleti partnerség mindkét irányban működik, ugyanis a keleti partnerség országainak tapasztalatait az EU és tagállamai, valamint a keleti partnerség országainak kölcsönös előnyére meg lehet osztani;
- g) tartsanak fenn kiegyensúlyozott megközelítést a keleti partnerségen belüli testreszabott differenciálás és a többoldalú keret inkluzivitása, koherenciája és következetessége között, amely továbbra is hivatkozási pont a keleti partnerség valamennyi országa számára; kerüljék a keleti partnerségnek a különböző országok EU-val kapcsolatos törekvései mentén való felosztását; vegyék figyelembe, hogy az EU és a keleti partnerség országai közötti együttműködés hatókörét és mélységét a felek törekvései, valamint a reformok felek általi végrehajtása határozza meg; vegyék tudomásul, hogy a Grúziával, a Moldovai Köztársasággal és Ukrajnával aláírt társulási megállapodások / mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások bizonyítják a differenciált megközelítést, és azoknak további megerősített kétoldalú kapcsolati formák és ütemtervek kialakítását kell eredményeznie a „többért többet” elv alapján;
- h) a testreszabott megközelítés fényében mérlegeljék egy megerősített együttműködési stratégia létrehozását a három társult ország számára, amely reform- és beruházástámogatási programot hozhatna létre olyan területeken, mint a kapacitásépítés, a közlekedés, az infrastruktúra, az összekapcsoltság, az energia, az igazságügy és a digitális gazdaság, amely az uniós reformvállalások és az elért eredmények egyedi értékelése alapján a későbbiekben előirányozhatná a keleti partnerség többi országára való kiterjesztést, szem előtt tartva a keleti partnerség koherenciája fenntartásának szükségességét, az inkluzivitás elvével összhangban; ez a párbeszéd magában foglalhatja az Európai Tanács alkalmával szervezett találkozókat a társult országok vezetőivel, valamint képviselőik rendszeres részvételét az Európai Tanács munkacsoportjainak és bizottságainak ülésein;
- i) kezdjék el a négy szabadsággal való integrációhoz vezető közös gazdasági térség létrehozására irányuló folyamatot, amely megkönnyítené a keleti partnerség országainak mélyebb gazdasági integrációját és az uniós politikákhoz való közelítést, valamint a keleti partnerség országai közötti mélyebb gazdasági együttműködést, a nyugat-balkáni országok által kitaposott utat követve;
- j) hozzanak további intézkedéseket a keleti partnerség országainak az EU-val való mélyebb integrációja és további ágazati együttműködése, valamint a kiválasztott uniós ügynökségekben, beruházási keretplatformokban és EU-n belüli programokban és kezdeményezésekben való részvételük érdekében, teljes mértékben megfelelően a meglévő feltételeknek és összhangban az EU ösztönzőkön alapuló megközelítésével, a „többért többet” elv szellemében és figyelembe véve a reformok támogatására irányuló legjobb gyakorlatokat;
- k) nyújtsanak nagyobb pénzügyi támogatást a keleti partnerség országainak, és ezt kössék feltételekhez, többek között a 2021 és 2027 közötti időszakra szóló külső pénzügyi eszközökről folyó jogalkotási tárgyalásokkal összefüggésben; biztosítsák, az ilyen támogatást az Európai Parlament iránymutatása alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján a keleti partnerség országainak egyedi igényeihez igazítsák, és a keleti partnerségi program keretében végzett tevékenységek végrehajtására kell felhasználni; ismerjék el, hogy az EU pénzügyi támogatását a jövőbe történő befektetés is, mivel támogatja a keleti partnerség országainak gazdasági és társadalmi stabilitását előmozdító reformokat, és megerősíti a sikeres jövőbeli együttműködés alapjait;
- l) ismerjék el annak szükségességét, hogy a teljes keleti partnerségen belül egyedi megközelítésekre alapozva további politikai, adminisztratív és pénzügyi támogatási keretet kell biztosítani a három társult ország számára, amely kezeli a strukturális reformokkal, a modernizációval és az intézményfejlesztéssel kapcsolatos sajátos szükségleteiket; ismerjék el, hogy az ehhez az uniós finanszírozáshoz való hozzáférést össze kell kapcsolni a reformokra vonatkozó kötelezettségvállalásokkal, és tartalmaznia kell az európai pénzügyi támogatás ambiciózus referenciaértékeit;
- m) részesítsék előnyben a „több demokráciáért és jogállamiságért többet” szükségszerűségét az EU-n és a keleti partnerség országain belüli legfrissebb fejlemények fényében, valamint biztosítsák, hogy a működő és ellenállóképes demokratikus intézmények, a jogállamiság, a jó kormányzás, a korrupció és a nepotizmus elleni küzdelem, a média szabadsága és az emberi jogok tiszteletben tartása továbbra is a szorosabb politikai partnerség és a pénzügyi támogatás kulcsfontosságú kritériumai és feltételei maradjanak;
- n) végezzék el rendszeresen az uniós támogatási programok hatásvizsgálatát a hatékonyságuk növelése és a megfelelő idejű kiigazítások érdekében; reagáljanak gyorsabban, ha a keleti partnerség országában romlik a jogállamiság és a demokratikus elszámoltathatóság helyzete, és alkalmazzanak intelligens feltételrendszert, többek között a makroszintű pénzügyi támogatás demokratizálódáshoz és reformokhoz kötésével, hogy megakadályozzák a partnerországok kormányainak további visszaesését; teremtsék meg a feltételeit annak, hogy a keleti partnerségben egy adott országban a helyi hatóságokhoz vagy civil társadalmi szereplőkhöz helyezték át a támogatást, ha a központi hatóságok nem tartják be kötelezettségvállalásaikat;

**2020. június 19., péntek**

- o) felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján erősítsék meg az Európai Parlament által a programok ellenőrzésében és felügyeletében betöltött szerepet az Unió külső finanszírozási eszközeinek alkalmazása során;
- p) erősítsék a parlamenti diplomáciát, és vizsgálják felül az Euronest Parlamenti Közgyűlés működését, hogy az teljes mértékben ki tudja aknázni a benne lévő lehetőségeket;

***Strukturált párbeszéd, államépítés és demokratikus elszámoltathatóság***

- q) a partnerség inkluzív jellegének megőrzése és a keleti partnerség valamennyi országával való együttműködés folytatása mellett ismerjék el a keleti partnerség fejlettebb országainak társult partnerségi státuszát, nevezetesen a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségekre kiterjedő társulási megállapodások aláírói esetében, és hozzák létre a megerősített politikai párbeszéd további kereteit, hogy előmozdítsák a további gazdasági együttműködést és a jogalkotási harmonizációt vonják be például a társult országokat megfigyelőként az EUMSZ 291. cikkének és a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően létrehozott bizottságok eljárásaiba, hogy az EU ezáltal jelezze a további integráció iránti kötelezettségvállalását, és megerősítsék az országok reformorientáltságát és igazgatási know-how-ját;
- r) folytassák a keleti partnerség országaival az államépítést és az intézmények megerősítését és elszámoltathatóságát azáltal, hogy a keleti partnerség országainak rendelkezésére bocsátanak az Ukrajnát támogató csoport eszközeihez hasonló eszközöket, elsőbbséget adva a társult partnereknek; fejlesszék a meglévő és új uniós eszközöket a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás területén, hogy nyomon kövessék és értékeljék a társult partnerek által elért haladást, különös tekintettel az uniós igazságügyi eredménytáblára és a jogállamisági mechanizmusra biztosítsanak hatékony iránymutatást és viszonyítási pontokat a reformok számára, beleértve azt is, hogy úti terveket fogadnak el a társulási kötelezettségvállalásainak meghatározása céljából; dolgozzanak ki egyértelmű módszertannal rendelkező és összehasonlítható szemléletet tükröző munkadokumentumokat a vízumliberalizációs cselekvési terv és a csatlakozási folyamat gyakorlata alapján, és hogy kiegészítsék a jelenlegi eredményjelentéseket és társulási menetrendeket;
- s) építsék be a keleti partnerség országaiban zajló reformok értékelési folyamatába a több érdekelt fél bevonásával történő nyomon követést, és az Ukrajnában már kialakult gyakorlatot követve tegyék ezt kötelezővé a keleti partnerség kormányai számára; biztosítsák, hogy a Bizottság és az EKSZ továbbra is éves társulási végrehajtási jelentéseket készítsen a három társult partner által elért haladásról, és egységes értékelési módszertant alkalmazzanak, különösen amikor az ugyanazokon a területeken és ugyanazon ágazatokban folyó reformokat elemzik; rendszeresen, legalább félévente adjanak ki jelentéseket a keleti partnerség nem társult országaihoz fűződő kapcsolatokról; készítsenek végrehajtási jelentést az Unió és a keleti partnerség országai közötti kereskedelmi és társulási megállapodásokról, különös tekintettel a keleti partnerség országainak társadalmainak többek között a Párizsi Megállapodás keretében való társadalmi, környezeti és gazdasági fejlődésére;
- t) ismerjék el, hogy az erős, független és hatékony intézmények mind központi, mind helyi szinten kulcsfontosságúak a demokratikus elszámoltathatóság és az oligarchamentesítés, valamint a korrupció és az állam foglyul ejtése elleni küzdelem szempontjából; kérjék ezért a keleti partnerség országait, hogy újítsák meg az igazságszolgáltatás és a közigazgatás átfogó reformjának végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalásukat, amelynek célja a bírák és köztisztviselők függetlenségének, kompetenciájának és érdemeken alapuló felvételének biztosítása, valamint a korrupció elleni küzdelem fontossági sorrendjének felállítására, többek között azáltal, hogy az átláthatóság, az elszámoltathatóság növelése és a lakosság egésze körében a tiszta magatartás előmozdítása révén csökkentik a korrupció lehetőségét, megerősítik a jogállamiságot és előmozdítják a jó kormányzást; ismerjék el, hogy a fent említett célok megvalósítása nélkül gyakorlatilag lehetetlen a fenntartható növekedés megvalósítása, a gazdasági tevékenység és fejlődés fokozása, a szegénység csökkentése, a külföldi közvetlen tőkebefektetés növelése, valamint a társadalmi bizalom és a politikai stabilitás javítása;
- u) mozdítsák elő a jogi és gazdasági reformok szélesebb körét, az ikerintézményi programokon keresztül átvéve az uniós tagállamok tapasztalatait, és terjesszék ki a programokat különösen a helyi és regionális önkormányzatokra;
- v) alakítsanak ki európai minőségű közigazgatást a keleti partnerség társult országaiban szakmai látogatási (job shadowing) programok megnyitásával, a keleti partnerség országainak köztisztviselői számára bizonyos területeken ideiglenes elhelyezést biztosítva az uniós intézmények és a tagállamok megfelelő szolgálatainál;
- w) ösztönözzék a politikai alapítványok munkáját a keleti partnerség országaiban a politikai vezetők következő nemzedékének felnevelésében;

2020. június 19., péntek

- x) ismerjék el a társult országok kormányainak a keleti partnerségen belüli kölcsönös együttműködésük és közös pozíciójuk fokozására irányuló kezdeményezéseit, és ösztönzi azok több ágazatra kiterjedő szintre való kiterjesztését, különösen az energia, a közlekedés, a digitális ügyek, a kiberbiztonság, a környezetvédelem, a tengeri gazdaság, a határellenőrzések, a vámügyi együttműködés, a kereskedelem megkönnyítése, valamint a bel- és igazságügy területén; hasonló megközelítést kell alkalmazni a keleti partnerség országai között a különféle kérdésekben folytatott együttműködésre;
- y) mozdítsák elő a keleti partnerség országai közötti régió belüli kereskedelmet, mivel a több partnerrel folytatott bővülő kereskedelem hozzájárul az országok és gazdaságaik ellenálló képességének kialakításához; ösztönözzék a keleti partnerség országainak nagyobb mértékű részvételét az uniós makroregionális stratégiák végrehajtásában, valamint a hatékony régióközi és határokon átnyúló együttműködési párbeszédben, a partnerek nemzeti és regionális kapacitásának megerősítése, és a társadalmi és gazdasági fejlődésük megkönnyítése érdekében;
- z) a szabad, tisztességes, versenyen alapuló és átlátható választások biztosítása érdekében mozdítsák elő a választási reformokat, nevezetesen a választási törvényekre és a pártok finanszírozására vonatkozó jogalkotási módosítások elfogadása során, és ösztönözzék a választási folyamatok teljes körű megfelelést a nemzetközi szabványoknak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) ajánlásainak és a Velencei Bizottság véleményeinek; sürgessék a keleti partnerség országait, hogy biztosítsák a mindenkori kormánnyal össze nem hangolt politikai szereplők – akár igazságügyi, fizikai vagy intézményi – zaklatásának mellőzését, valamint biztosítsák a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a gyülekezés szabadságát, beleértve a békés tüntetéshez való jogot is; fejezzék elismerésüket a keleti partnerség azon államainak, amelyek megállapodtak a demokratizáló politikai reformok végrehajtásában, és támogatják a választási jogalkotási keret inkluzív politikai párbeszédnek révén történő megerősítését;
- aa) biztosítsák, hogy a keleti partnerség országai a választási jogszabályaik módosítása során egyenlő lehetőségeket teremtsenek valamennyi etnikai és nemzeti kisebbség képviselőire;
- ab) biztosítsák, hogy rendszeresen európai választási megfigyelő missziókat küldjenek a keleti partnerség országaiba, hogy támogassák az intézmények megerősítésének folyamatát, a választási eljárásokat és a demokratikus elszámoltathatóságot;
- ac) működjenek közre annak megakadályozásában, hogy harmadik felek beavatkozzanak a keleti partnerség államainak politikai, választási és egyéb demokratikus eljárásaiba, szolgálja ez azt, hogy egy választást elbillentsenek egy előnyben részesített jelölt vagy párt felé, vagy azt, hogy félretájékoztatáson, jogellenes politikai finanszírozáson, a politikai vagy médiaszereplők ellen indított kibertámadásokon keresztül vagy más jogellenes eszközökkel aláássák a demokratikus rendszerbe vetett bizalmat;
- ad) fogadjanak el az emberi jogok megsértésére vonatkozó uniós szankciós mechanizmust vagy uniós „Magnyickij-törvényt”, amely az emberi jogokat vagy az alapvető szabadságokat – különösen a civil társadalmi vagy ellenzéki aktivisták és újságírók letartóztatásában, elrablásában és megverésében való részvétel, valamint a békés tüntetések erőszakos elnyomása révén – megsértő személyekre és szervezetekre, továbbá a keleti partnerség országaiban a magas szinten elkövetett korrupciós ügyekben érintett személyekre alkalmazandó;

### **Ágazati együttműködés a közös gazdasági térség létrehozása érdekében**

- ae) ösztönözzék a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek folyamatos és hatékony végrehajtását annak érdekében, hogy fokozatosan megeremtsék a feltételeit annak, hogy megnyissák az EU egységes piacát; vegyék fontolóra egy különleges jogi közelítési eszköz létrehozását, amely segítséget nyújtana a partnereknek a jogszabályaik uniós vívmányokkal való összehangolásában, és támogatná az azok végrehajtása érdekében tett erőfeszítéseiket; ismerjék el, hogy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek végrehajtása számos pozitív eredményt ért el, azonban még mindig van néhány olyan rendezetlen kérdés, amelyet megfelelően kezelni kell;
- af) ismerjék el, hogy fontos elmélyíteni a gazdasági együttműködést és a piaci integrációt a keleti partnerség országaival az uniós egységes piac fokozatos megnyitása révén, beleértve a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások teljes körű végrehajtását és a jogi, gazdasági és műszaki előírásoknak és szabványoknak való megfelelést, valamint egy közös gazdasági térség létrehozását;
- ag) tűzzék ki célul a keleti partnerség támogatható és erre hajlandó országai együttműködésének és fokozatosan differenciált ágazati integrációjának feltárását és biztosítását az energiaunióban, a közlekedési közösségben és egyéb területek mellett a digitális egységes piacon; összpontosítsanak a távközlésre, és kezeljék prioritásként az EU és a keleti partnerség országai közötti, illetve a keleti partnerségen belüli díjmentes barangolási rendszer mielőbbi létrehozását; építsenek ki bizalmi szolgáltatásokat – többek között kiberkapacitásokat – a kritikus infrastruktúra és a személyes

**2020. június 19., péntek**

adatok védelme, illetve a vámügyi, banki és pénzügyi szolgáltatások terén folytatott együttműködés fokozása érdekében, ami segítené a keleti partnerség országait a pénzmosás elleni küzdelemben és megerősítené a pénzügyi felügyeletet, miközben az egységes eurófizetési térségnek (SEPA) a keleti partnerség országaira való esetleges kiterjesztéséhez vezetne;

- ah) vezessenek be eszközöket – például jogi átvilágítást és ágazati útiterveket – annak meghatározására, hogy a keleti partnerség országai készek-e megfelelni az uniós vívmányoknak, és hogy megerősítsék a differenciált ágazati integrációra való felkészültségüket;
- ai) mozdítsák elő az e-gazdaság e-szolgáltatásainak fejlesztését, legyenek azok üzleti vagy közszolgáltatások, valamint alakítsák ki a távmunkaképességek széles körét, hogy – a világjárványok esetében tapasztalható – válság idejére erősítsék az ellenálló képességet;
- aj) biztosítsák a keleti partnerség országainak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben való erőteljes részvételét és az ahhoz való hozzájárulását, többek között az új európai zöld megállapodásban való részvételük, valamint annak biztosítása révén, hogy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások nem mondanak ellent az azokban foglalt éghajlat-politikai célkitűzéseknek és kezdeményezéseknek; az ilyen kötelezettségvállalásnak uniós – többek között az EBRD-től és az EBB-től származó – beruházási támogatáson kell alapulnia, és a környezeti hatások és a helyi közösségekre gyakorolt hatások alapos értékelésétől kell függenie, különös tekintettel az esetlegesen érintett és további támogatásra szoruló ágazatokra;
- ak) gondoskodjanak arról, hogy a partnerországok abszorpciók képességével összhangban megfelelő intézkedéseket és finanszírozást irányoznak elő a szennyvízkezelés javítására, valamint az energiabiztonság és az összekapcsolhatóság javítására, különös tekintettel az ellenirányú földgázszállításra, az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrások felhasználására a keleti partnerség országokban; ismerjék el Azerbajdzsán fontos szerepét az EU felé irányuló energiaellátás diverzifikálásában, valamint az Ukrajna által a földgázszállítási rendszer szétválasztásában elért sikereket, és támogassák az energiatartósságra és az ellátás diverzifikálására irányuló erőfeszítéseket a keleti partnerség többi országában; bátorítsák a keleti partnerség országait, hogy hajtsák végre az energiaszektorban az uniós joggal összhangban folyó reformjaikat, beleértve a környezetvédelmi és biztonsági politikára vonatkozó reformokat is;
- al) nyújtsanak folyamatos támogatást a keleti partnerség országai szilárdhulladék-gazdálkodási rendszerének az uniós normáknak megfelelő fejlesztéséhez azáltal, hogy újrafeldolgozási célértékeket és újrafeldolgozási rendszereket állapítanak meg a célértékek elérése érdekében; kezeljék az elavult és nem engedélyezett szilárdhulladék-kezelő létesítmények környezetre és közegészségre gyakorolt negatív hatásait; azonosítsák a hulladékgazdálkodási projektek uniós és nemzeti/helyi alapokból történő finanszírozásának támogatására irányuló pénzügyi eszközöket;
- am) biztosítsák, hogy a keleti partnerség országainak meglévő és új nukleáris létesítményei a nemzetközi egyezményekkel összhangban megfeleljenek a legmagasabb szintű környezetvédelmi és nukleáris biztonsági normáknak; biztosítsák, hogy az olyan nem biztonságos energiaprojektek, mint például az Osztrovec atomerőmű, ne váljanak az európai villamosenergia-hálózat részévé;
- an) fogadjanak el egy átfogó – a határátkelőhelyekre is kiterjedő – infrastruktúra-kiépítési tervet, és támogassák az indikatív TEN-T és egyéb beruházási cselekvési tervekben kijelölt kiemelt projektek végrehajtását az EU és a kelet partnerség országai közötti, illetve az utóbbiak közötti közlekedési, energetikai és digitális kapcsolatok javítása érdekében, a végrehajtás folyamata alatt pedig biztosítsák a környezeti fenntarthatóságot; a közlekedési ágazatban ösztönözzék a szabályozási konvergenciát;
- ao) sürgessék a keleti partnerség országait, hogy a Bizottsággal együttműködve teljes mértékben használják ki a transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) beruházási terve által kínált lehetőségeket; hangsúlyozzák, hogy jobban ki kell használni a fekete-tengeri összeköttetésben rejlő potenciált, és támogassák az infrastrukturális projekteket, amelyek döntő fontosságúak a régióval és Közép-Ázsiával való összeköttetés növelése szempontjából; e tekintetben ismerjék el a keleti partnerség országainak stratégiai jelentőségű földrajzi elhelyezkedését, amelynek köszönhetően olyan kapocsként szolgálhatnak az Európai Unió, Ázsia és a tágabb szomszédság között, amely növelheti az uniós külpolitikai szerepvállalások értékét;
- ap) hajtsák végre az EU ambiciózus közép-ázsiai stratégiáját a keleti partnerség országainak mint megbízható partnereknek aktív szerepvállalásával, amelyek közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek a régióhoz;



2020. június 19., péntek

- aq) biztosítsák, hogy a többéves pénzügyi keret megerősítse a keleti partnerség országainak infrastrukturális és beruházási projektjeire nyújtott uniós pénzügyi támogatást, növelve a kiberfenyegetettséggel szembeni ellenálló képességüket, illetve javítva és modernizálva az oktatási rendszerüket; hozzanak tényleges intézkedéseket annak érdekében, hogy javítsák a keleti partnerség országainak támogatásfelvevő képességét; használják fel a nyugat-balkáni beruházási kerettel kapcsolatban szerzett tapasztalatokat a pénzügyi és technikai segítségnyújtás bevonása és összehangolása, valamint az infrastrukturális projektek hatékonyságának növelése érdekében;
- ar) részesítsék előnyben a keleti partnerség országaiba irányuló fenntartható és hiteles beruházások szükségességét hosszú távú bevonási stratégia kidolgozása révén, amely nem egyedül a stabilizálásra, hanem a demokratizálásra is összpontosít;
- as) terjesszék ki más társult partnerekre az EU által az ukrán gazdaság fellendülésének támogatása érdekében alkalmazott megközelítést, ideértve testreszabott és rugalmas makroszintű pénzügyi támogatást és eszközöket, valamint a nemzetközi pénzügyi intézmények és adományozók bevonását és összehangolását, valamint a közvetlen külföldi befektetéseknek kedvező környezet javítását, figyelembe véve a szociális, munka- és környezeti jogokat; tegyék az EU-ból származó közvetlen külföldi befektetés előmozdítását a keleti partnerséggel kapcsolatos politika egyik kulcspontjává, és e célból dolgozzanak ki cselekvési tervet az üzleti környezet további javítása és a jogbiztonság garantálása érdekében;
- at) támogassák a keleti partnerség országai gazdaságainak nagyobb diverzifikációját és versenyképességét a kkv-k fokozott támogatása, valamint a monopóliumok és az oligarchiák megszüntetése és a privatizáció révén, megerősítve és kiszélesítve az olyan programok hatókörét, földrajzi hatókörét és relevanciáját, mint az EU4Business; nyújtsanak hitelt különösen a kkv-k számára hazai fizetőeszközben, dolgozzanak ki olyan új kezdeményezéseket, amelyek célja, hogy kockázati tőkét vonzzanak a keleti partnerség országaiba, és nyújtsanak folyamatos támogatást az exportorientált iparágak fejlesztéséhez;
- au) kezeljék a vidék és a város közötti megosztottságot a keleti partnerség országaiban, mégpedig vidéki és elővárosi térségekben működő mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, mezőgazdasági kistermelőknek és családi vállalkozásoknak nyújtott hatékony pénzügyi és technikai ösztönzőkkel, valamint az emberek közötti kapcsolattartás és a városok és a vidék közötti infrastruktúra javításával, a társadalmi kohézió előmozdítása érdekében;

### **A humántőke fejlesztése**

- av) támogassák az EU és a keleti partnerség országai közötti, valamint a keleti partnerség országai közötti munkaerő-mobilitás növekedését, erőteljes hangsúlyt helyezve a folyamat jogszerűségére és fenntarthatóságára, a készségek és tapasztalatok cseréjének lehetővé tétele, ugyanakkor az agyelszívás és a helyi munkaerőhiány elkerülése mellett; e tekintetben teljeskörűen mérjék fel a vízummentes rendszereknek a három társult országgal való sikeres végrehajtását;
- aw) vegyék figyelembe az agyelszívás miatt a keleti partnerség országai előtt álló kihívásokat, és kezeljék azokat minőségi és inkluzív oktatási, szakképzési és egyéb képzési programok előmozdítása, valamint munkalehetőségek teremtése révén azzal a céllal, hogy a fiatalok és a családok számára társadalmi-gazdasági perspektívát biztosítsanak a helyi közösségükön belül;
- ax) birkózzanak meg a keleti partnerség országaiban az elnéptelenedés és a migráció hatásaival az európai migrációs stratégiába való bevonásuk révén;
- ay) támogassanak és indítsanak országalapú cselekvési terveket a munkanélküliség elleni küzdelem és a társadalmi és regionális egyenlőtlenségek kezelése érdekében; fektessenek be az ifjúságba, segítsék elő a vállalkozást, és hozzanak létre új programokat és ösztönzőket a fiatal szakemberek számára, hogy visszatérjenek a keleti partnerség országainak munkaerőpiacára;
- az) ösztönözzék a keleti partnerség országait arra, hogy a munkafeltételek és a munkavállalói jogok javítása érdekében hajtsanak végre átfogó munkaerőpiaci reformokat; dolgozzanak ki cselekvési tervet a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem érdekében, támogassák a teljes értékű szakszervezetek létrejöttét, és szólítsanak fel az ILO-egyezmények nemzeti jogba való átültetésére és végrehajtására;

**2020. június 19., péntek**

- ba) orvosolják a szociálpolitikákra és a munkavállalói jogokra vonatkozó kötelezettségvállalások végrehajtásának hiányosságait, és védjék meg az uniós munkaerőpiacot a szociális dömpinggel szemben; ne csak a vonatkozó uniós irányelvek és normák nemzeti jogba való átültetését ellenőrizzék, hanem azok tényleges végrehajtását is; a keleti partnerséggel közösen hozzanak létre egy, az alapvető munkavállalói jogok nyomán követésére szolgáló rendszert, amelyben a szakszervezetek és a civil társadalmi szervezetek is részt vesznek; használják fel ösztönzőként vagy feltételként a makroszintű pénzügyi támogatás folyósítását, hogy rákényszerítsék a keleti partnerség országait a munkaügyi feltételek javítására;
- bb) támogassák az oktatási reformokat a keleti partnerség azon országaiban, amelyek – mivel ez kulcsfontosságú a jövőjük szempontjából – ezekre hajlandóak, többek között az oktatási rendszerek reformja és a munkaerő-piaci kereslet közötti hiányosságok kezelése, valamint a szakképzés előmozdítása céljából; ismerjék el a határokon átnyúló mobilitás fontosságát a személyes kapcsolatok erősítésében, és bővítsék a keleti partnerség országainak finanszírozását és részvételét az olyan oktatási és szakmai készségeket fejlesztő és csereprogramokban, mint az Erasmus+ és Kreatív Európa, valamint erősítsék a keleti partnerség országainak az Európai horizontban való részvételre való képességét;
- bc) erősítsék meg az EU és a keleti partnerség országai közötti tudományos és oktatási együttműködést, beleértve a keleti partnerségen belüli együttműködést is, az alábbiak révén: i. regionális program indítása a régió tudományos és kutatási kiválósági központjainak támogatására; ii. a keleti partnerségi egyetem létrehozása Ukrajnában; iii. célzott keleti partnerségi programok létrehozása szakosodott egyetemeken, valamint elektronikus oktatási platform létrehozása az európai értékekre és a jogállamiságra, a jó kormányzásra, a közigazgatásra és a korrupció felszámolására összpontosító online képzések számára a keleti partnerség országában; és iv. helyszíni biztosítása a keleti partnerség országainak köztisztviselői számára, többek között a helyi és regionális önkormányzatok szintjén;
- bd) indítsanak kísérleti projektet, amelynek célja a keleti partnerség nyitott tudományos és innovációs központjának, a keleti partnerség minden egyes országában található tematikus kompetenciaközpontokból álló hálózatnak a létrehozása, amely kutatási és innovációs támogatást és szolgáltatásokat nyújtana;
- be) biztosítsák, hogy valamennyi uniós támogatási program magában foglalja a nemek közötti egyenlőség és az emberi jogok következetes dimenzióját, foglalja magában a társadalom leghátrányosabb helyzetű és legkiszolgáltatottabb csoportjaival, többek között az etnikai és egyéb kisebbségekkel, például a romákkal, a menekültekkel és az erőszakos konfliktusok sújtotta területekről érkező, lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekkel; erősítsék meg e csoportok politikai és társadalmi-gazdasági helyzetének megerősítésére, valamint az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és a tisztességes lakhatáshoz való hozzáférésük javítására irányuló kezdeményezéseket;
- bf) biztosítsák, hogy az uniós segítségnyújtás és programok eljussanak helyi szintre, ezen belül a keleti partnerség országainak távoli részeibe, különösen a vidéki területekre, lehetővé téve a lakosság számára, hogy pozitív változásokat indítsanak el – különösen a posztsovjét érzelmeknek és az orosz manipulációnak fokozottabban kiszolgáltatott – közösségeikben;
- bg) tartsanak ki határozottan az LMBTI+ személyek megkülönböztetésmentessége, a megkülönböztetéssel szembeni, jogszabályba foglalt védelme és az összes ellenük elkövetett visszaélés, gyűlöletbeszéd és fizikai erőszak szankcionálása mellett; ismerjék el a keleti partnerség azon társult országait, amelyek ennek megfelelően kiigazították jogi keretüket;
- bh) támogassák a meggyőződés, a véleményalkotás és a véleménynyilvánítás szabadságát és a saját anyanyelven való tájékoztatáshoz való, minden polgárt megillető jogot; ítélik el és lépjenek fel az etnikai vagy nyelvi alapú gyűlöletbeszéd és megkülönböztetés, valamint az etnikai és nemzeti kisebbségeket célzó álhírek és félretájékoztatás ellen;
- bi) biztosítsák a vallás vagy meggyőződés szabadságához való alapvető jogot a régióban jelen lévő valamennyi vallási csoport jogainak védelme és előmozdítása révén, a teljes jogú és egyenlő állampolgárság fogalmából kiindulva;
- bj) erősítsék a párbeszédet és együttműködést az egyházakkal és a vallási közösségekkel és szervezetekkel az olyan területeken, mint a békeépítés és a megbékélés, az igazságos és szabad társadalom, valamint az oktatás, az egészségügyi ellátás és az alapvető szociális szolgáltatás iránti bizalom erősítése;

**Biztonság, stabilitás, területi integritás és konfliktusmegoldás**

- bk) ismerjék el, hogy a keleti partnerség országaiban eszközölt politikai, kulturális és gazdasági befektetésekkel az EU a régió biztonságába és stabilitásába fektet be;

2020. június 19., péntek

- bl) ismerjék el az EU és a keleti partnerség országai közötti fokozott kölcsönös biztonsági függőséget, valamint a biztonság, a stabilitás és a béke fontosságát a keleti partnerség országainak jövőbeli fejlődése szempontjából, figyelembe véve, hogy az elmúlt években olyan harmadik országok – például Kína, Törökország vagy egyes Perzsa-öböl menti államok – érdeklődésének és törekvéseinek voltak kitéve, amelyek nem feltétlenül osztják az EU értékeit és érdekeit; ezért fokozzák az EU és a keleti partnerség között a biztonság és a védelem terén folytatott együttműködést azáltal, hogy különös figyelmet fordítanak a regionális konfliktusok békés megoldására, valamint az olyan új típusú kihívások megelőzésére és megoldására, mint a hibrid fenyegetések, a kibertámadások, többek között a választásokba való kiberbeavatkozás, a félretájékoztatási és propagandakampányok, valamint a harmadik felek politikai, választási és egyéb demokratikus folyamatokba való beavatkozása; erősítsék meg az együttműködést és támogatást a keleti partnerség országainak a korrupcióval, a pénzmosással, a terrorizmussal és általában a szervezett bűnözéssel szembeni ellenálló képessége tekintetében, és hangsúlyozzák, hogy meg kell erősíteni az egyének, a közösségek és az állami intézmények ellenálló képességét;
- bm) erősítsék meg az EU elkötelezettségét a keleti partnerség országainak nemzetközileg elismert határain belüli szuverenitása, területi integritása és politikai függetlensége mellett, és támogassák az ezen elvek teljes körű érvényesítésére irányuló erőfeszítéseiket; hangsúlyozzák e tekintetben a tagállamok egységének és szolidaritásának fontosságát;
- bn) határozottan ítélik el a nemzetközi jog alapelveinek és normáinak folyamatos megsértését a keleti partnerség térségében, nevezetesen a destabilizációt, a megszállást, a keleti partnerség több országa területének az Oroszországi Föderáció általi megszállását és elcsatolását, valamint a nemzetközi törvényszékek és bíróságok határozatainak való megfelelés megtagadását; alakítsanak ki az uniós tagállamok között összehangoltabb politikát az Oroszországi Föderációval szemben, különösen a keleti partnerség országait érintő kérdésekkel kapcsolatos szerepvállalás kapcsán;
- bo) kérjék, hogy valamennyi megszállt területről azonnal hívják vissza a külföldi csapatokat, és vessenek véget a katonai ellenségeskedéseknek – amelyek szükségtelenül követelik civilek és katonák életét, ugyanakkor pedig gátolják a társadalmi-gazdasági fejlődést –, így lehetővé téve azt, hogy a több százezer belső menekült visszatérjen otthonába;
- bp) alakítsanak ki aktívabb szerepet az Európai Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által képviselt EU számára a keleti szomszédságában zajló konfliktusok békés megoldásában és a jövőbeli konfliktusok megelőzésében, elismerve ugyanakkor az elfogadott tárgyalási formákat és folyamatokat, mint például a genfi nemzetközi tárgyalásokat, az EBESZ minszki csoportját, a normandiai négyeket és az 5+ 2 megbeszéléseket; nevezzenek ki egy uniós különmegbízottat, aki a Krímért és a Donyec-medence térségéért felel;
- bq) folytassák egy olyan környezet előmozdítását, amely elősegíti a konfliktusok rendezését, valamint olyan tevékenységek támogatását, amelyek előmozdítják a bizalmat és az emberek közötti kapcsolatokat a konfliktus által megosztott közösségekben; rangsorolják az erőfeszítéseket rangsorolása és terjesszék ki a megelőző békeépítés finanszírozását, beleértve a preventív diplomáciát, valamint a korai előrejelző és cselekvési mechanizmusokat;
- br) erősítsék meg, hogy támogatják az EBESZ minszki csoportja társelnökeinek a hegyi-karabahi konfliktus megoldására irányuló erőfeszítéseit és 2009. évi alapelveit annak érdekében, hogy a nemzetközi jog normáin és elvein, az ENSZ Alapokmányán és az EBESZ 1975. évi Helsink-i Záróokmányán alapuló megoldást találjanak; ösztönözzék valamennyi felet, hogy fokozzák a párbeszédet, és tartózkodjanak az olyan lázító retorikától, amely tovább veszélyeztetné a rendezés kilátásait;
- bs) tegyenek intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a keleti partnerség régiójában működő következő uniós missziók eredményes tevékenységeket folytathassanak, és teljes mértékben végre tudják hajtani megbízatásukat, beleértve e missziók tevékenységeinek a koordinálását is: az Európai Unió grúziai megfigyelő missziója, az Európai Unió ukrán tanácsadó missziója, a moldovai-ukrán határellenőrzést segítő európai uniós misszió, valamint az Európai Unió dél-kaukázusi és a grúziai válság ügyével megbízott különleges képviselő missziója;
- bt) vegyék figyelembe az ukrán kormány azon felhívására, hogy az ukrán-orosz határ mentén, valamint a luhanszki és a donyecki körzetben kibővített nemzetközi békefenntartó erőt állítsanak fel; ha majd a helyzet lehetővé teszi, a minszki megállapodás teljes körű végrehajtásának részeként egy EU vezette KVBP-missziót kellene felajánlani a konfliktus részes feleinek, amely segítséget nyújtana olyan feladatokban, mint az aknamentesítés, a helyi választások előkészületei és a humanitárius segítség-szervezetek szabad bejutásának biztosítása;

**2020. június 19., péntek**

- bu) támogassák a hajózás szabadságát, és határozottan helytelenítsék az Azovi-tenger blokádját és a Fekete-tenger folytatódó, lopakodó jellegű annektálását az Oroszországi Föderáció által;
- bv) ismerjék el a keleti partnerség országainak egyedülálló tapasztalatait és szakértelmét; ismerjék el a keleti partnerség országai által az EU közös biztonság- és védelempolitikájának (KBVP) misszióihoz, harccsoportjaihoz és műveleteihez tett hozzájárulást; folytassák a biztonsági rendszer reformjának támogatását; mélyítsék el az EU-val kapcsolatos védelmi politikák terén folytatott együttműködést, ideértve a PESCO-ban való részvételt is, amint a harmadik országok részvételének kérdése megoldódott;
- bw) vegyék tudomásul, hogy a kiberbiztonság az egyik olyan terület, ahol az EU és a keleti partnerség országai hatékonyabban együttműködhetnek, és az EU kihasználhatja a keleti partnerség országainak a hibrid vagy kiberbiztonsági fenyegetések elleni küzdelemben szerzett tapasztalatait; alakítsanak ki hivatalos kiberpárbeszédet a keleti partnerség érdekelt országaival, és mozdítsák elő a keleti partnerség országainak együttműködési platformjait a hibrid fenyegetések hatékonyabb kezelése érdekében, ezen országok ellenálló képességének megerősítése céljából, különösen az Oroszországi Föderáció által 2019 októberében Grúzia ellen elkövetett nagyszabású kibertámadást követően;
- bx) ítélik el a harmadik országok által annak érdekében gyakorolt befolyást, hogy aláássák a keleti partnerség országainak demokratikus rendjét, valamint hogy befolyásolják a választásokat, félretájékoztatót terjesztenek és célzott félretájékoztatói kampányokat működtetnek;
- by) fokozzák a keleti partnerség országainak társadalmi és intézményi rezilienciáját erősítő együttműködést, nagyobb hangsúlyt helyezve a külső erők által elkövetett félretájékoztató, propaganda, manipuláció és ellenséges befolyásolás elleni küzdelemre, amelyek célja a keleti partnerség országainak megosztottsága és destabilizálása, valamint politikai folyamataik integritásának és az EU-val fenntartott kapcsolataiknak az aláássása; támogassák a keleti partnerség érdekelt országait a fent említett ellenségeskedések leküzdésére irányuló uniós szintű tevékenységekben, ideértve a bevált gyakorlatok és megoldások – például a félretájékoztató elleni cselekvési terv és az EU félretájékoztatóra vonatkozó gyakorlati kódexe – végrehajtását, a hibrid fenyegetésekkel szembeni küzdelem helsinki európai kiválósági központjának, a rigai NATO stratégiai kommunikációs kiválósági központjának és az EU keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportjának szakértelmére támaszkodva;
- bz) mozdítsák elő az integrált határigazgatást és az EU és a társult országok közötti együttműködést, valamint lépjenek előre a bűnügyi együttműködés területén;
- ca) üdvözölgék az EU és a keleti partnerség országai közötti további együttműködést, amelynek célja a nemzetközi stabilitás és biztonság előmozdítása az EU globális stratégiájával összhangban, és tegyenek javaslatot az önkéntes együttműködés új formáira a biztonság és a védelem területén, mivel az EU az európai védelmi unió fokozatos létrehozására törekszik;
- cb) mozdítsák elő az uniós tagállamok és a keleti partnerség országai közötti K+F és ipari együttműködést a fegyverzetek, katonai technológiák és képességek fejlesztése terén;
- cc) vegyék tudomásul, hogy az EU jelenlétének vagy a keleti partnerségen belüli partnereivel szembeni fellépésének hiánya teret ad más globális szereplőknek a fellépésre; fokozzák az együttműködést vagy hozzanak létre fórumot hasonló gondolkodású demokratikus szövetségekkel és nemzetközi szereplőkkel a harmadik országbeli hatalmak keleti partnerségre gyakorolt negatív hatásának enyhítése és ellensúlyozása érdekében;

***A helyi és regionális hatóságok és a civil társadalom***

- cd) ismerjék el a keleti partnerség civil társadalmi szereplői és szervezetei hozzájárulását országaik és az egész keleti partnerségi régió demokratizálódási és reformfolyamatainak megvalósításához, és szorgalmazzák, hogy a keleti partnerség országainak kormányai tanúsítsanak nagyobb nyitottságot és szerepvállalást irányukban, és különösen a politikai döntéshozatali folyamatokban való érdemibb és hatékonyabb részvétellel kapcsolatban;
- ce) folytassanak széles körű párbeszédet a keleti partnerség civil társadalmának szereplőivel, valamint fokozzák a demokratikus irányultságú civil társadalmi szervezetek tevékenységeihez nyújtott uniós támogatást tevékenységük és biztonságuk előmozdítása, valamint munkakörnyezetük megőrzése révén;

2020. június 19., péntek

- cf) fokozzák az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megerősítse a helyi szintű kezdeményezések iránti elkötelezettségét és támogatását a régiókban és a vidéki térségekben a civil társadalom szervezeti és ellenőrzési kapacitásainak, valamint a helyi demokratikus gyakorlatoknak a fejlesztése érdekében;
- cg) a bürokrácia csökkentése és a háromoldalú találkozókra – többek között az emberi jogi párbeszéd és a Társulási és Együttműködési Tanács ülésein – való jelenlétének biztosítása révén erősítsék meg a keleti partnerség civil társadalmának azon képességét, hogy a reformok öreként járjon el és elszámoltassa az érintett állami intézményeket;
- ch) segítsék elő a keleti partnerség országai civil társadalmainak körében az együttműködést egy regionális központ létrehozásával, amely a szakértelem növelésére, a bevált gyakorlatok és munkavégzési megközelítések cseréjére szolgálna, az ukrajnai keleti partnerségi egyetemre irányuló új projekt részeként;
- ci) továbbra is nyújtsanak strukturális pénzügyi és kapacitásfejlesztési támogatást azoknak a szervezeteknek, amelyek a független, demokráciapárti civil társadalmi szereplőket segítik; tartsanak ki emellett, hogy a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot támogató uniós, tagállami és független programoknak, köztük a Demokráciáért Európai Alapítványnak a továbbiakban is szabadon, zaklatás vagy igazságügyi korlátozások nélkül kell működniük; tegyenek meg minden lehetséges intézkedést annak megakadályozása érdekében, hogy a független NGO-kat igazságügyi korlátozások és pénzügyi korlátok, jogi rendelkezések szelektív alkalmazása vagy a kormány által szervezett NGO-k fokozott jelenléte révén kiszorítsák;
- cj) hívják fel a figyelmet a keleti partnerség országokban a civil aktivistákkal szemben szélsőséges erők által, valamint állami hatóságok által is elkövetett támadásokra, amelyek aláássák az uniós értékeket, a nemzetközi emberi jogi normákat és az EJE szerinti közös kötelezettségeket;
- ck) emeljék magasabb szintre az uniós támogatást és kezdeményezéseket annak érdekében, hogy a helyi hatóságok és szövetségeik megerősödjenek és képesek legyenek a nemzeti reformok helyi szintű végrehajtására; mozdítsák elő a helyi hatóságok politikai döntéshozóként és döntéshozóként betöltött szerepét, és ösztönözzék a központi kormányzat és az önkormányzatok közötti rendszeres, a civil társadalom és más érdekelt felek aktív és inkluzív részvételével folytatott eszmecserét a reformmenetrendekről;
- cl) a civil társadalommal folytatott hasonló együttműködés mintájára dolgozzanak ki az egyes országoknak szóló ütemterveket és mutatókat a helyi és regionális önkormányzatokkal való együttműködésre vonatkozóan;
- cm) terjesszék ki a keleti partnerség politikájának kialakításában és végrehajtásában a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciájának (CORLEAP) képviselőit, és növeljék arra szolgáló kapacitásait, hogy támogassa a helyi és regionális önkormányzatokat az érdemi intézkedésekben; a CORLEAP-pel és a Régiók Európai Bizottságával együttműködve dolgozzanak ki kapacitásépítési programot a keleti partnerség országainak helyi és regionális önkormányzatai számára, amely módszeres lépéseket tartalmazna a helyi és regionális önkormányzatok szerepének erősítésére;
- cn) ösztönözzék a keleti partnerség polgárainak az EU által finanszírozott projekteken való jelentős részvételét és felelősségvállalását, összhangban az uniós értékeken és normákon alapuló alulról építkező megközelítéssel;

### **A média, a kommunikáció és a politika jobb irányítása**

- co) ismerjék el, hogy azon dezinformációs hullám közepette, amelynek a keleti partnerség országai ki vannak téve, a megfelelő kommunikációs és információs kampány hiánya a keleti partnerség országai évtizedes törekvéseinek, befektetéseinek és eredményeinek az elvesztéséhez vezethet; ezért fokozzák a stratégiai kommunikációs erőfeszítéseket, és a polgárokkal folytatott nyílt párbeszéd keretében nemzeti és helyi szinten egyaránt növeljék az EU által a keleti partnerség országokban nyújtott támogatás láthatóságát; e célból szólítsák meg a kis közösségekben és vidéki térségekben élőket, az üzleti és közösségi vezetőket, a diaszpórákat és a nemzeti kisebbségeket, a már egyébként is az EU-val szimpatizáló csoportokon kívül;
- cp) Akadályozzák az EU-ellenes félretájékoztatást és propagandát az EU és a keleti partnerség polgárainak a keleti partnerséggel és annak – különösen az EU és a keleti partnerség országai közötti szoros politikai és gazdasági együttműködésből, valamint a társulási megállapodás/mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásából származó – lehetőségeivel és előnyeivel kapcsolatos tájékoztatásának és tudatosságának növelése révén, összekapcsolva e lehetőségeket és előnyöket a gazdasági növekedéssel és a fokozott kereskedelemmel;

**2020. június 19., péntek**

- cq) használják hatékonyabban a meglévő uniós struktúrákat, így például az EKSZ keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportját az EU és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatot és annak céljait aláíró dezinformációs és propagandakampányok azonosítására és az ilyen kampányokra való reagálásra;
  - cr) erősítsék meg a keleti partnerség országaiban működő uniós küldöttségeket, és tegyék lehetővé számukra, hogy segítsék a keleti partnerség országait a reformok végrehajtásában és annak hatékonyabb kommunikálásában, hogy az EU hogyan segíti az ott élő polgárokat; alakítsanak ki több horizontális kapcsolatot és segítsék elő az együttműködést az uniós küldöttségek között, és ösztönözzék az információk, valamint a szakértelem és az egyéb sikeres munkavégzési megközelítések rendszeres cseréjét;
  - cs) gondoskodjanak arról, hogy az uniós kapcsolattartó irodák aktívabb szerepet játsszanak a tagállamokban abban, hogy ismertté tegyék a keleti partnerség országainak fontosságát az európai projekt szempontjából;
  - ct) javítsák az információk uniós intézmények, különösen a Bizottság és az EKSZ közötti megosztását, és őrizzék meg az intézményi emlékezetet, különösen a nyújtott támogatással és a végrehajtott technikai segítségnyújtási projektekkel kapcsolatban annak érdekében, hogy az új projektek és programok elindításakor építhessenek ezek eredményeire;
  - cu) kovácsoljanak tőkét a Fiatalkövetelek programból és a keleti partnerség „Szomszédságpolitikai Civil Társadalmi Ösztöndíj” programjából oly módon, hogy a meglévő sikeres modelleket követve létrehozzák a végzett hallgatók aktív hálózatát;
  - cv) alapvető elvként mozdítsák elő a szabad médiát és a véleménynyilvánítás szabadságát, és ezért támogassák a demokratikus, független, pluralista és kiegyensúlyozott médiakörnyezetet a keleti partnerség országaiban, amely biztosítja a helyi újságírók, véleményformálók és másként gondolkodók zaklatással és megfélemlítéssel szembeni védelmét, lehetővé teszi az online és offline információkhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférést és az érdemi polgári részvételt, valamint biztosítja és garantálja az emberi és polgári jogokat;
  - cw) fokozzák az álhírek, a kommunikáció terén folytatott hibrid hadviselés és a média műsorainak leromlása (amely alááshatja a korrupció és a hamis információk gazdasági vagy politikai előnyöszerzés érdekében történő terjesztése elleni küzdelmet) elleni helyi küzdelem fenntartására irányuló erőfeszítés támogatását; folytassák a média tulajdonviszonyainak teljes átláthatóságát biztosító intézkedések kidolgozását; a keleti partnerség minden országában folyamatosan segítsék és kövessék nyomon a helyi hivatalos szabályozó ügynökséget;
  - cx) támogassák a média- és információs műveltséget érintő programokat és reformokat a jelenlegi digitális kor tükrözése érdekében;
  - cy) mozdítsák elő az európai médiatermelők keleti partnerség országaiban, illetve a keleti partnerség országainak termelőknek az EU-ban való lejátszását, hogy ezáltal megszüntessék a történelem és az elmúlt évtizedek hamis tájékoztatása által előidézett szakadékot; támogassák a helyi médiaorgánumokat abban, hogy hozzáférjenek az európai médiaprogramokhoz és az EU és a keleti partnerség médiaorgánumai közötti szoros együttműködésre irányuló kezdeményezésekhez;
  - cz) ítélik el a hatóságok világhírrel kapcsolatos intézkedésekkel való visszaélését, amelyek célja a politikai ellenzék, a civil társadalom és a média elhallgattatása törvényes jogaik korlátozása révén;
  - da) erősítsék meg, és amennyiben lehetséges, növeljék az EU és a keleti partnerség országai által tett közös erőfeszítéseket a személyes kapcsolatok és eszmecserék terén annak érdekében, hogy a lakosságban kölcsönösen kedvező kép alakuljon ki egymásról, és hatékonyan építsenek a keleti partnerség polgárainak körében fennálló Európa-párti érzületre;
  - db) mozdítsanak elő inkluzív és részvételen alapuló párbeszéd- és együttműködési platformokat, amelyek különböző ágazatok és szintek érdekelt feleit gyűjtik egybe, köztük a politikai döntéshozókat, a gazdasági szereplőket, a tudományos élet képviselőit és a civil társadalmat, valamint az egyházakat, a vallási közösségeket és a kevesebb lehetőséggel rendelkező polgárokat, azzal a céllal, hogy fellépjenek a politikában és a társadalomban kirajzolódó polarizáló és szélsőséges tendenciákkal, valamint a dezinformációs és propagandakampányok hatásaival szemben;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0168

**A Nyugat-Balkán, a 2020. évi csúcstalálkozót követően**

**Az Európai Parlament 2020. június 19-i ajánlása az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a Nyugat-Balkánra vonatkozó ajánlásáról, a 2020. évi csúcstalálkozót követően (2019/2210(INI))**

(2021/C 362/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2018. június 28-i következtetéseire, a Tanács 2019. június 18-i következtetéseire, valamint az Európai Tanács 2019. október 17–18-i következtetéseire az Észak-Macedóniával és Albániával folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdésére vonatkozó határozatok elhalasztásáról,
- tekintettel a 2020. május 6-i zágrábi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 817(1993) és 845(1993) sz. határozatában ismertetett nézeteltérések rendezéséről, az 1995. évi ideiglenes megállapodás megszüntetéséről, valamint Észak-Macedónia és Görögország közötti stratégiai partnerség kialakításáról szóló, 2018. június 17-i záró megállapodásra, amely preszpai megállapodásként is ismert,
- tekintettel az Európai Tanácsnak az Észak-Macedóniával és Albániával folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdéséről szóló, 2020. március 26-i következtetéseire, amelyek jóváhagyták a bővítésről, valamint a stabilizációs és társulási folyamatról szóló, 2020. március 25-i tanácsi következtetéseket,
- tekintettel „A csatlakozási folyamat előmozdítása – Hiteles uniós perspektíva a Nyugat-Balkán számára” című, 2020. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0057),
- tekintettel az EU bővítési politikájáról szóló, 2019. május 29-i bizottsági közleményre (COM(2019)0260),
- tekintettel a „Hiteles bővítési perspektíva a Nyugat-Balkánra vonatkozóan és fokozott uniós szerepvállalás a Nyugat-Balkánnal” című, 2018. február 6-i bizottsági közleményre (COM(2018)0065),
- tekintettel az EU 2016. évi globális stratégiájára, amely kimondja, hogy a hiteles bővítési politika stratégiai befektetést jelent Európa biztonsága és jóléte szempontjából, és már eddig is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a korábban háború sújtotta területek békében élhessenek,
- tekintettel a „Bővítési stratégia és legfontosabb kihívások 2013–2014” című, 2013. október 16-i bizottsági közleményre (COM(2013)0700),
- tekintettel az Európai Tanács által 2006 decemberében jóváhagyott, majd az Európai Tanács 2019. júniusi következtetéseiben megerősített, megújított bővítési konszenzusra,
- tekintettel a zágrábi csúcstalálkozó 2000. november 24-i zárónyilatkozatára,
- tekintettel az EU és a nyugat-balkáni országok közötti, 2003. június 21-i csúcstalálkozó során elfogadott, a nyugat-balkáni államok Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló Thesszaloniki Nyilatkozatra,
- tekintettel a 2018. május 17-i EU–Nyugat-Balkán-csúcstalálkozón tett szófiái nyilatkozatra és az ehhez csatolt kiemelt célkitűzések szófiái menetrendjére,
- tekintettel a 2014. augusztus 28-án kezdődött berlini folyamatra, különösen a nyugat-balkáni államok külügyminiszterei a regionális együttműködésről és kétoldalú vitákról szóló, 2015. augusztus 27-i nyilatkozatára és a Regionális Ifjúságügyi Együttműködési Hivatal létrehozására, valamint a Bécsben (2015), Párizsban (2016), Triesztben (2017), Londonban (2018) és Poznanban (2019) tartott csúcstalálkozókra,

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa 1997. április 29–30-i következtetéseire a régióbeli országokkal fenntartott kapcsolatokra vonatkozó egységes európai uniós stratégia kialakítására irányulóan, a feltételesség alkalmazásáról,
  - tekintettel a 13 EU-tagállam külügyminiszterei által tett, a Nyugat-Balkán európai integrációja melletti uniós kötelezettségvállalásról szóló, 2019. június 11-i közös nyilatkozatra
  - tekintettel az Európai Parlament és a nyugat-balkáni parlamentek elnökeinek az Európai Parlament elnöke által a nyugat-balkáni parlamentek vezetésével közösen kezdeményezett 2020. január 28-i csúcstalálkozóján megfogalmazott közös nyilatkozatra,
  - tekintettel a 2020. február 16-án tartott nem hivatalos értekezletre, amelyen a nyugat-balkáni államok vezetői, az Európai Tanács elnöke, a Bizottság elnöke, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és az Európai Unió Tanácsa elnökségét betöltő Horvát Köztársaság miniszterelnöke gyűlt össze,
  - tekintettel Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A csatlakozási tárgyalások megkezdése Észak-Macedóniával és Albániával: elengedhetetlen az EU hitelességének és geostratégiai érdekeinek fenntartása” című, 2019. október 31-i állásfoglalására <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a Régiók Európai Bizottságának a 2019. évi bővítési csomagról szóló, 2020. február 13-án elfogadott véleményére <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel a srebrenicai népirtásról való megemlékezésről szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására <sup>(3)</sup>,
  - tekintettel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2019. március 27-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>,
  - tekintettel az Észak-Macedóniával és Albániával folytatandó csatlakozási tárgyalások megkezdéséről szóló, 2019. október 24-i állásfoglalására <sup>(5)</sup>,
  - tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó európai parlamenti álláspontról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
  - tekintettel a nyugat-balkáni partnerekkel a migráció és a biztonság területén folytatott együttműködés megerősítéséről szóló, 2020. június 5-i tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel Covid19 leküzdése és a világjárványt követő helyreállítás során a Nyugat-Balkánnak nyújtott támogatásról szóló, 2020. április 29-i bizottsági közleményre (COM(2020)0315),
  - tekintettel eljárási szabályzata 118. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság levelére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0091/2020),
- A. mivel a bővítés az EU egyik legsikeresebb és legstratégiaibb szakpolitikája, illetve a leghatékonyabb külpolitikai eszköz, amely hozzájárul az Unió olyan alapértékeinek kiterjesztéséhez, mint az emberi méltóság tisztelete, a szabadság, a demokrácia, a béke és a jólét előmozdítása, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tisztelete, a kisebbséghez tartozók jogait is beleértve szerte Európában;

<sup>(1)</sup> HL C 47., 2020.2.11., 15. o.

<sup>(2)</sup> CDR 2727/2019.

<sup>(3)</sup> HL C 265., 2017.8.11., 142. o.

<sup>(4)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0299.

<sup>(5)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0050.

<sup>(6)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0010.



2020. június 19., péntek

- B. mivel a bővítési folyamat az európai integráció szerves része; és továbbra is stratégiai jelentőséggel bír az Európai Unió számára;
- C. mivel a Nyugat-Balkán teljes körű uniós tagságának érdemeken alapuló perspektívája az Unió politikai, biztonsági és gazdasági érdeke;
- D. mivel az EU-tagság kilátása Európa egyesítése szempontjából az egyik legnagyobb geopolitikai kihívás elismerését jelenti, és jelentős reformösztönző erővel bír a nyugat-balkáni országokban;
- E. mivel a nyugat-balkáni országok földrajzi, történelmi és kulturális szempontból Európa részei, és az Európai Unióba való integrációjuk folyamata kulcsfontosságú a kontinens egészének stabilitása és biztonsága, szabadsága és békéje szempontjából;
- F. mivel az EU bővítési folyamata kétirányú út, amelyen mindkét félnek teljesítenie kell kötelezettségvállalásait, és amely azon az előfeltevésen alapul, hogy mind az Európai Unió, mind a tagjelölt országok teljesítik kötelezettségeiket;
- G. mivel a Bizottság által javasolt javított módszertan célja, hogy dinamizálja a bővítési folyamatot, és új lendületet adjon a csatlakozásra váró országok átalakulásának;
- H. mivel az EU a régió vezető beruházója, kereskedelmi partnere és adományozója;
- I. mivel az Európai Parlament az állásfoglalásaiban üdvözölte az Észak-Macedónia és Albánia által elért előrehaladást; mivel ezen előrehaladás alapján a Parlament hozzájárult ahhoz, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz keretében Észak-Macedónia és Albánia teljesítményjutalomban részesüljön;
- J. mivel a 2020. évi zágrábi csúcstalálkozó elismerte a demokrácia és a jogállamiság elsőbbségét, és felszólította az EU-t, hogy fokozza a térséggel kapcsolatos szerepvállalását;
- K. mivel az Európai Parlament sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az Európai Tanács 2019-ben nem hagyta jóvá a csatlakozási tárgyalások elindítását Észak-Macedóniával és Albániával; mivel az, hogy a Bizottság Parlament által jóváhagyott, 2018-as és 2019-es ajánlásait követően nem kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások, aláásta az Európai Unió hitelességét, hozzájárult a populizmus, a nacionalizmus és az euroszkepticizmus térnyeréséhez, aláásta a tagjelölt országok erőfeszítéseit, politikai vákuum létrejöttének kockázatát vonta maga után, és bátorította azokat a harmadik feleket, amelyek az európai uniós integrációs folyamat rovására kívánnak politikai befolyást szerezni a régióban;
- L. mivel a bővítési folyamat ösztönzi és erősíti a kétoldalú viták megoldásához szükséges kapacitásokat, és ösztönzi a régióban élő társadalmi csoportok közötti megbékélést;
- M. mivel a nyugat-balkáni országoknak növelniük kell a politikai polarizáció és az elhúzódozó parlamenti bojkottok leküzdésére irányuló erőfeszítéseket a parlamenti felügyelet erősítése érdekében;
- N. mivel az Európai Parlament továbbra is az országok megbízható partnere az uniós csatlakozási folyamat során, és elkötelezett híve a bővítési folyamatnak mint az Európai Unió pozitív mechanizmusának, amely a csatlakozási folyamatban résztvevő országok – állampolgáraik javát szolgáló – intézményi és gazdasági társadalmi erősítését célzó reformok ösztönzésére hivatott;
- O. mivel a szaloniki cselekvési program és a szófiai nyilatkozat rámutatott, hogy a jövőben különös hangsúlyt kapnak az ifjúság számára teremtendő további lehetőségek, és annak biztosítása, hogy ez a Nyugat-Balkán társadalmi és gazdasági fejlődését segítse;
- P. mivel az Európai Parlament elkötelezett amellett, hogy fokozza a demokráciára és gazdasági reformokra irányuló politikai és intézményi támogatását a régióban, és segítse a nyugat-balkáni országokat az uniós csatlakozási folyamatban;

**2020. június 19., péntek**

- Q. mivel az Európai Bizottság 2019–2024-re vonatkozó politikai iránymutatásai ismételten megerősítik a Nyugat-Balkán európai uniós perspektíváit;
- R. mivel az európai parlamenti meghallgatások során Josep Borrell alelnök/főképviselő és Várhelyi Olivér biztos egyaránt kötelezettséget vállalt a bővítési folyamat prioritásként való kezelése és a strukturális és intézményi reformok és az integrációs folyamat Nyugat-Balkánon való felgyorsítása iránt;
- S. mivel az ambiciózus bővítési politikához megfelelő költségvetésre van szükség; mivel a Tanácsnak elegendő költségvetési eszközt kellene rendelkezésre bocsátania a bővítési politika támogatásához;
- T. mivel az EU-nak az Unión belül is erősítenie kell a jogállamisági mechanizmusokat és nagyratörő ütemtervet kell meghatároznia az Európa jövőjéről szóló konferenciára;
- U. mivel Európa jóléte és biztonsága szorosan kapcsolódik az integrációs folyamathoz és a békének, a demokráciának, az emberi jogok tiszteletben tartásának és a jogállamiságnak a nyugat-balkáni régióban és annak országaiban történő előmozdításához és jövőjéhez egy erős és megreformált Európai Unióban;
- V. mivel 2020. február 5-i közleményében a Bizottság vállalta, hogy közleményt terjeszt elő, amelyben meghatározza az alapvető reformok, többek között a jogállamiság előmozdítására irányuló intézkedéseket;
- W. mivel az EU 3,3 milliárd EUR-t mozgósított a koronavírus-világjárvány nyugat-balkáni kezelésére, ebből 38 millió EUR azonnali támogatást nyújtott az egészségügyi ágazatnak, 389 millió EUR-t szánt a szociális és gazdasági helyreállításra, 750 millió EUR-t makroszintű pénzügyi támogatásra, 455 millió EUR-t a gazdaságélénkítésre, 1,7 milliárd EUR-t pedig az Európai Beruházási Bank által nyújtott kedvezményes kölcsönök formájában nyújtott;
- X. mivel a nyugat-balkáni országok profitáltak az uniós polgári védelmi mechanizmusból, az orvosi felszerelések közös beszerzéséből, az egyéni védőeszközökre vonatkozó uniós exportengedélyezési rendszer alóli mentességekből, valamint az alapvető árukra vonatkozó „zöld sávokból”;
1. a következő ajánlásokat fogalmazza meg a Tanács, a Bizottság és a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője felé:
- támogassák a nyugat-balkáni országok európai perspektíváját és javítsák a csatlakozási folyamatot annak biztosításával, hogy az megerősíti az alapvető értékeket és a jogállamiságot, fenntartható demokratikus, gazdasági és ökológiai átalakulást és társadalmi konvergenciát eredményez, valamint biztosítja a jószomszédi kapcsolatokat és a regionális együttműködést mint a bővítés, valamint a stabilizációs és társulási folyamat alapvető elemeit, továbbá annak biztosításával, hogy az Unió bővítése az Európa jövőjéről és az EU belső reformjáról zajló eszmecserevel párhuzamosan folytatódjon;
  - ne hagyják, hogy az uniós belső folyamatok akadályt jelentsenek, inkább fokozzák a politikai akarat építését a tagállamok között a nyugat-balkáni bővítés előrehaladása során, továbbá tegyék hatékonyabbá az általános szakpolitikával kapcsolatos uniós politikai és stratégiai útmutatást a régióban;
  - folytassák a bővítést, mivel az az EU hitelességének, sikerének, illetve a régió belüli és azon túli befolyásának egyik feltétele;
  - gyorsítsák fel a csatlakozási folyamatot azon országok esetében, amelyek politikailag és közigazgatásilag egyaránt elkötelezettek az Unióhoz kapcsolódó reformok végrehajtása iránt;
  - biztosítsák, hogy a továbbfejlesztett módszertan végső célként fenntartsa a teljes értékű uniós tagságot, és hogy az EU kiszámíthatóbb, feltételelességen és visszafordíthatóságon alapuló kritériumokat határozzon meg, és ezeket következetesen alkalmazza, hogy ezáltal a csatlakozási folyamat dinamikusabbá váljon, továbbá hogy a felülvizsgált módszertan alkalmazása révén helyreállítsa hitelességét;

2020. június 19., péntek

- f) biztosítsák, hogy – a Bizottság felülvizsgált bővítési módszertanra vonatkozó javaslatában ismertetettek szerint – a folyamat politikai jellegének tulajdonított fokozott jelentőség nem élvez elsőbbséget a referenciakövetelmények teljesítésére vonatkozó, szakértői szintű értékelésekkel szemben, és nem korlátozza az EU-t az érdemen alapuló bővítési folyamat iránti elkötelezettségében;
- g) biztosítsák, hogy a szakpolitikai területek csoportosítása fokozza a reformok mélységét, minőségét és fenntarthatóságát, konkrét eredményeket hozva a csatlakozásra váró országokban, ugyanakkor lehetővé téve a különböző fejezetekről folytatott párhuzamos tárgyalásokat;
- h) gondoskodjanak világos, átlátható és következetes csatlakozási referenciaértékekről, valamint nyújtsanak folyamatos politikai és szakmai támogatást a csatlakozási folyamat során, ideértve a parlamenteknek azzal a céllal nyújtott támogatást, hogy azok betölthessék független ellenőrzési szerepüket, továbbá javítsák az előrehaladás helyszíni mérését, biztosítva, hogy minden egyes csatlakozásra váró országot a feltételeesség és a saját érdeme elve alapján értékelnek;
- i) biztosítsák a bővítési folyamat folytonosságát, elszámoltathatóságát, következetességét és kiszámíthatóságát azáltal, hogy a Bizottság új módszertanát hosszú távú politikai kiigazításként rögzítik, és elkerülik a folyamat és paraméterei bármely tagállam politikai megfontolásainak következményeként történő ad hoc felülvizsgálatait; biztosítsák, hogy a korábbi hiányosságok elkerülése és a csatlakozási folyamat hatékonyabbá tétele érdekében a csatlakozással kapcsolatos referenciateljesítmények és támogatás a korábbi tapasztalatokon alapuljanak;
- j) könnyítsék meg a továbbfejlesztett módszertan végrehajtását a már tárgyalásokat folytató csatlakozásra váró országok számára, amennyiben azok úgy döntenek, hogy ezt választják, az európai szabványokhoz és normákhoz való hatékony és időserű közelítés érdekében;
- k) erősítsék a nyugat-balkáni országok politikai és gazdasági ösztönzőit, valamint fokozzák a bővítési folyamat és az EU-n belüli politikai kezdeményezések közötti koherenciát nyugat-balkáni vezetőikkel az Európai Tanács üléseihez kapcsolódóan évente tartott regionális találkozók, valamint a nyugat-balkáni képviselők Európai Tanács ülésein, a Politikai és Biztonsági Bizottságban, valamint a Bizottság munkacsoportjaiban való rendszeres részvétele révén;
- l) a csatlakozást megelőzően ösztönözzék a csatlakozásra váró országok fokozatos integrációját az uniós ágazati politikákba és programokba, többek között az uniós alapok általi célzott pénzügyi támogatás révén annak érdekében, hogy kézzelfogható előnyöket biztosítsanak a polgárok, különösen a gyermekek és a fiatalok számára, és a teljes körű tagságot megelőzően fokozzák az EU előcsatlakozási támogatását és jelenlétét ezekben az országokban;
- m) támogassák a megerősített parlamenti szerepet a csatlakozási folyamatban a létrehozott fórumokon keresztül, és következetesen ösztönözzék az olyan új kezdeményezéseket, mint a házelnökök csúcstalálkozója, amelyet első alkalommal 2020. január 28-én hívtak össze az Európai Parlament elnöke és a nyugat-balkáni parlamentek vezetői;
- n) segítsék elő és támogassák a tárgyalásokat folytató országok parlamenti képviselőinek az Európai Parlament munkájába való szorosabb bevonását;
- o) vonják be a nyugat-balkáni országok képviselőit az Európa jövőjéről szóló konferenciába, külön hangsúlyt helyezve a fiatalok részvételére;
- p) erősítsék meg a feltételeességi mechanizmust és ragaszkodjanak a csatlakozási folyamat visszafordíthatóságához objektív kritériumok alkalmazásával annak eldöntése során, hogy a tárgyalásokat fel kell-e függeszteni vagy le kell-e állítani; biztosítsák, hogy a Bizottság alapos értékelést követően és a tagállamok vagy az Európai Parlament javaslatára reagálva kezdeményezze ezeket az eljárásokat, megjegyezve ugyanakkor, hogy az egyensúlyhiányra vonatkozó záradék és a visszafordíthatóság elve már most is alkalmazandó a Szerbiára és Montenegróra vonatkozó jelenlegi tárgyalási keretekre; biztosítsák, hogy a feltételeességi és a felfüggesztési mechanizmust a lehetséges felfüggesztés konkrét jellemzőire vonatkozó világos kommunikáció kísérje az uniós intézmények részéről;
- q) fokozzák a tagállamok bővítési folyamattal kapcsolatos felelősségvállalását a jogállamisággal és más területekkel foglalkozó tagállami szakértők, valamint a civil társadalom és az emberijog-védők helyszíni bevonásának fokozása révén, továbbá javítsák az általános fejlemények mérését, betartva a régóta fennálló objektív normákat és elkerülve a csatlakozási folyamat technikai vonatkozásainak átpolitizálását, különösen az Európa Tanács és más normaalkotó testületek monitoringjelentéseire és ajánlásaira támaszkodva;

**2020. június 19., péntek**

- r) ismerjék el, hogy a berlini folyamat támogatja és kiegészíti az uniós bővítési politikát, és nem kezelhető sem a csatlakozás alternatívjaként, sem a bővítés részeként tett erőfeszítések megismétléseként;
- s) ismerjék el, hogy a csatlakozási tárgyalások Albániával és Észak-Macedóniával való megnyitása az Unió saját politikai, biztonsági és gazdasági érdekét szolgálja;
- t) ismerjék el, hogy az, hogy az Európai Tanács 2018 júniusában, 2019 júniusában és 2019 októberében nem nyitotta meg a csatlakozási tárgyalásokat Albániával és Észak-Macedóniával, káros hatással volt az EU-nak a régióban betöltött szerepére és az uniós csatlakozással kapcsolatos közvélekedésre, negatív üzenetet küldve a nyugat-balkáni országoknak, és ismerjék el, hogy a csatlakozási tárgyalások megkezdése az Európai Parlament és a Bizottság ajánlásának megfelelően helyreállítja a folyamat hitelességét;
- u) biztosítsanak mielőbb vízumliberalizációt Koszovó számára, hiszen 2018 júliusa óta teljesülnek ennek feltételei;
- v) fokozzák a tárgyalások dinamizmusát annak érdekében, hogy felgyorsítsák Montenegró és Szerbia csatlakozását;
- w) helyezték vissza a bővítési folyamat középpontjába a demokrácia és a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok elsőbbségét azzal, hogy elsőként nyitják meg és utolsóként zárják le az igazságszolgáltatással, a korrupcióval és a szervezett bűnözéssel, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos fejezeteket, ideértve a kisebbségi jogokat és a média és a véleménynyilvánítás szabadságát;
- x) az átláthatóság, valamint a jó kormányzás eredményességének valamennyi szinten való megerősítése érdekében összpontosítsanak az intézményi és adminisztratív kapacitásépítésre;
- y) használják fel a közelmúltbeli bővítések, ezen belül a közép-európai országok kapcsán szerzett tapasztalatokat;
- z) továbbra is működjenek együtt a nyugat-balkáni országokkal a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelemben;
- aa) biztosítsák, hogy célzottan összpontosítsanak az állami kapacitásépítésre, a bírósági ítéletek végrehajtására, az igazságügyi reformokra, valamint a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemre;
- ab) ragaszkodjanak a hazai és nemzetközi bírósági ítéletek tiszteletben tartásához és teljes körű végrehajtásához, beleértve az alkotmánybíróságok ítéleteit, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága, a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék (ICTY) és utódja, a büntetőtörvényszékek fennmaradó feladatainak ellátására szolgáló nemzetközi mechanizmus (IRMCT), Koszovó Szakosított Tanácsai (SC) és Szakosodott Ügyészége (SPO) ítéleteit, továbbá az Európa Tanács ellenőrző szerveinek, köztük a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottságának (ECRI) az ajánlásait;
- ac) ösztönözzék a nyugat-balkáni országokat, hogy tegyenek eleget nemzetközi kötelezettségeiknek a háborús bűncselekmények büntetőeljárás alá vonása és az eltűnt személyek sorsának megállapítása terén; támogassák az IRMCT-vel, a koszovói SC-vel és SPO-val való teljes körű együttműködést, az ICTY munkájának és megállapításainak kifejezett fenntartását, valamint munkájának és örökségének előmozdítását és terjesztését a polgárok körében; ítéljenek el minden, a háborús bűnözők dicsőítésére és a történelmi tények tagadására irányuló kísérletet, és e tekintetben támogassák a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűncselekmények és az emberi jogok megsértésének más súlyos esetei valamennyi áldozatával kapcsolatos tények megállapításával megbízott regionális tényfeltáró bizottságot (a RECOM-kezdeményezést);
- ad) bizalomépítési és közvetítési erőfeszítések révén növeljék az EU szerepvállalását a lezáratlan kétoldalú kérdések megoldásában a régióban, előmozdítva a jószomszédi kapcsolatokat és a regionális együttműködést, továbbá sürgessék a nyugat-balkáni országokat, hogy kötelezzék el magukat a megbékélés és a régóta fennálló viták békés megoldása mellett;
- ae) a nyugat-balkáni országok és a tagállamok népei közötti szolidaritás elmélyítése céljából erősítsék meg a csatlakozási folyamatot, azok történelmének, kultúrájának és hagyományainak a tiszteletben tartása mellett;

2020. június 19., péntek

- af) támogassák az EU Belgrád és Pristina közötti párbeszédért és más, a Nyugat-Balkán régióját érintő kérdésekért felelős, újonnan kinevezett különleges képviselőjét a Szerbia és Koszovó közötti kapcsolatok átfogó normalizálásának elérésében és a régióban a jószomszédi kapcsolatok előmozdításában megbízatása ideje alatt;
- ag) mozdítsák elő a regionális megbékélés szélesebb körű társadalmi támogatását, többek között a parlamentek Belgrád és Pristina közötti párbeszédben és a fenntartható regionális megbékélésre irányuló törekvésben való teljes körű részvételének támogatásával;
- ah) erősítsék és lehetőség szerint fokozzák az EU és a nyugat-balkáni országok közös erőfeszítéseit az emberek közötti kapcsolatok és tapasztalatcserék terén annak érdekében, hogy kölcsönösen kedvező képet alakítsanak ki egymásról a lakosság körében;
- ai) mozdítsák elő az egyenlő versenyfeltételek megteremtését az inkluzív politikai környezet érdekében, és segítsék elő a politikai polarizáció és az elhúzódozó parlamenti bojkottok leküzdésére irányuló erőfeszítéseket valamennyi nyugat-balkáni országban; alakítsanak ki inkluzív és konstruktív parlamenti kultúrát, valamint erősítsék meg a parlamenti ellenőrzést és felügyeletet; mozdítsanak elő felelős megközelítést a polgárok érdekeinek a parlamentekben való képviselésével kapcsolatban, a demokratikus ellenőrzés előmozdítása és a jogalkotás minőségének javítása érdekében;
- aj) vegyék tudomásul és segítsék elő az Európai Parlament csatlakozással kapcsolatos munkáját és demokráciatámogató tevékenységeit, ideértve állandó bizottságainak és küldöttségeinek tevékenységeit, valamint vonják be a Parlament nyugat-balkáni országokért felelős állandó előadóit az ellenőrzési folyamatba és a helyszíni ellenőrzésekbe;
- ak) mozdítsák elő azokat a választási reformokat, amelyek biztosítják a megfélemlítéstől és féltetajékoztatási kampányoktól mentes, szabad, tisztességes, versenyen alapuló és átlátható választásokat központi és helyi szinten egyaránt, összhangban a nemzetközi normákkal, többek között a pártfinanszírozás átláthatóságára vonatkozó normákkal és a nemzetközi megfigyelő missziók ajánlásaival; kövessék nyomon a Velencei Bizottság véleményeinek végrehajtását; járuljon hozzá az Európai Parlament demokráciatámogató programjaihoz a régióban;
- al) ösztönözzék a nemzeti parlamenteket az Európai Parlament demokráciát támogató eszközeinek – így például a Jean Monnet párbeszédnek és a pártközi párbeszédnek – az igénybevételére a parlamenti párbeszédre vonatkozó politikai munka megkönnyítése és a jogalkotási munka elszámoltathatóságának, felügyeletének, demokratikus ellenőrzésének és minőségének fokozása érdekében;
- am) erősítsék meg és szorosan vonják be a civil társadalmat mint a demokratikus konszolidáció, a regionális együttműködés és a csatlakozással kapcsolatos reformok nélkülözhetetlen szereplőjét, különös tekintettel a régió Európa- és demokráciapárti erőire;
- an) biztosítsák, hogy a tagjelölt országok állampolgárai és társadalmi szorosan be legyenek vonva a csatlakozási folyamatba, és részesüljenek annak előnyeiből; ennek keretében nyújtsanak kiemelt támogatást és ösztönzést az Európa-párti és demokráciapárti társadalmi szegmenseknek, nézeteknek és véleményeknek;
- ao) gondoskodjanak arról, hogy – a határozathozatal legkorábbi fázisától a végrehajtási és értékelési fázisig – minden egyes lépés során érdemi és átfogó párbeszédre kerüljön sor a civil társadalom szervezeteivel, a tudományos szférával és a fiatalokkal, különösen ügyelve arra, hogy ne jussanak támogatáshoz, illetve finanszírozáshoz a meglévő Európa-ellenes helyi hatalmi struktúrák, illetve a demokrácia szempontjából kétes megítélésű helyi szervezetek, és ezáltal előmozdítsák az európai értékek fejlesztését, a jogállamiságot, a korrupció elleni küzdelmet, továbbá az erős és hatékony demokratikus intézmények felépítését, amelyek a sikeres EU-csatlakozás alapjául szolgálnak;
- ap) határozottan ítélik el az újságírókkal és médiaorgánumokkal szembeni lejárató kampányokat, fenyegetéseket és megfélemlítéseket, és ragaszkodjanak az ilyen bűncselekmények kivizsgálásához és büntetőeljárás alá vonásához, ezáltal biztonságos környezetet teremtvén az újságírók számára, ugyanakkor orvosolják a médiatulajdon koncentrációjához, átláthatóságának hiányához és a médiafinanszírozásra gyakorolt politikai és gazdasági nyomáshoz kapcsolódó problémákat;
- aq) aktívan támogassák és erősítsék meg a demokratikus, független és sokszínű médiakörnyezetet, valamint a média elszámoltathatóságát és irányítását;

**2020. június 19., péntek**

- ar) fokozzák a féltetjékoztatással és a zavarkeltő médiakampányokkal szembeni rezilienciát elősegítő intézkedéseket, ideértve azokat is, amelyeket a demokratikus folyamatok és a nyugat-balkáni országok szuverenitásának, valamint az EU régióban betöltött szerepének hibrid hadviselés révén történő aláásására irányuló külföldi befolyásyakorlási műveletek révén hajtanak végre;
- as) mozdítsák elő és aktívan támogassák a megkülönböztetés elleni politikák végrehajtását, és ragaszkodjanak a gyűlölet-bűncselekmények üldözéséhez; ösztönözzék a gyorsabb előrelépést a nemek közötti egyenlőség, valamint az etnikai, nemzeti és vallási kisebbségek, a fogyatékossgal élő személyek, a romák és az LMBTQI+ személyek hátrányos megkülönböztetése elleni küzdelem és társadalmi befogadásuk biztosítása terén, külön figyelmet fordítva a gyermekekre, a polgárok alapvető jogainak védelmét szolgáló inkluzív politikák kialakítása révén;
- at) szorgalmazzanak erősebb jogi keretet a nők ellen elkövetett gyilkosságok és a nőkkel és a gyermekekkel szembeni erőszak, továbbá a kapcsolati erőszak egyéb formáinak megelőzése és az ezek elleni aktív küzdelem érdekében, többek között oly módon, hogy emlékeztetnek az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményében foglalt kötelezettségekre, és megteszik az említett egyezmény ratifikálásához szükséges lépéseket; lépjenek fel az emberkereskedelem ellen, és akadályozzák meg azt;
- au) ismerjék el, hogy a nyugat-balkáni országok nehézségekbe ütköznek a migrációs és menekülthullámok kezelése terén, valamint hogy a régió jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy elsősorban az EU támogatásával menedéket és humanitárius ellátást biztosítson; biztosítsák a nyugat-balkáni országok és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) közötti, jogállásról szóló megállapodások hatékony végrehajtását;
- av) hangsúlyozzák, hogy a nyugat-balkáni országok hozzájárulása az Európai Unió külső határainak védelméhez igen jelentős, és fokozzák a régióban a határvédelemhez nyújtott európai támogatást; erősítsék meg a menekültügyi rendszer kapacitását a régióban az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal (EASO) és az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatalával (UNHCR) együttműködésben;
- aw) hangsúlyozzák, hogy a társadalmi dimenzióknak és a társadalmi-gazdasági kohézióknak alapvető jelentősége van, és kulcsfontosságú szerepet tölt be a csatlakozási folyamatban;
- ax) koncentráljanak jobban a szegénység felszámolására, a civil társadalom támogatására és a munkajog területére tartozó kötelezettségvállalások végrehajtására;
- ay) ösztönözzék a nyugat-balkáni országokat, hogy emeljék munkaügyi és szociális jogaik színvonalát, mozdítsák elő a növekedést és hajtsák végre az EU szociális vívmányait, valamint vonják be az érdekelt felek széles körét, például a szakszervezeteket, a kereskedelmi kamarákat és a munkavállalói kamarákat az uniós partnerekkel folytatott tárgyalásokba;
- az) akadályozzák meg az agyelszívást olyan konkrét intézkedésekkel, mint például a minőségi és inkluzív oktatási reformok előmozdítása különösen a szakképzés területén, hogy az oktatási ágazat jobban megfeleljen a munkaerőpiaci követelményeknek, és hozzájáruljon a fiatalokat célzó hosszú távú és fenntartható munkahelyteremtéshez;
- ba) támogassák az Európai Parlament „Fiatal politikai vezetők” programja által Bridging the Gap (A szakadék áthidalása) elnevezéssel létrehozott, regionális párbeszédre szolgáló fórumot az ifjúságpolitika, a fiatalok részvétele és a parlamenti képviselők közötti szakadék megszüntetése érdekében a Nyugat-Balkánon tett erőfeszítések során, valamint ösztönözzenek olyan konkrét fellépéseket, amelyek az egész régióban fokozzák a fiatalok politikában való részvételét és a fiatalokat a középpontba állító politikák végrehajtását;
- bb) mozdítsanak elő lehetőségeket a fiatalok számára az önkéntesség és a polgári szerepvállalás területén, szánjanak több forrást a régió fiataljaira a meglévő mobilitási programokban, így például a csatlakozásra váró országok Erasmus+, Kreatív Európa és Horizont 2020 programokban való részvételének elősegítésével és a régió belüli mobilitást segítő új programok létrehozásával;
- bc) erősítsék az együttműködést a tudomány, a kutatás és az innováció területein az Európai Bizottság célzott programjai révén;

2020. június 19., péntek

- bd) fokozzák a nyugat-balkáni országoknak nyújtott támogatást annak érdekében, hogy javítsák környezetvédelmi, energiahatékonysági és éghajlat-politikai jogszabályaikat, és biztosítsák, hogy képesek legyenek azokat az uniós normákkal és a párizsi megállapodással összhangban végrehajtani, többek között azáltal, hogy teljes mértékben és gyorsan teljesítik az Energiaközösségről szóló szerződésben az Unió energiaügyi vívmányainak teljes harmonizációja és végrehajtása tekintetében vállalt nemzetközi kötelezettségeiket;
- be) szólítsák fel a hatóságokat, hogy hozzanak sürgős intézkedéseket a levegő- és vízszennyezés nyomon követése, mérséklése és megelőzése érdekében; biztosítsák ez előzetes stratégiai környezetvédelmi értékeléseket és környezeti hatásvizsgálatokat, amelyekkel biztosítható a fenntartható vízenergia-fejlesztések és idegenforgalmi fejlesztések, valamint a természetvédelmi erőfeszítések egyensúlya;
- bf) könnyítsék meg a regionális energetikai integrációt, növelve az ellátási források diverzifikációját és biztonságát, továbbá fokozzák az energetikai infrastruktúrák és a digitális hálózatok összekapcsoltságát;
- bg) ösztönözzék a tisztább megújuló energiaforrásokra való szükséges energetikai átállást, valamint a széntől és a lignittől való eltávolodást, amelyek súlyos társadalmi és egészségügyi kockázatokat jelentenek a helyi lakosság és a szomszédos országok számára; vonják be a csatlakozásra váró nyugat-balkáni országokat az európai zöld megállapodás és a Méltányos Átállást Támogató Alap folyamatába;
- bh) emlékeztessenek arra, hogy az EU a régió legnagyobb külföldi befektetője, amely 12,7 milliárd EUR összegű közvetlen külföldi befektetést hajtott végre 2014 és 2018 között; dolgozzanak ki stratégiai gazdasági és beruházási tervet az egész régió versenyképességének, jogi és üzleti környezetének, a kkv-k helyzetének, illetve a régió fenntartható fejlődésének javítása érdekében, a párizsi megállapodásban és az európai zöld megállapodásban vállalt kötelezettségekkel összhangban, megállapítva ugyanakkor, hogy a Nyugat-Balkán növekedése a beruházások előző években tapasztalt rövid távú élénkülését követően lassul, és hogy a beruházásoknak és az exportnak a növekedéshez való hozzájárulása csökken;
- bi) mozdítsák elő és fokozzák a regionális gazdasági integrációt a Nyugat-Balkánon, amint az a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás (CEFTA) keretében, az uniós vívmányok mintájára már megvalósult, és aktívan támogassák az EU és a régió közötti gazdasági integrációt az uniós szakpolitikák és a belső piac nyugat-balkáni országokra való kiterjesztésével, ha teljesülnek ennek az előfeltételei;
- bj) támogassák a 2017-es trieszti csúcstalálkozón a nyugat-balkáni országok miniszterelnökei által elfogadott, regionális gazdasági térségre vonatkozó többéves cselekvési terven alapuló kezdeményezéseket, amelyeknek négy pillére – a kereskedelem, a beruházás, a mobilitás és a digitális integráció – alapvető fontosságú a régió gazdasági fejlődéséhez és az EU-val való konvergencia felgyorsításához;
- bk) támogassák a nyugat-balkáni országok együttműködését olyan regionális és nemzetközi szervezetekkel, mint a Regionális Együttműködési Tanács (RCC), a regionális ifjúsági együttműködési iroda (RYCO), a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), valamint olyan nemzetközi pénzügyi intézményekkel, mint az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) és az Európai Beruházási Bank (EBB);
- bl) továbbra is támogassák Szerbia és Bosznia-Hercegovina Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) való csatlakozásának folyamatát és a lehető leghamarabb biztosítsák a szükséges segítséget, üdvözölve az 1999-ben, illetve 2005-ben benyújtott WTO-tagsági kérelmüket, és emlékeztetve a WTO-tagság fontosságára a kereskedelmi lehetőségek megnyitása és a tagjelölt országok uniós tagsághoz való közelítése szempontjából;
- bm) védjék meg az Unió érdekeit oly módon, hogy mérséklék az azon országok által az Eurázsiai Gazdasági Unióval aláírt szabadkereskedelmi megállapodások negatív hatását, amelyek kérelmezték felvételüket az Európai Unióba, és amelyek lehetőséget kaptak arra, hogy stabilizációs és társulási megállapodást kössenek az Európai Unióval, többek között az ezen országok számára nyújtott segítség mértékének felülvizsgálatával;
- bn) ösztönözzék a regionális együttműködést a nyugat-balkáni országok közötti infrastruktúrafejlesztés területén;

**2020. június 19., péntek**

- bo) biztosítsanak elsőbbséget a régió számára az összeköttetésekre vonatkozó uniós stratégiában, kiemelve a régió közlekedési infrastruktúrája javításának fontosságát, és különösen azt a szerepet, amelyet ez a kereskedelem elősegítésében játszik; támogassák az európai vasúti és közúti folyosók kiépítését a nyugat-balkáni országokban; ösztönzi a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az infrastrukturális beruházások finanszírozását;
- bp) közelítsék egymáshoz a régió és az EU népeit és gazdaságait, beépítve a nyugat-balkáni országokat a TEN-T és a TEN-E hálózatba, minőségi és biztonságos közlekedési és energetikai szolgáltatásokat nyújtva és javítva a régió belüli, valamint a régió és az EU közötti infrastruktúrát és általános összeköttetést a Nyugat-Balkánra vonatkozó stratégiai gazdasági és beruházási tervre irányuló bizottsági javaslattal összhangban;
- bq) gyorsítsák fel a Nyugat-Balkánra vonatkozó digitális menetrend végrehajtását annak érdekében, hogy a digitális átalakulás előnyei eljussanak a polgárokhoz; nyújtsanak segítséget a régió országainak az induló vállalkozások, valamint a kkv-k finanszírozási és fejlesztési lehetőségeinek javítása érdekében;
- br) hozzanak létre kiszámítható menetrendet és gyorsítsák fel a regionális roamingmentes övezet megvalósítását, valamint kezdeményezzék az EU-val folytatott kommunikáció díjainak további csökkentését a fokozott fizikai és digitális regionális együttműködés és összekapcsoltság alapján;
- bs) javítsák az uniós finanszírozás következetességét, hatékonyságát, láthatóságát és átláthatóságát a külső fellépések terén, előmozdítva ezzel az Uniós értékeket, a jogállamiságot, a korrupció elleni küzdelmet, valamint az erős és hatékony demokratikus intézmények kiépítését; adott esetben hangolják össze az IPA III finanszírozást az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel;
- bt) biztosítsanak megfelelő, méltányos, arányos, teljesítményalapú és eredményorientált előcsatlakozási támogatást, amely megfelel a kedvezményezettek átalakítási igényeinek, és segíti őket az uniós csatlakozási kötelezettségek teljesítésében; részesítsék előnyben a szóban forgó országok lakosságának javát szolgáló konkrét projekteket és növeljék a kedvezményezettek felvevőképességét;
- bu) a gazdasági kormányzással kapcsolatos kérdésekben folytassanak szorosabb koordinációt a nemzetközi pénzügyi intézményekkel, valamint javítsák a kölcsönös együttműködést a támogatási erőfeszítések észszerűsítése és a párhuzamos finanszírozások elkerülése érdekében;
- bv) erősítsék a feltételeességet a makroszintű pénzügyi támogatás, valamint a korrupció elleni küzdelem, illetve a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása terén elért eredmények között;
- bw) kerüljék el a teljes IPA-finanszírozás olyan csökkentését, amely lassíthatja az EU-hoz kapcsolódó reformokat és alááshatja az Unió képességét azon stratégiai célkitűzésének teljesítésére, hogy stabilizálja és átalakítsa a csatlakozásra váró országokat, és felkészítse őket a tagsággal járó kötelezettségekre, emellett súlyosan korlátozhatja a jogállamisághoz, a megbékéléshez, a regionális integrációhoz és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó sokrétű kihívások egyidejű kezelésére való képességet, miközben még sérülékenyebbé teheti a régiót harmadik országbeli szereplők befolyásával szemben; gondoskodjanak arról, hogy a civil társadalom megfelelő és folyamatos támogatásban részesüljön;
- bx) biztosítsák, hogy az IPA III-t olyan politikai prioritások vezéreljék, amelyek konkrét projektek révén közvetlen hatással vannak a polgárok életére, és hogy az előcsatlakozási finanszírozást átlátható, arányos és megkülönböztetésmentes módon osszák el, szilárd teljesítménymutatók alapján, figyelembe véve a kedvezményezett országok elkötelezettségét és eredményeit a reformok végrehajtása terén;
- by) erősítsék meg a teljesítményalapú megközelítést egy felfüggesztési mechanizmus révén, biztosítva a koherenciát a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközzel (NDICI); egészítsék ki az IPA III rendeletet egy megújított és továbbfejlesztett „stratégiai párbeszéddel”, amely biztosítja, hogy tájékoztatják az Európai Parlamentet, és megfelelő időben konzultálnak vele;
- bz) segítsék elő a demokratikus elszámoltathatóságot azáltal, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján biztosítják az Európai Parlament teljes körű részvételét az IPA III kialakításának, programozásának, figyelemmel kísérésének és értékelésének ellenőrzésében, felügyeletében és stratégiai irányításában;



2020. június 19., péntek

- ca) javítsák a régióban nyújtott uniós támogatás általános láthatóságát és az ezzel kapcsolatos információkat azáltal, hogy erősítik a stratégiai kommunikációt és a nyilvános diplomáciát annak érdekében, hogy közvetítsék az Unió értékeit és kiemeljék az Unió által finanszírozott projektek és programok hozzáadott értékét; a nyugat-balkáni országokkal együttműködésben dolgozzanak ki közös kommunikációs stratégiát; segítsék elő a csatlakozási és az egyesülési folyamat előnyeinek jobb megértését az európai kontinensen;
- cb) ragaszkodjanak ahhoz, hogy a csatlakozásra váró országok fokozatosan igazodjanak az EU közös kül- és biztonságpolitikájához, valamint közös kereskedelempolitikájához;
- cc) jelentősen fokozzák az uniós segélyekkel kapcsolatos kommunikációt, különös tekintettel arra, hogy az EU jelentős támogatást nyújtott a Nyugat-Balkánnak a Covid19-világjárvány elleni küzdelemhez, és biztosítsák, hogy e segély kedvezményezettjei ne terjesszenek szándékosan hamis információkat és negatív retorikát az EU Covid19-re adott válaszával kapcsolatban;
- cd) támogassák a nyugat-balkáni országok együttműködését az Unióval a közös biztonság- és védelempolitika keretében végrehajtott missziók során;
- ce) ítélik el a harmadik országok olyan cselekményeit, amelyek célja a demokratikus kormányzás destabilizálása és aláásása a nyugat-balkáni régióban;
- cf) folytassák az együttműködést a hibrid fenyegetések, ezen belül az orosz propaganda elleni küzdelem terén;
- cg) kövessék nyomon a 2020. évi EU–Nyugat-Balkán-csúcstalálkozót a bővítési folyamat áttekintése, értékelése és dinamizálása, és a csatlakozásra váró országok átalakulásához új lendületet adása érdekében;;
- ch) gyorsan alkalmazzák a felülvizsgált bővítési módszertant a csatlakozási folyamat újraindítása érdekében, és a zágrábi Nyugat-Balkán-csúcstalálkozóra építve fogadjanak el tárgyalási kereteket és hívjanak össze kormányközi konferenciákat azzal a céllal, hogymegkezdődjenek a csatlakozási tárgyalások Albániával és Észak-Macedóniával;
- ci) hangsúlyozza azt a 15 feltételt, amelyről az Európai Unió Tanácsa határozott, és amelyet Albániának teljesítenie kell az uniós tagállamokkal tartandó első kormányközi konferencia előtt;
- cj) tartsák fenn az együttműködést az Egyesült Királysággal a Nyugat-Balkánon, figyelembe véve a régióhoz fűződő brit kötelezettségeket, valamint a közös célkitűzéseket a jogállamiság előmozdításától a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemen át a közös biztonság- és védelempolitika keretében végrehajtott missziókhoz kapcsolódó egyéb célkitűzésekig és célokig;
- ck) fokozzák a magas szintű politikai párbeszédet rendszeres EU–Nyugat-Balkán-csúcstalálkozók útján;
- cl) hajtsák végre a szomszédságpolitikában részt vevő és a bővítési országokban a jogállamisághoz nyújtott uniós támogatás (2010–2017) 2019. évi tematikus értékelésében foglalt ajánlásokat, valamint haladéktalanul fogadjanak el egy olyan bizottsági közleményt, amely feltételezési és visszafordíthatósági mechanizmus révén foglalkozik a jogállamisággal kapcsolatos súlyos aggályokkal;
- cm) a Covid19-ből eredő azonnali egészségügyi és humanitárius szükségletek kezelése érdekében kövessék nyomon az összes nyugat-balkáni országnak nyújtott jelentős támogatást;
- cn) továbbra is támogassák az uniós tagjelölt országokat és a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országokat a válaszadás összehangolásában és a Covid19-járvány társadalmi-gazdasági következményeinek enyhítésében, és hangolják össze az intézkedéseket a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel együtt kidolgozott közös uniós szükséghelyzeti gazdasági csomaggal;

**2020. június 19., péntek**

- co) biztosítsák, hogy a jelenlegi és a következő többéves pénzügyi keret a Nyugat-Balkánra vonatkozó gazdasági és beruházási tervvel együtt jelentősen hozzájáruljon a Covid19 utáni helyreállításhoz, és a továbbfejlesztett és fenntartható digitális, energetikai és közlekedési kapcsolatok révén elősegítse a gazdasági növekedést és az integrációt;
  - cp) biztosítsák, hogy a Nyugat-Balkánra vonatkozó gazdasági és beruházási terv elsősorban ne a meglévő IPA-alapokból kerüljön finanszírozásra, ami esetleges elvonást jelentene más fontos szakpolitikák és programok finanszírozásából; teljesen hangolják össze ezt a tervet az európai zöld megállapodással, különösen az EU széntelenítési céljával;
  - cq) biztosítsanak elsőbbséget a Nyugat-Balkánnak a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) keretében az új, külső fellépésekre vonatkozó garancia és az Európai Fenntartható Fejlődési Alap (EFFA+) tekintetében; gondoskodjanak a nyugat-balkáni beruházási keretből nyújtott támogatások kétszeresére növeléséről a magánszektor fejlesztésének, a konnektivitásnak, a digitalizációnak, a zöld menetrendnek és a szociális beruházásoknak a támogatása érdekében, valamint növeljék meg jelentősen a régióban a köz- és magánberuházásoknak a garanciaeszközön keresztül történő támogatására vonatkozó pénzügyi garanciákat;
  - cr) terjesszék ki az Európai Unió – népegészségügyi válsághelyzetekre már vonatkozó – Szolidaritási Alapjának földrajzi hatályát a Nyugat-Balkán valamennyi országára;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a csatlakozásra váró országok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2020. június 17., szerda

## II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS  
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

## EURÓPAI PARLAMENT

P9\_TA(2020)0132

**Gunnar Beck mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem****Az Európai Parlament 2020. június 17-i határozata a Gunnar Beck mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2154(IMM))**

(2021/C 362/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a német szövetségi igazságügyi és fogyasztóvédelmi minisztérium által 2019. október 29-én a 80 AR 137/19. sz. eljárással összefüggésben eljuttatott és a plenáris ülésen 2019. november 25-én bejelentett, Gunnar Beck mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
  - miután eljárási szabályzata 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghallgatta Gunnar Becket,
  - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 2008. október 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án, 2013. január 17-én és 2019. április 30-án hozott ítéletekre <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a Németországi Szövetségi Köztársaság alkotmányának 46. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0036/2020),
- A. mivel a düsseldorfi főügyész Gunnar Beck európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte a német büntető törvénykönyv 132a. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott és büntetni rendelt, címeikkel való visszaélés bűncselekményének feltételezett elkövetése miatti lehetséges nyomozással összefüggésben;

(<sup>1</sup>) A Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; a Törvényszék 2019. április 30-i ítélete, Briois kontra Európai Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

**2020. június 17., szerda**

- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkének megfelelően a nyomozást nem Gunnar Beck feladatainak ellátása során kifejtett véleményével vagy leadott szavazatával összefüggésben kezdeményezték;
- C. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- D. mivel a 2019. május 26-i európai parlamenti választás során a szavazólapon a képviselő nevét a következő módon tüntették fel: „Prof. Dr. Gunnar Beck, Hochschuldozent [egyetemi docens], Barrister-at-Law für EU-Recht [uniós jogi barrister], Neuss (NW)”; mivel Gunnar Beck 1996-ban a nagy-britanniai Oxfordban kapta meg a filozófia doktora címet, míg Németországban sem professzori, sem doktori címet nem szerzett; mivel az Európai Parlament alakuló ülését megelőzően a düsseldorfi ügyészség sajtójelentések és bűnügyi feljelentések alapján nyomozást indított a német büntető törvénykönyv 132a. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti címekekkel való visszaélés feltételezett elkövetésével kapcsolatban; mivel Gunnar Beck Európai Parlamentbe történő megválasztása miatt a nyomozást röviddel 2019. július 5. után, valószínűleg 2019. július 9-én felfüggesztették; mivel 2019. szeptember 4-én a düsseldorfi főügyész továbbította a német szövetségi igazságügyi és fogyasztóvédelmi minisztérium Gunnar Beck mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelmét a német büntető törvénykönyv 132a. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti, címmel való visszaélés gyanújával kapcsolatos nyomozás újraindítása érdekében;
- E. mivel az eljárási szabályzat 9. cikkének (8) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság semmiképpen nem nyilatkozhat a képviselő bűnösségével, illetve ártatlanságával kapcsolatban, sem arról, hogy a képviselőnek tulajdonított vélemény vagy cselekmények indokoltá tesznek-e büntetőeljárást, még abban az esetben sem, ha a bizottság a kérelem vizsgálata során a tényállásról részletes tudomást szerez;
- F. mivel az eljárási szabályzat 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban a parlamenti mentelmi jog nem a képviselők személyes kiváltsága, hanem a teljes Parlament és az egyes képviselők függetlenségének biztosítója;
- G. mivel a parlamenti mentelmi jog célja a Parlament és képviselői megóvása a parlamenti megbízás teljesítése során végzett, és e megbízástól elválaszthatatlan tevékenységekkel összefüggésben velük szemben kezdeményezett jogi eljárásoktól;
- H. mivel ebben az esetben a Parlament nem talált bizonyítékot *fumus persecutionis* fennállására, azaz tényszerű bizonyítékot arra, hogy a jogi eljárást esetleg azzal a mögöttes szándékkal indították volna, hogy aláássák a képviselő politikai tevékenységét, és ezáltal az Európai Parlamentet;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Gunnar Beck mentelmi jogát;
  2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a német hatóságoknak és Gunnar Becknek.
-

2020. június 17., szerda

P9\_TA(2020)0133

**Guy Verhofstadt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem****Az Európai Parlament 2020. június 17-i határozata a Guy Verhofstadt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2019/2149(IMM))**

(2021/C 362/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Guy Verhofstadt mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló, 2019. október 15-i kérelemre, amelyet a varsó-śródmieście-i kerületi bíróság V. büntető kollégiuma nyújtott be az X K 7/18. számú polgári eljárást követően folytatott büntetőeljárás keretében, és amelyet 2019. november 13-i plenáris ülésen jelentettek be,
  - miután eljárási szabályzata 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghallgatta Guy Verhofstadtot,
  - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió Bírósága 2008. október 21-i, 2010. március 19-i, 2011. szeptember 6-i, 2013. január 17-i és 2019. április 30-i ítéletére <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0037/2020),
- A. mivel a varsó-śródmieście-i (Lengyelország) kerületi bíróság V. büntető kollégiuma kérelmezte Guy Verhofstadt mentelmi jogának felfüggesztését a Guy Verhofstadt által a Parlament 2017. november 15-i strasbourg-i plenáris vitája folyamán tett bizonyos kijelentésekkel összefüggésben; mivel a kerületi bíróság végzésének indokolása szerint „a felperesnek engedélyt kell szereznie az eljárás kezdeményezésére, jelen esetben az ügyésztől”, és „ha az ügyész nem csatlakozik a jelen eljáráshoz, és nem nyújt be a bírósághoz a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmet, a polgári jogi felperest megfosztják attól a lehetőségtől, hogy jogait a parlamenti mentelmi jog által védett személyekkel szemben érvényesítse”, továbbá „a szóban forgó rendelkezés nem utal arra, hogy a bíróságnak ilyen kérelmet kell előterjesztenie, hanem csak arra, hogy azt továbbítania kell. Így a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelem inkább a polgári jogi felperes kérelmének pusztán formális továbbításából áll”; mindennek fényében tudomásul véve, hogy az igazságügyi hatóság az eljárási szabályzat 9. cikke (12) bekezdésének megfelelően továbbította a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmet; ugyanakkor felhívva a figyelmet arra, hogy az eljárási szabályzat 9. cikkének (1) bekezdése szerint a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmet „egy tagállam illetékes hatóságának” kell benyújtania, és hogy a két fogalom nem azonos;
- B. mivel Guy Verhofstadtot a felperes magánszemély meghatalmazottja jelentette fel polgári eljárás keretében az említett bíróságon a felperes magánszemély gondatlanságból elkövetett megsértése miatt; mivel a lengyelországi jogállamiság és demokrácia helyzetéről szóló plenáris vita során tett és a média által közvetített beszédében Guy Verhofstadt „fasisztának, neonácinak és a fehérek felsőbbrendűségét hirdetőnek” minősítette a 2017-ben Varsóban megrendezett függetlenségi menet résztvevőit; mivel a felperes az említett felvonulás résztvevői között volt;

(<sup>1</sup>) A Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; a Törvényszék 2019. április 30-i ítélete, Briois kontra Európai Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

**2020. június 17., szerda**

- C. mivel a Guy Verhofstadt által tett ezen észrevételek állítólag nyilvánosan megsértették a felperest távollétében, és állítólag olyan vádakot fogalmaztak meg vele szemben, amelyek a nyilvánosság szemében sérelmet okoznak neki, ami a felperes szerint megfoszthatja őt attól a bizalomtól, amely valamely tiszttség, szakma vagy tevékenységtípus gyakorlásához szükséges, ami kimeríti a lengyel büntető törvénykönyv 212. cikkének (2) bekezdésével és 11. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 216. cikkének (2) bekezdését;
- D. mivel a parlamenti mentelmi jog nem a képviselők személyes kiváltsága, hanem a teljes Parlament és az egyes képviselők függetlenségének biztosítója;
- E. mivel egyrészt a Parlamentet nem lehet bíróságként kezelni, másrészt a parlamenti képviselőt a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló eljárás keretében nem lehet „vádlotnak” tekinteni <sup>(2)</sup>;
- F. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke szerint feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament képviselői ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem indítható velük szemben bírósági eljárás;
- G. mivel Guy Verhofstadt az Európai Parlament plenáris ülésén, a plenáris üléssteremben, európai parlamenti képviselői feladatainak ellátása keretében tette a kijelentéseit;
- H. mivel Guy Verhofstadt nyilatkozatai ezért képviselői feladatkörének ellátáshoz kapcsolódnak és az Európai Parlamentben végzett tevékenységeinek körébe tartoznak;
1. úgy határoz, hogy nem függeszti fel Guy Verhofstadt mentelmi jogát;
  2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését az Lengyel Köztársaság illetékes hatóságának és Guy Verhofstadtnak.

---

<sup>(2)</sup> A Bíróság (nagytanács) 2019. december 19-i ítélete – Oriol Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

2020. június 17., szerda

## III

(Előkészítő jogi aktusok)

## EURÓPAI PARLAMENT

P9\_TA(2020)0130

**A fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozása \*\*\*II**

**Az Európai Parlament 2020. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (05639/2/2020 – C9-0132/2020 – 2018/0178(COD))**

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 362/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli állásponyjára (05639/2/2020 – C9-0132/2020),
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. október 17-i véleményére <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a Régiók Bizottságának 2018. december 5-i véleményére <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0353) kapcsolatban az első olvasat során kialakított állásponyjára <sup>(3)</sup>,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az illetékes bizottságok által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0107/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott állásponyjával;
  2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács állásponyjának megfelelően elfogadták;
  3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
  4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponyját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

<sup>(1)</sup> HL C 62., 2019.2.15., 103. o.

<sup>(2)</sup> HL C 86., 2019.3.7., 24. o.

<sup>(3)</sup> Elfogadott szövegek, 2019.3.28., P8\_TA(2019)0325.

2020. június 17., szerda

P9\_TA(2020)0131

## A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikák\*\*\*II

Az Európai Parlament 2020. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (15300/1/2019 – C9-0102/2020 – 2018/0154(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2021/C 362/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (15300/1/2019 – C9-0102/2020),
  - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2018)0307) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A9-0108/2020),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
  2. megállapítja, hogy a jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
  3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
  4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

---

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek 2019. április 16., P8\_TA(2019)0359.



2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0134

**Az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019-2024) \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08662/1/2019 – C9-0004/2019 – 2019/0078(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08662/1/2019),
  - tekintettel az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyvre (2019–2024) (08668/2019),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0004/2019),
  - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2020. június 18-i <sup>(1)</sup> nem jogalkotási állásfoglalására,
  - tekintettel az eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására (A9-0024/2020),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Zöld-foki Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

---

<sup>(1)</sup> E napon elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0135.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0135

## **Az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) (állásfoglalás)**

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08662/2019 – C9-0004/2019 – 2019/0078M(NLE))**

(2021/C 362/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08662/2019),
  - tekintettel az Európai Közösség és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyvre (2019–2024) (08668/2019),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0004/2019),
  - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalására <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> 31. cikkének (4) bekezdésére,
  - tekintettel a közös halászati politika külső dimenziójának – többek között a halászati megállapodások – alkalmazására vonatkozó közös szabályokról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására <sup>(3)</sup>,
  - tekintettel „Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás előzetes és utólagos értékelő tanulmánya” című, 2018. februári végleges jelentésre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0023/2020),
- A. mivel a Bizottság tárgyalásokat folytatott a Zöld-foki Köztársaság kormányával egy új, fenntartható halászati partnerségi megállapodásról (a továbbiakban: az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás), valamint annak ötéves időszakra szóló végrehajtási jegyzőkönyvéről;
- B. mivel az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás általános célkitűzése, hogy a fenntartható halászati politika és a zöld-foki-szigeteki kizárólagos gazdasági övezetbeli halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának előmozdításával a felek kölcsönös érdekében megerősítse az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti halászati együttműködést;
- C. mivel az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti korábbi fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében a halászati lehetőségek kihasználásának mértéke 58 %-tól 68 %-ig terjedt, a kerítőhálós hajók esetében jó, a hosszú horogoros hajók, valamint a horgászbotos hajók esetében pedig mérsékelt szintet elérve;
- D. mivel a fogások 20 %-át cápák teszik ki, de a tudományos adatok hiánya miatt előfordulhat, hogy a teljes számadat nem pontos és sokkal magasabb is lehet;

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0134.

<sup>(2)</sup> HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

<sup>(3)</sup> HL C 58., 2018.2.15., 93. o.

2020. június 18., csütörtök

- E. mivel az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak hozzá kell járulnia a zöld-foki-szigeteki halászközösségek, valamint a kapcsolódó iparágak és tevékenységek, többek között a halászattal foglalkozó tudomány hatékonyabb fenntartható fejlődéséhez; mivel a jegyzőkönyv értelmében nyújtandó támogatásnak összhangban kell lennie a nemzeti fejlesztési tervekkel és az ökológiai határokon belül megvalósítandó, kék növekedésre vonatkozó cselekvési tervvel, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetével együttműködésben került kidolgozásra az ágazat professzionalizálása és a termelés növelése érdekében, a helyi lakosság élelmezési és foglalkoztatási igényeinek kielégítése céljából;
- F. mivel a nemzetközi megállapodások szerinti uniós kötelezettségvállalásokat a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében is támogatni kell, nevezetesen az ENSZ fenntartható fejlődési céljait, különösen a 14. fenntartható fejlődési célt, és mivel valamennyi uniós fellépésnek, mint például a fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak, hozzá kell járulnia ezekhez a célkitűzésekhez;
- G. mivel az Európai Fejlesztési Alapon keresztül az EU 55 millió EUR összegű, egy fő szektorra, nevezetesen a jó kormányzás és a fejlesztés területével kapcsolatos szerződésekre összpontosító többéves költségvetést biztosít a Zöld-foki Köztársaság számára;
- H. mivel a fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak hozzá kell járulnia a zöld-foki-szigeteki halászati ágazat előmozdításához vagy fejlesztéséhez, és mivel meg kell építeni vagy fel kell újítani az alapvető infrastruktúrát, például a kikötőket, a kirakodóhelyeket, a tárolólétesítményeket és a feldolgozóüzemeket;
- I. mivel a Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell valamennyi szakaszban a jegyzőkönyvhöz vagy annak megújításához kapcsolódó eljárásokról;
1. úgy véli, hogy az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak két, egyformán fontos célra kell törekednie: 1) a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek és tanácsadás alapján halászati lehetőségek biztosítása az uniós hajók számára a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében, a Zöld-foki-szigeteket magában foglaló regionális szervezetek – különösen az Atlanti Tonhálfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) – állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseinek sérelme, illetve a rendelkezésre álló többlet túllépése nélkül; és 2) az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti további gazdasági, pénzügyi, műszaki és tudományos együttműködés előmozdítása a fenntartható halászat és a halászati erőforrások felelősségteljes kiaknázása terén a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében, ugyanakkor nem alásva a Zöld-foki Köztársaságnak a saját fejlődésével kapcsolatos szuverén lehetőségeit és stratégiáit; ugyanakkor és a zöld-foki-szigeteki vizek tengerbiológiájának magas értéke fényében úgy véli, hogy a megállapodásnak garantálnia kell az uniós hajók által a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében folytatott véletlen halászat csökkentésére szolgáló intézkedések elfogadását;
  2. úgy véli, hogy intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a megállapodásban meghatározott referenciamennyiséget ne lépjék túl;
  3. felhívja a figyelmet az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a 2014–2018-as időszakra szóló fenntartható halászati partnerségi megállapodás jegyzőkönyvéről 2018 májusában készített, múltbeli és jövőbeli tendenciákat egyaránt vizsgáló értékelésekben megfogalmazott megállapításokra, amelyek egyfelől kifejtik, hogy a jegyzőkönyv összességében eredményesnek, hatékonyak, az érintett érdekek szempontjából megfelelőnek bizonyult, továbbá összhangban állt a zöld-foki-szigeteki ágazati politikával és elfogadottsága az érdekeltkörökben magas volt, másfelől pedig ajánlasként egy újabb jegyzőkönyv megkötésére tesznek javaslatot; hangsúlyozza, hogy az EU és a Zöld-foki-szigetek közötti halászati együttműködés terén hatékonyabb előrelépésre is lehetőség van, és úgy véli, hogy az új jegyzőkönyvnek ennél fogva tovább kell mennie annál, mint ami a megállapodás korábbi végrehajtási jegyzőkönyveiben szerepel, különös tekintettel a zöld-foki-szigeteki halászati ágazat fejlesztési támogatására;
  4. kitart amellett, hogy jelentős előrelépésre van szükség a zöld-foki-szigeteki halászati ágazat fejlődése tekintetében, többek között az iparágak és a kapcsolódó tevékenységek szintjén is, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést, beleértve a megállapodás ágazati támogatási elemének esetleges felülvizsgálatát és megerősítését, valamint a támogatás felhasználási arányának növelését célzó feltételek megteremtését;
  5. úgy véli, hogy az EU és a Zöld-foki-szigetek közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás célkitűzései nem fognak teljesülni, amennyiben nem járul hozzá ahhoz, hogy a Zöld-foki-szigeteken növekedjen az ország halászati erőforrásainak kiaknázása révén keletkezett hozzáadott érték;
  6. fenntartja, hogy az EU és a Zöld-foki Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodást és annak jegyzőkönyvét össze kell hangolni a nemzeti fejlesztési tervekkel és a zöld-foki-szigeteki halászati ágazat ökológiai határokon belül megvalósítandó, kék növekedésre vonatkozó cselekvési tervével, melyek kiemelt jelentőségű területet képeznek az uniós támogatás szempontjából, és amelyekre mozgósítani kell a szükséges technikai és pénzügyi segítséget, és különösen a következőkre kell irányulniuk:

**2020. június 18., csütörtök**

- az intézményi kapacitás megerősítése és az irányítás javítása: jogszabályok kidolgozása, a gazdálkodás tervszerűvé tétele, valamint az említett jogszabályok és gazdálkodási tervek végrehajtásának támogatása;
- a nyomon követés, az ellenőrzés és a felügyelet szigorítása a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében és a környező területeken;
- a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan – többek között szárazföldi vizeken végzett – halászati tevékenységek elleni küzdelmet szolgáló intézkedések megerősítése;
- a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében folytatott halászati tevékenységekben érdekelt más országokkal fenntartott partnerségek megerősítése, nevezetesen halászati megállapodások révén, valamint az átláthatóság biztosítása azok tartalmának közzétételével és a megfigyelők képzésére és alkalmazására vonatkozó regionális program létrehozásával;
- egy olyan adatgyűjtési program létrehozásának és fejlesztésének támogatása, amely lehetővé teszi a zöld-foki-szigeteki hatóságok számára, hogy megismerjék a rendelkezésre álló erőforrásokat és támogassák az erőforrások tudományos értékelését, ami a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló döntéshozatalt eredményez;
- a halászatot és a kapcsolódó tevékenységeket érintő infrastruktúra, például rakpartok és (ipari és kisüzemi) kikötők építésének és/vagy felújításának lehetővé tétele, például Mindelo (São Vicente-sziget) kikötőjében, raktárak és halfeldolgozó létesítmények, piacok, forgalmazási és értékesítési infrastruktúrák, minőségvizsgáló laboratóriumok létrehozása;
- valamennyi munkavállaló, különösen a nők munkakörülményeinek támogatása és javítása a halászattal kapcsolatos valamennyi tevékenység során, beleértve nemcsak a kereskedelmi hasznosítást, de az átalakítást, a halászati gazdálkodást és a tudományt is;
- a védett tengeri területek létrehozásához szükséges tudományos ismeretek támogatása, beleértve gyakorlati megvalósításukat, nyomon követésüket és ellenőrzésüket;
- az érzékeny fajok, például a tengeri teknősök járulékos fogásainak korlátozása,
- a halászati ágazatban foglalkoztatott – különösen a kisüzemi halászatban részt vevő – nőket és férfiakat képviselő szervezetek megerősítése, hozzájárulva ezáltal a műszaki, gazdálkodási és tárgyalási képességek megerősítéséhez;
- az alap- és szakképzési központok létrehozása és/vagy fejlesztése a halászok, tengerészek, a halászati ágazatban dolgozó nők és a kék gazdasággal összefüggő tevékenységeket végzők készség szintjének növelése érdekében;
- a fiatalokat a halászatban való részvételre ösztönző intézkedések megerősítése;
- a tudományos kutatási, valamint a halászati erőforrások és a tengeri környezet nyomon követésére rendelkezésre álló kapacitások bővítése;
- a tengeri erőforrások fenntarthatóságának javítása általánosságban;

7. üdvözlí, hogy a megállapodás nem vonatkozik a kisméretű nyílt vízi fajokra, amelyek nagy jelentőséggel bírnak a helyi lakosság számára, és amelyekből nincs többlet;

8. aggodalmát fejezi ki a halászati tevékenységeknek a Zöld-foki-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében élő cápopulációra gyakorolt esetleges káros hatásai miatt;

9. úgy véli, hogy a jegyzőkönyv végrehajtásából adódó, a helyi gazdaságok számára (a foglalkoztatás, az infrastruktúra, a társadalmi fejlődés tekintetében) jelentkező előnyök részletesebb értékelésére van szükség;

10. úgy véli, hogy a fogások teljes körére (a célfajokra és a járulékos fogásokra egyaránt), a halászati erőforrások védettségi helyzetére, és a halászati tevékenységnek a tengeri környezetre gyakorolt hatására vonatkozóan is több és megbízhatóbb adatra lenne szükség, valamint javítani kellene az ágazati támogatások finanszírozásának végrehajtását annak érdekében, hogy a megállapodás tengeri ökoszisztémára, a halászati erőforrásokra és a helyi közösségekre gyakorolt hatását pontosabban lehessen értékelni, beleértve a megállapodás társadalmi és gazdasági hatását is;

11. úgy véli, hogy a halászat esetleges leállítása vagy a halászatot érintő korlátozások bevezetése fényében megalapozott tudományos szakvélemények alapján először a helyi halászati igényeket kell kielégíteni a fenntartható erőforrások biztosítása érdekében;

2020. június 18., csütörtök

12. felhívja a Bizottságot és a zöld-foki-szigeteki hatóságokat, hogy a túlhalászással összefüggésben javítsák az állományokkal kapcsolatos adatgyűjtést és azok nyomon követését, különös figyelmet fordítva a cápákra;
13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Zöld-foki Köztársaságra összpontosító együttműködési és hivatalos fejlesztési támogatási politikájukban tartsák szem előtt, hogy az Európai Fejlesztési Alapnak és az e fenntartható halászati partnerségi megállapodásban meghatározott ágazati támogatásnak ki kell egészíteniük egymást annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a helyi halászati ágazat megerősítéséhez, és biztosítsák, hogy az ország teljes szuverenitással rendelkezzen saját forrásai felett; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Fejlesztési Alapon keresztül és más, e célt szolgáló eszközök révén segítsen elő olyan infrastruktúra kialakításához szükséges lépéseket, amely – nagyságrendjéből és költségéből fakadóan – nem épülhet meg kizárólag a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretén belül nyújtott ágazati támogatással, és amelybe beletartoznak például a halászkikötők is (az ipari és kisüzemi kikötők egyaránt);
14. kitart amellett, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak nagyobb mértékben kell – közvetlen vagy közvetett módon – hozzájárulnia a helyi munkahelyek létrehozásához, legyen szó a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében működő hajókról, vagy a halászattal kapcsolatos – az ellátási lánc mindkét irányát érintő – tevékenységekről; úgy véli, hogy a tagállamok fontos szerepet játszhatnak ebben, és e célból aktívan részt vehetnek a kapacitásbővítési és képzési tevékenységekben;
15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék tovább a Zöld-foki Köztársasággal folytatott együttműködésüket, értékeljék a fejlesztési támogatás jövőbeli növelésének lehetőségeit, elsősorban az EU 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó költségvetésének részeként javasolt új Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) keretében, különös tekintettel az uniós alapok Zöld-foki-szigeteken történő megfelelő felhasználására és az összetett geopolitikai környezetben az ország politikai stabilitására, amelyet támogatni és jutalmazni kell;
16. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a Zöld-foki Köztársaságot arra, hogy használja fel a jegyzőkönyv által biztosított pénzügyi hozzájárulást nemzeti halászati iparának hosszú távú megerősítésére, ösztönözze a helyi beruházási és ipari projektek iránti keresletet, és ösztönözze a fenntartható kék gazdaság növekedését, ezáltal helyi szinten munkahelyeket teremtve, és növelve a halászati tevékenységek vonzerejét a fiatal generációk számára;
17. felhívja a Bizottságot, hogy küldje meg a Parlamentnek és tegye nyilvánosan hozzáférhetővé a megállapodás 9. cikkében előírt vegyes bizottság üléseinek jegyzőkönyveit és következtetéseit, valamint az éves értékelések megállapításait; felkéri a Bizottságot, hogy segítse elő a Parlament képviselőinek megfigyelőként történő részvételét a vegyes bizottság ülésein és ösztönözze a zöld-foki szigeteki halászközösségek és az azokhoz kapcsolódó érintett felek részvételét;
18. úgy véli, hogy össze kell gyűjteni a jegyzőkönyv végrehajtásából adódó, a helyi gazdaságok (a foglalkoztatás, az infrastruktúra, a társadalmi fejlődés) tekintetében jelentkező előnyökre vonatkozó információkat;
19. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése értelmében saját hatáskörükön belül eljárva haladéktalanul és teljes körűen tájékoztassák a Parlamentet a jegyzőkönyvvel és adott esetben annak megújításával kapcsolatos eljárások minden szakaszában;
20. felhívja a Bizottságot és különösen a Tanács figyelmét arra, hogy a nemzetközi megállapodások ideiglenes alkalmazásának a Parlament egyetértését megelőzően történő ismétlődő folytatása nem egyeztethető össze a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás vezérelveivel, hogy ez a gyakorlat jelentősen csökkenti a Parlament mint az egyetlen közvetlenül demokratikusan megválasztott uniós intézmény tekintélyét, és hogy az egész EU demokratikus hitelességét is rontja;
21. felhívja a Bizottságot, hogy jobban építse be az itt megfogalmazott ajánlásokat az EU és a Zöld-foki-szigetek közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásba, és vegye azokat figyelembe például a jegyzőkönyv megújítására vonatkozó eljárások során;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Zöld-foki Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0136

## **Az Európai Közösség és Bissau-Guinea közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019–2024) \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Bissau-guineai Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08928/2019 – C9-0011/2019 – 2019/0090(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08928/2019),
  - tekintettel az Európai Közösség és a Bissau-guineai köztársaság között létrejött, a halászati ágazat területén kötött partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyvre (08894/2019),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0011/2019),
  - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2020. június 18-i nem jogalkotási állásfoglalására <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására (A9-0012/2020),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Bissau-guineai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

---

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0137.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0137

**Az Európai Közösség és Bissau-Guinea közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) (állásfoglalás)****Az Európai Parlament 2020. június 18-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Bissau-guineai Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (2019–2024) megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (08928/2019 – C9-0011/2019 – 2019/0090M(NLE))**

(2021/C 362/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08928/2019),
  - tekintettel az Európai Közösség és a Bissau-guineai Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyvre (08894/2019) (a továbbiakban: a jegyzőkönyv),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0011/2019),
  - tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (közös halászati politika) <sup>(1)</sup> 31. cikkének (4) bekezdésére,
  - tekintettel a közös halászati politika külső dimenziójának – többek között a halászati megállapodások – alkalmazására vonatkozó közös szabályokról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalására <sup>(3)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0013/2020),
- A. mivel az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás átfogó célja az EU és Bissau-Guinea közötti halászati együttműködés mindkét fél érdekét szolgáló megerősítése, a bissau-guineai halászati ágazat és kék gazdaság fejlesztésén túl egy fenntartható halászati politika előmozdítása és a bissau-guineai halászati övezetben a halászati erőforrások észszerű és fenntartható kiaknázása révén;
- B. mivel a halászati lehetőségek előző fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében történő kiaknázása összességében kielégítőnek tekinthető;

<sup>(1)</sup> HL L 354., 2013.12.28., 22. o.<sup>(2)</sup> HL C 58., 2018.2.15., 93. o.<sup>(3)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0136.

**2020. június 18., csütörtök**

- C. mivel az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás rendkívül fontos az EU és a harmadik országok között fennálló különböző fenntartható halászati partnerségi megállapodások összefüggésében, a harmadik legfontosabb a bevont pénzügyi erőforrások tekintetében, ezenfelül pedig egyike annak a csupán három megállapodásnak, amely lehetővé teszi a vegyes halászatot;
- D. mivel Bissau-Guinea halászati ágazata igen kis mértékben járul hozzá az ország vagyonához (2015-ben a GDP 3,5 %-át tette ki), noha a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében átutalt pénzeszközök – az erőforrásokhoz való hozzáférésért nyújtott pénzügyi ellentételezés alapján – jelentős mértékben hozzájárulnak majd a nemzeti államháztartáshoz;
- E. mivel az előző jegyzőkönyvvel összevetve az Unió pénzügyi hozzájárulása a halászati erőforrásokhoz való hozzáférésért fizetendő éves összeg tekintetében évi 9 millió EUR-ról 11,6 millióra EUR-ra nőtt, Bissau-Guinea ágazati halászati politikájának támogatása tekintetében pedig évi 3 millió EUR-ról 4 millió EUR-ra emelkedett;
- F. mivel a jegyzőkönyv hatálya alá tartozó időszakban a halászati lehetőségeket két különböző módon határozzák meg: az első két évben halászati erő kifejtés (bruttó regisztertonnában mérve (BRT)), az utolsó három évben pedig teljes kifogható mennyiség (tonnában mérve) alapján; mivel az átmenet során a jegyzőkönyv első két évében be kell vezetni egy, a fogásokat rögzítő elektronikus adatszolgáltató és feldolgozó rendszert;
- G. mivel a jegyzőkönyv által lefedett első időszakban az uniós flották számára biztosított halászati lehetőségek a következők: 3 700 BRT a fagyasztóval felszerelt vonóhálós garnélahalász-hajók, 3 500 BRT a fagyasztóval felszerelt, úszós halakra és lábasfejűekre halászó vonóhálós hajók, valamint 15 000 BRT a kisméretű nyílt vízi fajokra halászó vonóhálós hajók esetében, továbbá 28 fagyasztóval felszerelt kerítőhálós tonhalhalászahajó és horogsoros hajó, valamint 13 horgászbotos tonhalhalászahajó; mivel a második időszakban az uniós flották számára biztosított halászati lehetőségek a következők: 2 500 tonna a fagyasztóval felszerelt vonóhálós garnélahalász-hajók, 11 000 tonna a fagyasztóval felszerelt, úszós halakra halászó vonóhálós hajók, 1 500 tonna a fagyasztóval felszerelt, lábasfejűekre halászó vonóhálós hajók, valamint 18 000 tonna a kisméretű nyílt vízi fajokra halászó vonóhálós hajók esetében, továbbá 28 fagyasztóval felszerelt kerítőhálós tonhalhalászahajó és horogsoros hajó, valamint 13 horgászbotos tonhalhalászahajó;
- H. mivel az Európai Gazdasági Közösség és Bissau-Guinea közötti első halászati megállapodás 1980-ból származik; mivel a megállapodás legutóbbi jegyzőkönyve 2017. november 23-án lejárt; mivel e megállapodások fejlesztési együttműködési alkotóeleme (ágazati támogatás) nem járt általánosan kielégítő eredménnyel; mivel mindezek ellenére történt előrelépés a halászat nyomon követése, ellenőrzése és felügyelete, illetve az egészségügyi ellenőrzőkapacitás és Bissau-Guinea regionális halászati szervezetben való részvétele terén; mivel erősíteni kell az ágazati együttműködést annak érdekében, hogy jobban elő lehessen mozdítani a helyi halászati ágazat, valamint a kapcsolódó iparágak és tevékenységek fejlődését, biztosítandó, hogy az ország természeti erőforrásainak kiaknázása révén létrehozott hozzáadott érték nagyobb hányada maradjon Bissau-Guineában;
- I. mivel a bissau-guineai halászati ágazat fejlődésének előmozdításához – annak ösztönzése érdekében, hogy a bissau-guineai vizeken kifogott halat ott rakodják ki – alapvető infrastruktúrára, például kikötőkre, kirakodóhelyekre, valamint tárolási és feldolgozási infrastruktúrára van szükség, amelyek továbbra is hiányoznak;
- J. mivel 2021-ben veszi kezdetét a fenntartható fejlődést szolgáló óceántudományok ENSZ által meghirdetett évtizede (2021–2030); mivel a harmadik országokat ösztönözni kell arra, hogy játsszanak kulcsszerepet az ismeretszerzés terén;
- K. mivel az EU által megkövetelt egészségügyi intézkedéseknek való megfelelés hiánya miatt a bissau-guineai halászati termékek EU-val folytatott kereskedelme már régóta akadályokba ütközik; mivel a vizsgálati laboratórium (CIPA) tanúsítási eljárásának késedelmé a fő akadálya a halászati termékek Guineából az EU-ba történő kivitelének; mivel a bissau-guineai hatóságok és a Bizottság együttműködnek egymással a tanúsítási folyamat során a tilalom megszüntetése érdekében;
- L. mivel gondoskodni kell arról, hogy a guineai halászati övezet halászati erőforrásainak kiaknázása révén létrejött hozzáadott érték nagyobb hányada maradjon az országban;



2020. június 18., csütörtök

- M. mivel a bissau-guineai halászati ágazatban a közvetlen foglalkoztatás korlátozott és csekély mértékű volt, még a hajók fedélzetén lévő helyi személyzet tagjainak figyelembevételével is (jelenleg kevesebben dolgoznak ezeken a hajókon, mint az előző jegyzőkönyv megkötésekor), valamint a halászati ágazatból élő és az ágazatban dolgozó nők számát tekintve is;
- N. mivel az előző jegyzőkönyvhöz képest jelentősen megnőtt az uniós flottába felveendő tengerészek száma; mivel az uniós hajók tulajdonosainak törekedniük kell további bissau-guineai tengerészek felvételére is; mivel Bissau-Guinea hatóságainak el kell készíteniük és naprakészen kell tartaniuk egy tájékoztató jellegű listát azon képzett tengerészekről, akik felvehetőek uniós hajókra;
- O. mivel a guineai felségvizeken folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén előrelépések történtek annak köszönhetően, hogy megerősítették a guineai kizárólagos gazdasági övezet ellenőrzésére szolgáló erőforrásokat – nevezetesen a FISCAP (a halászati tevékenységek vizsgálata és ellenőrzése) erőforrásait, többek között egy megfigyelő testület és gyorsjáratú őrszázadok révén; mivel még mindig vannak orvoslandó hiányosságok, többek között a műholdas hajómegfigyelési rendszer (VMS) tekintetében is;
- P. mivel előrelépések történtek a guineai kizárólagos gazdasági övezet tengerfenéki állományainak feltérképezésében, különös tekintettel a bissau-guineai kizárólagos gazdasági övezet tengerfenéki állományainak értékelésére irányuló kampányról szóló 2019. januári jelentésre;
- Q. mivel Bissau-Guinea egyike azon 13 országnak, amelyre kiterjed a 2017. április 28-i C(2017)2951. sz. európai bizottsági határozattal elfogadott, „A regionális halászati tevékenységek irányításának javítása Nyugat-Afrikában (PESCAO)” elnevezésű projekt, melynek célkitűzései közé tartozik a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésének és kezelésének erősítése a nemzeti és regionális szintű nyomon követés, ellenőrzés és felügyelet javítása révén;
- R. mivel a Parlament korábban megfogalmazott ajánlásai nem kielégítő mértékben épültek be a jelenlegi jegyzőkönyvbe;
- S. mivel az Európai Parlamentet pontosan tájékoztatni kell valamennyi szakaszban a jegyzőkönyvhöz vagy annak megújításához kapcsolódó eljárásokról;
1. megjegyzi, hogy az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás fontos mind Bissau-Guinea, mind pedig a Bissau-Guinea halászati övezetében tevékenykedő uniós flották számára; hangsúlyozza, hogy az EU és Bissau-Guinea közötti halászati együttműködés terén hatékonyabb előrelépésekre is lehetőség van, és ismételten kéri a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést ahhoz, hogy a megállapodás korábbi végrehajtási jegyzőkönyveiben szereplőkön túlmutató eredményt szülessen, annak érdekében, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodás révén összességében kielégítő szintű fejlődést lehessen elérni a helyi halászati ágazatban, valamint biztosítandó, hogy a megállapodás összhangban álljon a 14. fenntartható fejlesztési célnál megjelölt célkitűzésekkel, miszerint a fenntartható fejlesztés céljából meg kell őrizni és fenntartható módon kell kiaknázni az óceánokat, a tengereket és a tengeri erőforrásokat;
  2. úgy véli, hogy az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás célkitűzései eltérő mértékben teljesültek: míg a megállapodás jelentős halászati lehetőségeket kínált és kínál az uniós hajók számára Bissau-Guinea halászati övezetében, illetve ezeket jelentős mértékben kihasználják az európai hajótulajdonosok, a helyi halászati ágazat fejlesztésével kapcsolatos eredmények összességében nem kielégítőek;
  3. hangsúlyozza, hogy ez a jegyzőkönyv 3. cikke tartalmaz egy megkülönböztetésmentességről szóló rendelkezést, amelynek értelmében Bissau-Guinea vállalja, hogy nem biztosít kedvezőbb technikai feltételeket a Bissau-Guinea halászati övezetében tevékenykedő egyéb olyan külföldi flották számára, amelyek ugyanolyan jellemzőkkel bírnak és ugyanazon fajokat halásszák; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse figyelemmel a Bissau-Guinea halászati övezetére vonatkozóan harmadik országokkal kötött halászati megállapodásokat;
  4. üdvözli, hogy az uniós hajók a jegyzőkönyv mellékletének 5. fejezetében foglaltak szerinti közvetlen kirakodás révén hozzájárulnak Bissau-Guinea élelmezésbiztonságához, a helyi közösségek javát szolgálva, és előmozdítva a belföldi halkereskedelmet és halfogyasztást;
  5. úgy véli, hogy a halászati lehetőségek kezelési módjának átalakulása (a halászati erő kifejtésre összpontosító kezelésről a teljes kifogható mennyiségen alapuló kezelésre való áttérés) az egyik probléma a jelenlegi jegyzőkönyvben; felhívja a Bizottságot és Bissau-Guineát, hogy haladéktalanul mozdítsák elő a megfelelő és hatékony átállást, szavatolva a fogásokat rögzítő elektronikus rendszer (ERS) megfelelő megbízhatóságát és hatékonyságát, valamint a fogási adatok feldolgozását;

**2020. június 18., csütörtök**

6. kitarthat emellett, hogy jelentős előrelépésekre van szükség a bissau-guineai halászati ágazat fejlődése tekintetében, többek között az iparágak és a kapcsolódó tevékenységek szintjén is, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést – beleértve a megállapodás ágazati támogatási elemének esetleges felülvizsgálatát és megerősítését, valamint a pénzügyi hozzájárulás felhasználási arányának növelését célzó intézkedéseket – e célkitűzés megvalósítása érdekében;

7. úgy véli, hogy az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás célkitűzései nem fognak teljesülni, amennyiben nem járul hozzá egy hosszú távon fenntartható gazdálkodásra irányuló rendszer bevezetéséhez az ország halászati erőforrásainak kiaknázása tekintetében; kiemelten fontosnak tartja a jegyzőkönyv ágazati támogatással kapcsolatos rendelkezéseinek betartását annak érdekében, hogy a jegyzőkönyv hozzájáruljon a halászatra és a kék gazdaságra vonatkozó nemzeti stratégia teljes körű végrehajtásához; ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy a megfelelő technikai és pénzügyi támogatás mobilizálása érdekében a következő területeken van szükség uniós támogatásra:

- a) az intézményi kapacitás megerősítése, különös tekintettel a regionális és általános halászati irányítási stratégiákra, figyelembe véve a régió belüli országok különböző halászati megállapodásainak kumulatív hatásait;
- b) a védett tengeri területek megerősítésének támogatása, lépéseket téve a halászati erőforrásokkal való integrált gazdálkodás felé;
- c) a halászatot és a kapcsolódó tevékenységeket érintő infrastruktúra, például kikötők (ipari és kisüzemi), kirakodóhelyek, raktárak és halfeldolgozó létesítmények, piacok, forgalmazási és értékesítési struktúrák, minőségvizsgáló laboratóriumok kialakítása annak ösztönzése érdekében, hogy a bissau-guineai vizeken kifogott halat ott rakodják ki;
- d) a halászati ágazatban tevékenykedő helyi szereplők kapacitásának megerősítése halászszervezetek ösztönzése révén;
- e) halászati szakemberek képzése;
- f) a kisüzemi halászat támogatása,
- g) hozzájárulás a tengeri környezet jó ökológiai állapotához, különös tekintettel a helyi szereplők hulladékok és halászeszközök begyűjtésére irányuló műveleteinek támogatására;
- h) a nők halászatban betöltött szerepének elismerése és értékelése, valamint szerveződésük megerősítése, támogatva az ehhez szükséges feltételek megteremtését;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az együttműködés és a hivatalos fejlesztési segítségnyújtási politika keretében vegyék figyelembe, hogy az Európai Fejlesztési Alapnak (EFA) és az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásban előírt ágazati támogatásnak ki kell egészítenie egymást, valamint azokat teljes mértékben össze kell hangolni annak érdekében, hogy a támogatás hozzájáruljon a helyi halászati ágazat megerősítéséhez;

9. aggályainak ad hangot a Nyugat-Afrika partjainál létesülő, növekvő számú halliszt- és halolajüzem miatt, amelyekbe a bissau-guineai vizeken kifogott halat is szállítanak; hangsúlyozza, hogy a takarmányhalászat ellentétes a fenntarthatóság elvével és a helyi közösség értékes fehérjeforrásokkal való ellátásával; üdvözlí a bissau-guineai kikötői és kirakodási létesítmények bővülését, egyidejűleg azonban aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy ezt új hallisztüzemek építése követheti;

10. felhívja a Bizottságot és Bissau-Guinea hatóságait együttműködésük fokozására annak érdekében, hogy megállapítsák a bissau-guineai halászati termékek EU-ba irányuló exportjának feltételeit, különös tekintettel a szükséges egészségügyi feltételek ellenőrzésére és a vizsgálati laboratórium (CIPA) tanúsítására, hogy meg lehessen szüntetni a jelenlegi tilalmat, fellendüljön a helyi halászati ágazat fejlődése és következőképpen előrelépést lehessen elérni a fenntartható halászati partnerségi megállapodás célkitűzéseinek elérése tekintetében;

11. kitarthat emellett, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak fokozott mértékben kell – közvetlen vagy közvetett módon – hozzájárulnia a helyi munkahelyek létrehozásához, legyen szó a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében működő hajókról, vagy a halászzal kapcsolatos – az ellátási lánc mindkét irányát érintő – tevékenységekről; úgy véli, hogy a tagállamok fontos szerepet játszhatnak ebben, és ezt a célt szem előtt tartva aktívan részt vehetnek a kapacitásépítési és képzési erőfeszítésekben;

12. felhívja a figyelmet Bissau-Guinea egyedülálló tengeri és part menti ökoszisztémáira, köztük a mangroveerdőkre, amelyek ivadéknél élőhelyekként szolgálnak a halászati erőforrás számára, és amelyek célzott intézkedésekre szorulnak a biológiai sokféleség megvédése és helyreállítása érdekében;

2020. június 18., csütörtök

13. úgy véli, hogy tájékoztatást kell kidolgozni a jegyzőkönyv végrehajtásából adódó, a helyi gazdaságok (pl. a foglalkoztatás, az infrastruktúra, a társadalmi fejlődés) tekintetében jelentkező előnyökre vonatkozóan;
14. úgy véli, hogy növelni és javítani kell a teljes fogásokra (célfajokra és járulékos fogásokra), a Bissau-Guinea halászati övezetében található halászati erőforrások természetvédelmi helyzetére, valamint általában a fenntartható halászati partnerségi megállapodás ökoszisztémákra gyakorolt hatására vonatkozó adatok mennyiségét és minőségét, és törekedni kell Bissau-Guinea ilyen jellegű adatok gyűjtésére irányuló képességeinek fejlesztésére; kéri az Európai Bizottságot, hogy segítsék elő a halászati partnerségi megállapodás végrehajtásának ellenőrzéséért felelős szervek, nevezetesen a Vegyes Bizottság és a Közös Tudományos Bizottság szabályozott keretek közötti, és a kisüzemi halászokat tömörítő szövetségek, a halászati ágazatban dolgozó nők egyesületei, a szakszervezetek, a parti közösségek képviselőinek, valamint a bissau-guineai társadalmi szervezetek bevonásával történő működését;
15. úgy véli, hogy feltétlenül szükséges a bissau-guineai fogásokra vonatkozó adatgyűjtés javítása; emellett szorgalmazza, hogy javítsák az uniós hajók VMS-rendszerei által generált adatoknak a lobogó szerinti államon keresztül az afrikai hatóságok számára történő továbbítását; felszólít az adatrendszerek jobb interoperabilitására;
16. sürgeti az ágazati támogatás révén támogatott fellépésekről szóló jelentések közzétételét az átláthatóság javítása érdekében;
17. úgy véli, hogy a halászat leállítás vagy a halászatot érintő korlátozások bevezetése esetén a fenntartható erőforrások biztosítása érdekében – a jegyzőkönyvben foglaltaknak megfelelően – először a helyi halászati igényeket kell kielégíteni, megalapozott tudományos szakvélemények alapján;
18. rámutat a harmadik országok vizein halászó uniós hajók számára előírt többletkövetelmény jelentőségére;
19. kitart amellett, hogy meg kell erősíteni Bissau-Guinea halászati övezetének irányítását, ellenőrzését és felügyeletét, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet, többek között a hajók ellenőrzésének megerősítése révén (a VMS-rendszeren keresztül), a halászati tevékenységek fenntarthatóságának javítását szem előtt tartva;
20. nyomatékosan kéri olyan átláthatósági előírások bevezetését, amelyek értelmében közzé kell tenni az államokkal vagy magánszektorbeli szervezetekkel kötött valamennyi olyan megállapodást, amely hozzáférést biztosít idegen hajók számára Bissau-Guinea kizárólagos gazdasági övezetéhez;
21. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodás által kínált halászati lehetőségek a méltányosság, a kiegyensúlyozottság és az átláthatóság elve alapján kerüljenek kiosztásra;
22. rámutat annak fontosságára, hogy a halak bissau-guineai kikötőben történő kirakodása hozzájáruljon a helyi feldolgozó tevékenységekhez és az élelmezésbiztonsághoz, a fajok és a minőség tekintetében egyaránt;
23. felhívja a Bizottságot, hogy továbbítsa a Parlamentnek a Vegyes Bizottság üléseinek jegyzőkönyveit és következtetéseit, a jegyzőkönyv 5. cikkében említett többéves ágazati programot és az éves értékelések eredményeit, az e program és a bissau-guineai halászati politika fejlesztésére vonatkozó stratégiai terv (2015–2020) közötti koordinációra vonatkozó információkat, a Közös Tudományos Bizottság üléseinek jegyzőkönyveit és következtetéseit, valamint a guineai halászati övezetben folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról, a guineai halászati ágazatban tevékenykedő uniós gazdasági szereplők integrációjáról (a jegyzőkönyv 10. cikke), valamint a hajótulajdonosok kötelezettségeinek való megfelelés ellenőrzéséről (pl. a jegyzőkönyv mellékletének V. fejezetében előírt természetbeni hozzájárulással kapcsolatban) szóló információkat; kéri az Európai Bizottságot, hogy a jegyzőkönyv alkalmazásának utolsó évében és a megújítására irányuló tárgyalások megnyitását megelőzően nyújtson be teljes körű jelentést a Parlamentnek a jegyzőkönyv végrehajtásáról;
24. kéri a Bizottságot és a bissau-guineai hatóságokat, hogy közöljenek részletesebb adatokat a takarmányhalászattal kapcsolatos tevékenységek régió belüli alakulásáról;
25. felhívja a Bizottságot, hogy jobban építse be a Parlament ajánlásait az EU és Bissau-Guinea közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásba, és vegye azokat figyelembe a jegyzőkönyv megújítására vonatkozó eljárások során;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és az Európai Bizottságnak, valamint a tagállamok és Bissau-Guinea kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0138

### **A São Tomé és Príncipe és az Európai Közösség közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása a São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság és az Európai Közösség közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12199/2019 – C9-0001/2020 – 2019/0173(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12199/2019),
  - tekintettel a São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság és az Európai Közösség közötti halászati partnerségi megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyvre (12202/2019),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0001/2020),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására (A9-0001/2020),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és São Tomé és Príncipe Demokratikus Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0139

**EU–Svájc megállapodás a Svájc által a fűszerezéssel előkészített hús tekintetében biztosított WTO-engedmények módosításáról (az 1994. évi GATT XXVIII. cikke) \*\*\***

Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Svájci Államszövetség között levélváltás formájában, az 1994. évi GATT XXVIII. cikke alapján folytatott tárgyalások keretében létrejött, a Svájc által a fűszerezéssel előkészített hús tekintetében biztosított WTO-engedmények módosításáról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (12482/2019 – C9-0194/2019 – 2019/0196(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 362/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12482/2019),
  - tekintettel az Európai Unió és a Svájci Államszövetség között az 1994. évi GATT XXVIII. cikke alapján folytatott tárgyalások keretében a Svájc által a fűszerezéssel előkészített hús tekintetében biztosított WTO-engedmények módosításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodás tervezetére (12483/2019),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0194/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A9-0092/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Svájci Államszövetség kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0141

## Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) irányuló javaslatról (COM(2020)0146 – C9-0112/2020 – 2020/2062(BUD))

(2021/C 362/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0146 – C9-0112/2020),
  - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup> és különösen annak 12. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvermről, a költségvetési kérdésekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra <sup>(3)</sup> és különösen annak 13. pontjára,
  - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra (EGF/2019/000 TA 2019 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) irányuló javaslatról szóló, 2019. szeptember 18-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>,
  - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (EGAA) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló első olvasatára <sup>(5)</sup>,
  - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0109/2020),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa szükséges és azonnali újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket;
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételeéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;

<sup>(1)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

<sup>(2)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

<sup>(3)</sup> HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

<sup>(4)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0015.

<sup>(5)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2019)0019.

2020. június 18., csütörtök

- C. mivel az 1309/2013/EU rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60 %-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságban, a Parlamentben és a Tanácsban, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezettek körét, valamint támogatják az új vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;
- D. mivel az EGAA keretében rendelkezésre álló maximális éves költségvetés 2011-es árakon 150 millió EUR, és mivel az 1309/2013/EU rendelet 11. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság kezdeményezésére ezen összeg legfeljebb 0,5 %-a – azaz 2020-as árakon 179 264 000 EUR – bocsátható rendelkezésre technikai segítségnyújtás céljából az 1309/2013/EU rendelet végrehajtásához szükséges előkészületek, nyomon követés, adatgyűjtés és tudásalap létrehozása, az igazgatási és technikai támogatás, valamint tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek, továbbá az audit-, az ellenőrzési és az értékelési tevékenységek finanszírozására;
- E. mivel a javasolt 345 000 EUR összeg az EGAA keretében 2020-ra rendelkezésre álló maximális éves költségvetés mintegy 0,19 %-a;
1. egyetért azokkal az intézkedésekkel, amelyeket a Bizottság technikai segítségnyújtásként javasol finanszírozni az 1309/2013/EU rendelet 11. cikkének (1) és (4) bekezdésében, valamint 12. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltakkal összhangban;
  2. elismeri a nyomon követés és az adatgyűjtés jelentőségét; emlékeztet arra, hogy milyen fontos a megfelelő formában összegzett, megbízható statisztikai sorozatok könnyű hozzáférhetősége és érthetősége; megismétli, hogy naprakész kutatásra és elemzésre van szükség a Covid19 által a globális piacon támasztott jelenlegi kihívásokról;
  3. megismétli, hogy az EGAA-val kapcsolatos részletes információkat tartalmazó, valamennyi uniós polgár számára hozzáférhető külön honlapra van szükség;
  4. üdvözli az EGAA-kérelmek szabványosított eljárásain folyamatosan zajló munkát, és azt, hogy az irányító szervek használják az elektronikus adatcsererendszer (SFC) funkcióit, ami lehetővé teszi a kérelmek egyszerűsítését és gyorsabb feldolgozását, továbbá a jelentéstétel javítását;
  5. tudomásul veszi, hogy a Bizottság a rendelkezésre álló költségvetést arra fogja felhasználni, hogy az EGAA-kapcsolattartók szakértői csoportja (tagállamonként egy tag) két ülést és – minden valószínűség szerint ezzel egyidejűleg – két szemináriumot tartson az EGAA végrehajtó szervei és a szociális partnerek részvételével a tagállamok közötti hálózatépítés előmozdítása érdekében;
  6. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is rendszeresen hívja meg a Parlamentet az ilyen ülésekre és szemináriumokra a Parlament és a Bizottság közötti keretmegállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően;
  7. hangsúlyozza az EGAA-kérelmekben érintett valamennyi féllel – köztük a regionális és helyi szinten érintett szociális partnerekkel – való együttműködés és kommunikáció további erősítésének szükségességét a lehető legtöbb szinergia megteremtése érdekében; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a nemzeti kapcsolattartó és az ügyekkel foglalkozó regionális vagy helyi partnerek közötti együttműködést, továbbá hogy a kommunikációs és támogatási intézkedéseket, valamint az információáramlásokat (belső munkamegosztás, feladatok és felelősségi körök) egyértelművé kell tenni, és azokat minden érintett félnek el kell fogadnia;
  8. emlékezteti a kérelmező tagállamokat az EGAA által finanszírozott fellépéseknek a célzott kedvezményezettek, a helyi és regionális hatóságok, a szociális partnerek, a média és a közvélemény számára széles körben történő ismertetésére vonatkozó kulcsfontosságú feladatokra az 1309/2013/EU rendelet 12. cikkének megfelelően;
  9. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi szabályok szerint az EGAA-t az 1309/2013/EU rendelet módosítása nélkül lehetne igénybe venni a Covid19 okozta globális válság miatt véglegesen elbocsátott munkavállalók és az önálló vállalkozók támogatására;
  10. ezért kéri a Bizottságot, hogy minden lehetséges módon nyújtson segítséget azoknak a tagállamoknak, amelyek az elkövetkező hetekben és hónapokban kívánnak kérelmet készíteni;
  11. kéri továbbá a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy rugalmasságot tanúsítson és a lehető legrövidebbre csökkentse az értékelési időszakot annak vizsgálata során, hogy a kérelmek megfelelnek-e a pénzügyi hozzájárulás nyújtására vonatkozó feltételeknek;

**2020. június 18., csütörtök**

12. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  13. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-



2020. június 18., csütörtök

## MELLÉKLET

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (EGF/2020/000 TA 2020 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére)

*(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/986 határozattal.)*

---

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0142

## Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevétele a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából

Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2020)0200 – C9-0127/2020 – 2020/2068(BUD))

(2021/C 362/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0200 – C9-0127/2020),
  - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup> és különösen annak 10. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra <sup>(3)</sup> és különösen annak 11. pontjára,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0105/2020),
1. üdvözli a döntést, amely kifejezi az Unió szolidaritását a természeti katasztrófák által sújtott uniós polgárokkal és régiókkal;
  2. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van az Európai Unió Szolidaritási Alapján (a továbbiakban: az alap) keresztüli pénzügyi támogatás elérhetővé tételére a 2019-ben természeti katasztrófa által sújtott régiók számára;
  3. úgy véli, hogy a tagállamoknak nyújtott pénzügyi támogatást méltányosan kell elosztani a leginkább sújtott régiók és területek között;
  4. rámutat arra, hogy a természeti katasztrófák egyre intenzívebbé és gyakoribbá válnak az éghajlatváltozás miatt; felszólít az alap reformjára a következő többéves pénzügyi keretben az éghajlatváltozás jövőbeli következményeinek figyelembevétele érdekében, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az alap csak helyreállító eszköz, és hogy az éghajlatváltozás kezeléséhez elsősorban a Párizsi Megállapodással és a zöld megállapodással összhangban lévő megelőzési politikára van szükség;
  5. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 174. és 349. cikke szerint az Uniónak úgy kell folytatnia a tevékenységeket, hogy azok a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezzék, és figyelembe vegyék a legkülső régiók sajátos jellemzőit és korlátait; rámutat arra, hogy egy legkülső régióban ugyanannak a természeti csapásnak nagyobb társadalmi és gazdasági hatásai vannak, mint bármely más európai régióban, következésképpen a helyreállítás lassabb; ezért úgy véli, hogy a legkülső régióknak megnövelt finanszírozásban kell részesülniük az alap keretében;
  6. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  7. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

<sup>(1)</sup> HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

<sup>(2)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

<sup>(3)</sup> HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2020. június 18., csütörtök

## MELLÉKLET

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából történő igénybeviteléről**

*(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2020/1076 határozattal.)*

---

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0143

### 3/2020. sz. költségvetés-módosítási tervezet: a 2019. évi pénzügyi év többletének bevétele

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó, 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről – a 2019. évi pénzügyi év többletének a költségvetésbe való beviteléről – szóló tanácsi álláspontról (07764/2020 – C9-0131/2020 – 2020/2061(BUD))**

(2021/C 362/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
  - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
  - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(1)</sup> és különösen annak 44. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2019. november 27-én fogadtak el véglegesen <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre <sup>(3)</sup>,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra <sup>(4)</sup>,
  - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra <sup>(5)</sup>,
  - tekintettel a Bizottság által 2020. április 15-én elfogadott, 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2020)0180),
  - tekintettel a Tanács által 2020. május 6-án elfogadott és a Parlamenthez másnap továbbított, a 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (07764/2020 – C9-0131/2020),
  - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására <sup>(6)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0104/2020),
- A. mivel a 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezet célja a 2019-es pénzügyi évből származó 3 218,4 millió EUR összegű többlet bevétele a 2020-as költségvetésbe;
- B. mivel e többlet fő forrása egy 2 414,8 millió EUR-s, a bevételi oldalon jelentkező pozitív bevételi kimutatás, valamint a kiadási oldalon egy 803,6 millió EUR-s alulköltség;

<sup>(1)</sup> HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL L 57., 2020.2.27.

<sup>(3)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

<sup>(4)</sup> HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

<sup>(6)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0054.

2020. június 18., csütörtök

- C. mivel a bevételi oldalon a legnagyobb különbség a késedelmi kamatokból és a pénzbírságokból (2 510,5 millió EUR) ered, és az eredmény a versenyjogi bírságokból és a késedelmi kamatokból, valamint a pénzbírságokhoz és kényszerítő bírságokhoz kapcsolódó egyéb kényszerítő bírságokból és kamatokból tevődik össze;
- D. mivel a kiadási oldalon a Bizottság által fel nem használt kifizetési előirányzatok összege 2019-ben elérte az 592,3 millió EUR-t (amelyből 351,5 millió EUR a fel nem használt sürgősségisegély-tartalékból és 94,5 millió EUR a 3. fejezet „Biztonság és uniós polgárság” tartalékából), a 2018-as átvitelek összege pedig a 86,3 millió EUR-t, emellett a többi intézménynél a fel nem használt előirányzatok összege 2018-ban 82,4 millió EUR és a 2018-as átvitelek összege 39 millió EUR volt;
1. tudomásul veszi a 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetet a Bizottság által benyújtott formájában, amely kizárólag a 2019. évi 3 218,4 millió EUR összegű többletnek a költségvetésbe való bevezetésére vonatkozik, a költségvetési rendelet 18. cikkével és a Tanács ezzel kapcsolatos álláspontjával összhangban;
  2. megismétli azon álláspontját, hogy az uniós költségvetésben rendelkezésre álló valamennyi eszközt és fel nem használt pénzt – a többletet is beleértve – a Covid19-világjárvány által leginkább sújtott régióknak és vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi támogatás gyors folyósítására kell felhasználni; ezzel összefüggésben felhívja a tagállamokat, hogy a GNI-alapú hozzájárulásuknak a 2019. évi többletből eredő várható csökkentését fordítsák teljes egészében a Covid19-hez kapcsolódó fellépések költségvetésbe történő beállítására, lehetőleg uniós szinten, a források optimális elosztásának biztosítása érdekében;
  3. megjegyzi, hogy a Bizottság szerint a versenyjogi bírságok 2019-ben 2 510,5 millió EUR-t tettek ki; továbbra is úgy véli, hogy lehetővé kellene tenni az uniós költségvetés számára, hogy minden bírságokból származó vagy késedelmes kifizetésekhez kapcsolódó többletet is újra felhasználható legyen, a GNI-hozzájárulások ennek megfelelő csökkentése nélkül; emlékeztet azon álláspontjára, hogy a javasolt uniós tartalékot (kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék) a következő többéves pénzügyi keretben a pénzbírságokból és bírságokból származó bevételekkel megegyező összeggel növelni kell;
  4. jóváhagyja a 3/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
  5. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 3/2020. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0144

#### **4/2020. számú költségvetés-módosítási tervezet: a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételeéről szóló javaslat**

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó 4/2020. számú, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából történő igénybevételeire irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról (08097/2020 – C9-0146/2020 – 2020/2069(BUD))**

(2021/C 362/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
  - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
  - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(1)</sup> és különösen annak 44. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére <sup>(2)</sup>, amelyet 2019. november 27-én fogadtak el véglegesen,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre <sup>(3)</sup> (a továbbiakban: a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet),
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra <sup>(4)</sup>,
  - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra <sup>(5)</sup>,
  - tekintettel a Bizottság által 2020. április 30-án elfogadott, 4/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2020)0190),
  - tekintettel a Tanács által 2020. május 25-én elfogadott és az Európai Parlamenthez aznap továbbított, a 4/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (08097/2020 – C9-0146/2020),
  - tekintettel a Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételeéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2020)0200),
  - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0106/2020),
- A. mivel a 4/2020. számú költségvetés-módosítási tervezet az Európai Unió Szolidaritási Alapjának javasolt igénybevételeire vonatkozik, hogy támogatást nyújtson Portugáliának, Spanyolországnak, Olaszországnak és Ausztriának a 2019 során e tagállamokban bekövetkezett természeti katasztrófákat követően;

<sup>(1)</sup> HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL L 57., 2020.2.27.

<sup>(3)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

<sup>(4)</sup> HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

**2020. június 18., csütörtök**

- B. mivel ennek következtében a Bizottság javasolja a 2020. évi költségvetés módosítását és a 13 06 01. költségvetési sor (Segítségnyújtás a tagállamoknak jelentős természeti katasztrófák esetén, amelyek komoly következményekkel járnak az életkörülményekre, a természeti környezetre vagy a gazdaságra) kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatainak egyaránt 272 498 208 EUR-val történő megemelését;
- C. mivel az Európai Unió Szolidaritási Alapja a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott speciális eszköz, és a megfelelő kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokat a többéves pénzügyi keret felső határai felett kell szerepeltetni a költségvetésben;
1. jóváhagyja a 4/2020. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
  2. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 4/2020. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0145

### **A közös légtér létrehozásáról szóló EU–Moldova megállapodás megkötése \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14205/2019 – C9-0192/2019 – 2012/0006(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14205/2019),
  - tekintettel az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás tervezetére (08185/2012),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0192/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0084/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Moldovai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.



2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0146

**A közös légtér létrehozásáról létrejött EU–Moldova megállapodás módosítása (Horvátország csatlakozása) \*\*\***

Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság között a közös légtér létrehozásáról létrejött megállapodást a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából módosító jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (07048/2015 – C9-0195/2019 – 2015/0035(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 362/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (07048/2015),
  - tekintettel az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság között a közös légtér létrehozásáról létrejött megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv tervezetére (07047/2015),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0195/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0083/2020),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Moldovai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0147

## **Az EU–Marokkó euromediterrán légiközlekedési megállapodás módosítása (Bulgária és Románia csatlakozása) \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, és másrészt a Marokkói Királyság között létrejött euro-mediterrán légiközlekedési megállapodást a Bolgár Köztársaság és Románia európai uniós csatlakozására való tekintettel módosító jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06198/2013 – C9-0006/2019 – 2007/0181(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06198/2013),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, és másrészt a Marokkói Királyság között létrejött euro-mediterrán légiközlekedési megállapodást a Bolgár Köztársaság és Románia európai uniós csatlakozására való tekintettel módosító jegyzőkönyv tervezetére <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával és (8) bekezdésének első albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0006/2019),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, és másrészt a Marokkói Királyság között létrejött euro-mediterrán légiközlekedési megállapodást a Bolgár Köztársaság és Románia európai uniós csatlakozására való tekintettel módosító jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatra vonatkozó, 2007. december 12-i álláspontjára <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0005/2020),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Marokkói Királyság kormányainak és parlamentjeinek.

<sup>(1)</sup> HL L 200., 2012.7.27., 25. o.

<sup>(2)</sup> HL C 323. E, 2008.12.18., 259. o.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0148

**Az EU-Jordánia euromediterrán légiközlekedési megállapodás megkötése \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14209/2019 – C9-0193/2019 – 2010/0180(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14209/2019),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodás tervezetére (14366/2010),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0193/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0086/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Jordán Hásimita Királyság kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0149

## **A polgári légi közlekedés biztonságáról létrejött EU–Kína megállapodás megkötése \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság kormánya között a polgári légi közlekedés biztonságáról létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14185/2019 – C9-0191/2019 – 2018/0155(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14185/2019),
  - tekintettel az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság kormánya között a polgári légi közlekedés biztonságáról létrejött megállapodás tervezetére (09702/2018),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0191/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0087/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok, valamint a Kínai Népköztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0150

**A közös légtér létrehozásáról szóló EU–Grúzia megállapodás megkötése \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Grúzia közötti közös európai légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (09556/2019 – C9-0013/2019 – 2010/0186(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (09556/2019),
  - tekintettel az Európai Unió és tagállamai, valamint Grúzia közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás tervezetére (14370/2010),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0013/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0082/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Grúzia kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0151

### **Az EU–Izrael euromediterrán légiközlekedési megállapodás megkötése \*\*\***

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14207/2019 – C9-0196/2019 – 2012/0324(NLE))**

(Egyetértés)

(2021/C 362/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14207/2019),
  - tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodás tervezetére (16828/2012);
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0196/2019),
  - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére és 114. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A9-0085/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Izrael kormányainak és parlamentjeinek.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0154

**Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: segítségnyújtás a zöldség-, gyümölcs- és borágazatnak a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben**

Az Európai Parlament határozata a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben a zöldség- és gyümölcságazat vonatkozásában az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről, a borágazat vonatkozásában pedig az (EU) 2016/1149 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről a 2020. év tekintetében történő eltérésekről szóló, 2020. május 4-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)02908 – 2020/2636(DEA))

(2021/C 362/36)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2020)02908),
  - tekintettel a Bizottság 2020. május 27-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamentiől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2020. június 2-i levélre,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
  - tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre<sup>(1)</sup> és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésére, 64. cikke (6) bekezdésére és 115. cikke (5) bekezdésére,
  - tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre<sup>(2)</sup> és különösen annak 37., 53. és 173. cikkére, valamint 227. cikke (5) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
- A. mivel a jelenlegi Covid19-világjárvány, illetve a járványkitörés következtében a szabad mozgásra vonatkozóan széles körben bevezetett korlátozások miatt valamennyi tagállam és a tagállamok mezőgazdasági termelői rendkívüli nehézségekkel szembesülnek a zöldség- és gyümölcságazat esetében az 1308/2013/EU rendelet 32–38. cikkében, a borágazat esetében pedig az említett rendelet 39–54. cikkében meghatározott támogatási programok tervezését, végrehajtását és alkalmazását illetően;
- B. mivel a helyzet pénzügyi nehézségeket, likviditási problémákat, piaci zavarokat és az ellátási lánc működésének súlyos zavarát eredményezte a gyümölcs- és zöldség-, valamint a borágazatban;
- C. mivel a gyümölcs- és zöldségágazatban működő elismert termelői szervezetek és termelői szervezetek társulásai, valamint a bortermelő tagállamokban működő elismert termelői szervezetek és termelői szervezetek társulásai operatív programjainak tervezése, irányítása és végrehajtása során is rendkívüli nehézségek merültek fel a borágazatban végrehajtott támogatási programok műveleteinek tervezése, irányítása és végrehajtása terén;
- D. mivel ezen együttes körülmények példátlan jellegének fényében a Bizottság rugalmasságot biztosító és a zöldség- és gyümölcságazatban, illetve a borágazatban alkalmazandó felhatalmazáson alapuló rendeletek bizonyos rendelkezéseitől való eltéréseket engedélyező rendelkezéseket fogadott el;

<sup>(1)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 549. o.

<sup>(2)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

**2020. június 18., csütörtök**

- E. mivel e rugalmassági mechanizmusok és eltérések gyors végrehajtása elengedhetetlen ahhoz, hogy ezek hatékonyak és eredményesnek bizonyuljanak a mindkét ágazatot érintő támogatási rendszerek működtetésével kapcsolatos nehézségek kezelésében, a további gazdasági veszteségek megelőzésében, valamint a gyümölcs- és zöldségágazatban és a borágazatban a piaci helyzet és az ellátási lánc működésében jelentkező zavarok kezelésében;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-



2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0155

## Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: a prudens értékelésre alkalmazandó szabályozástechnikai standardok

Az Európai Parlament határozata az (EU) 575/2013 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a prudens értékelésre alkalmazandó szabályozástechnikai standardok tekintetében a 105. cikk (14) bekezdése szerint történő kiegészítéséről szóló, 2015. október 26-i (EU) 2016/101 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2020. május 28-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2020)03428 – 2020/2668(DEA))

(2021/C 362/37)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2020)03428),
  - tekintettel a Bizottság 2020. május 29-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett, 2020. június 9-i levélre,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
  - tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(1)</sup> és különösen annak 105. cikke (14) bekezdésére,
  - tekintettel az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> 13. cikkére,
  - tekintettel az Európai Bankhatóság által az 575/2013/EU rendelet 105. cikkének (14) bekezdése szerint, 2020. április 22-én benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetre (EBA/RTS/2020/04),
  - tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (6) bekezdésére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság határozatra vonatkozó ajánlására,
- A. mivel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus a Covid19-világjárványra adott válaszként ideiglenesen módosítja a bankszektorra alkalmazott prudenciális szabályokat; különösen a szélsőséges piaci volatilitás prudens értékelési keretre gyakorolt hatásainak enyhítése érdekében a felhatalmazáson alapuló jogi aktus 2020. december 31-ig 50 %-ról 66 %-ra növeli az „alapvető megközelítés” szerinti kiegészítő értékelési korrekciók teljes összegének kiszámításához használt összesítési tényezőt, hogy lehetővé tegye az intézmények számára a jelenlegi szélsőséges piaci volatilitás kivédését; ez csökkentené a kiegészítő értékelési korrekciók teljes összegét, és ezáltal csökkentené az intézmények elsődleges alapvető tőkéjéből levont összeget;
- B. mivel ennek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a lehető leghamarabb hatályba kell lépnie annak érdekében, hogy még ebben a negyedévben és az év végéig biztosítsa az intézmények gyors tőketartalék-felzabadtítását;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

<sup>(1)</sup> HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0157

## **Az 575/2013/EU és az (EU) 2019/876 rendelet módosítása a Covid19-világjárványra adott válaszingykedésekre tekintettel \*\*\*I**

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i jogalkotási állásfoglalása az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0310 – C9-0122/2020 – 2020/0066(COD))**

**(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)**

(2021/C 362/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0310),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0122/2020),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Központi Bank 2020. május 20-i véleményére <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. június 10-i véleményére <sup>(2)</sup>,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2020. június 10-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0113/2020),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

### **P9\_TC1-COD(2020)0066**

**Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. június 18-án került elfogadásra az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel**

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/873 rendelettel.)

<sup>(1)</sup> HL C 180., 2020.5.29., 4. o.

<sup>(2)</sup> A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0159

**Az adóügyekkel foglalkozó albizottság felállítása****Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata egy adóügyekkel foglalkozó albizottság létrehozásáról (2020/2681(RSO))**

(2021/C 362/39)

*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,
  - tekintettel az állandó bizottságok hatásköreiről és feladatairól szóló, 2014. január 15-i határozatára <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 206. és 212. cikkére,
1. úgy határoz, hogy létrehoz egy, a Gazdasági és Monetáris Bizottsághoz tartozó albizottságot;
  2. úgy határoz, hogy e bizottság felelősségi körébe az adózással kapcsolatos kérdések, különösen az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem, valamint az adózási szempontból vett pénzügyi átláthatóság fog tartozni;
  3. úgy határoz, hogy eljárási szabályzata VI. mellékletének VI. részébe beilleszti az alábbi bekezdést:  
„A bizottságot egy adóügyekkel foglalkozó albizottság segíti az adózással kapcsolatos kérdések, különösen az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem, valamint az adózási szempontból vett pénzügyi átláthatóság területén”;
  4. úgy határoz, hogy az albizottság 30 tagból fog állni;
  5. hivatkozással az Elnökök Értekezletének az albizottsági elnökségek összetételével kapcsolatos, 2019. június 30-i és 2020. január 9-i határozatára, úgy határoz, hogy a bizottsági elnökségek legfeljebb négy alelnökből állhatnak;
  6. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa e határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

<sup>(1)</sup> HL C 482., 2016.12.23., 160. o.

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0160

## A rák elleni küzdelemmel foglalkozó különbizottság létrehozása, hatáskörei, létszáma és megbízási ideje

Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata a rák elleni küzdelemmel foglalkozó különbizottság létrehozásáról, feladatairól, létszámáról és megbízási idejéről (2020/2682(RSO))

(2021/C 362/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a kutatás és innováció 2021–2027 közötti időszakra szóló uniós finanszírozására (Európai horizont),
- tekintettel az Európai horizont rákellenes küldetésére;
- tekintettel a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” című, 2009. június 24-i bizottsági közleményre (COM(2009)0291),
- tekintettel a rákszűrésről szóló, 2003. december 2-i 2003/878/EK tanácsi ajánlásra <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a rák jelentette teher csökkentéséről szóló, 2008. május 22-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a rákszűrésről szóló tanácsi ajánlás végrehajtásáról szóló, 2017. májusi jelentésre,
- tekintettel az emlőrák, a méhnyakrák és a vastagbélrák szűrésére vonatkozó európai iránymutatásokra,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira,
- tekintettel 2008. április 10-i állásfoglalására a rák elleni küzdelemről a kibővített Európai Unióban <sup>(3)</sup>,
- tekintettel a „Fellépés a rák ellen: európai partnerség” című bizottsági közleményről szóló, 2010. május 6-i állásfoglalására <sup>(4)</sup>,
- tekintettel az Európai Rákellenes Kódexre (negyedik kiadás),
- tekintettel az Európai Parlamenti Képviselők a Rák Ellen (MAC) elnevezésű pártközi érdekcsoport tevékenységére és következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 207. cikkére,

A. mivel a megelőzés, a diagnózis, a kezelés, a kutatás területén és más területeken folytatott európai együttműködés egyértelműen hasznos a rák elleni küzdelem szempontjából;

<sup>(1)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0005.

<sup>(2)</sup> HL L 327., 2003.12.16., 34. o.

<sup>(3)</sup> HL C 247. E, 2009.10.15., 11. o.

<sup>(4)</sup> HL C 81. E, 2011.3.15., 95. o.

2020. június 18., csütörtök

- B. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) számos jogalapot biztosít az egészséggel kapcsolatos uniós fellépéshez, melyek között szerepel a 114. cikk, amely szerint a belső piacon biztosítani kell az egészség, a biztonság, a környezetvédelem és a fogyasztóvédelem legmagasabb szintű védelmét, különös tekintettel a tudományos tényeken alapuló minden új fejleményre, a 168. cikk, amely szerint valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség magas szintű védelmét, és a nemzeti politikákat kiegészítő uniós fellépésnek a népegészségügyi helyzet javítására, a fizikai és mentális megbetegedések és betegségek, valamint a fizikai és mentális egészséget fenyegető veszélyek forrásainak felszámolására kell irányulnia, a 181. cikk, amely előírja, hogy az EU és a tagállamok hangolják össze kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységeiket annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti politikák és az uniós politikák kölcsönösen következetesek legyenek, és olyan kezdeményezéseket támogassanak, amelyek iránymutatások és mutatók kidolgozására, valamint a bevált gyakorlatok cseréjére irányulnak, továbbá a 191. cikk, amely szerint az Unió környezetvédelmi politikájának az elővigyázatosság elve alapján és a tagállamok egészségüggyel kapcsolatos hatáskörének sérelme nélkül hozzá kell járulnia az emberi egészség védelméhez;
- C. mivel a tagállamokban a szív- és érrendszeri betegségek után a halálozás második fő oka a rák; mivel 2015-ben a 28 tagú EU-ban 1,3 millió ember halt meg rákban, ami az összes halálozást több mint egynegyedének (25,4 %) felelt meg; mivel a rák az életkor, a nem, a társadalmi-gazdasági helyzet, a genetikai és egyéb tényezők függvényében különbözőképpen érinti az embereket; mivel a demográfiai változások a következő évtizedekben növelni fogják a rákos megbetegedések előfordulását;
- D. mivel a rák nemcsak az egyes betegeket érinti, hanem a betegek szeretteit, családjaikat, barátait, közösségeiket és gondozóikat is; mivel e csoportok kihívásai, pszichoszociális szükségletei és igényei, és különösen a mentális egészségre gyakorolt hatás ugyancsak figyelmet érdemelnek;
- E. mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) számos megelőzhető kockázati tényezőt azonosít, például a dohányzást, a fizikai inaktivitást, az egészségtelen táplálkozást és az elhízást, az alkoholfogyasztást, a HPV- és a hepatitis B- és C-fertőzést, valamint a *Helicobacter pylori* (*H. pylori*) fertőzést, a környezetszennyezést, ide értve a vegyi anyagoknak való kitettséget és a légszennyezést, a munkahelyi rákkeltő anyagokat és a sugárzást; mivel a WHO szerint a rákos megbetegedések 30–50 %-a megelőzhető; mivel a megelőzés a legköltséghatékonyabb hosszú távú stratégia a rák féken tartására; mivel a vírusokkal összefüggő rákos megbetegedések megelőzése oltásokon alapulhat; mivel a rákmegelőzési programokat egy integrált krónikus betegségmegelőzési program keretében kell végrehajtani, mivel a legtöbb egyedi meghatározó tényező más krónikus betegségek közös kockázati tényezője; mivel a környezetszennyezés elleni küzdelem a Bizottság politikai menetrendjében javasolt zéró szennyezési törekvés része lesz;
- F. mivel bizonyítást nyert, hogy egyes gének mutációi rákra való genetikai hajlamot mutatnak; mivel e mutációk kimutatása rendelkezésre áll, és a személyre szabott szűrés hatékony módszer egyes rákos megbetegedések kockázatának csökkentésére;
- G. mivel megfelelő módon történő megvalósítás esetén a rákszűrési programok hatalmas előnyökkel járhatnak, és szerepet játszhatnak a rák elleni küzdelem tágabb összefüggésében;
- H. mivel a tagállamok nehezen küzdenek meg a rák megelőzésével és kezelésével, mivel a rák jelentős és egyre nagyobb gazdasági hatással jár;
- I. mivel a közfinanszírozású kutatás a tudományos fejlődés kulcsfontosságú forrása; mivel a világ élvonalába tartozó, szilárd alapokon nyugvó élettudományi ipar is fontos a magánforrásból finanszírozott kutatás és fejlesztés biztosításához, ami alapvető fontosságú a rák elleni küzdelemben, ugyanakkor fontos, hogy a politikai döntéshozók megfelelő keretet alakítsanak ki annak érdekében, hogy az innováció valamennyi beteg javát szolgálja, és a lakosság egészségét védje; mivel a köz- és a magánszektorok együtt kell működnie ezen a területen;
- J. mivel a rák továbbra is az egyik legnagyobb kihívás, amellyel az európai polgároknak a jövőben szembe kell nézniük, mivel az előrejelzések szerint az elkövetkező 25 évben több mint 100 millió európaiat diagnosztizálnak majd rákkal; mivel mind a nemzeti, mind az európai politikai döntéshozók számára rendkívül fontos, hogy fellépjenek a rák elleni határozottabb küzdelem megvalósítása érdekében és hozzájáruljanak valamennyi európai polgár jóllétéhez;

**2020. június 18., csütörtök**

- K. mivel jelentős egyenlőtlenségek vannak a tagállamok között és a tagállamokon belül a rákmegelőzés, a szűrő- és kezelő létesítmények, a bevált gyakorlatokra vonatkozó, kutatási eredményeken alapuló iránymutatások végrehajtása és a rehabilitáció tekintetében;
- L. mivel a gyógyszerek egyes magánszemélyek és egészségügyi rendszerek számára megfizethetetlenek lehetnek, és a rákgyógyszerek gyakran különösen drágák; mivel egy tanulmány megállapította, hogy 2010 és 2020 között a rákos megbetegedésekre fordított összes kiadás a becslések szerint 26 %-kal nőtt, míg a rákgyógyszerekre fordított kiadások 50 %-kal nőttek<sup>(?)</sup>;
1. úgy határoz, hogy egy rák elleni küzdelemmel foglalkozó különbizottságot állít fel, melynek feladatai az alábbiak lesznek:
- a) a megközelítés megerősítését célzó intézkedések vizsgálata a betegség valamennyi kulcsfontosságú szakaszában, melyek a következők: megelőzés, diagnózis, kezelés, élet a rák túlélőjeként és palliatív ellátás, szoros kapcsolatot biztosítva a jövőbeli Európai horizont program rákkal kapcsolatos kutatási küldetésével, különös hangsúlyt fektetve az uniós hatáskörre;
  - b) a jelenleg rendelkezésre álló bizonyítékok és adatok megvizsgálása, valamint reagálás a betegek igényeinek megfelelő szakpolitikák és prioritások meghatározása révén;
  - c) azon lehetőségek értékelése, ahol az EUMSZ-szel összhangban az EU konkrét lépéseket tehet a rák elleni küzdelem érdekében, és azoké, ahol csak a tagállamoknak szóló ajánlások kiadása és a bevált gyakorlatok cseréje lehetséges, és összpontosítás a konkrét intézkedésekre;
  - d) a rák lehető legjobb megelőzésére vonatkozó tudományos ismeretek értékelése és konkrét intézkedések meghatározása, többek között a jelenlegi jogszabályok szigorú végrehajtása és a dohányzás visszaszorítására irányuló jövőbeli intézkedések meghatározása, az elhízás csökkentésére és a táplálkozási döntések javítására irányuló intézkedések, az alkoholfogyasztás csökkentésére irányuló intézkedések, az oltottsági arány növelésére és a fertőzések kezelésére irányuló intézkedések, a vegyi anyagoknak – többek között a halmozott hatásoknak – való kitettség csökkentésére irányuló intézkedések, az európai zöld megállapodásban említett levegőtisztább és a munkahelyi rákkeltő anyagoknak való kitettség csökkentésére irányuló intézkedések, valamint a sugárzás elleni védelmet célzó intézkedések; lehetőség szerint az ilyen intézkedések számszerűsíthető hatásainak értékelése;
  - e) a rák korai felismerésének elemzése és értékelése szűrőprogramok formájában annak biztosítása érdekében, hogy az ajánlás jövőbeli felülvizsgálatai gyorsan és hatékonyan beépüljenek;
  - f) a megelőzés, a diagnózis, a kezelés és az innováció megerősítésére irányuló kutatás lehető legjobb támogatási módjának értékelése, különös tekintettel az Európai horizont új rákellenes küldetésének megvalósítására; összpontosítás azokra a területekre, ahol a tagállamok önmagukban nem lehetnek elég sikeresek, például a gyermekkori vagy ritka rákos megbetegedésekre;
  - g) annak vizsgálata, hogy miként lehetne támogatni a nonprofit klinikai vizsgálatokat a kezelés javítása érdekében azokon a területeken, amelyeket a gyógyszeripar a korlátozott jövedelmezőség miatt nem vizsgál;
  - h) a gyógyszerészeti jogszabályok jelenlegi keretének és annak értékelése, hogy szükség van-e változtatásokra a valódi innováció és a betegek számára áttörést jelentő kezelések jobb ösztönzése érdekében, különösen a gyermekek rákkezelésének javítására irányuló lehetőségek értékelése, valamint az egyes rákgyógyszerek – köztük a HPV-vakcinák és az e-egészségügyi alkalmazások – hatékonysága, hozzáadott értéke és költség-haszon aránya tudományos alapú értékelésének EU-n belüli harmonizálása érdekében;
  - i) az egészségügyi rendszerek – többek között a ráknyilvántartások és a speciális terápiák különböző kérdéseinek (beleértve a betegek szükségtelen utazásának elkerülését is) kezeléséhez szükséges e-egészségügyi struktúrák – interoperabilitásának javítását célzó közös szabványok – többek között jogszabályok – kidolgozására irányuló fellépések lehetőségének értékelése;
  - j) a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelv végrehajtásának értékelése, és szükség esetén javítások javaslása annak érdekében, hogy a betegek a kezelésükre legalkalmasabb szakemberekhez kerülhessenek, anélkül, hogy szükségtelen terhet rónának rájuk;
  - k) az európai referenciahálózatok működésének elemzése és értékelése, beleértve a ritka rákos megbetegedések megelőzésével és leküzdésével kapcsolatos ismeretek és bevált gyakorlatok összegyűjtésében és megosztásában betöltött szerepüket;

(?) Prasad, V., Jesús, de K., Mailankody, S., „The high price of anti cancer drugs: origins, implications, barriers, solutions.” Nature Reviews Clinical Oncology, 14. kötet (2017), 381–390. o.

2020. június 18., csütörtök

- l) a kezelési árak átláthatóságának elősegítésére irányuló uniós fellépés lehetőségének értékelése a rákgyógyszerek megfizethetőségének és hozzáférhetőségének javítása, a gyógyszerhiány elkerülése, valamint a tagállamok közötti és a tagállamokon belüli egyenlőtlenségek csökkentése érdekében;
  - m) annak értékelése, hogy az EUMSZ-szel összhangban van-e lehetőség a betegek jogainak javítására, többek között a személyes adataikkal kapcsolatos jogaik (a személyes adatok tárolásának megszüntetéséhez való jog) tekintetében, továbbá a munkájuk folytatásához és a munkába való visszaálláshoz, a tartós termékenységi és reprodukzív kezelésekhez, az egész életen át tartó felügyelethez és az optimális palliatív ellátáshoz való hozzáférés tekintetében való megkülönböztetés, valamint a rákos megbetegedésekre hajlamosító géneken alapuló minden pszichológiai vagy pénzügyi megkülönböztetés elkerülése érdekében;
  - n) a betegek és családjaik életminősége javítási lehetőségeinek értékelése;
  - o) a palliatív ellátással kapcsolatos kutatás támogatás, valamint a hospice- és palliatív ellátással kapcsolatos bevált gyakorlatok intenzívebb cseréje beindítási lehetőségeinek értékelése;
  - p) az emberi egészség betegközpontú megközelítésen alapuló magas szintű védelmének elérése érdekében a rák elleni küzdelemre vonatkozó uniós politika tekintetében általa szükségesnek ítélt ajánlások megfogalmazása; e célból látogatások és meghallgatások szervezése a többi uniós intézménnyel és az érintett ügynökségekkel, valamint nemzetközi és nemzeti intézményekkel, nem kormányzati szervezetekkel és az érintett iparágakkal, figyelembe véve az érdekelt felek széles körének, többek között a gyakorló szakembereknek, a betegeknek és szeretteiknek a nézőpontját; javaslatot arra, hogy e célok elérése érdekében hogyan kell igénybe venni az egyes uniós forrásokat;
2. hangsúlyozza, hogy a különbizottság valamennyi ajánlását ismertetni kell a Parlament illetékes állandó bizottságával, amely adott esetben nyomon követi azt;
  3. úgy határoz, hogy a különbizottság felelősségi körébe tartozó területtel kapcsolatos uniós jogszabályok elfogadását, nyomon követését és végrehajtását érintő ügyekért felelős állandó parlamenti bizottság hatásköre, személyzete és a rendelkezésére álló erőforrások változatlanok maradnak, nem módosítják vagy kettőzik meg azokat;
  4. úgy határoz, hogy amennyiben a különbizottság munkája bizalmas jellegű meghallgatást, személyes adatokat magában foglaló beszámolót, vagy hatóságokkal és testületekkel bizalmas információkról, többek között az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet<sup>(6)</sup> 63. cikke szerint bizalmasnak nyilvánított tudományos vizsgálatokról vagy azok részéről folytatott eszmecserét vagy meghallgatást foglal magában, az érintett ülést zárt ajtók mögött kell megtartani; úgy határoz továbbá, hogy a tanúknak és a szakértőknek joguk van arra, hogy zárt ülés keretében tegyenek nyilatkozatot vagy számoljanak be;
  5. úgy határoz, hogy a nyilvános ülésekre meghívott személyek listáját, az ilyen üléseken részt vevő személyek listáját és az ilyen ülések jegyzőkönyvét nyilvánosságra kell hozni;
  6. úgy határoz, hogy a különbizottsághoz eljuttatott bizalmas dokumentumokat az eljárási szabályzat 221. cikkében foglalt eljárás szerint kell értékelni, úgy határoz továbbá, hogy az ilyen információkat kizárólag a különbizottság végleges jelentésének elkészítéséhez lehet felhasználni;
  7. úgy határoz, hogy a különbizottság 33 tagú lesz;
  8. úgy határoz, hogy a különbizottság megbízásának ideje 12 hónap lesz, kivéve, ha a Parlament ezt az időtartamot annak lejárta előtt meghosszabbítja, és hogy a megbízás ideje a különbizottság alakuló ülésének időpontjától kezdődik.

<sup>(6)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0161

## **Az Európai Unió összes demokratikus folyamatába való külföldi beavatkozással, többek között a dezinformációval foglalkozó különbizottság létrehozása, hatáskörei, létszáma és megbízatási ideje**

**Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába – többek között a félretájékoztatásba – történő külföldi beavatkozással foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és megbízatásának meghatározásáról (2020/2683(RSO))**

(2021/C 362/41)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 7., 8., 11., 12., 39., 40., 47. és 52. cikkére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre és különösen annak 8., 9., 10., 11., 13., 16. és 17. cikkére, valamint ezen egyezmény jegyzőkönyvére és különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 207. cikkére,

A. mivel az e határozattal létrehozott különbizottságnak közös, holisztikus, hosszú távú megközelítést kell alkalmaznia az EU és tagállamai demokratikus intézményeibe és folyamataiba való külföldi beavatkozás bizonyítékainak kezelésére, nem csupán az összes főbb nemzeti és európai választás előkészítése során, hanem Unió-szerte, fenntartható módon, számtalan formában, ideértve a közvélemény alakítása érdekében a hagyományos és közösségi médián folytatott félretájékoztató kampányokat, a kritikus infrastruktúrákat célzó kibertámadásokat, a közvetlen és közvetett pénzügyi támogatást, valamint a politikai szereplőkkel szembeni gazdasági nyomásgyakorlást és a civil társadalom felforgatását;

B. mivel a demokratikus folyamatokba és intézményekbe való külföldi beavatkozás bejelentett esetei az elmúlt években visszatérő, szisztematikus mintát mutatnak;

C. mivel a demokráciák által világszerte tapasztalt szélesebb trendbe illeszkednek bizonyos harmadik országok állami és nem állami szereplői által tett, arra irányuló kísérletek, hogy befolyást gyakoroljanak a demokrácia működésére az Unióban és a tagállamokban, valamint rosszindulatú beavatkozás révén nyomást gyakoroljanak az EUSZ 2. cikkében rögzített értékekre;

D. mivel a külföldi beavatkozást a gazdasági és katonai nyomásgyakorlással együtt alkalmazzák, hogy kárt okozzanak az európai egységben;

1. úgy határoz, hogy az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással – többek között a félretájékoztatással – foglalkozó különbizottságot hoz létre az alábbi feladatokkal:

a) alaposan elemezze azon vizsgálatokat, amelyek azt mutatják, hogy alapvető választási szabályokat sértettek meg vagy kerültek meg, különösen a kampányfinanszírozás átláthatóságára vonatkozó meglévő rendelkezéseket, továbbá a harmadik országok különböző jogszerű és jogellenes formáiból és áldonoroktól származó, politikai kiadásokra vonatkozó állításokat;



2020. június 18., csütörtök

- b) azonosítsa azon lehetséges területeket, amelyek olyan jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket igényelnek, amelyek a közösségi médiaplatformok beavatkozását eredményezhetik botok által megosztott tartalmak címkézése céljából, felülvizsgálva az algoritmusokat annak érdekében, hogy azok a lehető legátláthatóbbá váljanak azon tényezők tekintetében, amelyek a tartalmak megjelenítését, rangsorolását, megosztását, hátrасorolását vagy eltávolítását eredményezik, valamint megszüntetve a demokratikus folyamatok szisztematikus aláásására vagy a gyűlöletbeszédre való felbujtásra irányuló összehangolt, erkölcstelen online vagy illegális tevékenységekben részt vevő személyek fiókjainak megszüntetése;
- c) járuljon hozzá az arról folyó vitához, hogy miként lehetne fokozni a felelősséget az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába való külföldi beavatkozással szembeni fellépésért, ideértve a féltétajékoztatást is, nem kizárólag a hatóságok részéről, hanem a technológiai és a közösségimédia-vállalatokkal és általában a magánszektorral együttműködésben annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet arra a szerepre, kötelezettségre és felelősségre, amelyet ezek játszanak a külföldi beavatkozás elleni küzdelemben, a véleménynyilvánítás szabadságának aláásása nélkül;
- d) értékelje a politikai finanszírozási források szigorú korlátozására képes nemzeti intézkedéseket, mivel a külföldi szereplők jogszerű és jogellenes módokat találtak a nemzeti jogszabályok megkerülésére, és külföldi bankoktól való kölcsönfelvétel, természetbeni értéktárgyak, vásárlás és kereskedelmi megállapodások, fedőcégek, nonprofit szervezetek, civil áldonorok, anonimitást biztosító új technológiák, online hirdetések, szélsőséges online médiacsatornák, valamint pénzügyi tevékenységek elősegítése révén rejtett támogatást ajánlottak fel szövetségeseik számára; azonosítsa azon lehetséges területeket, ahol a politikai pártok és a politikai kampányok finanszírozásával kapcsolatban intézkedésekre lenne szükség;
- e) javasoljon összehangolt uniós szintű fellépést a hibrid fenyegetések – többek között a katonai és nem katonai célpontok elleni kibertámadások, a jogalkotókat, köztisztviselőket, újságírókat, politikai pártokat és jelölteket célzó feltöréssel és kiszivároztatási műveletek, valamint a vállalatok szellemi tulajdonának ellopása és a polgárok érzékeny adatainak ellopása céljából folytatott kiberkémkedés – kezelésére, mivel ezeket a fenyegetéseket sem elszigetelten, sem pusztán a magánszektor önszabályozásával nem lehet kezelni, hanem összehangolt, többszintű és többszereplős megközelítésre van szükség; értékelje e fenyegetések biztonsági vonatkozásait, mivel azok súlyos politikai, gazdasági és társadalmi következményekkel járhatnak az európai polgárok számára;
- f) vizsgálja meg az EU külföldi technológiáktól való függőségét a kritikus infrastruktúra ellátási láncában, beleértve az internetes infrastruktúrát, többek között a hardvert, a szoftvert, az alkalmazásokat és a szolgáltatásokat, valamint az ellenséges harmadik felek stratégiai kommunikációjával szembeni fellépés megerősítéséhez és az e téren bevált gyakorlatok cseréjéhez szükséges intézkedéseket; támogassa és ösztönözze a tagállamok közötti koordinációt az információk, az ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréje terén a fenyegetések elhárítása és a jelenlegi hiányosságok kezelése érdekében;
- g) azonosítsa és értékelje a biztonság uniós intézményeken belüli megsértése kezelésének módjait és tegyen javaslatokat azokra;
- h) lépjen fel a rosszhiszemű harmadik országok által – többek között a hazai európai szereplőkön és szervezeteken keresztül – folytatott olyan tájékoztató kampányokkal és stratégiai kommunikációval szemben, amelyek sértik az Európai Unió céljait, és amelyeket azért hoztak létre, hogy befolyásolják az európai közvéleményt annak érdekében, hogy megnehezítsék egy közös uniós álláspont kialakítását, többek között a KKBP-vel és a KBVP-vel kapcsolatos kérdésekben;
- i) szólítsa fel valamennyi uniós és tagállami szintű érintett szolgálatot és intézményt megbízatásának teljesítésére, amennyiben azt relevánsnak és hatékonyan tartja;

2. hangsúlyozza, hogy az illetékes állandó bizottságoknak munkájuk során figyelembe kell venniük a különbizottság ajánlását;

3. úgy határoz, hogy a különbizottság felelősségi körébe tartozó területtel kapcsolatos uniós jogszabályok elfogadását, nyomom követését és végrehajtását érintő ügyekért felelős állandó parlamenti bizottságok hatásköre, személyzete és a rendelkezésükre álló erőforrások változatlanok maradnak, nem módosítják vagy kettőzik meg azokat;

**2020. június 18., csütörtök**

4. úgy határoz, hogy amennyiben a különbizottság munkája bizalmas jellegű meghallgatást, személyes adatokat magában foglaló tanúvallomást, vagy hatóságokkal és testületekkel bizalmas információkról, többek között az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> 63. cikke szerint bizalmasnak nyilvánított tudományos vizsgálatokról vagy azok részéről folytatott eszmecsere vagy meghallgatást foglal magában, az érintett ülést zárt ajtók mögött kell megtartani; úgy határoz továbbá, hogy a tanúknak és a szakértőknek joguk van arra, hogy zárt ülés keretében tegyenek nyilatkozatot vagy tanúvallomást;
5. úgy határoz, hogy a nyilvános ülésekre meghívott személyek listáját, az ilyen üléseken részt vevő személyek listáját és az ilyen ülések jegyzőkönyvét nyilvánosságra kell hozni;
6. úgy határoz, hogy a különbizottsághoz eljuttatott bizalmas dokumentumokat az eljárási szabályzat 221. cikkében foglalt eljárás szerint kell értékelni; úgy határoz továbbá, hogy az ilyen információt kizárólag a különbizottság végleges jelentésének elkészítéséhez lehet felhasználni;
7. úgy határoz, hogy a különbizottság 33 tagú lesz;
8. úgy határoz, hogy a különbizottság hivatali ideje 12 hónap, és hogy ez a hivatali idő az alakuló ülésének napján kezdődik;
9. úgy határoz, hogy a különbizottság félidős jelentést nyújthat be a Parlamentnek, és hogy a meghozandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ténymegállapításokat és ajánlásokat tartalmazó végleges jelentést kell benyújtania az állandó bizottságok eljárási szabályzata VI. melléklete szerinti hatásköreinek sérelme nélkül.

---

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

2020. június 18., csütörtök

P9\_TA(2020)0162

**A digitális korban a mesterséges intelligenciával foglalkozó különbizottság létrehozása, hatáskörei, létszáma és megbízatási ideje****Az Európai Parlament 2020. június 18-i határozata a digitális korban a mesterséges intelligenciával foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és hivatali idejének meghatározásáról (2020/2684(RSO))**

(2021/C 362/42)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,

— tekintettel eljárási szabályzata 207. cikkére,

A. mivel az Európai Unió egyértelmű hatáskörökkel rendelkezik a digitális menetrend és a mesterséges intelligencia területén az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4., 13., 16., 26., 173., 179., 180., 181., 182., 186. és 187. cikke értelmében;

B. mivel az itt felállított különbizottságnak holisztikus megközelítést kell alkalmaznia, amely olyan közös, hosszú távú álláspontot képvisel, amely kiemeli a digitális korban a mesterséges intelligenciával kapcsolatos kulcsfontosságú uniós értékeket és célkitűzéseket;

C. mivel fontos biztosítani, hogy a digitális átállás emberközpontú legyen, és összhangban álljon az Európai Unió Alapjogi Chartájával;

D. mivel a mesterséges intelligencia használata olyan jelentős alapjogi kihívásokat von maga után, mint például – de nem kizárólag – a személyes adatok védelme és a magánélet tiszteletben tartásához való jog, valamint jelentős technológiai fejlődés és innovatív megoldások alkalmazása;

E. mivel a digitális átállás a gazdaság és a társadalom minden aspektusára hatással lesz;

F. mivel a digitalizáció átalakítja iparunkat és piacainkat, ezért a meglévő jogszabályokat ki kell igazítani;

G. mivel fontos, hogy az Európai Unió egységesen lépjen fel az egységes piacnak a nemzeti jogszabályok eltéréseiből eredő széttöredettségének elkerülése érdekében;

1. úgy határoz, hogy a digitális korban a mesterséges intelligenciával foglalkozó különbizottságot állít fel, melynek az alábbi szigorúan meghatározott feladatai lesznek:

a) elemezze a mesterséges intelligencia által a digitális korban az EU gazdaságára, különösen a készségekre, a foglalkoztatásra, a pénzügyi technológiára, az oktatásra, az egészségügyre, a közlekedésre, az idegenforgalomra, a mezőgazdaságra, a környezetvédelemre, a védelemre, az iparra, az energiára és az e-kormányzásra gyakorolt jövőbeli hatásokat;

b) vizsgálja meg a mesterséges intelligencia alkalmazása jelentette kihívást és annak az üzleti értékhez és a gazdasági növekedéshez való hozzájárulását;

c) elemezze harmadik országok megközelítését és az uniós fellépések kiegészítéséhez való hozzájárulásukat;

**2020. június 18., csütörtök**

d) nyújtson be értékelést a Parlament illetékes állandó bizottságainak, amely meghatározza a közép- és hosszú távú közös uniós célkitűzéseket, és tartalmazza az azok eléréséhez szükséges főbb lépéseket, kiindulási pontként a 2020. február 19-én közzétett alábbi bizottsági közleményeket használva:

- Európa digitális jövőjének megtervezése (COM(2020)0067),
- Európai adatstratégia (COM(2020)0066),
- Fehér könyv a mesterséges intelligenciáról: a kiválóság és a bizalom európai megközelítése, COM(2020)0065,
- Jelentés a mesterséges intelligencia, a dolgok internete és a robotika biztonsági és termékfelelősségi vonatkozásairól (COM(2020)0064),

beleértve „A digitális korra felkészült Európa” című menetrendet, amely stratégiai tervet biztosít az EU számára, meghatározva közép- és hosszú távú közös célkitűzéseit és az azok eléréséhez szükséges főbb lépéseket;

2. hangsúlyozza, hogy a különbizottság valamennyi ajánlását ismertetni kell a Parlament illetékes állandó bizottságával, amely adott esetben nyomon követi azt;

3. úgy határoz, hogy a különbizottság felelősségi körébe tartozó területtel kapcsolatos uniós jogszabályok elfogadását, nyomon követését és végrehajtását érintő ügyekért felelős állandó parlamenti bizottságok hatásköre, személyzete és a rendelkezésükre álló erőforrások változatlanok maradnak, nem módosítják vagy kettőzik meg azokat;

4. úgy határoz, hogy amennyiben a különbizottság munkája bizalmas jellegű meghallgatást, személyes adatokat magában foglaló tanúvallomást, vagy hatóságokkal és testületekkel bizalmas információkról, többek között az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> 63. cikke szerint bizalmasnak nyilvánított tudományos vizsgálatokról vagy azok részéről folytatott eszmecsere vagy meghallgatást foglal magában, az érintett ülést zárt ajtók mögött kell megtartani; úgy határoz továbbá, hogy a tanúknak és a szakértőknek joguk van arra, hogy zárt ülés keretében tegyenek nyilatkozatot vagy tanúvallomást;

5. úgy határoz, hogy a nyilvános ülésekre meghívott személyek listáját, az ilyen üléseken részt vevő személyek listáját és az ilyen ülések jegyzőkönyvét nyilvánosságra kell hozni;

6. úgy határoz, hogy a különbizottsághoz eljuttatott bizalmas dokumentumokat az eljárási szabályzat 221. cikkében foglalt eljárás szerint kell értékelni; úgy határoz továbbá, hogy az ilyen információt kizárólag a különbizottság végleges jelentésének elkészítéséhez lehet felhasználni;

7. úgy határoz, hogy a különbizottság 33 tagú lesz;

8. úgy határoz, hogy a különbizottság hivatali ideje 12 hónap, és hogy hivatali ideje az alakuló ülésének napján kezdődik;

9. úgy határoz, hogy a különbizottság félidős jelentést nyújthat be a Parlamentnek, és hogy a meghozandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ténymegállapításokat és ajánlásokat tartalmazó végleges jelentést kell benyújtania az állandó bizottságok eljárási szabályzata VI. melléklete szerinti hatásköreinek sérelme nélkül.

---

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0163

**Az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértéseket és hivatali visszasságokat az állatoknak az EU-n belül és kívül történő szállítására közbeni védelme tekintetében vizsgáló vizsgálóbizottság létrehozása**

**Az Európai Parlament 2020. június 19-i határozata az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértéseket és hivatali visszasságokat az állatoknak az EU-n belül és kívül történő szállítására közbeni védelme tekintetében vizsgáló vizsgálóbizottság létrehozásáról, és feladatainak, létszámának és hivatali idejének megállapításáról (2020/2690(RSO))**

(2021/C 362/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 183 képviselő által benyújtott, olyan vizsgálóbizottság felállítására irányuló kérelemre, amelynek célja az élőállat-szállításra vonatkozó uniós jogszabályok alkalmazása során az Unión belül és kívül elkövetett állítólagos jogsértések kivizsgálása,
- tekintettel az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslatra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 226. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről szóló 1995. április 19-i 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és határozatra <sup>(1)</sup>,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikkére,
- tekintettel az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. december 22-i 1/2005/EK tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a Bíróság 2015. április 23-i ítéletére (C-424/13. számú ügy) <sup>(3)</sup>,
- tekintettel eljárási szabályzata 208. cikkére,

1. úgy határoz, hogy vizsgálóbizottságot állít fel az uniós jog alkalmazása során – az 1/2005/EK rendelet tagállamok általi végrehajtása és az Európai Bizottság általi érvényesítése tekintetében – elkövetett feltételezett jogsértések kivizsgálására;

<sup>(1)</sup> HL L 113., 1995.5.19., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL L 3., 2005.1.5., 1.o.

<sup>(3)</sup> A Bíróság 2015. április 23-i ítélete, *Zuchtvieh-Export GmbH kontra Stadt Kempten*, C-424/13, ECLI:EU:C:2015:259.

**2020. június 19., péntek**

2. úgy határoz, hogy a vizsgálóbizottság:
- vizsgálja azt az állítást, hogy a Bizottság elmulasztott eljárást indítani az 1/2005/EK rendelet súlyos és rendszeres megsértésére vonatkozó bizonyítékok alapján, amely jogsértések élő állatok Unión belüli és harmadik országokba történő szállítása során fordultak elő. A Bizottságot rendszeresen tájékoztatták az élő állatok szállítása során előforduló rendszeres és súlyos jogsértésekről. 2007 óta körülbelül 200 jelentés érkezett a Bizottsághoz az 1/2005/EK rendelet megsértéséről. 2016-ban a Conte&Giacomini ügyvédi iroda, az Animal Welfare Foundation/Tierschutzbund Zürich (AWF/TSB) nevében eljárva hivatalos panaszt nyújtott be a Bizottsághoz az 1/2005/EK rendeletnek az állatok Európából Törökországba közúton történő szállítása során történő megsértése miatt<sup>(4)</sup>, és felszólította a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségsgézési eljárást a jogellenes gyakorlatokban érintett tagállamok ellen,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 3. cikke második bekezdésének g) pontjában, valamint I. melléklete II. fejezetének 1.2. pontjában, III. fejezetének 2.3. pontjában és VII. fejezetében foglalt, a helyigényre és a belmagasságra vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 7., 18. és 19. cikkében foglalt, a közúti szállítóeszközök és az állatszállító hajók jóváhagyására vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 3. cikke második bekezdésének h) pontjában, I. melléklete V. fejezetének 1.4. és 1.5. pontjában, 2.1 pontjának a) és b) alpontjában, továbbá VI. fejezetének 1.3. és 2.2. pontjában foglalt, az itatásra és etetésre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet I. melléklete II. fejezete 1.1. pontjának h) alpontjában és 1.5. pontjában, valamint VI. fejezetének 1.2. pontjában foglalt, az alomra vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet I. melléklete II. fejezete 1.1. pontjának b) alpontjában, III. fejezetének 2.6. pontjában és VI. fejezetének 3.1. pontjában foglalt, a hőmérsékletre és a szellőztetőrendszerre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 3. cikke második bekezdésének b) pontjában, valamint I. melléklete I. fejezetében foglalt, a szállításra alkalmatlan állatok szállítását megtiltó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet I. melléklete III. fejezetének 1.12. pontjában foglalt, bizonyos állatok elkülönítésére vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 14. cikkében, valamint I. melléklete VI. fejezetében foglalt, a nagy távolságon való szállításra vonatkozó kiegészítő rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében és 21. cikkében foglalt, az elvégzendő ellenőrzésekre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
  - vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 26. cikkében foglalt, a tagállamok illetékes hatóságainak jogsértések esetén egyedi intézkedések meghozatalára, illetve a jogsértésekről való értesítésre vonatkozó kötelezettségére vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,

<sup>(4)</sup> (CHAP(2016) 01703-01707-01708-01709-01710-01711-01712-01713-01714-01715-01716-01717-01718). 2016 októberében a Conte&Giacomini ügyvédi iroda kiegészített panaszt küldött a Bizottságnak.

2020. június 19., péntek

- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 22. cikkében foglalt, az illetékes hatóságnak a szállítás közbeni késedelem megelőzésére, illetve minimálisra csökkentésére irányuló kötelezettségére vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet I. melléklete V. fejezete 1.4. pontjának a) alpontjában foglalt, az el nem választott állatok szállítására vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 19., 20. és 21. cikkében, valamint I. melléklete II. fejezetének 1. és 3. pontjában, III. fejezetének 1. pontjában és IV. fejezetében foglalt, az élő állatok tengeri szállítására, többek között az állatszállító hajók berakodására és a hajókon alkalmazott szerkezetekre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet I. melléklete II. fejezetének 1., 2. és 5. pontjában foglalt, a szállítási eszközökre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 3. cikke második bekezdésének e) pontjában, valamint I. melléklete III. fejezetének 1.2., 1.3., 1.4., 1.6., 1.7., 1.8., 1.9. és 1.11. pontjában foglalt, az állatok gondozására, többek között a berakodási és kirakodási műveletekre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében, 8. cikkében, 14. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában és 21. cikkének (2) bekezdésében, valamint II. mellékletében foglalt, szállítási tervezésre és menetlevélre vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet 10. és 13. cikkében foglalt, a tagállamok illetékes hatóságainak feladataira és kötelezettségeire vonatkozó rendelkezések Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását,
- vizsgálja az 1/2005/EK rendelet Unión kívüli, Bizottság általi hatékony érvényesítésének, illetve tagállamok általi végrehajtásának és hatékony érvényesítésének állítólagos elmulasztását a Bíróság (ötödik tanács) C-424/13. számú ügyben hozott 2015. április 23-i ítéletével összhangban; ítéletében a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az 1/2005/EK rendelet szigorú kötelezettségeket ír elő nemcsak az élő gerinces állatok teljes egészében az Európai Unió területén belüli szállítására, hanem azokra a szállítási műveletekre is, amelyek kiindulási pontja ezen a területen belül, rendeltetési helye pedig egy harmadik országban található. Ugyanebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a tagállamok illetékes hatóságainak biztosítaniuk kell a megfelelést, amikor engedélyezik a harmadik országokban történő szállításokat,
- vizsgálja az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított lojális együttműködési kötelezettségnek a vizsgálat hatálya szempontjából releváns esetleges megsértését; e célból különösen azt vizsgálja meg, hogy felmerülhet-e ilyen jogsértés az olyan megfelelő intézkedések meghozatalának állítólagos elmulasztása miatt, amelyek megakadályozzák a közlekedési módok olyan módon történő működtetését, hogy végső tényleges tulajdonosaik kitéve maradjon az uniós intézmények, az illetékes hatóságok és más közvetítők előtt, és megkönnyíti az 1/2005/EK rendelet megsértését,
- vizsgálja azt az állítást, hogy a Bizottság nem segítette az Állategészségügyi Világszervezetnek (OIE) a szállítás közbeni állatjólétre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtására irányuló küldetését,
- vizsgálja azt az állítást, hogy a Bizottság elmulasztotta tiszteletben tartani a „Trade4All” elnevezésű új uniós kereskedelmi stratégiában foglalt uniós kereskedelmi értékeket, különös tekintettel a harmadik országokban dokumentált szörnyű szállítási gyakorlatokra, amelyek nemcsak állatjóléti szempontból, hanem az élelmezésbiztonság és a közegészségügy szempontjából is kritikusak,
- megtesz minden olyan ajánlást, amelyet ebben az ügyben szükségesnek tart, ideértve a Bíróság fent említett ítéletének a tagállamok általi végrehajtását is;

**2020. június 19., péntek**

3. úgy határoz, hogy a vizsgálóbizottság a jelen határozat elfogadásától számított 12 hónapon belül végleges jelentést nyújt be;
  4. úgy határoz, hogy munkája során a vizsgálóbizottságnak figyelembe kell vennie a megbízatása időtartama alatt bekövetkező, hatáskörébe tartozó minden vonatkozó fejleményt;
  5. úgy határoz, hogy a vizsgálóbizottság által megfogalmazott ajánlásokkal az illetékes állandó bizottságoknak kell foglalkozniuk;
  6. úgy határoz, hogy a vizsgálóbizottság 30 tagból áll;
  7. utasítja elnökét, hogy gondoskodjon e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről.
-



2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0166

**A 2021. évi költségvetésre vonatkozó iránymutatások – III. szakasz****Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2021. évi költségvetés elkészítésére vonatkozó általános iránymutatásokról, III. szakasz – Bizottság (2019/2213(BUD))**

(2021/C 362/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) az 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló, 2018. október 8-i különjelentésére <sup>(1)</sup>,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre <sup>(3)</sup>,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra <sup>(4)</sup>,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra <sup>(5)</sup>,
- tekintettel az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére <sup>(6)</sup> és az ehhez csatolt, a Parlament, a Tanács és a Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozatokra,
- tekintettel a „2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret – A Parlament álláspontja a megállapodás érdekében” című 2018. november 14-i időközi jelentésére <sup>(7)</sup>, valamint „A 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret és a saját források: ideje megfelelni a polgárok elvárásainak” című 2019. október 10-i állásfoglalására <sup>(8)</sup>,
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására <sup>(9)</sup>,
- tekintettel „Az uniós programok kedvezményezettjeinek védelmét szolgáló biztonsági hálóról: a többéves pénzügyi keret vészhelyzeti tervének kidolgozása” című, 2020. május 13-i állásfoglalására <sup>(10)</sup>,

<sup>(1)</sup> <https://www.ipcc.ch/sr15/>

<sup>(2)</sup> HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

<sup>(3)</sup> HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

<sup>(4)</sup> HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

<sup>(6)</sup> HL L 57., 2020.2.27., 1. o.

<sup>(7)</sup> Elfogadott szövegek, P8\_TA(2018)0449.

<sup>(8)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2019)0032.

<sup>(9)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0054.

<sup>(10)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0065.

**2020. június 19., péntek**

- tekintettel az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalására <sup>(11)</sup>,
  - tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására <sup>(12)</sup>,
  - tekintettel a szociális jogok európai pillérére, és az a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására <sup>(13)</sup>,
  - tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására <sup>(14)</sup>,
  - tekintettel a Tanácsnak a 2021. évi költségvetésre vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2020. február 18-i következtetéseire (06092/2020),
  - tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 93. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság módosítások formájában benyújtott álláspontjára,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság levelére;
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0110/2020),
- A. mivel az Európai Unió váratlan és példa nélküli egészségügyi, gazdasági, szociális és környezeti válsággal néz szembe a Covid19-világjárvány miatt;
- B. mivel ezek a rendkívüli körülmények nem kezelhetők a „szokásos ügymenetre” tervezett költségvetéssel;
- C. mivel az EUMSZ 311. cikke értelmében az Uniónak gondoskodnia kell a szakpolitikai célkitűzései eléréséhez szükséges eszközökről, és költségvetését teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni;
- D. mivel az EUMSZ 312. cikke értelmében a többéves pénzügyi keretet az Európai Parlament tagjainak többségével elfogadott egyetértését követően a Tanács fogadja el egyhangúlag;
- E. mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keret 2020 végén véget ér, és mivel 2021 lesz a következő, felülvizsgált és átalakított keret végrehajtásának első éve;
- F. mivel a Parlament 2018 novembere óta készen áll a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalásokra, a Tanács azonban eddig nem folytatott érdemi tárgyalásokat a Parlamenttel az Általános Ügyek Tanácsának üléséhez kapcsolódó minimális kapcsolatfelvételen túl; mivel az Európai Tanácson belüli megállapodás elérésére rendelkezésre álló időkeretet több alkalommal meghosszabbították;
- G. mivel 2020. május 27-én a Bizottság aktualizált javaslatot terjesztett elő a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozóan;
- H. mivel az IPCC tudósai legutóbbi jelentésükben radikális fellépésre szólítanak fel az ökológiai átmenethez való felzárkózás érdekében, tekintettel arra a figyelmeztetésükre, hogy a szén-dioxid-koncentráció 2018 és 2019 között háromszor gyorsabban nőtt, mint az 1960-as években, hangsúlyozva, hogy csak néhány év maradt annak megakadályozására, hogy az éghajlatváltozás és annak környezeti hatásai visszafordíthatatlanná váljanak;
- I. mivel a Covid19-járvány kitörésével összefüggésben a nemi alapú erőszak áldozatai hosszú ideig ki lehetnek téve az elkövetőknek, elvágvá a szociális és intézményi támogatástól, amint azt számos uniós ország adatai is mutatják, és mivel a nők aránytalanul nagy mértékben vannak jelen azokban a szakmákban, ahol magas a fertőzés kockázata;

<sup>(11)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0124.

<sup>(12)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0015.

<sup>(13)</sup> HL C 242., 2018.7.10., 24. o.

<sup>(14)</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0005.

2020. június 19., péntek

**A Covid19-válság kezelése: a védelmet és az innovációt célzó költségvetés...**

1. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetés létfontosságú az Unió előtt álló kihívások kezeléséhez, amelyeket a Covid19-válság még láthatóbbá tett, és tükröznie kell a tagállamok és az intézmények ambícióinak mértékét; hangsúlyozza ezért, hogy a 2021. évi költségvetésnek elsősorban a Covid19-járvány hatásainak enyhítésére és a fellendülés támogatására kell összpontosítania, az európai zöld megállapodásra és a digitális átalakulásra építve;
2. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és valamennyi tagállamának teljes szolidaritást kell mutatnia a leginkább rászorulókkal, közösségként összefogva és biztosítva, hogy egyetlen ország se maradjon magára a világiárvány és annak következményei elleni küzdelemben, többek között az e történelmi kihívással arányos 2021. évi költségvetés révén;
3. e tekintetben hangsúlyozza, hogy a 2021. évi költségvetésnek a 2021–2027-es időszakra vonatkozó aktualizált, újraorientált és nagyon ambiciózus többéves pénzügyi keret első évének kell lennie;
4. a 2020. május 13-i állásfoglalásával összhangban megismétli azon kérését, hogy a Bizottság 2020. június 15-ig tegyen javaslatot a többéves pénzügyi keretre vonatkozó vészhelyzeti tervre a 2020. évi felső határok automatikus meghosszabbítása alapján, az uniós programok kedvezményezettjeinek védelme és a finanszírozás folyamatosságának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret vészhelyzeti tervének lehetővé kell tennie a meglévő uniós programok meghosszabbítását és a válság következményeinek kezelésére való összpontosításukat, valamint a legsürgetőbb új eszközök és kezdeményezések létrehozását; hangsúlyozza, hogy 2021-ben el kell kerülni a jelenlegi többéves pénzügyi keret és programok megszakításának vagy szabálytalan meghosszabbításának kockázatát, és garantálni kell, hogy az Unió képes legyen műveleteinek végrehajtására, valamint ambiciózus válságreagálási és helyreállítási stratégia kidolgozására;
5. hangsúlyozza, hogy egyedül egyetlen tagállam sem lesz képes arra, hogy a Covid19-válság leküzdéséhez szükséges ideig jelentős helyreállítási tervet finanszírozzon, és hogy amennyiben kizárólag adósságból finanszírozzák azokat, a nemzeti helyreállítási tervek összege és időtartama nagyon korlátozott lenne; kitart amellett, hogy a helyreállítási tervnek 2021-től az uniós költségvetésből finanszírozott jelentős beruházási összetevőt kell tartalmaznia, és ezért kéri, hogy a 2021. évi költségvetés képezze e helyreállítási terv fontos részét;
6. úgy véli, hogy a helyreállítási tervet az európai zöld megállapodásra és társadalmink digitális átalakítására kell alapozni gazdaságunk újjáépítése, az ellenálló képesség és a befogadás biztosítása érdekében, bolygónk korlátainak tiszteletben tartása mellett, az emberek jólétének és egészségének a további kockázatokkal és környezeti hatásokkal szembeni védelme, minőségi munkahelyek teremtése, valamint a társadalmi, gazdasági és területi kohézió és konvergencia biztosítása érdekében, különösen a kvv-kba és a válság által leginkább érintett ágazatokba, például az idegenforgalomba, valamint a fenntartható állami infrastruktúra, szolgáltatások és stratégiai ágazatok, például az egészségügy fejlesztésébe történő beruházások révén; felhívja a Bizottságot, hogy mutasson be egy olyan 2021. évi költségvetési tervezetet, amely összhangban van ezekkel a prioritásokkal;
7. úgy véli, hogy az uniós költségvetés bevételi oldalát az uniós szakpolitikák megvalósítására szolgáló eszköznek kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy a válság következtében felmerülő kiegészítő kiadások fedezése és az uniós költségvetésben a GNI-hozzájárulások túlsúlyának enyhítése érdekében 2021-től új, közvetlenül az uniós költségvetésbe általános bevételként befolyó saját forrásoknak kell kulcsszerepet játszaniuk; úgy véli, hogy az új saját források hiánya negatív politikai következményekkel fog járni az Unió 2021. évi költségvetésére nézve, és veszélyezteti fogja a Bizottság új politikai menetrendjét; ebben az összefüggésben a Bizottság saját forrásokra vonatkozó, 2018. májusi javaslatait jó kiindulópontnak tekinti, amelyet a jelenlegi kihívások és válság fényében széles körben ki kell terjeszteni; emlékeztet arra, hogy a 2018. november 14-i időközi jelentésében és 2019. október 10-i állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően az Európai Parlament csak akkor fogja jóváhagyni a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretet, ha megállapodás születik az EU sajátforrás-rendszerének reformjáról, ideértve egy új sajátforrás-kosár bevezetését is;
8. meg van győződve arról, hogy a jelenlegi válság nem áthatja alá a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló célkitűzést, amely szerint 2030-ig az 1990-es szinthez képest 55 %-kal kell csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását; emlékeztet arra, hogy az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) a kibocsátási szakadékról szóló 2019. évi jelentése az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának évi 7,6 %-os globális csökkentésére szólít fel annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés ne haladja meg az 1,5 °C-ot, ami uniós szinten évente körülbelül 6,8 %-os csökkentést jelent; kiemeli, hogy ez hatalmas kihívást jelent, különös tekintettel az olyannyira szükséges fenntartható, társadalmilag igazságos átmenetre, amelynek figyelembe kell vennie az uniós régiók és tagállamok különböző kiindulási pontjait, és amelyet tömeges munkahelyteremtésnek kell kísérnie; kitart amellett, hogy e példa nélküli vállalkozás mindössze tíz év alatt történő sikerre viteléhez sürgős fellépésre van szükség, amelyet erős uniós költségvetésnek kell támogatnia 2021-től kezdve;

**2020. június 19., péntek**

9. aggodalmát fejezi ki a válság további gazdasági, szociális és politikai következményei miatt, ha az EU nem vérteti fel magát gyorsan a társadalmi kohézió védelméért, a munkahelyek megőrzéséért és a tömeges elbocsátások megelőzéséért szolgáló új és hatékony eszközökkel; ezzel összefüggésben üdvözli a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszközre (SURE) irányuló javaslatot, valamint a Bizottság elnökének arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy jogalkotási javaslatot nyújt be az európai munkanélküli-járadék viszontbiztosítási rendszerre vonatkozóan annak mielőbbi végrehajtása érdekében;

**...a súlyos szociális, környezeti, gazdasági és pénzügyi kihívásokra adandó válaszok biztosítása érdekében**

10. üdvözli a Bizottságnak az európai zöld megállapodásra és a Fenntartható Európa beruházási tervre irányuló javaslatát;

11. megjegyzi azonban, hogy az ÜHG-kibocsátás 2030-ig történő 40 %-os csökkentésére irányuló célkitűzés eléréséhez, illetve e cél várható további emeléséhez a Bizottság becslése szerint évente legalább 260 milliárd EUR-s finanszírozási hiányt kell áthidalni, valamint emellett további költségeket jelentenek a környezetvédelmi, erőforrás-kezelési és szociális alkalmazkodási kiadások; úgy véli, hogy az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és teljes szénlábnymórnak csökkentése érdekében a határokon történő szén-dioxid-kiigazítási mechanizmusnak (CBAM), az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (ETS) és az uniós éghajlat-politikai jogszabályoknak teljes mértékben hozzá kell járulniuk a politikai és pénzügyi erőfeszítések terén elérendő jelentős előrelépéshez; úgy véli, hogy a válságra adott válasz szerves részeként a méltányos átálláshoz méltányos és megfelelő finanszírozásra van szükség;

12. megismétli, hogy a Parlament többéves pénzügyi keretre vonatkozó megbízatását a felső határokról, a programok előirányzatairól, a saját forrásokról és a rugalmassági rendelkezésekről, a félidős felülvizsgálatról és az olyan horizontális elvekről, mint a fenntartható fejlődési célok érvényesítéséről, valamint az éghajlatváltozásról és a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2018. november 14-i időközi jelentésében határozták meg; megjegyzi, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások eredménye nagymértékben meghatározza az uniós programok következő időszakra vonatkozó finanszírozási szintjét, továbbá megismétli azon álláspontját, hogy a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatokat 2018-as áron 1 324,1 milliárd EUR-ban kell megállapítani, ami az EU-27 bruttó nemzeti jövedelmének (GNI) 1,3 %-át teszi ki; ezt az álláspontot tükrözve eltökélt szándéka, hogy megvédje a 2021. évi költségvetés folyó áron számított 192,1 milliárd EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzatát; hangsúlyozza, hogy e pozíció felül jelentős további előirányzatokra van szükség a jelenlegi válság kezeléséhez;

13. emlékeztet arra az álláspontjára, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret éghajlattal és biológiai sokféleséggel kapcsolatos általánosan érvényesítendő céljainak túl kell mutatniuk az időközi jelentésben meghatározott célzott kiadási arányokon; ezért célul tűzi ki a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások esetében a 10 %-os, az éghajlati szempontok érvényesítésével kapcsolatos kiadások esetében pedig a 30 %-os szint elérését 2021-re; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy egy keretrendelet formájában határozzon meg egyértelmű támogathatósági kritériumokat egy új, kötelező érvényű módszertanra vonatkozóan a releváns éghajlati és biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások meghatározása és nyomon követése érdekében, összhangban a „Ne okozz kárt!” elvvel, adott esetben megfelelő korrekciós intézkedésekkel kiegészítve azt, valamint olyan ellenőrző mechanizmussal, amely azonosítja az uniós fellépések által a biológiai sokféleségre és az éghajlatra gyakorolt potenciális negatív hatásokat, eleget téve a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak és annak a felszólításnak, hogy fokozatosan szüntesse meg a fosszilis tüzelőanyagok közvetlen és közvetett támogatását;

14. támogatja, hogy kutatási és fejlesztési forrásokat mobilizáljanak, illetve hogy rugalmasan járjanak el e források mobilizálásakor a Covid19-hez kapcsolódó intézkedések céljaira, például vakcinák, új kezelések, diagnosztikai vizsgálatok és orvosi rendszerek kifejlesztése érdekében, hogy ezáltal meg lehessen fékezni a koronavírus terjedését és emberéleteket lehessen megmenteni;

15. határozottan hangsúlyozza, hogy az Unió éghajlat-politikai céljai fenntartható és hosszú távú megoldásokat igényelnek; kiemeli a kutatás és fejlesztés kiemelkedő szerepét abban, hogy hatékony, realiztikus és megvalósítható megoldások szülessenek a polgárok, a vállalkozások és a társadalom számára; hangsúlyozza, hogy az Európai horizont lesz az éghajlatra vonatkozó új megoldások kidolgozásának fő programja; kéri valamennyi hozzájáruló K+F-program finanszírozásának növelését annak érdekében, hogy az Unió globális vezető szerepet töltsön be a zöld technológiák terén és nagyobb mértékben erősítse globális versenyképességét, csökkentse a külföldi kulcsfontosságú technológiáktól való függőségét, vezető szerepet töltsön be az információs és kommunikációs technológiák (IKT), a mesterséges intelligencia és a kiberbiztonság terén, új kezeléseket dolgozzon ki az olyan súlyos betegségekre, mint a rák, valamint hogy szuperszámítógépes és adatfeldolgozó kapacitásokat építsen ki;

16. nagy aggodalommal jegyzi meg, hogy számos kiváló kutatási javaslat nem hajtható végre, nem a rossz minőség, hanem a vonatkozó programok jelentős alulfinanszírozottsága miatt; hangsúlyozza, hogy a kutatás és az innováció nagyon versenyképes piacok, ahol a kutatókat a világ más régióiba vonzzák, mivel Európában nem állnak rendelkezésre finanszírozási lehetőségek; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság számos uniós kutatási és fejlesztési program fő

2020. június 19., péntek

kedvezményezettje helyett erős versenytárs lesz; felkéri a Tanácsot, hogy vegye figyelembe, hogy az Európai horizontban jelentkező hiány 10 milliárd eurónként 110 milliárd eurós GDP-veszteséget fog eredményezni a következő 25 évben; arra a következtetésre jut, hogy a kutatásra és a fejlesztésre vonatkozó alacsony költségvetési ambíciók ellentmondának a versenyképesség vagy az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében tett minden ígéretnek, különösen az Európa 2020 stratégia keretében a GDP 3 %-ában meghatározott cél elérése érdekében szükséges további erőfeszítések tekintetében;

17. hangsúlyozza, hogy a közlekedési infrastrukturális beruházások mind az EU gazdaságának a jelenlegi helyzetben történő támogatására, mind az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló célkitűzéseknek, valamint a fenntartható mobilitásra való áttérésnek megfelelnek, különösen a transzeurópai közlekedési hálózatra (TEN-T), a Shift2Rail-re és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközre vonatkozó szakpolitikák befejezésére támaszkodva; felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz valamennyi projektjét hangolja össze a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel;

18. ismét megerősíti, hogy a versenyképes űripar létfontosságú Európa üzleti környezete számára, mivel minőségi munkahelyeket, jelentős K+F tevékenységeket biztosít, és garantálja az európai műholdas infrastruktúra autonómiáját; kiemeli a világűrben előállított adatok mint a föld- és környezetvédelmi megfigyelésre szolgáló alapvető eszközök előnyeit;

19. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv-k) a tagállamok vállalatainak 99 %-át teszik ki, és jelentős mértékben hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez, a gazdasági stabilitáshoz és egyre nagyobb mértékben a fenntarthatósági erőfeszítésekhez is, és hogy a Covid19-járványból eredő gazdasági visszaesés valószínűleg ezeket a vállalatokat érinti majd a leginkább; hangsúlyozza, hogy a kkv-k nehezen találnak finanszírozási lehetőségeket, és e tekintetben emlékeztet a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő uniós program (COSME) szerepére; emlékeztet a Parlament azon álláspontjára, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó egységes piaci programon belül meg kell duplázni a program utódjának pénzügyi keretét, ami várhatóan legalább 80 %-os sikerességi arányt tesz lehetővé a kiváló minőségű javaslatok esetében; hangsúlyozza, hogy a kkv-knak nyújtott pénzügyi támogatást az InvestEU kkv-keretén keresztül is folyósítani kell annak érdekében, hogy a termékeket és a szolgáltatásokat piackésszé tegyék, és lehetővé tegyék gyors növekedésüket a globális piacokon; ismételten hangsúlyozza, hogy tovább kell bővíteni az induló vállalkozások létrehozásának és növekedésének lehetőségeit, és különös hangsúlyt kell fektetni a kkv-k digitális átalakulására, amelyet a vállalkozásokat segítő e-kormányzati eszközként az egységes piac portálja is támogat, összhangban az ambíciózus fogyasztóvédelmi politikákkal, valamint az ökológiai átmenetre; üdvözlí továbbá ebben az összefüggésben az Európai Beruházási Bank (EBB) csoport különböző kezdeményezéseit, nevezetesen 40 milliárd euró mozgósítását az érintett kkv-k számára, 5 milliárd eurót az egészségügyi ágazat vállalatai számára, valamint a részvényesek által finanszírozandó 25 milliárd eurós garanciaalapot;

20. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság számos régiót és ágazatot jelentős mértékben érint majd; ezzel összefüggésben meg van győződve arról, hogy a kohéziós politika kulcsfontosságú szerepet fog játszani, és minden eddiginél fontosabb szerepet fog betölteni a gazdasági fellendülés ösztönzésében az EU valamennyi területén, erősíteni fogja az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohézióját, és további finanszírozást és nagyobb rugalmasságot fog igényelni az előttünk álló összetett környezeti, társadalmi, gazdasági és demográfiai kihívások kezeléséhez; hangsúlyozza, hogy amennyiben a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret és a vonatkozó jogalap elfogadása késedelmet szenved, elengedhetetlen lesz a két programozási időszak közötti átmeneti időszak;

21. úgy véli, hogy a válság által leginkább érintett ágazatok egyikeként az idegenforgalomnak átfogó stratégiára van szüksége, amelyet a következő többéves pénzügyi keretben egy külön uniós programon keresztül külön költségvetési előirányzat támogat; kitart amellett, hogy különös figyelmet és támogatást kell biztosítani a kis- és családi vállalkozások számára, különösen az agrárturizmus és a kis vendéglátási szolgáltatók esetében, amelyek több nehézséggel szembesülnek majd az új biztonsági előírásoknak való megfelelés terén, valamint a szigeti és a legkülső régiók esetében is;

22. a jelenlegi helyzet azonnali és hosszú távú, jelentős negatív szociális hatásai fényében hangsúlyozza a szociális jogok európai pillérének a 2021. évi uniós költségvetésben való teljes körű végrehajtásának fontosságát, valamint a megerősített uniós szociális intézkedések, nevezetesen az Európai Szociális Alap+ döntő szerepét a gazdasági helyreállításában, és különösen a fiatalok és az idősek körében tapasztalható munkanélküliség, a gyermekszegénység, a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata és a diszkrimináció elleni küzdelemben és a megerősített szociális párbeszéd biztosításában, a hosszú távú strukturális demográfiai változások kezelésében és annak garantálásában, hogy mindenki, de különösen az idősebb népesség hozzáférjen a létfontosságú és kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz, például az egészségügyi ellátáshoz, a mobilitáshoz, a megfelelő táplálkozáshoz és a tisztas lakhatáshoz;

23. kéri, hogy a 2021. évi költségvetés fordítson különös figyelmet a tengerentúli országok és területek (TOT-ok) szükségleteire és a velük fenntartott kapcsolatokra, mivel azok különösen érzékenyek lehetnek az éghajlatváltozás káros hatásaira; hangsúlyozza továbbá, hogy javítani kell a tengerentúli országok és területek (amelyek különleges helyzetük és méretük miatt korlátozott igazgatási erőforrásokkal és szakértelemmel rendelkeznek) alapokhoz való hozzáférését;

**2020. június 19., péntek**

24. hangsúlyozza, hogy a belső biztonság szerves része az uniós polgárok által a védelmet nyújtó Unióval szemben megfogalmazott elvárásoknak; hangsúlyozza, hogy az olyan biztonsági fenyegetések, mint a terrortámadások, a határokon átnyúló szervezett bűnözés és az olyan új típusú bűncselekmények, mint a kiberbűnözés, folyamatosan veszélyeztetik az Európai Unió kohézióját, és határozott, összehangolt európai választ igényelnek; úgy véli, hogy ehhez fokozott határokon átnyúló együttműködésre van szükség az illetékes hatóságok között; hangsúlyozza, hogy a rendőrségi, igazságügyi és egyéb illetékes hatóságok közötti hatékony és gyors együttműködés biztosítása érdekében kötelező megerősíteni és korszerűsíteni az informatikai rendszereket, a rendszerek jobb interoperabilitására, valamint az adatokhoz való könnyebb hozzáférésre és azok olvashatóságára összpontosítva; tudomásul veszi, hogy a Bizottság 2021-ben várhatóan elindítja a biztonsági unióra vonatkozó új stratégiát, amely az e fenyegetésekhez kapcsolódó kulcsfontosságú területekre vonatkozó kezdeményezéseket fog tartalmazni;

25. felhívja a Bizottságot, hogy különítse el a szükséges költségvetést annak biztosítása érdekében, hogy az uniós polgári védelmi mechanizmus nagyobb kapacitással rendelkezzen annak érdekében, hogy az EU felkészültebb legyen és jobban tudjon reagálni a természeti katasztrófák, világméretű járványok és vészhelyzetek valamennyi típusára, például a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris vészhelyzetekre; ismételten hangsúlyozza az uniós polgári védelmi mechanizmus fontosságát a polgárok katasztrófákkal szembeni jobb védelme érdekében;

26. hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ program sikeresen javította a fiatalok mobilitását, képzetét és készségeit; kiemeli a program megfelelő finanszírozásának szükségességét, többek között annak érdekében, hogy azt mindenféle hátré és korú személy számára hozzáférhetővé tegyék;

27. emlékeztet arra, hogy az európai értékek és kultúrák előmozdítása aktív szerepet játszik a demokrácia, a megkülönböztetésmentesség és a nemek közötti egyenlőség támogatásában, valamint a félretájékoztatás és az álhírek visszaszorításában; hangsúlyozza e tekintetben, hogy elegendő finanszírozást kell biztosítani a Jogérvényesülés, Jogok és Értékek programok számára, és e programon belül meg kell erősíteni a nemi alapú erőszak áldozatainak támogatására szánt forrásokat; hangsúlyozza, hogy a kulturális és kreatív ágazatok, valamint a turizmus az egész EU-ra kiterjedő válság által sújtott fő ágazatok közé tartoznak; kéri, hogy hozzanak szükséghelyzeti intézkedéseket ezen ágazatok számára, és erősítsék meg a Kreatív Európa programot;

28. elvárja, hogy 2021-ig erős uniós mechanizmus jöjjön létre a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó jövőbeli többéves pénzügyi keretnek tartalmaznia kell egy, a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok védelmére vonatkozó feltételeességi záradékot, amely garantálná, hogy az uniós finanszírozásban való részesüléshez a tagállamoknak teljes mértékben meg kell felelniük az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkének;

29. úgy véli, hogy az Európai Szolidaritási Testület alapvető eszköz a polgári szerepvállalás Uniós-szerte történő előmozdításában és az uniós polgárságtudat megerősítésében; ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Szolidaritási Testület 2021. évi költségvetése összhangban legyen a Bizottság többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatában felvázolt eredeti költségvetéssel, különösen az önkéntesség területén; kéri, hogy különítsenek el elegendő forrást az önkéntesi lehetőségek iránti nagy igény kielégítésére;

30. kéri, hogy prioritásként biztosítsanak elegendő finanszírozást a jogok előmozdítása, valamint az uniós értékek és a jogállamiság megerősítése és előmozdítása terén tevékenykedő civil társadalmi szervezetek és egyéb érdekelt felek tevékenységének támogatására, többek között a jövőbeli Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program révén, olyan időszakokban, amikor több tagállamban is a civil társadalom mozgásterének beszűkülése tapasztalható;

31. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai elleni aggasztó és erősödő visszalépést, valamint az uniós eszközök, köztük a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) fontosságát e helyzet leküzdésében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság javaslatába nem foglalt bele a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó külön programot, és ambiciózus és konkrét költségvetési előirányzatokat kér a női emberi jogi jogvédők támogatására, valamint a szexuális és reprodukív egészség és jogok védelmére és előmozdítására; ezért hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni azokat a költségvetési előirányzatokat, amelyek támogatják a szexuális és reprodukív egészség és jogok egyetemes tisztelben tartását és az azokhoz való hozzáférést;

32. hangsúlyozza, hogy a közös agrárpolitika (KAP) és a közös halászati politika (KHP) az európai integráció sarokkövei, amelyek célja, hogy biztosítsák az európaiak biztonságos és jó minőségű élelmiszer-ellátását és élelmiszer-önrendelkezését, az élelmiszerpiacok megfelelő működését, a vidéki régiók fenntartható fejlődését, a generációs megújulást, a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást és a biológiai sokféleség megőrzését; emlékeztet arra, hogy e politikák kulcsfontosságú szerepet játszanak a mezőgazdasági termelők és a halászok stabil és elfogadható jövedelméhez való hozzájárulásban, különösen a jelenlegi nehéz helyzetben; emlékeztet a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalásokkal kapcsolatos álláspontjára a KAP és a közös halászati politika költségvetésének megőrzése érdekében; kéri e politikák megerősítését, és hogy fordítsanak különös figyelmet a kisüzemi mezőgazdaságra és a kisüzemi halászatra; megjegyzi, hogy a KAP más uniós szakpolitikákkal együtt fontos szerepet fog játszani a zöld megállapodás ambícióinak teljesítésében;

2020. június 19., péntek

33. felhívja a Bizottságot, hogy a 2021. évi költségvetési tervezetre vonatkozó javaslatában és az azt követő módosító jogi aktusban vegye figyelembe a 2021. évre vonatkozó átmeneti intézkedésekkel kapcsolatban elérendő politikai megállapodás eredményét (a Bizottság 2019. október 31-i javaslata szerint (COM(2019)0581)); felhívja továbbá a tagállamokat, hogy az „eredményorientált költségvetés” politikájának való teljes körű megfelelés érdekében időben különítsenek el elegendő forrást az Uniónak jelentett adatok és mutatók minőségének folyamatos javítására; ragaszkodik a KAP megfelelő értékeléséhez szükséges adatok és mutatók kiváló minőségéhez;

34. tudomásul veszi az EU Törökországgal közös külső határán tapasztalható migrációs helyzettel kapcsolatos legutóbbi fejleményeket, amelyek az 1/2020. sz. költségvetés-módosítás közelmúltbeli elfogadásához vezettek a megnövekedett migrációs nyomásra való reagálás érdekében; hangsúlyozza, hogy a 2021. évi költségvetésben megfelelő szintű forrásokat kell biztosítani a helyzet esetleges folytatódására vagy akár romlására való felkészülés érdekében; emlékeztet arra, hogy szolidaritásra és együttműködésre van szükség valamennyi tagállam között ezen a területen, és közös menekültügyi politikára van szükség; hangsúlyozza, hogy a Covid19-járvány miatt még inkább szükség van a migránsokra mint különösen kiszolgáltatott személyekre vonatkozó egyedi intézkedések elfogadására, beleértve a megelőző evakuálást és áthelyezést is; emlékeztet arra, hogy az elmúlt időszakban rendszeresen meg kellett erősíteni a Menekültügyi és Migrációs Alapot, hogy segítsen a tagállamoknak megbirkózni a menekültválsággal, és hogy e célból mozgósítani kellett a speciális eszközöket, mivel a 3. fejezet felső határa túl alacsony volt, vagy költségvetés-módosításokat kellett végrehajtani; elvárja a tagállamoktól, hogy megértsék saját érdekeiket, és a szükséges előirányzatok támogatásával és a szolidaritás elvének e területen történő alkalmazásával kompenzálják a Dublin IV. rendelet késedelmes elfogadásának hatását; emlékeztet arra, hogy megfelelő finanszírozásra van szükség a migránsok és menekültek életkörülményeinek javításához az uniós menekülttáborokban, a bűnüldözéshez, a határszemélyzet és a parti őrségek képzéséhez, valamint a migránsok és menekültek integrációját célzó hatékony intézkedésekhez;

35. hangsúlyozza, hogy a jól kezelt, legális migráció fontos annak biztosításához, hogy megfelelő választ lehessen adni a munkaerőpiac alakulására;

36. megjegyzi, hogy Törökország továbbra is a világ legnagyobb menekültnépességének ad otthont, és jelenleg is folynak a tárgyalások arról, hogy az EU miként folytathatja Törökország támogatását a törökországi menekülteket támogató uniós eszköz keretében tett kötelezettségvállalásainak lejáta után;

37. hangsúlyozza, hogy az uniós menekültügyi szabályok érdemi reformjának elfogadásáig azonnali szolidaritási intézkedéseket, nevezetesen egy áthelyezési programot kell végrehajtani; kéri továbbá, hogy az uniós költségvetésben továbbra is irányozzanak elő finanszírozást a Törökországban élő menekültek támogatására;

38. ambiciózus 2021-es költségvetést szorgalmaz az EU külső politikáiban, amely lehetővé tenné az Unió számára, hogy megfeleljen az előtte álló kihívásoknak; emlékeztet, hogy a béke és a szolidaritás alapvető értékek, amelyeket az uniós költségvetésnek következetesen támogatnia kell; hangsúlyozza, hogy növelni kell a nyugat-balkáni országoknak, valamint a keleti és déli szomszédok országainak nyújtott finanszírozást a politikai és gazdasági reformok támogatása érdekében, valamint a más régióknak nyújtott finanszírozást a fejlődésük támogatása céljából;

39. úgy véli, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszköznek (IPA III) a demokratikus intézmények működése, a jogállamiság, a jó kormányzás és a közigazgatás területére kell összpontosítania finanszírozását; üdvözlöi, hogy zöld utat kapott a csatlakozási tárgyalások megkezdése Albániával és Észak-Macedóniával, és megfelelő pénzügyi források biztosítására szólít fel a politikai reformok és az uniós vívmányokhoz való igazodás támogatása érdekében;

40. hangsúlyozza, hogy az IPA III keretében nyújtott pénzügyi előirányzatokat az olyan európai értékek tiszteletben tartásától kell függővé tenni, mint a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége, a demokratikus folyamat, az alapvető értékek és a jószomszédi kapcsolatok tiszteletben tartása; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a feltételrendszer végrehajtását; kéri a Bizottságot, hogy használja fel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) keretében rendelkezésre álló, az EU által közvetlenül kezelt forrásokat a török civil társadalom, az emberijog-védők és az újságírók támogatására, valamint arra, hogy növelje az emberek közötti kapcsolatok, a tudományos párbeszéd, a török diákok számára az európai egyetemekre való eljutás, az újságírók számára pedig a médiaplatformok elérésének lehetőségeit azzal a céllal, hogy megvédjék és előmozdítsák a demokratikus értékeket és elveket, az emberi jogokat és a jogállamiságot;

41. hangsúlyozza, hogy a Parlament NDICI-ről szóló első olvasatbeli álláspontját 2019. március 4-én fogadták el, és az NDICI-vel kapcsolatos megbízatását 2019. október 8-án megerősítették; emlékeztet az álláspontjára, amely szerint az NDICI teljes pénzügyi keretösszegének 45 %-át az éghajlat-politikai célkitűzésekre, a környezetgazdálkodásra és -védelemre, a biológiai sokféleségre és az elsivatagosodás elleni küzdelemre, valamint a migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelésére kell fordítani, és nagy hangsúlyt helyez a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok előmozdítására, többek között a nők, a gyermekek, a menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek, az LGBTI-személyek, a fogyatékkal élő személyek és az őslakos népek, valamint az etnikai és az etnikai és vallási kisebbségekhez tartozók jogaira;

**2020. június 19., péntek**

42. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi migrációs jelenség tartós megoldása a migrációs áramlat kiindulási országainak politikai, gazdasági és társadalmi fejlődésében rejlik; kéri, hogy a vonatkozó külpolitikai programok kapjanak elegendő pénzügyi forrást az EU, valamint a származási és tranzitországok – köztük az afrikai kontinens országai – közötti tisztességes és kölcsönösen előnyös partnerségek támogatására; ugyanebben az összefüggésben, tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) nehéz pénzügyi helyzetére, felhívja az EU-t, hogy fokozza az ügynökségnek 2021-ben nyújtott pénzügyi támogatását annak érdekében, hogy megőrizze a palesztin menekültek millióinak nyújtott létfontosságú szolgáltatások megszakítás nélküli nyújtását;

43. aggasztja a Covid19-világjárvány gyors terjedése és annak az érintett országokra gyakorolt hatása; meggyőződése, hogy a nemzetközi együttműködés döntő fontosságú e globális válság leküzdéséhez; úgy véli, hogy az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a világjárvány megfékezésére és hatásainak enyhítésére irányuló globális erőfeszítésekben; úgy véli, hogy az EU-nak szolidaritást kell tanúsítania az érintett harmadik országokkal, többek között további források mozgósításával, hogy segítse azokat gazdaságuk újjáépítésében, enyhítse a válság társadalmi-gazdasági hatását, és világszerte erősítse a közegészségügyi rendszerek kapacitásait;

44. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok az EU külpolitikájának szerves részét képezik; ismételten hangsúlyozza, hogy az emberi jogok világszerte történő támogatására szánt finanszírozás növelésére van szükség, különös tekintettel az emberi jogok védelmezőinek védelmére, és elsősorban a leginkább veszélyben levőkre; hangsúlyozza e tekintetben, hogy folytatni kell az uniós emberijogvédő-mechanizmust (Protectdefenders.eu), és növelni kell az erre szánt finanszírozást; úgy véli, hogy az EU-nak szigorúan tartózkodnia kell a költségvetés-támogatás formájában nyújtott segítségtől azokban az országokban, amelyek súlyosan elmaradnak az emberi jogok és a demokrácia területére vonatkozó nemzetközi normáktól, vagy amelyek nem tesznek tanúbizonyságot a korrupció elleni küzdelem iránti elkötelezettségükről; kiemeli a különösen a helyi civil társadalmi csoportok által végzett választási megfigyelő missziók fontosságát, és megfelelő szintű finanszírozást kér;

45. felszólít a stratégiai kommunikációs tevékenységek további finanszírozására a dezinformációs kampányokkal szemben, amelyeket egyre inkább az Unió és az Unió szomszédságában található országok demokratikus rendjének aláásására használnak fel; kiemeli az Európai Külügyi Szolgálat keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportja vezető projektjének – az EUvsDisinfo (az EU a félretájékoztatás ellen) – fontosságát a félretájékoztatás, a propaganda és a külföldi befolyás elleni küzdelemben;

46. hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani egy valódi európai védelmi unió kialakításához, a stratégiai autonómia előmozdításához és az EU szerepének globális szintű történő fokozásához; hangsúlyozza különösen, hogy fontos fenntartani az álláspontját az Európai Védelmi Alapra és a katonai mobilitásra elkülönített összegek tekintetében; hangsúlyozza, hogy az Európai Védelmi Ügynökség (EDA), az állandó strukturált együttműködés (PESCO), az EDF és más kezdeményezések keretében biztosítani kell a védelmi vonatkozású politikák és fellépések folyamatos támogatását és fokozott összehangolását; sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon az EDA, és a PESCO igazgatási és működési kiadásainak az uniós költségvetésből történő finanszírozásáról, ezáltal helyreállítva a Parlamentnek az EUSZ 41. cikkében előírt költségvetési funkcióját;

47. újílag megerősíti, hogy a külső finanszírozási eszközök új architektúrájának erősítenie kell a koherenciát, az elszámoltathatóságot, a hatékonyságot és a demokratikus felügyeletet; hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek nagyobb szerepet kell kapnia az új eszközök stratégiai irányításában; elvárja, hogy az új eszközök (előzetes) programozásának korai szakaszától bevonják;

48. sürgeti a Bizottságot, hogy értékeljen és készítsen elő minden lehetséges foratókönyvet az uniós költségvetés hatékony és eredményes pengzgzdálkodásának biztosítása érdekében, egyértelmű kötelezettségvállalásokat határozva meg, felvázolva a mechanizmusokat és védve az uniós költségvetést; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Egyesült Királyság uniós programokban való jövőbeli részvétele során tiszteletben tartsák a méltányos egyensúlyt a hozzájárulások és juttatások tekintetében;

49. kifejezi azon szándékát, hogy az Egyesült Királyság a lehető legtöbb uniós programban – különösen az Erasmus+ és az Európai horizont programban – továbbra is a lehető legszorosabb partner maradjon;

50. emlékeztet arra, hogy az uniós ügynökségek kulcsszerepet játszanak az uniós szakpolitikai célkitűzések megvalósításában, és újílag megerősíti annak fontosságát, hogy e szervezet elegendő és kiszámítható finanszírozással és személyzettel lássák el feladataik hatékony ellátása érdekében, ugyanakkor elutasítja költségvetésük reálértéken történő indokolatlan és önkényes csökkentését; kiemeli, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség kulcsszerepet játszik az éghajlatváltozással kapcsolatos tudatosság növelésében, az Európai Munkaügyi Hatóság a munkaerő mobilitásának előmozdításában, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal és az Alapjogi Ügynökség pedig az Európában védelmet kereső menedékkérők támogatásában;



2020. június 19., péntek

51. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy nagy szükség van az emberkereskedelem és -csempészet elleni küzdelemre, valamint az olyan uniós bel- és igazságügyi ügynökségek – például az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) – támogatására, amelyek segítséget nyújtanak a tagállamoknak a külső határokon; tudomásul veszi, hogy a Frontexnek szerepet kell játszania az EU Törökországgal közös külső határain zajló jelenlegi migrációs válsággal összefüggésben; kéri, hogy a 2021. évi költségvetésben biztosítsanak megfelelő szintű finanszírozást a határigazgatás számára;

52. megjegyzi, hogy a biztonság, a bűnüldözés és a büntető igazságszolgáltatási együttműködés területén működő ügynökségek egyre több feladatot kapnak; kéri ezen ügynökségek – különösen az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust), az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), az Európai Rendőrakadémia (CEPOL), az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökség (ENISA) és a Kábítószer és a Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja (EMCDDA) – pénzügyi forrásainak és személyzeti álláshelyeinek növelését, valamint megfelelő finanszírozást és személyzetet kér a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával szemben fellépő ügynökségek számára;

53. aggasztónak tartja az Európai Ügyészség számára a 2020. évi költségvetési eljárás során biztosított finanszírozás és személyzet elégtelen szintjét, és felhívja a Bizottságot, hogy 2021-re vonatkozóan növelje ezen intézményi szerv személyzetét és forrásait, és védje meg annak költségvetési autonómiáját; hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség létrehozása nem vezethet az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) megfelelő működési kapacitásának romlásához;

54. a jelenlegi európai Covid19-járvány, valamint a gyors, összehangolt és koherens uniós válasz szükségessége miatt sürgősen felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő és szükséges finanszírozást az érintett uniós ügynökségek számára, amelyeknek dolgozniuk kell, és támogatniuk kell a Bizottságot és a tagállamokat e világméretű leküzdésében, különös tekintettel az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) és az Európai Gyógy-szerügynökségre (EMA); ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és a Tanács tartózkodjon az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) forrásainak csökkentésétől;

55. hangsúlyozza, hogy jelentősen meg kell erősíteni az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségét (ACER), figyelembe véve a közelmúltbeli jogszabályok – többek között a tiszta energiáról szóló csomag – által ráruházott további feladatokat; emlékeztet továbbá arra, hogy a BEREC Működését Segítő Ügynökségnek (BEREC Hivatal) további forrásokra van szüksége, hogy teljesítse a BEREC-rendeletben és az Európai Elektronikus Hírközlési Kódexben foglalt feladatait.

56. emlékeztet arra, hogy semmilyen uniós politika, sem a Covid19-válság kezelésére, sem az európai zöld megállapodás végrehajtására irányuló politika nem hajtható végre az elkötelezett uniós közszolgálat támogatása és megfelelő finanszírozás nélkül;

57. úgy véli, hogy a jelenlegi politikai és gazdasági környezetben az Európa jövőjéről szóló konferenciát a költségvetési oldalon is megfelelően támogatni kell, és hogy a Bizottságot – a projektben részt vevő egyéb intézmények mellett – el kell látni a projekt sikeréhez szükséges eszközökkel;

58. felkéri a Bizottságot, mutasson példát a közbeszerzésben a jó minőséget és a társadalmi felelősségvállalást illetően, hogy a szerződéseket olyan vállalatoknak ítéljék oda, amelyek tiszteletben tartják a környezetvédelmi normákat és az alapvető munkaügyi normákat, valamint az összeférhetlenségek megelőzését célzó jobb és szigorúbb kritériumok érvényesítésében;

59. kéri az előző költségvetési időszak nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő értékelését, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés végrehajtását a 2021. évi uniós költségvetésben; ezért elvárja, hogy a Bizottság költségvetési tervezetbe foglaljon bele egy mellékletet, amely összefoglalja a célkitűzésekre, inputokra, outputokra és eredményekre vonatkozó, nemek szerint lebontott információkat, és bemutatja a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó finanszírozási kötelezettségvállalásokat és a kapcsolódó nyomon követési intézkedéseket;

### **A kifizetések elégséges és reális szintje**

60. eltökélt emellett, hogy elkerüljünk egy újabb kifizetési válságot, különösen a Covid19-világméretű összefüggésben; megismétli, hogy a kifizetések általános felső határának figyelembe kell vennie a 2020 végén fennálló kötelezettségvállalások példátlan volumenét, amelyet a következő többéves pénzügyi keretben kell rendezni; megjegyzi továbbá, hogy 2021-ben a kifizetési előirányzatok nagyrészt a 2014–2020 közötti programok befejezésére fognak összpontosítani; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy ez ne akadályozza új programok indítását;

**2020. június 19., péntek**

61. a 2020. évi intézkedésekkel összhangban ezért kitart amellett, hogy a Covid19-világjárványra adott válasz részeként továbbra is magas szintű likviditást kell biztosítani a tagállamok számára;
62. hangsúlyozza, hogy a tagállamok között az adóbevételek terén folytatott együttműködés sokkal nagyobb hatást gyakorolna a nemzeti költségvetésekre, mint az uniós éves költségvetések kiadásainak csökkentése;
63. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó felek (ideértve a vállalkozókat és alvállalkozókat, a munkaértekezletek és/vagy képzések résztvevőit, valamint a harmadik feleknek nyújtott pénzügyi támogatások kedvezményezettjeit) ne részesüljenek uniós finanszírozásban;
64. meg van győződve arról, hogy a 2021–2017 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló rendelet szabályai értelmében minden olyan jogi személyt, aki az uniós költségvetésből támogatásban részesülő jogi személyek tényleges tulajdonosa, el kell tiltani a meglévő és a jövőbeli európai költségvetésből származó pénzeszközökből való részesüléstől, beleértve a közvetlen mezőgazdasági kifizetéseket és a rendelet hatálya alá tartozó bármely kifizetést, kiadást, garanciát vagy egyéb juttatást, amennyiben az (EU, Euratom) 2018/1046 költségvetési rendelet 61. cikkében meghatározottak szerinti egyértelmű összeférhetlenség áll fenn;
65. megismétli azt a régóta hangoztatott álláspontját, hogy az új politikai prioritásokat és az Unió jövőbeli kihívásait nem a meglévő programok előirányzatainak csökkentésével, hanem új előirányzatok révén kell finanszírozni; úgy véli, hogy ezt az elvet a költségvetés-módosításokra is alkalmazni kell;
66. megjegyzi, hogy a potenciálisan elfogadott következő többéves pénzügyi keret első éveként a 2021. évi költségvetés lesz az első, amely az új költségvetési nomenklatúrát tükrözi; felhívja a Bizottságot, hogy ennek előkészítésébe megfelelően vonja be a költségvetési hatóságot; úgy véli, hogy az új nomenklatúrának – amellet, hogy jobban igazodik a szakpolitikai prioritásokhoz – kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a költségvetési hatóság hatékonyan betölthesse döntéshozatali szerepét, és különösen ahhoz, hogy a Parlament betölthesse demokratikus felügyeleti és ellenőrzési szerepét;
67. úgy véli, hogy a Parlamentnek mint a költségvetési hatóság közvetlenül a polgárok által választott ágának teljesítenie kell politikai feladatát és kísérleti projektekre és előkészítő intézkedésekre vonatkozó javaslatokat kell előterjesztenie, kifejezve a jövőre vonatkozó politikai elképzeléseit; ezzel összefüggésben kötelezettséget vállal arra, hogy az egyes bizottságaival szoros együttműködésben kidolgozott, kísérleti projekteket és előkészítő intézkedéseket tartalmazó csomagra vonatkozó javaslatot nyújt be, hogy a Bizottság értékelésének megfelelően megtalálja a megfelelő egyensúlyt a politikai akarat és a technikai kivitelezhetőség között;
- o
- o o
68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
-

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0170

## Igazgatási együttműködés az adózás terén: egyes határidőknek a Covid19-világjárvány miatti halasztása \*

Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területén az információk benyújtására és cseréjére vonatkozó egyes határidőknek a COVID19-világjárvány miatti sürgetően szükséges halasztása kezelése érdekében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2020)0197 – C9-0134/2020 – 2020/0081(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás: konzultáció)

(2021/C 362/45)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0197),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0134/2020),
- tekintettel eljárási szabályzata 82. és 163. cikkére,
- 1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
- 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
- 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
- 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
- 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

### Módosítás 2

#### rányelvre irányuló javaslat

#### 5 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) A halasztás időtartamának meghatározásához figyelembe kell venni, hogy mindez egy kivételes helyzet kezelésére irányul, és nem zavarhatja a 2011/16/EU irányelvvel bevezetett szerkezetet és annak működését. Következésképpen helyénvaló lenne a halasztást olyan időtartamra korlátozni, amely arányos a COVID19-világjárvány által az információk bejelentése és cseréje tekintetében okozott nehézségekkel.

Módosítás

- (5) A halasztás időtartamának meghatározásához figyelembe kell venni, hogy mindez egy kivételes helyzet kezelésére irányul. **Nem veszélyeztetheti az adóhatóságok közötti információcsere révén megvalósuló, az adócsalás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelemre irányuló uniós politikát,** és ezért nem zavarhatja a 2011/16/EU irányelvvel bevezetett szerkezetet és annak működését. Következésképpen helyénvaló lenne a halasztást olyan időtartamra korlátozni, amely arányos a COVID19-világjárvány által az információk bejelentése és cseréje tekintetében okozott nehézségekkel.

2020. június 19., péntek

**Módosítás 3**  
**Irányelvre irányuló javaslat**  
**6 preambulumbekendés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6) *Tekintettel a COVID19-világjárvány alakulásával kapcsolatos jelenlegi bizonytalanságra, hasznos volna lehetőséget biztosítani az információk benyújtására és cseréjére vonatkozó halasztási időszak további egy alkalommal történő meghosszabbítására. Erre akkor lenne szükség, ha a halasztási időszak egy része vagy egésze alatt továbbra is fennállnának a COVID19-világjárvány okozta súlyos közegészségügyi kockázatok kivételes körülményei, és a tagállamoknak vagy új intézkedéseket kellene életbe léptetniük, vagy folytatniuk kellene a meglévő lezárási intézkedéseket. Egy ilyen halasztás időtartama nem zavarhatja a 2011/16/EU tanácsi irányelvvel bevezetett szerkezetet és annak működését. Ehelyett korlátozott és előre meghatározott időtartamra kell szólnia, arányban állva az ideiglenes lezárást okozta gyakorlati nehézségekkel. A meghosszabbítás nem érintheti a jelentéstételre és információcserére vonatkozó, ezen irányelv szerinti kötelezettség alapvető elemeit. Csupán arra terjedhet ki, hogy meghosszabbítja az ilyen kötelezettségek teljesítésére vonatkozó határidőt, miközben biztosítja, hogy minden információ cseréjére sor kerüljön.*

törölve

**Módosítás 4**  
**Irányelvre irányuló javaslat**  
**1 cikk – 2 pont**  
**2011/16/EU irányelv**  
**27b cikk**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

**27b. cikk**

törölve

**A halasztás időtartamának meghosszabbítása**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 8ab. cikk (12) és (18) bekezdésében és a 27a. cikkben az információk benyújtására és cseréjére vonatkozóan előírt halasztási időszak legfeljebb további 3 hónappal történő meghosszabbítása érdekében.

A Bizottság csak akkor fogadhatja el az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, ha a halasztási időszak egy része vagy egésze alatt a COVID19-világjárvány okozta súlyos népegészségügyi kockázatok kivételes körülményei továbbra is fennállnak, és a tagállamoknak lezárási intézkedéseket kell végrehajtaniuk.

2020. június 19., péntek

Módosítás 5  
Irányelvre irányuló javaslat  
1 cikk – 2 pont  
2011/16/EU irányelv  
27c cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

## 27c. cikk

törölve

## A felhatalmazás gyakorlása

(1) A 27b. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A 27b. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás csak az információk benyújtására és cseréjére vonatkozó határidőknek a 8ab. cikk (12) és (18) bekezdésében, valamint a 27a. cikkben előírt elhalasztására szól.

(3) A Tanács bármikor visszavonhatja a 27b. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti arról a Tanácsot. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(6) A 27b. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus haladéktalanul hatályba lép és alkalmazandó, amennyiben a Tanács nem emel ellene kifogást. A Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítést követő öt munkanapon belül kifogást emelhet a jogi aktus ellen. Ilyen esetben a Bizottság a kifogásról szóló tanácsi határozatról szóló értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a jogi aktust.

(7) Az Európai Parlament tájékoztatást kap arról, ha a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el, továbbá ha a Tanács a jogi aktussal kapcsolatban kifogást emelt vagy a hatáskör-átruházását visszavonta.”

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0171

### **A Covid19-járványra adott válaszként az EMVA keretében nyújtandó rendkívüli ideiglenes támogatás (az 1305/2013/EU rendelet módosítása) \*\*\*I**

Az Európai Parlament 2020. június 19-i jogalkotási állásfoglalása az 1305/2013/EU rendeletnek a Covid19-járványra adott válaszként az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében rendkívüli ideiglenes támogatás nyújtását célzó egyedi intézkedés tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0186 – C9-0128/2020 – 2020/0075(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 362/46)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2020)0186),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 42. cikkére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0128/2020),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2020. június 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. és 163. cikkére,
  1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

### **P9\_TC1-COD(2020)0075**

**Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. június 19-én került elfogadásra az 1305/2013/EU rendeletnek a Covid19-járványra adott válaszként az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében rendkívüli ideiglenes támogatás nyújtását célzó egyedi intézkedés tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel**

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/872 rendelettel.)

<sup>(1)</sup> 2020. június 11-i vélemény.

2020. június 19., péntek

P9\_TA(2020)0172

**Európai polgári kezdeményezés: a gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések a Covid19-járványra tekintettel \*\*\*I**

Az Európai Parlament 2020. június 19-én elfogadott módosításai a Covid19-világjárvány kitörésére való tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló (EU) 2019/788 rendeletben előírt gyűjtési, ellenőrzési és vizsgálati szakaszokra vonatkozó határidőkkel kapcsolatos ideiglenes intézkedések meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2020)0221 – C9-0142/2020 – 2020/0099(COD)) <sup>(1)</sup>

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 362/47)

**Módosítás 6****Rendeletre irányuló javaslat****1 preambulumbekkezdés**

---

*A Bizottság által javasolt szöveg*

- (1) 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet bejelentette, hogy a Covid19-járvány világméretű pandémiává vált. E világjárvány következményei drámai és rendkívüli módon érintették a tagállamokat. Számos korlátozó intézkedést hoztak a Covid19-világjárvány okozta fertőzések megállítása vagy lelassítása érdekében, ezek között szerepeltek a polgárok szabad mozgását korlátozó intézkedések, a nyilvános rendezvények tilalma, valamint az üzletek, éttermek és iskolák bezárása. Ezek az intézkedések majdnem minden tagállamban a közélet **szinte** teljes leállításához vezettek.

---

*Módosítás*

- (1) 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet bejelentette, hogy a Covid19-járvány világméretű pandémiává vált. E világjárvány következményei drámai és rendkívüli módon érintették a tagállamokat. Számos korlátozó intézkedést hoztak a Covid19-világjárvány okozta fertőzések megállítása vagy lelassítása érdekében, ezek között szerepeltek a polgárok szabad mozgását korlátozó intézkedések, a nyilvános rendezvények tilalma, valamint az üzletek, éttermek és iskolák bezárása. Ezek az intézkedések majdnem minden tagállamban a közélet teljes leállításához vezettek.

---

<sup>(1)</sup> Az ügyet az 59. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából.

2020. június 19., péntek

## Módosítás 7

## Rendeletrre irányuló javaslat

## 6 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) A tagállamok jeleztek, hogy a közegészségügyi helyzet nyomon követése és ellenőrzése érdekében csak fokozatosan csökkentik a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedések által bevezetett korlátozások szintjét. Ezért helyénvaló a támogató nyilatkozatok gyűjtési időszakát hat hónappal meghosszabbítani, attól az időszaktól kezdődően, hogy 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet hivatalosan bejelentette, hogy a járvány világméretű pandémiává vált. Ez a meghosszabbítás azon a feltételezésen alapul, hogy a 2020. március 11-től kezdődő első hat hónapban a tagállamok **többsége** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyek jelentősen akadályozzák a szervezőket abban, hogy helyi kampányt folytassanak és papíralapú támogató nyilatkozatokat gyűjtsenek. A 2020. március 11-én folyamatban lévő kezdeményezések gyűjtési időszakát ezért hat hónappal meg kell hosszabbítani. Amennyiben a kezdeményezés gyűjtési időszaka március 11-e után kezdődött, ezt az időszakot arányosan meg kell hosszabbítani.

Módosítás

- (6) A tagállamok jeleztek, hogy a közegészségügyi helyzet nyomon követése és ellenőrzése érdekében csak fokozatosan csökkentik a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedések által bevezetett korlátozások szintjét. Ezért helyénvaló a támogató nyilatkozatok gyűjtési időszakát hat hónappal meghosszabbítani, attól az időszaktól kezdődően, hogy 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet hivatalosan bejelentette, hogy a járvány világméretű pandémiává vált. Ez a meghosszabbítás azon a feltételezésen alapul, hogy a 2020. március 11-től kezdődő első hat hónapban a tagállamok **legalább egynegyede** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyek jelentősen akadályozzák a szervezőket abban, hogy helyi kampányt folytassanak és papíralapú támogató nyilatkozatokat gyűjtsenek. A 2020. március 11-én folyamatban lévő kezdeményezések gyűjtési időszakát ezért hat hónappal meg kell hosszabbítani. Amennyiben a kezdeményezés gyűjtési időszaka március 11-e után kezdődött, ezt az időszakot arányosan meg kell hosszabbítani.

## Módosítás 8

## Rendeletrre irányuló javaslat

## 7 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Mivel nehéz megjósolni, hogy a világjárvány mikor szűnik meg az Unióban, ezért helyénvaló felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el azon kezdeményezések gyűjtési időszakának további meghosszabbítása céljából, amelyek esetében a gyűjtési időszak 2020. szeptember 11-én még folyamatban van, abban az esetben, ha a Covid19-világjárványból eredő rendkívüli körülmények továbbra is fennállnak. A gyűjtési időszak e rendeletben előírt, hat hónapos meghosszabbítása lehetővé teszi a Bizottság számára annak eldöntését, hogy indokolt-e a gyűjtési időszak további meghosszabbítása. A felhatalmazásnak azt is lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a gyűjtési időszak meghosszabbítására a Covid19-világjárvány újbóli terjedéséhez kapcsolódó új közegészségügyi válsághelyzet esetén, amennyiben a tagállamok **többsége** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok olyan intézkedéseket hoztak, amelyek valószínűleg ugyanezzel a hatással járnak.

Módosítás

- (7) Mivel nehéz megjósolni, hogy a világjárvány mikor szűnik meg az Unióban, ezért helyénvaló felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el azon kezdeményezések gyűjtési időszakának további meghosszabbítása céljából, amelyek esetében a gyűjtési időszak 2020. szeptember 11-én még folyamatban van, abban az esetben, ha a Covid19-világjárványból eredő rendkívüli körülmények továbbra is fennállnak. A gyűjtési időszak e rendeletben előírt, hat hónapos meghosszabbítása lehetővé teszi a Bizottság számára annak eldöntését, hogy indokolt-e a gyűjtési időszak további meghosszabbítása. A felhatalmazásnak azt is lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a gyűjtési időszak meghosszabbítására a Covid19-világjárvány újbóli terjedéséhez kapcsolódó új közegészségügyi válsághelyzet esetén, amennyiben a tagállamok **legalább egynegyede** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok olyan intézkedéseket hoztak, amelyek valószínűleg ugyanezzel a hatással járnak.



2020. június 19., péntek

## Módosítás 9

## Rendeletre irányuló javaslat

## 2 cikk – 1 bekezdés – 2 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság tájékoztatja a szervezőket és a tagállamokat az egyes érintett kezdeményezések határidejének meghosszabbításáról, és határozatát közzéteszi az (EU) 2019/788 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében említett online nyilvántartásban. A Bizottság emellett az Európai Unió Hivatalos Lapjában is közzéteszi az összes ilyen kezdeményezés listáját és az egyes kezdeményezésekre vonatkozó új gyűjtési szakaszokat.

## Módosítás 10

## Rendeletre irányuló javaslat

## 2 cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) bekezdésben említett kezdeményezések maximális gyűjtési időszakának meghosszabbítása céljából, ha a tagállamok **többsége** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok 2020. szeptember 11-e után továbbra is alkalmazzák a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedéseket, amelyek jelentősen akadályozzák a szervezőket abban, hogy papíralapú támogató nyilatkozatokat gyűjtsenek és tájékoztassák a nyilvánosságot folyamatban lévő kezdeményezéseikről.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) bekezdésben említett kezdeményezések maximális gyűjtési időszakának meghosszabbítása céljából, ha a tagállamok **legalább egynegyede** vagy az Unió népességének több mint 35 %-át képviselő tagállamok 2020. szeptember 11-e után továbbra is alkalmazzák a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedéseket, amelyek jelentősen akadályozzák a szervezőket abban, hogy papíralapú támogató nyilatkozatokat gyűjtsenek és tájékoztassák a nyilvánosságot folyamatban lévő kezdeményezéseikről.

## Módosítás 11

## Rendeletre irányuló javaslat

## 2 cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak érdekében, hogy meghosszabbítsa azon kezdeményezések maximális gyűjtési időszakát, amely folyamatban van akkor, amikor Covid19-világjárvány újbóli terjedése arra kényszeríti a tagállamok **többségét** vagy az Unió népességének több mint 35 %-t képviselő tagállamokat, hogy olyan intézkedéseket alkalmazzanak, amelyek ugyanilyen mértékben érintik az említett kezdeményezések szervezőit.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak érdekében, hogy meghosszabbítsa azon kezdeményezések maximális gyűjtési időszakát, amely folyamatban van akkor, amikor Covid19-világjárvány újbóli terjedése arra kényszeríti a tagállamok **legalább egynegyedét** vagy az Unió népességének több mint 35%-át képviselő tagállamokat, hogy olyan intézkedéseket alkalmazzanak, amelyek ugyanilyen mértékben érintik az említett kezdeményezések szervezőit.

2020. június 19., péntek

## Módosítás 12

## Rendeletre irányuló javaslat

## 2 cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ezen végrehajtási jogi aktusokat a Bizottság a 6. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban fogadja el, és meghatározza, hogy azok milyen kezdeményezéseket érintenek, valamint azok gyűjtési időszakának új záró időpontját.

Módosítás

Az első és második albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok meghatározzák azokat a kezdeményezéseket, amelyek tekintetében a gyűjtési időszak meghosszabbodik, a gyűjtési időszak új záró időpontját, valamint az ötödik albekezdésben említett értékelés eredményeit.

Az e bekezdésben említett végrehajtási aktusok elfogadása a 6. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően történik.

## Módosítás 13

## Rendeletre irányuló javaslat

## 2 cikk – 2 bekezdés – 5 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Annak megállapítása céljából, hogy az első és második albekezdésben foglalt követelmény teljesül-e, a tagállamok kérésre tájékoztatják a Bizottságot a Covid19-világjárványra válaszul hozott vagy meghozni szándékozott intézkedésekről.

Módosítás

A tagállamok kérésre tájékoztatják a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a Covid19-világjárványra vagy a Covid19-járvány újabb kitörésére válaszul hoztak vagy szándékoznak hozni.

Annak megállapítása céljából, hogy az első és a második albekezdésben foglalt követelmények teljesülnek-e, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az ilyen értékelés részletes kritériumait.

## Módosítás 14

## Rendeletre irányuló javaslat

## 4 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az (EU) 2019/788 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésétől és 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben az Európai Parlament vagy a Bizottság 2020. március 11-től kezdve nehézségekbe ütközött a közmeghallgatás vagy a szervezőkkel való találkozó megszervezése során a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedések miatt azokban a tagállamokban, ahol ezek az intézmények a meghallgatást vagy az ülést meg kívánják szervezni, az említett intézmények megszervezik a meghallgatást vagy az ülést, amint az érintett tagállam közegészségügyi helyzete lehetővé teszi.

Módosítás

(1) Az (EU) 2019/788 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésétől és 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben az Európai Parlament vagy a Bizottság 2020. március 11-től kezdve nehézségekbe ütközött a közmeghallgatás vagy a szervezőkkel való találkozó megszervezése során a Covid19-világjárványra válaszul hozott intézkedések miatt azokban a tagállamokban, ahol ezek az intézmények a meghallgatást vagy az ülést meg kívánják szervezni, az említett intézmények megszervezik a meghallgatást vagy az ülést, amint az érintett tagállam közegészségügyi helyzete lehetővé teszi, **vagy amennyiben a szervezők elfogadják a távolból történő részvételt a meghallgatáson vagy ülésen, amint meg tudnak állapodni az intézményekkel ennek időpontjában.**



ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)  
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)



Az Európai Unió  
Kiadóhivatala  
L-2985 Luxembourg  
LUXEMBURG

HU